Rhasoda Varga Margit
A belső út könyve
A kundalini és összefüggései
Manu törvényei

Rhasoda Varga Margit

A belső út könyve I.

A Kundalini és összefüggései

Manu törvényei

Ajánlás:

Az utolsó körösök részére.

A könyv tartalmának és gyakorlatainak felhasználása spirituális vezető, tanítómester, guru stb. nélkül nem ajánlott.

A szerző, a kiadó, továbbá az Univerzális Krisztustudatosság Jógaegyesület mindenkori vezetői semmilyen felelősséget nem vállalnak az olvasók és gyakorlók semmilyen egészségi károsodásáért vagy egyéb rendellenességéért, ami a könyv tartalmával összefüggésben, vagy attól függetlenül fellép.

Mindazonáltal az Univerzális Krisztustudatosság Jógaegyesület mindenkori vezetői készséggel állnak rendelkezésére mindazoknak, akik az Istenség Legfelsőbb Személyiségének vagy az Ő legmagasabb szintű kivetüléseinek szolgálata céljából szeretnék kifejleszteni és felhasználni a kundalini erejüket.

Köszönetnyilvánítás:

Köszönöm az ***Istenség Legfelsőbb Személyiségének***, a ***Legfelsőbb Istenanyának,*** valamint kiterjedéseiknek, hogy segítségükkel és hozzájárulásukkal parányi részt vállalhattam a teremtés folyamatában.

Köszönöm ***Sri Mahavatar Babaji*** kegyelmét és iránymutató figyelmét.

Köszönöm gurumnak, ***Sri Yuktesvar Giri***nek, hogy elfogadott tanítványnak, és felügyeli a sat-cit-ananda felé vezető belső utamat.

Köszönöm legkiemelkedőbb tanítványaimnak,

Kis Szilveszternek és

Vofkori Lászlónak

az inspirációt és az aktív együttműködést, amit a kundalini titkainak feltárásban nyújtottak.

Ez a könyv Sri Yukteswar Giri hozzájárulásával és kegyelméből jöhetett létre, hogy az itt átadott tudással az emberiség spirituális felemelkedését szolgáljuk.

I. A KUNDALINI ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEI

1. Előszó

Szinte felfoghatatlan az a kegyelem, amelyben a gurum (Sri Yukteswar Giri), továbbá a satguru (Sri Mahavatár Babaji) részesített. Az, hogy ez a munka elkészülhetett az ő elvitathatatlan kegyelmüknek köszönhető.

Mindazonáltal a közös munka nem nélkülözte részemről a belső és a külső harcot. A belsőt önmagammal vívtam a vallási szemléletmódok szintéziséért, a külsőt pedig magával a tradicionális rendszerrel, amit gurum képviselt. **Számomra a harc lényege az volt, hogy a kereszténység olyan módon és szinten legyen képviselve az univerzális jógarendszerben, amely méltó ahhoz az áldozathoz, amit Jézus hozott az emberiségért. Továbbá, hogy a női minőség vallások által kijelölt alárendelt szerepe felszámolásra kerüljön, és a női princípium arra a szintre helyeződjön vissza, amit az univerzumban mindig is elfoglalt.**

Nem fogadtam el semmilyen klisét, mintát, amelyet rám töltve sokkal könnyebb lett volna az utam. Megmaradtam szabadgondolkodónak, akinek önálló, és adott esetben a gurutól független, véleménye van és lehet a lételméleti kérdésekről. Szerencsére semmit sem erőltettek rám, tolerálták a vitát, és azt, hogy semmit sem fogadtam el automatikusan, vezényszóra, hanem rávezettek a helyes megoldásra. Felismeréseim nem egyszer a hinduizmus kritikájának bizonyultak, amely elfogadásra talált és változást hozott a mestereim szemléletében.

Úgy gondolom, hogy az általam kidolgozott univerzális jógarendszerben sikerült olyan alapokat lefektetni, amelyben minden vallásnak megvan a maga helye és szerepe, valamint a nyugati kultúrkör képviselői számára is járhatónak bizonyul.

Az alábbi párbeszéd ízelítőt ad abból a közös meditációs munkából, amit a gurummal folytattam, és amelynek a folyományaként megszülethetett ez a könyv.

Az Abszolút Igazság keresése

Rhasoda: *Az Abszolút Igazságot keresem, ezért vállaltam mindent, semmi más nem érdekel. Mutasd meg nekem az Abszolút Igazságot!*

Giri: *Amikor a fényrészecske (Atman) teljesen visszavonja a hullámtermészetét (tudat) és mozdulatlanul ebben az állapotban tartózkodik, akkor felismeri az Abszolút Igazságot.*

R: *Ez a Sat. Ez lenne az Abszolút Igazság?*

G: *Az Abszolút Igazság felismeréséhez vezető út az Abszolút Szeretet, és az Abszolút Tudás. Az Abszolút Szeretet (Ananda) minden, ami van. Minden, ami van, a részed, belőled áradt ki. Ez teszi lehetővé a létezés átélését. Az Abszolút Tudás (Chit) pedig a létezés összefüggéseinek megismerése és megértése.*

R: *A Sat nem lehet az Abszolút Valóság, mert az egyetlen pontban rögzített figyelem csak önmagára irányul, ezért válik eggyé a megfigyelő, a megfigyelés tárgya és a megfigyelési folyamat. Én azonban látom a többieket is.*

G: *Az Abszolút Igazságot kérdezted. Az Abszolút Valóság más. Az Abszolút Valóság az Abszolút Igazságban tartózkodó Atmanok összessége.*

R: *De mi az az erőtér, ami körbeveszi őket, ha mindent visszavontak? Olyanok, mint magok a gránátalmában.*

G: *Az Atman az erő forrásából táplálkozik, annak a része. Az erőforrás pedig erőteret hoz létre. A kettő egy, elválaszthatatlanok.*

R: *Mi a funkciója ennek az erőtérnek?*

G: *Az erőtér erővonalai őrzik azt a formamintázatot, amely elérte a tökéletességet, hogy ha az Atman ismét megnyilvánulni akar, akkor ebbe fog belépni.*

R: *Akkor az Abszolút Igazság állapotából láthatom meg az Abszolút Valóságot az erő forrását keresve.*

G: *Igen.*

R: *Mondhatjuk azt, hogy az erő forrása Isten férfi minősége és az erőtér Isten női minősége?*

G: *Igen. S egyszersmind ez az egyetlen bizonyíték Isten létezésére. Az, hogy amikor az Atman a Sat állapotában időzik, még mindig van valami, ami rajta kívül, és általa befolyásolhatatlan módon jelen van.*

R: *Hogyan érzékelhetem egyszerre a Sat-ot, az azon kívüli erőteret és a többi Atmant? Ez ellentmondás!*

G: *Nem. – Hosszú csend…*

R: *Köszönöm. Nincs több kérdésem.*

Tartalom I. rész

I. A KUNDALINI ÉS ÖSSZEFÜGGÉSEI

1. Előszó 7

Az Abszolút Igazság keresése 8

2. Bevezetés 14

Paramahansa Yogananda: Krisztus második eljövetele bennetek lehetséges 14

3. Jóga és a belső út 15

A belső út 15

Patandzsali jóga szutráinak értelmezése 16

Patandzsali a jóga tudományának atyja 16

A jóga definíciója 18

Az elmeműködés jellemzése 22

A jóga által elérhető képességek 35

A jóga végső célja 40

A jóga elvek megvalósítási lehetőségei korunkban 43

4. A teremtett világ és felépítése 53

A teremtés modern értelmezése 53

A teremtés, mint önmegismerési folyamat 59

Alsó és felső világok, kapuk az alsó és felső világokba 62

5. Világkorszakok 73

Bevezetés 73

Zodiákusok 74

Júgák időtartamának számítása 85

Visszatérés az ősi modellhez 87

A zodiákusok és a júgák összevetéséből levonható következtetések 92

6. Az emberi finomanyagi testei 98

Az idegrendszer és leképezése az éterikus testben, csakrák, nádik 98

Ida, Pingala, Szusumna 101
Az elme kialakulása 102
Magasabb finomanyagi testek, a pránatest és a kauzális, buddhi tudatossági mező összefüggései 105
Fénytest és a transzcendentális test 107
7. Az emberi élet végcélja 111
Honnan ered az emberiség? 111
Az atlantiszi korszak elemzése 112
Az intelligens tudat sorsa a világmindenségben 125
Hová tart az emberiség? 131
Az Istenmegvalósítás összefüggései 136
Isteni archetípusok 136
Istenfüggvények 141
Emberképletek (szintező függvény) 154
Tudatossági hullámfüggvények 190
Hogyan zárjuk le kapcsolatainkat az alsó világokban létezőkkel? 197
Hogyan hozzunk létre kapcsolatokat a felső világban létezőkkel? 200
Hogyan vonjuk vissza kivetüléseinket más életekből? 205
Hogyan válasszuk ki a nekünk megfelelő Istenmegvalósítást 209
8. A kundalini 212
Bevezetés 212
A Kundalini ébredés tünetei 214
Problémák a Kundalini ébredés során 216
Kundalini megtapasztalásaim összehasonlító elemzése 225
Gopi Krishna megtapasztalásai 226
Wollák Zoltán megtapasztalásai 242
Jana Dixon megtapasztalásai 262
9. Utószó 276
Együtt játszani Istennel 276

II. MANU TÖRVÉNYEI 279
Bevezetés 279
Manu tanítása 281
Isten és a teremtés 281
A Legfőbb Törvény 282
Kozmikus törvények, avagy a termtés játékszabályai 283
Manu törvényei 285
1. Istenszeretet 286
2. Tudatossági szintek 287
3. Alapjogok és kötelességek 289
4. Erkölcsi szabályok 290
5. Emberi kapcsolatokkal összefüggő törvények 294
6. Munkával összefüggő törvények 300
7. Tudománnyal, művészettel összefüggő törvények 301
8. Egészséggel összefüggő törvények 303
9. Szabadidő eltöltésével összefüggő törvények 304
10. Táplálkozásra vonaltkozó törvények 305
11. Tisztasági szabályok 306
12. Lelki élettel összefüggő törvények 307
13. Záró rendelkezések 309

Tartalom II. rész
(Az UKT TAT-TVAM-ASI jógaiskola 2. fokozatának anyaga; csak a jógaiskola résztvevői részére nyilvános)

1. Elméleti összefoglalás
Bevezetés
Szabályok
Spirituális életterv

Mi a kundalini és hogyan működik?
Mi a kundalini?
Működési elv
Sziddhik és felhasználásuk
A kozmikus alaptörvények és felhasználásuk
Ugrás a „daátba”
Ugrás a „Napba” és a „fekete lyukba”
Tudatos halál és megvalósítási szintjei
Istenmegvalósításhoz vezető utak
A szeretet útja
A szolgálat útja
A tökéletesség útja
Univerzális Krisztustudat
2. Gyakorlatok a kundalini felébresztéséhez és szabályozásához
1. A szusumna alsó, külső energetikai alrendszerének (1- 5. csakra) aktiválása és tisztítása
2. A szusumna felső, külső energetikai alrendszerének (agy, 6. csakra) aktiválása és tisztítása
3. A szusumna alsó, belső energetikai alrendszerének (1-5 csakra) tisztítása és aktiválása 1.
4. A szusumna alsó, belső energetikai alrendszerének (1-5 csakra) tisztítása és aktiválása 2.
5. A szusumna felső, belső energetikai alrendszerének (6. csakra) tisztítása és aktiválása 1.
6. A szusumna felső, belső energetikai alrendszerének (6. csakra) tisztítása és aktiválása 2.
7. A szusumna legfelső energetikai alrendszerének (Soma, Kameswara csakra) aktiválása 1.
8. A szusumna legfelső energetikai alrendszerének (Soma, Kameswara csakra) aktiválása 2.

Szubpránákkal való munka
Tantrikus gyakorlatok
Utószó

2. Bevezetés

Paramahansa Yogananda: Krisztus második eljövetele bennetek lehetséges[1]

„Krisztus második eljövetele saját tudatosságotokban lehetséges. Ezt az alázatos imát nyújtom ma a számotokra. Megadom nektek ezt a speciális áldást, amikor mély meditációt folytattok a karácsonyi periódusban, érezni fogjátok Krisztus jelenlétét. Krisztus megtapasztalása a szívetekben a legnagyobb ajándék, amit számotokra adhatok. De nyitva kell lennetek, hogy fogadjátok, meditálnotok kell.

Ebben az időszakban az angyalok az éterben a karácsonyt ünneplik. A végtelen fény bevilágítja a Földet karácsony első napján, és minden évben, ebben a szent időszakban az éter feltöltődik ezzel a fénnyel. Krisztus tisztelete meditációban a valódi ünneplés. Új korszakot kezdhetünk mindenütt Földön a spirituális karácsony ünneplésével. Mondjátok meg a barátaitoknak bárhová mentek, ameddig csak éltek, hogy töltsetek egy napot meditációban, a karácsonyi időszakban. Ekkor dec. 25-én Krisztus valódi születése meg fog történni a szívetekben.

Krisztus a meditáció élvezete. Az Ő megtapasztalását a legmélyebb csend óráiban érezhetitek. És ez az én kívánságom a számotokra, hogy hívjátok be Krisztust a szívetekbe minden nap, minden órában. Meditáljatok, amikor csak akartok. Gyakoroljátok a Kriya jógát. Bármikor, amikor pihentek, amikor nyugalomban vagytok, meditáljatok. Jézus azt mondta, elküldi a Vigasztalót, a Szent Szellemet. Ha összhangban vagytok ezzel a vibrációval (Aum vagy Ámen), nagy örömet érezhettek, Isten mindenütt jelenlevő Krisztustudatosságnak az áldását. Az eredendő tudatosság minden teremtés mögött, az Isten, az Atya. A Fiú vagy a Krisztustudat (Kutastha Chaitanya vagy Krisna tudat Indiában) az Anyatermészet méhében van elrejtve, ami a Szent Szellem vagy a láthatatlan kreatív

[1] (Journey to Self-Realization, 174. o)

erő, az Aum. Bármikor, ha a tudatosságotok összhangba kerül az isteni teremtéssel, Krisztus újra megszületik a ti felébredett lelketek bölcsőjében. Amikor a mindenütt jelenlevő Krisztus felszínre tör a Természet rejtett magjából, csodaként, végtelen szeretetként és bölcsességként jelenik meg a számotokra.

Terjesszétek Krisztus megvalósításnak ezt az üzenetét, a valódi, második eljövetelről. Bárhová megyünk, nem kőépítményekkel kell megalapoznunk Isten templomát, hanem az emberi lélek megvalósításának élő templomával. Ebben a pillanatban fogadom a végtelen Krisztus, az Örök Szellem fényét. Ebben a fényben megáldalak és megkeresztellek benneteket. Legyen az életetek ennek a fénynek az igazi hírvivője, maradjatok mindörökké fölébredve a Krisztustudatosságban.

Uram, azért imádkozunk, hogy az Univerzális Krisztustudatosság megszülessen mindannyiunk elméjében. Mennyei Atya tégy minket veled eggyé. Tedd az e világi otthonunk minden tagját és valamennyi bolygó minden teremtményét a Krisztustudatosság tökéletes bölcsőjévé. Ébreszd fel a mennyei boldogságot, ami a Te felismerésed által születik, minden testvérünk szívében. Ó, Krisztus, tégy minket spirituálisan csillogó gyémántokká a Te létezésed díszletében."

3. Jóga és a belső út

A belső út

Isten mindenütt jelenlévő, mindent átható princípium, így jelen van bennünk (mikrokozmosz) és a teremtett világ (makrokozmosz) minden szintjén. Isten maga nyilatkoztatta ki, hogy a saját mintájára hozta létre az embert, ami azt jelenti, hogy beléhelyezte saját lényegének egy részét, amit lélekszikrának (atman) nevezünk. A belső (ezoterikus) úton járás ennek az isteni lényegnek a keresését, felismerését és a vele való azonosulást jelenti. Ehhez képest minden vallás külső (exoterikus) utat képvisel. A külső utak tanulmányozása

azonban a belső úton járók számára is nélkülözhetetlen, hiszen a legtöbb kinyilatkoztatás a vallások szentírásaiban lett rögzítve szimbolikus formában, és ezeknek a szimbólumoknak a megfejtése az ezoterikus úton járóknak az egyik legfontosabb feladata.

A belső út ezen kívül jelenti még az önfeltárást, önmegismerést is. A folyamat, amely az atman felismeréséhez vezet, nem nélkülözheti az emberi személyiség mély elemzését, hogy a személyiség rétegeket, amelyet az atmant beburkolják, képesek legyünk lebontani.

Belső úton járni annyit jelent, hogy megvalósítani a belső istent (atman), és kifejleszteni azokat a képességeket, amelyek által lehetővé válik a makrokozmosz Istenének magas szintű szolgálata.

A belső úton járók minden korban mintaként szolgáltak és szolgálnak az embertársaik számára, mert ők a megélt vallást képviselik, azt az állapotot, amelyet a gondolat, a szó és a tett egysége jellemez. Aki a belső úton jár, az a legmagasabb szinten valósítja meg a jógát.

Patandzsali jóga szutráinak értelmezése

Patandzsali a jóga tudományának atyja

Patandzsali anyagi világbeli létezését Kr. e. 4. századra becsülik, és a legvalószínűbb feltételezések szerint korának kiemelkedő nyelvésze és bölcse volt. Születésével és életével kapcsolatban számtalan legenda maradt fenn. Az indiai hagyomány Anantasesa (a kígyók ura) inkarnációjának tartja, akinek az ölében az Úr Visnu (Krisna) pihen, és aki az Úr Sivától (a jógik királyától) kapta a kegyelmet, hogy az emberiséget az önmegvalósítás útjára tanítsa.

> A legenda szerint az Úr Viṣṇu Anantaseṣa tekervényein pihenve az Úr Siva táncát figyelte, és teljesen elbűvölte Siva táncának a szépsége. Ezt látva Anantaseṣában vágy ébredt, hogy ő is ily módon szerezzen örömet Urának. Az Úr megígérte neki, hogy egy napon Siva áldásában részesíti majd, így beteljesítheti vágyát, és a fizikai

világban az önmegvalósítás útjára taníthatja az emberiséget. Ugyanebben az időben egy yogini (Gonika) imákkal fordult az Úrhoz, mert olyan utódra vágyott, akinek átadhatja mindazt a tudást és megvalósítást, amelyre a jóga gyakorlása által szert tett. Mivel már idős volt, és nem volt gyermeke, áldozati felajánlást tett, felemelte vízzel teli tenyerét a Nap felé, és egy fiúgyermekért könyörgött hozzá. Látván ezt Anantaseşa megértette, hogy megtalálta az anyját, és megjelent annak tenyerében, mint egy kis kígyó. Ezt követően emberi formát öltve megkérte, hogy fogadja gyermekévé. Gonika, mivel az imára kulcsolt kezébe (*andzsali*) az égből pottyant le (*pat*), Patandzsalinak nevezte el a fiút. Patandzsali a teremtett világ mennyei régióiból, amelyet félistenek és megvilágosodott személyek népesítenek be, szállt alá e földi világba, hogy az önmegvalósítás útjáról beszéljen.

A legenda szimbolikájának feloldása:

A teremtést motiváló erőhatás a Legfelsőbb Úr részeinek vágya, hogy önmagukat felismerjék, és tudatosan végezzék szolgálatukat. Ezért az Úr a teremtése során minden belső energiáját, és részét kívül is megnyilvánítja. Anantasesa a belső kígyó (kundalini) külső manifesztációja. Az Úr Siva táncát látva a legfelsőbb Úr egész teste remegni kezdett (belül táncolt) Anantasesa ölelésében. Az Úr Siva a legfelsőbb Úr tudatosságának azon része, amely a kundalinit szabályozza. Siva tánca a tudatlanságot elpusztító tánc, ilyen értelemben a kundalini felemelése maga az a folyamat, amely a tudatlanságot felszámolja. Anantasesában, aki a kundalini kígyó megtestesítője, felébredt a vágy, hogy tudatosítsa magában az egész folyamatot, amelynek eddig is a részese volt, hogy így szolgálja a Legfelsőbb Személyt. Ezért megszületett földi inkarnációban, hogy megvalósítsa Sivát, elpusztítsa magában a tudatlanságot, és ezt a tudást átadja az embereknek is.

Aki elmélyülten tanulmányozza Patandzsali jóga szutráit különleges élményben részesülhet. Ezek a gondolatok áthatják az egész Univerzumot, olyan erőteljes rezgést képviselnek, amely képes felemeli az odaadással tanulmányozó jógit a megértés szintjére. A megértéshez nem a szanszkrit nyelv tudása az elsődleges, mert

megérteni nem a nyelvet kell, hanem a gondolatot. A gondolat megértéséhez pedig az egyesítettség állapotának elérése szükséges.

Amit Patandzsali a jóga szutrákban lefektetett egyszerű, tiszta, világos, logikus TUDÁS. Nincs benne semmi fikció, sem hit, sem vallás. Nem hasonlítható össze semmilyen más vallásos irodalommal, amely a legendák és szimbólumok erdejébe kalauzolja az utazót, hogy ezek sűrűjéből hámozza ki az igazságot lételméleti kérdések után kutatva. Még ateista szemlélettel sem lehetne félresöpörni vagy negligálni. Az emberi létezés értelmének és az emberi elme működésének olyan filozófiai mélységeit elemzi, amely napjaink agykutatói, pszichológusai, pszichiáterei, sőt még a mesterséges intelligenciával foglalkozó kutatók számára is hasznos információkkal szolgálhatna. Aki ugyanis Patandzsalit érti, az nem keresi a lelket az elmében, és nem tulajdonít az elmének önmegértési és önfelismerési képességet.

A mai materiális szemlélet eredményezi korunk egyre emelkedő számú pszichiátriai betegségeit, ami az elme és a lélek kapcsolatának totális félreértéséből fakad. Patandzsali egyértelműen leírja, aki az elmétől várja, hogy önmagát megértse, az a megőrülést kockáztatja.

A jóga definíciója

Ha a jóga valódi értelmezését szeretnénk megtalálni, akkor nem célszerű korunk megszámlálhatatlan számú jógakurzusaiból kiindulni, ugyanis a nyugati civilizáció számára a jóga leszűkített verziói kerültek átadásra. A különböző szinten megvalósított jógamesterek saját jógaiskolát alapítottak, és ennek keretei között saját egyéni módszerüket tanítják. Előbb-utóbb azonban megszületik az igény arra, hogy a jóga fogalmát annak a legmélyebb értelmében tekintsük át, és a maga teljességében használjuk.

Patandzsali értelmezésében a jóga szent tudomány, amelynek célja az önmegvalósítás (Atman tudatosság) elérése. Az önmegvalósítás visszatérést jelent az eredethez, a forráshoz, Istenhez. Ennek érdekében az elmében folytonosan zajló gondolkodási folyamatok megszüntetésének gyakorlására van szükség. Az elme tevékenység ugyanis az a korlát, amely elválaszt bennünket legbelső

lényegünk megismerésétől. Az elmetevékenység megszüntetése által az Önvaló (lélekszikra) megtapasztalhatóvá válik, és az egyéni lélek (megfigyelő) felismeri, hogy ő az Atmannal, nem pedig a testével vagy az elméjével azonos.

> „Isten áldását kérve, megfelelő felkészülést követően, most elkezdődik a jóga szent művészetének kifejtése. A jóga az elme-tudat mozgásainak (módosulásainak) lecsendesítése (szabályozása). Ha ez megvalósult, akkor a megfigyelő a saját valódi természetében (Önvaló, Atman) tartózkodik. Más esetben a megfigyelő fluktuáló elmével jellemezhető tudatosságban merül el." (1.1-1.4.)[2]

Azoknak, akik a végső célt akarják elérni, a tudatosságnak hét lépcsőfokát kell megvalósítaniuk. Ennek alapján a jóga nyolc lépcsős útja: a külső, és belső erkölcsi törvények követése, testtartások gyakorlása, légzésszabályozás, az érzékek visszavonása az érzékelés tárgyaitól, koncentráció, meditáció és az önvalóban való elmerülés.

> „Azoknak, akik a végső célt akarják elérni, a tudatosság hét szintjét kell bejárniuk. A jóga nyolc összetevője: külső erkölcsi törvények (*yama*), belső erkölcsi elvek (*niyama*) követése, testartások (*asana*) végzése, a légzés szabályozása (*pranayama*), az érzékek elválasztása azok forrásától (*pratyahara*), koncentráció (*dharana*), meditáció (*dhyana*), a tudatosság elmerítése az önvalóban (*samadhi*)." (2.27; 2.29)

Vizsgáljuk meg sorban ezeknek az elveknek a lényegét. A jáma és a nijáma valamennyi vallás univerzális alapelveit jelenti. A jáma öt összetevője (Mózes törvényeivel összevetve): ne ölj, ne tégy hamis tanúbizonyságot, ne lopj, ne törj házasságot, ne kívánj semmit, ami a felebarátodé.

Míg a nijáma öt összetevője: testi és szellemi tisztaság, megelégedettség, vallásos lelkesedés, odaadás, önismeret, az önvaló

[2] A könyvben felhasznált Patandzsali idézetek több angol nyelvű fordítás és értelmezés összehasonlító elemzésével, illetve az eredeti szanszkrit szövegen történő meditáció útján születtek. A fordítások R.V.M. munkái.

ismeretéhez vezető tanulmányok és az önvaló alárendelése a legfelsőbb Önvalónak, vagy Istennek. Bármilyen okból ébrednének fel ezektől az alapelvektől eltérő előjelű gondolatok, azokat a nekik megfelelő ellentétes gondolatokkal kell kompenzálni.

A nijáma elvei közül a test fizikai és energetikai megtisztítása azzal jár, hogy megszűnik a testi kapcsolat iránti vágy, továbbá bekövetkezik az elme és az érzékek kontrollja. A tiszta tudat alatt olyan elme tevékenységet értünk, amely azt eredményezi, hogy megszűntek az érzelmek és a gondolkodási minták, sablonok. Az ilyen elme mindig kellemes, jó szándékú gondolatokkal teli, továbbá az elme egyhegyűsége az egy gondolatra történő koncentráció képességét jelenti. Ezek alapvető tulajdonságok az önmegvalósítás szempontjából. A nijáma elveit élő ember megelégedett a sorsával, célja ugyanis egyedül az önmegvalósítás. Miután kapcsolata van az Atmannal, ezért mindig a boldogság állapotában van, amely állapot független minden külső körülménytől. A spirituális önismeret (az önvaló ismeretéhez vezető tudás kifejlesztése), továbbá a mantrák használata és az Istennek történő teljes önátadás szintén nélkülözhetetlen a cél eléréséhez. Ezek közül az elvek közül az utolsó a legfontosabb, mert az automatikusan a többi elv megvalósításába emeli a jógit.

> „Erőszakmentesség (*ahimsa*), hazugság kerülése (*satya*), a lopás kizárása (*asteya*), tartózkodás az érzékiségtől (*brahmacharya*), a mohóság hiánya (*aparigraha*) a birtoklásban az egyéni szükségleteken kívül; ezek alkotják a jama öt pillérét. A jama összetevői hatalmas, erős, univerzális elvek, amelyek nem kötöttek helyhez, időhöz, társadalmi osztályhoz és egyéb feltételekhez. Testi és mentális tisztaság (*saucha*), megelégedettség (*santosha*), vallásos lelkesedés, odaadás, önszabályozás (*tapas*), önismeret, az önvaló ismeretéhez vezető tanulmányok, szent szavak mantrázása (*svadhyaya*) és az önvaló alárendelése a legfelsőbb Önvalónak, vagy Istennek (*Isvara-pranidhana*) a nijama összetevői. Ha a jáma és nijáma alapelveitől eltérő gondolatok zavart keltenek, akkor ezeket ellenkező előjelű gondolatok (elvek) kifejlesztésével kell ellensúlyozni.” (2.30-2.33.)

Miután a jóga lényege az Örökkévalóban (Önvaló, Isten) történő elmerülés, fontos, hogy az alkalmazott testtartások stabilak, kényelmesek és erőfeszítés nélküliek legyenek. A pránajáma a légzés szabályozása, amely a légzés lassítását, majd leállítását irányozza elő. A negyedik típusú pránajáma, amikor a külső és a belső terület, amelyen a légzés a hat, összefolyik (2.51.), ennek hatására a belső fényt eltakaró burok feltörik. A 2.51-es szutrát egyik általam ismert angol fordítás sem tudta helyesen értelmezni. Itt ugyanis arról van szó, hogy a szusumna első (külső) és harmadik (belső) rétege közötti elválasztó réteg megszűnik, így a prána szabadon áramlik a rétegek között.[3] A partjahára az érzékek (elme, öt cselekvő szerv, öt érzékszerv) visszavonása az érzékelés tárgyaitól és tökéletes befelé fordulást eredményez. Ez az állapot (helyes ászana, szabályozott légzés, befelé fordultság) teszi alkalmassá az elmét a további szintek megtapasztalására.

> „A meditációs testtartások (*asana*) stabilak és kényelmesek, erőfeszítés nélküliek legyenek az Örökkévalóban való elmerüléshez. Ez az állapot felszabadít a dualitás (*dvandva*) hatása alól. Eközben a légzésszabályozás (*pranayama*) a ki- és belégzés öntudatlan mozgásainak lassításán (megállításán) alapul. A kilégzés, belégzés és a köztük levő átmenet változásai térben, időben és számban úgy lesznek szabályozva, hogy a légzés lassú és finom legyen. A negyedik típusú *pranayama* során a külső és a belső tér egyesítésre kerül. Ennek hatására a belső fény burka szétoszlik, és az elme alkalmassá válik a koncentrációra (*dharana*). Az érzékek befelé fordítása (*pratyahara*) az, amikor az érzékek tárgyainak megszűnik az összeköttetése mind az elmemezőbeli (*chittasya*) elképzelt formájukkal, mind az érzékekkel (*indriyanam*). Ez az érzékeknek (*indriyanam*) a legmagasabb szintű szabályozása.” (2.46-2.55.)

A további lépcsőfokok a koncentráció, amely tudatos összpontosítás egy dologra, amely azért rövid időtartamú, mert az elme-gondolatok, amelyek betörnek a tudatba, megzavarják. A

[3] Az UKT jógaiskola első szintjén a tanítványok az első rétegben, a második szintjén a harmadik rétegben dolgoznak.

meditáció, amely tetszőleges időtartamú összpontosítás egy dologra, amelynek során a zavaró elme-gondolatok tudatosan visszatartásra kerülnek. A meditáció akkor mélyül szamádi állapottá, amikor a meditáció tárgya forma nélkülivé válik, másképpen fogalmazva, a meditáció tárgyának lényege (szubsztanciája) van csak jelen. Ezért csak az integráció (koncentráció, meditáció, szamádi együttese) eredményezik a teljes megértést. Az integrációt egyre magasabb szinten kell megvalósítani. Az első öt lépcsőfok a külső megvalósítás, míg az integráció a belső megvalósításhoz tartozik.

> „A tudatosság egy pontra vagy egy területre való összpontosítása a koncentráció (*dharána*). A folyamatos, fenntartott figyelem, amely ugyanarra a pontra vagy területre irányul, a meditáció (*dhyana*). Amikor a meditáció tárgya forma nélkülivé válik az elmélyedés következtében, az a szamádhi. Ez a három (*dharána, dhyana, szamádi*) együtt alkotja az integrációt (*szamjáma*). A szamjáma uralása hozza el a tudatosság vagy a felismerés világosságát. A szamjámát fokozatosan egyre magasabb síkokon kell megvalósítani. A jóga ezen három elemét belül kell megvalósítani (a szívben és az elmében) szemben az előző öttel. De még a szamjáma is külső megvalósítás a magnélküli szamádihoz képest.” (3.1-3.8.)

Az elmeműködés jellemzése

Mivel a magasabb tudatosság állapotába csak az elmetevékenység szabályozása által juthatunk, ezért Patandzsali nagy jelentőséget tulajdonít az elmetevékenység megismerésének. Patandzsali az elmében zajló folyamatokat öt csoportba osztja. Megkülönbözteti a 1) ***valódi tudást***, amely lehet saját belső felismerés, mások valódi tudásából levezetett felismerés, és a valódi tudással rendelkezők szóbeli állításain alapuló tudás. Ezzel szemben 2) az ***inkorrekt tudás*** az, aminek valóság az alapja, de a megfigyelő hamis következtetéseket von le belőle. A 3) ***képzelt tudásnak*** a valóság alapja is hiányzik és a következtetések is valótlanok. Ezen kívül megkülönbözteti a 4) ***mély alvást***, amely az egyéb gondolkodási tevékenységek hiányával jellemezhető és 5) az ***emlékezést***, ami pedig változatlan felidézése azoknak a

benyomásmagoknak (mintáknak), amelyek az elmében korábban rögzültek. Valamennyi gondolkodási tevékenység lehet tiszta vagy szennyezett. Tiszta, ha kötődésmentes (érzelemmentes), amikor a megismerő nem ragaszkodik hozzá, és ekkor fájdalmatlan is, illetve lehet szennyezett, ha kötődés (érzelem) alakult ki a megismerő és az elmetevékenység tárgya között, ekkor fájdalmasnak megtapasztalható meg.

> „Az elmében felmerülő gondolathullámok természetük szerint ötfélék, és lehetnek szennyezettek (fájdalmasak), vagy tiszták (fájdalmatlanok). Az ötféle gondolkodási tevékenységet a következők alkotják: valódi, korrekt tudás (*pramana*); téves, inkorrekt tudás, (*viparyaya*); képzelt tudás, fantáziálás (*vikalpa*); mély alvás (*nidra*); emlékezés (*smriti*). A valódi tudás megszerzésének három módja lehetséges: megtapasztalás útján kapott (direkt); következtetéssel kapott (indirekt, levezetett); tudással rendelkező személyek tanúságtétele, állítása által kapott. Inkorrekt tudás az, amikor a megismerés tárgyát félreértelmezik (nem ismerik fel annak valódi természetét, és ezért téves következtetésre jutnak). A képzelt tudás olyan megismerésen alapul, amely szavakkal kifejezhető, de nincs reális tartalma. A mély alvás (álom nélküli alvás) egy olyan módosult elmetevékenység, amely minden más gondolathullám hiányával jellemezhető. Az emlékezés, olyan elmetevékenység, amelynek során a korábbi benyomásminták változatlan formában történő előhívása zajlik.” (1.5-1.11.)

Az elmetevékenység szabályozásának, és a nem-kötődés (érzelem mentesség) elérésének a módja a hosszú időn keresztül végzett, folyamatos, elkötelezett gyakorlás, amíg a gyakorlat, mint program, rögzítődik az elmében. Ezáltal az egyéni lélek eléri a függetlenséget az elmebeli mintáktól (benyomás magoktól), akár saját megtapasztalásból, akár tradíciókból fakadjanak azok. A következő fokozat pedig a természet három kötőereje (gunák: tudatlanság, szenvedély, jóság) fölé emelkedés.

„Az elmetevékenység lecsendesítése a szabályozás gyakorlásával és a kötődések megszüntetésével valósítható meg. A gyakorlás folyamatos igyekezetet igényel a zavartalan nyugalom állapotának fenntartásához. A gyakorlást hosszú ideig, megszakítás nélkül, odaadással végezve, az szilárd alappá válik (gyökeret ver). Amikor a tapasztalaton vagy a tradíciókban nyugvó ismeretektől való függetlenség is bekövetkezik, akkor olyan magasabb szintű tudatosság (*vashikara sanjna*) érhető el, amelyet a kötődés mentesség (*vairagyam*) jellemez. A tudás által a természet kötőerői (gunák) fölé emelkedés a felsőbbrendű tudatosság (felső lélek; *param purusa*) állapota.” (1.12-1.16.)

Patandzsáli kilenc akadályt nevez meg, amelyek az elme-tudatban zavart okozhatnak. Az elme-tudat alatt itt az elme szintű tudatosságot értem. Világos, hogy a tudat nem azonos az elmével, de amíg az elmét nem sikerült lecsendesíteni, addig ez nem tapasztalható meg. Pontosan az elmében fellépő zavarok okozzák azt, hogy a tudat nem képes az elme fölé emelkedni. Először tehát elme-tudat van jelen. A kilenc akadály lényegében abból adódik, hogy az elmét lefoglalja a saját tevékenysége. A szemlélő nem képes szabályozni az elmét, mert az elmével azonosítja magát, vagy az elme behúzza a szemlélő tudatát a saját szintjére, mert egy meg nem értett tapasztalást kell feldolgozni.

Ha valaki a jóga útján kíván járni, akkor elengedhetetlen a fizikai és mentális egészség egy bizonyos szintje, továbbá a szándék, hogy haladni szeretne. Ha a kilenc akadály fennáll, akkor további zavarok keletkeznek. Az akadályokat és a fellépő zavarokat az egy pontra történő koncentrációval lehet megszüntetni. Ezt nevezzük az elme egyhegyűségének (*eka-tattva*). Ennek elérése érdekében bizonyos hajlamokat (szokásokat) szükséges kifejleszteni, hogy az elme kellemes állapotát meg tudjuk tartani.

A koncentráció tárgya bármi lehet, ami az egyén számára szimpatikus, lényeg, hogy megnyugtassa az elmét, pozitív érzéseket váltson ki a szemlélőből, és ne képezze kötődés tárgyát. A meditáció tárgya lehet az elme-tudatban megjelenő bármilyen objektum (kép, forma). Ilyenkor azt figyeljük, hogyan jött létre, honnan származik. Amikor felismerésre kerül, hogy ezek az objektumok a korábbi

megtapasztalások lenyomatai és tudatosodnak, akkor eltűnnek. Ha ez elmét sikerült ily módon kiüríteni, ezt követően szoktuk javasolni, hogy ne világi dolgokon meditáljon a tanítvány, hanem a belső fényen, szenteken vagy istenformákon, mert ezek nem kötik őt a fizikai világhoz.

A mai világban az elme annyira szétzilált és túldimenzionált, hogy az elme lecsendesítése és a magasabb tudatosság elérése érdekében spirituális életmód tréninget dolgoztunk ki Patandzsali jóga szutráira alapozva. Így ezen az úton haladva a tanítvány fokozatosan tisztul, és végül be tud majd lépni a Patandzsali által felépített jóga folyamatba.

> „Kilenc akadály zavarja meg az elme-tudatot (*citta*): fizikai betegség; szellemi tunyaság; határozatlanság, kétség; gondatlanság, közömbösség; lustaság; érzékiség, kötődés a vágykielégítéshez; helytelen életfelfogás; sikertelenség a gyakorlatokban; instabilitás az elért eredményekben. Az akadályok következményei további zavarok: mentális, vagy fizikai fájdalom; depresszió; a fizikai test önkéntelen mozgásai (remegés); szabályozatlan ki-és belégzés. Ezek megelőzése érdekében az egy pontra történő koncentrációt (*eka-tattva*) kell gyakorolni. A tiszta (kellemes, zavartalan) elme-tudathoz a következő hajlamokat kell kifejleszteni: barátságosság, könyörületesség, vidámság; közömbösség az élvezet, fájdalom, valamint az erény és a bűn iránt. További szabályozó elvek az elme-tudat lecsendesítéséhez: a légzés (*práná*) szabályozása, különösen a kilégzés lassítása, vagy az elme-tudatban megjelenő érzékelési folyamat kitartó megfigyeléssel történő mélyebb tudatosítása, vagy szenvedés-, szomorúságmentes állapotban a belső fényre koncentrálás, vagy kötődésmentesen az elme-tudatban felmerülő érzéktárgyra koncentrálás, vagy az álom vagy az alvás állapotára, mint a megfigyelés tárgyára koncentrálás, vagy saját választás alapján bármely tárgyon (témán) meditálás. (1.31-1.39.)

Patandzsali úgy tekinti az elmét, mint egy programozható számítógépet. Az elme tele van benyomásmintákkal, programokkal (*klesa* vö. a magyar klisé szóval). A cél ezeknek a programoknak a kitakarítása, ezáltal az elme megtisztítása. Ezzel elhárul az akadály a

szamádi megtapasztalása elől. Öt alapvető programot különböztet meg: 1) ***spirituális tudatlanság,*** lényege az Önvaló ismeretének hiánya. Ez úgy jön létre, hogy az Önvaló és a tudatosság (buddhi) közé beiktatódik az elme. Miután az elmében az 2) ***én-tudat program*** folyamatosan aktív, ezáltal az elme-tudatosság összekeveri az átmenetit az örökkévalóval, a tisztátalant a tisztával, a fájdalmat a boldogsággal, a nem Önvalótól eredőt az Önvalótól eredővel, így az Önvaló megtapasztalása nem lehetséges. További programok a 3) ***ragaszkodás*** (érzelmek) és az 4) ***elutasítás*** (ítéletek). Az előbbi abból fakad, hogy az elme korábban kellemesnek ítélt egy megtapasztalást, az utóbbi esetben pedig kellemetlennek. Itt tehát egy továbbgyűrűző hatásról van szó, arról, ahogyan az elme újabb programokat generál a meglevő benyomásminták alapján. A legalapvetőbb program 5) az ***életvágy***, amely az önazonosítás folytatása iránti vágyként van bekódolva. Ez a szamszára (létkörforgás) hajtóereje. Valójában a teremtés folyamata azért indul el, mert Isten részei önmagukat szeretnék felismeri (beazonosítani). Az önidentifikáció csak úgy jöhet létre, ha én-tudat programot töltenek az egyes egységekre, ezáltal ezek egy fejlődési (önmegismerési) folyamaton mennek keresztül. Az önmegismerési folyamat először az Istentől való elszakadással jár, ez egyet jelent a belépéssel a szamszárába. Az én-tudat megtapasztalása az önálló képességek kifejlesztését és tudatosítását segíti elő. Ezt követi az én-tudat feladása és a visszatérés az eredethez.

Ezek a programok lehetnek ***rejtettek***, azaz háttérben futó, nem tudatosodott minták; ***gyengítettek***, amelyek nem kapnak megerősítést, ezáltal csökken a motiváló erejük; továbbá ***megszakítással fellépő*** programok, amelyek időnként kapcsolnak be, csak bizonyos jelre indul el a futásuk; és ***folyamatosan aktív*** minták.

Ezeket az elme programokat a gyakorlatok segítségével először gyengíteni kell, majd ha már csak finomanyagi formában nyilvánulnak meg, akkor a meditáció által törölni lehet őket. Amíg az elme megteremti a programok visszahatásait a durva anyagi világban, addig nem törölhetők, ha már csak az elme szintjére korlátozódik a működésük, akkor elég gyengék ahhoz, hogy törölhetők legyenek.

„A kriya jógának (gyakorlati jóga) három összetevője van: az elme és az érzékek megtisztítása és tréningje (*tapas*); az önvaló belső és külső tanulmányozása a szentírások, mantrák felhasználásával (*svadhyaya*); meghódolás Istennek (*ishvara-pranidhana*). A gyakorlatok célja, hogy minimalizáljuk a benyomásmintákat (*klesa*) az elmében és elérjük a szamádi állapotát. Ötféle benyomásminta van: spirituális tudatlanság (*avidya*); elmerülés az én-tudatban (*asmita*); ragaszkodások (*raga*); elutasítások (*dvesha*); életvágy (*abhinivesha*). A spirituális tudatlanság az alapja a többi benyomásmintának. Valamennyi négyféle állapotban létezhet: szunnyadó, latens, inaktív (*prasupta*); gyengített (*tanu*); megszakításokkal fellépő (*viccinna*); folyamatosan teljesen aktív (*udaranam*). A spirituális tudatlanság az átmeneti (*antiya*), a tisztátalan (*ashuchi*), a fájdalmas (*duhkha*), a nem-Önvalóból eredő (*anatmasu*) összetévesztése az örökkévaló (*nitya*), tiszta (*shuchi*), boldogsággal teli (*sukha*) és az Önvalóból (*atman*) eredő dolgokkal. Az Én-tudat (*asmita*) magát a tudatosságot (aki a megfigyelő) a megfigyelés eszközeivel azonosítja. A ragaszkodás egy kellemes megtapasztalás lenyomata. Az elutasítás egy kellemetlen megtapasztalás lenyomata. Az életvágy, mint az önazonosítás folytatása (*sva-rasa-vahi*) van bekódolva még a bölcs emberben is. Amikor a benyomásminták öt típusa finomanyagi formává redukálódott, fel lehet őket oldani. A meditáció (*dhyana*) kitörli ezeket a fluktuációkat.” (2.1-2.11.)

Az előző életek karmikus lenyomatai gyökérprogramokként vannak rögzítve az elmében, ezek hatásai eredményezik a sors összetevőit. Azok, akik valódi tudással rendelkeznek, tudják, hogy a szenvedés az előző életek helytelen cselekedeteinek eredménye, a szenvedés oka a természet kötőerőinek hatása, vagyis a külső világ élvezetéhez való ragaszkodás. Az elme fluktuációk pedig, amelyek a kötőerők következményei, elfedik a lélek valódi természetét. Az elmét meg lehet tisztítani ezektől a karmikus lenyomatoktól, ezáltal a jövőbeli szenvedés elkerülhető. Ehhez a folyamathoz ok feltárás szükséges, amely a szemlélő és a szemlélt dolog közötti egyesítettségen alapszik.

Itt szeretném megjegyezni, hogy a 2.17-es szutra a saját fordításomban merőben eltér az általam ismert fordításoktól, ezért ezt a pontot szükségesnek látom részletesebben kifejteni. Ez a szutra azért kulcs fontosságú, mert egyetlen szó jelentésétől függ az ezt követő 8 szutra értelmezése, és mert ezek a szutrák mutatják meg−helyes értelmezés esetén−a karma megtörésének módját. A 2.17-es szutra hagyományos fordítása: ***„Az ok a szemlélő összetévesztése a szemlélt dologgal."*** A fordítók a *samyogah* szót úgy értelmezik, hogy az a szemlélő és a szemlélt dolog közötti kötődéses kapcsolatot jelenti, így a kötődés következtében a szemlélő tévesen az elmével azonosítja magát, és ez a karmikus ok, amit meg kell szüntetni. Noha ez az állítás önmagában véve igaz, nem tárja fel az ok megszüntetésének módját. Az általam megadott fordítás: ***„A szemlélő és a szemlélt dolog egyesítésével (samyogah) az ok megszüntethető."*** Amikor ugyanis létrejön az egyesítettség, akkor a szemlélő felismeri, hogy a szemlélt dolgot ő hozta létre, az nem valami külső objektum, amit meg kell figyelni, hanem ennek tanulmányozása közben a szemlélő önmagát, saját teremtését vizsgálja. Ez az a pillanat, amikor a felismerés ereje törli az objektumot, mert a továbbiakban szükségtelen, hiszen a megértés létrejött. Ezt a módszert alkalmazzuk az önismereti tréningjeink során is az egyes elmeprogramok törlése céljából.

A természet alatt az őselemek összességét, az azokat mozgató erőket, valamint a tizenegy emberi érzéket értjük. Más megfogalmazások szerint ez a cselekvés mezeje. Eszerint természet mindaz, ami a tiszta tudatosságon (atman, buddhi) kívül létezik. Az őselemek (föld, víz, tűz, levegő, éter) alapelvek és a háromféle erő az elemek működést biztosító energiák alapelveit adja meg. Az elemekre itt megfogalmazott háromféle erő (világos, változékony, inert) megegyezik a később definiált háromféle kötőerővel (gunák: *sattva, rajas, tamas*). A kötőerők az emberi lényekre vonatkoznak, és az elmét láncolják hozzá az érzékelés tárgyaihoz. A természeti erők négyféle állapotban figyelhetők meg a szemlélő számára: partikuláris, homogén, érzékelhető és érzékelhetetlen. Ezek a megjelenési formák szintén alapelvek, amelyek mind a durva, mind a finomanyagi világ jelenségeire érvényesek. Ilyen értelemben

részecskeтermészetű a durva anyag (atomok, molekulák); homogének pl. az elektromos vagy mágneses mezők, érzékelhető minden, ami kölcsönhatásba kerül a megfigyelővel (*lingamatra*: jelt adó); és érzékelhetetlen, ami nem kerül kölcsönhatásba pl. az anyagi univerzumban a sötét energia (csak számítások utalnak a létezésére) ill. ide sorolják a finomanyagi világ meg nem nyilvánult részét.

A természet azzal a céllal jön létre, hogy a megfigyelő abban elmerülve azt élvezhesse, tapasztalatokra tegyen szert annak működéséről majd, ha felismeri a működés lényegét, akkor felszabaduljon annak hatásai alól. A megfigyelő (lélek) mindig tiszta, de amíg az elme nem ürült ki a programoktól, addig a megfigyelő az elmén és a tudaton keresztül érzékel, ezért az érzékelését a már meglevő elmetartalmak befolyásolják, illetve amíg a megfigyelő nincs tisztában saját lelki természetével, nincs spirituális tudása, addig önmagát az elmével azonosítja, vagyis a téves elmetartalmak hatása alatt maradva önmagát az anyagi természet részének tekinti. Ha a helyes felismerés létrejön, akkor a megfigyelő számára a tőle független külső világ megszűnik létezni, tudatában lesz annak, hogy azt ő maga hozza létre. Ez ad kulcsot a későbbiek során arra, hogy azt megváltoztassa.

Az elme kitisztítása és a szamjóga gyakorlása által a jógi eléri a megkülönböztető tudás állapotát. Bármely zavart keltő gondolatot (vágy, düh, érzékcsalódás) az ellenkező előjelű gondolatokkal célszerű ellensúlyoznia.

> „A gyökérprogramok (*klesa-mula*), az előző életek karmikus lenyomatai, amelyek a jelen vagy a következő életben tapasztalhatók meg. Ezekből a jelen levő gyökérprogramokból (mint a fából) három következmény sarjad ki: az életforma (*jaty*), az élettartam (*ayus*), az élettapasztalat (*bhogah*). Jó- vagy rosszindulatú cselekedeteink eredményeképpen előnyöket vagy hátrányokat tapasztalunk meg. Aki megkülönböztető (valódi) tudással (*vivekinah*) rendelkezik, tudja, hogy minden szenvedés (*tapa*) a létkörforgás (*samskara*) következménye, minden szenvedés oka a természet kötőerőinek (*guna*) hatása, az elme fluktuációk (*vritti*) pedig az ellentmondások (*virodhat*) és a fájdalmak (*duhkham*) következményei csupán. A jövőbeli szenvedést

lehetőség van elkerülni. A szemlélő és a szemlélt dolog egyesítésével (*samyogah*) az ok megszüntethető. Az elemek (*bhuta*: föld, víz, tűz, levegő, éter) háromféle erővel rendelkeznek: világos, fényes (*prakasa*); változékony, aktív (*kriya*); szilárd, inert (*sthiti*). Az elemek és a tizenegy érzék (*indriya*: elme, öt érzékszerv, öt cselekvő szerv) úgy alkotják a természetet (*prakriti*), hogy a megfigyelő élvezetét, megtapasztalását és függetlenségét, felszabadulását szolgálják. A természeti erők négyféle állapotban jelenhetnek meg: részecske természetű (*visesa*: partikuláris, differenciált); homogén (*avisesa*); érzékelhető (*lingamatra*); és érzékelhetetlen (*alingani*). A megfigyelő és a tudatosság tiszta, mindazonáltal a megfigyelő az elme tartalmán keresztül észlel. A természet (a megismerés tárgya) csak az atman (lélekszikra) önmegismerése céljából létezik. Azok számára, akik a célt megvalósították, a jelenségvilág megszűnik létezni, míg mások számára továbbra is megtapasztalható, megszokott valóság marad. A szemlélő (*svami*: tulajdonos, lélek), a szemlélt dolog (*sva*: tulajdon, természet) és az erőik közötti egység (*samyogah*) teszi lehetővé, hogy mindezek valódi természete felismerésre kerüljön. A spirituális tudás hiánya (*avidya*) az oka annak, hogy a szemlélő a szemlélt dologgal azonosítja magát. Amikor az egyesítettség (*samyogah*) hiánya miatti tudatlanság megszűnik, akkor a látó elnyeri az abszolút szabadságot (*kaivayam*). A megkülönböztető tudás (*viveka khyatih*) és az abban való zavartalan tartózkodás a tudatlanság eltávolításának eszköze. A jóga összetevőinek folyamatos gyakorlása által a tisztátalanságok eltűnnek, és a megkülönböztető tudáshoz vezető bölcsesség felragyog. A zavart keltő, káros stb. gondolatoknak (*vitarkah*)–akár önmagunkban ébrednek, akár mások által generálódnak, akár mások téves cselekedeteinek helybenhagyása által születnek–vágy (*lobha*), düh (*krodha*) vagy érzékcsalódás (*moha*) az alapjuk. Lehetnek gyengék, közepesek vagy erősek, és végtelen szenvedést (*dukha*), tudatlanságot (*ajnana*) eredményeznek. Ezeket is ellenkező előjelű gondolatok (elvek) kifejlesztésével kell ellensúlyozni." (2.12-2.34.)

Minden objektumnak van egy maradandó lényege (esszenciája). Maga az objektum egységet alkot a tulajdonságaival, de csak az

esszencia maradandó, a tulajdonságok változnak. Az elme-tudat az elmének az a része, amely tudatossággal bír. Ha elme-tudattal megfigyelünk egy tárgyat (objektumot), akkor annak tulajdonságait különbözőnek találjuk, attól függően, hogy milyen az elme-tudat tartalma. Az objektum létezése és esszenciája független a megfigyelőtől, az észlelő elme-tudat számára mégis különbözőnek tűnik, mivel különbözőek az elme-tudat elvárásai. A megfigyelő is egy objektum, neki is van maradandó, változatlan esszenciája, ez a lélek (purusa). A lélek az elme-tudat ura, és ismerője. A lélek tanúként van jelen egy megfigyelési folyamatban, a megfigyelő maga az elme-tudat, amely a lélek kivetüléseként jött létre. Az elme-tudat nem tudja önmagát megismerni, mert állandóan fluktuál, és nincs viszonyítási pontja. Az elme-tudat a lelket sem tudja megismerni, mivel az rajta kívül található. Ha lenne az elme-tudatnak egy kitüntetett viszonyítási pontja, amelyből képes lenne önmagára tekinteni, akkor memóriák tömkelege jönne létre, és az elme-tudat összezavarodna. Azért történne ez, mert − az elme fluktuációk miatt − a viszonyítási pont nem állandó, emiatt mindig más pontból tükrözné önmagát, ezáltal számtalan tükrözött valóság (memóriatartalom) alakulhatna ki. Patandzsali eléggé világosan leírja a megőrülés mechanizmusát. A skizofrén elmében pontosan egy ilyen szituáció jön létre, az elme váltogatja a viszonyítási pontjait, és ettől összezavarodik. Ebből az is logikusan következik, hogy a spirituális fejlődés útján járni az elme és a lélek ismerete nélkül meglehetősen kockázatos vállalkozás.

A lélek tehát azonosítani tudja az elme-tudatot, és az intelligenciát (buddhit), mert ezek a lélek kivetülései. Az elme-tudat az összes feldolgozatlan tapasztalatot, a buddhi pedig a feldolgozott információkat tartalmazza. A feldolgozás következtében a buddhi fokozatosan a lélek formáját veszi fel. Az elme-tudat azért tűnik felsőbbrendűnek, mert mind a lélek, mind a szemlélt objektumok tükröződnek benne.

> „A megfigyelés tárgya (objektum) és annak tulajdonságai (változásai) egyek, de csak az objektum lényege maradandó. Az objektum (megfigyelés tárgya) ugyanaz, de a (megfigyelő) elme-

> tudat különbözik, ebből ered a különböző szemléletmód. Az objektum létezése független attól, hogy valamely elme-tudat észleli-e. Mi történne, ha az elme-tudat nem lenne jelen, hogy észlelje? Az objektum aszerint észlelt vagy észlelhetetlen, hogy milyen az elme-tudat hozzáállása és elvárása. A lélek (*purusa*) az elme-tudat ura, és mindig ismeri annak fluktuációit, noha ő maga változatlan. Az elme-tudat nem tud önmagára rávilágítani, mivel maga is csupán megismerendő objektum. Az elme-tudat nem tudja egyidejűleg mind a tanút (lélek), mind önmagát megismerni. Ha az elme-tudat megismerhető lenne egy másik része által, ami (mint az elme-tudat tudatossága jelenne meg), akkor a memóriák tömkelegében összezavarodna. A tanú (lélek) változatlan és azonosítani tudja az intelligenciát (*buddhi*), ami az ő (lélek) formáját veszi fel. Mind a tanú (lélek) mind a szemlélt objektum tükröződik az elme-tudatban, és a tudat ezáltal mindent áthatónak tűnik. Az elme-tudatot számtalan a memóriából származó benyomásmag teszi változatossá, mivel egymással szorosan összefüggenek. (4.14-4.24.)

A születések megszakítják az életek folyamatát, és ez a tudatosságfolytonosság megszakadását eredményezheti. Ez nem mindenkinél következik be, vannak, akik teljes tudatossággal születnek, vagy előző életeik tudatossága révén könnyen elérik a teljes tudatosság állapotát. A tökéletesség ezen kívül elérhető drogok használatával, mantrával, teljes önátadással és szamádival. (Megj.: *A drogok használata kikapcsolja az elme ego funkcióját, és kinyithatja a tudatalatti kapuit, de ez szabályozatlan formában történik. Éppen ezért a drogok a használata a jógában nem javasolt, káros hatásai sokkal nagyobbak, mint az előnyei.*)

Bár a tudatosságfolytonosság megszakad, az elmetartalom és az abban található benyomáscsírák életről-életre átadódnak. Ezek az információk a tudatalattiban tárolódnak, és az előző életek feldolgozatlan eseményeivel függenek össze. Összességében a benyomásmagok jelenléte az ok-okozati (karma) törvény működésének tulajdonítható. Az ok-okozati törvény nem önmagától működik, hanem az Egység-tudattól elszakadt lények individualitás érzése hozza működésbe. Az ok okozatot vált ki, és ezt az okozatot nevezzük visszahatásnak. Az egyén karmája okozatok, azaz

visszahatások sorozata. Ezek a visszahatások eredményezik az egyéni vágyakat és hajlamokat. Ezek feldolgozása érdekében jönnek létre a születések, amelyek az ok és okozat egymásutánisága miatt előző (múlt) és jövendő (jövő) életek képzetét keltik, holott ezek a jelenben léteznek. A memória, a benyomásmagok, és az életvágy örökkévalók, és a természet kötőerői által kapcsolódik hozzájuk a megtestesült élőlény. A természet kötőerőinek hatása alatt az ok-okozati törvény a gunákon keresztül jelenik meg, így az élőlény számára a visszahatások háromfélék. A jógik azonban, ha felülemelkedtek a kötőerőkön, akkor számukra a visszahatások megszűnnek, cselekedeteik ezáltal kívül esnek a dualitáson.

> „A tökéletesség elérhető a születéstől fogva, drogok használatával, mantrával, teljes önátadással és szamádi által. Az előző életek jóga gyakorlatai egyeseknél a születésüktől fogva segítik a fejlődési folyamatot. Az ok-okozati törvény önmagában nem hozza mozgásba a lehetőségeket, csak segít a fejlődés útjában álló akadályok eltávolításában, ahogy az a földművelés során történik. A tudatosság szférái (*ego-ahamkara, elme-manas, intelligencia-buddhi*) az individualitás érzéséből fakadnak. Az egységes tudatosságtól való eltérés hatása, hogy számtalan gondolathullám születik. Ezek közül csak a tiszta meditációban született (gondolat) az, ami szándék nélküli. A jógik esetében a visszahatások nem fehérek és nem feketék (vagyis mentesek a dualitástól), de másoknál háromfélék. Ezeknek a visszahatásoknak a gyümölcsei a nekik megfelelő vágyakban, hajlamokban manifesztálódnak. A születések, rang, hely és idő szerinti sora, megszakításokat eredményez az életek folyamatában, de a memória és a benyomáscsírák életről életre változatlanul adódnak át. A memória és a benyomáscsírák öröktől fogva léteznek, ahogyan az életvágy is örökkévaló. Ok és okozat szorosan összetartoznak, egyik a másiktól függ, és az összekapcsolódásuk hiányában mindkettő megsemmisül. A múlt és a jövő a jelen valóságában létezik, csak azért tűnnek különbözőnek, mert jellegzetes tulajdonságaik különböznek. Ezek (múlt, jövő) a természet kötőerőinek finomanyagi megnyilvánulásai. (4.1-4-13.)

Az elme folyamatosan működik, akkor is, ha egyetlen gondolat sem tudatosul, ugyanis folyamatosan jelen vannak tudatküszöb alatti benyomások. Ezeket szabályozottan kell beengedni a tudatba és a beengedést folyamatosan lassítani, egyre nagyobb szüneteket tartva. Ezáltal a gyakorlás következtében az elmeműködés szabályozható lesz, és az elme a kikapcsolt, a tudat pedig a szamádi állapotában marad bármilyen tevékenység közepette. Sokan, akik az ürességen meditálnak, nem engedik be az elmébe a küszöbalatti benyomásokat. Ez nem vezet el a célhoz, mert az elme kiürülése nem következik be. Ha azonban szabályozottan és lassan engedjük be az elme-tudatba a küszöbalatti benyomásokat, akkor azokból mindig csak egy fog aktuálisan benn tartózkodni. A központosított elme-tudat, amikor figyelem csak egyetlen felmerülő gondolatra irányul, azonnali megértést eredményez a szamjáma fennállása következtében, emiatt a felmerülő gondolat törlődik, és az elme fokozatosan kiürül a tudatküszöb alatti benyomásmagoktól. A központosított elme-tudat tehát a száz százalékban a pillanatban tartózkodás megvalósítása. Jelen lenni a felmerülő gondolatnak, megérteni, majd törölni, mert ha megértése került minden vele kapcsolatos körülmény, akkor nincs rá tovább szükség. Az azonnali megértés csak akkor lehetséges, ha a jelenlét teljes, és csak egyetlen benyomás kerül beengedésre.

Az elme-tudat összetevőit megdöbbentő aktualitással, úgy jellemzi Patandzsali, mint egy számítógépet, amelyet eszerint kell kezelni. Melyek egy számítógép működését jellemző legfontosabb összetevők? A **tulajdonság**: mekkora és milyen az információt tároló és kezelő egység (memória); a **minőség**: mennyire gyorsan mozgatható az információ a háttértárból az operatív memóriába; az **állapot**: mennyire van tele a háttértár információval, és a részinformációk mennyire töredezettek. A memóriában tárolt információk lehetnek feldolgozottak. Ezek nyugalomban vannak, mert megértésre kerültek, tehát csak kiegészítésre várnak, hogy egy nagyobb egység részei legyenek. Lehetnek éppen megnyilvánulók. Ezek a tudatalattiból (háttértár) éppen most törnek be a tudatba (operatív memória), és feldolgozásra várnak. Lehetnek látensek. Ezek még feldolgozás előtt állnak, és még nem törtek be a tudatba. Rendszeres gyakorlatokkal a háttértár kiürülése felgyorsul, ezáltal a

megértési képességek rohamosan javulnak, adott esetben összpontosított állapotban a felmerülő információ azonnali megértése következik be. A benyomások feldolgozási sebességéből tudja lemérni a gyakorló a saját haladását.

> „Az egymást követő tudatküszöb alatti benyomások (gondolatok) felébredése közötti időtartamot növelve a tudat teljes uralom alá kerül. Ezáltal a teljes csendesség és békesség megtartásának képessége valósul meg. A szétszórt figyelem időtartamának csökkenése és az elme összpontosított állapotának kialakulása a tudatosságot a szamádi állapotába transzformálja. Összpontosított állapotban (*ekagráta parinamah*) a gondolatok felmerülése és törlődése közötti időkülönbség megszűnik. Ezáltal az elme-tudat összetevőinek– tulajdonság (*dharma*), minőség (*laksana*), állapot (*avasthá*) – összefüggései feltárulnak. A feldolgozott (*santa*), megnyilvánuló (*udita*), látens (*avyapadesya*) állapotok az elmét általánosan jellemző tulajdonságok. Az elmeműködés átalakulásának okai a különböző, rendszeresen végzett gyakorlatok. (3.9-3.15.)

A jóga által elérhető képességek

Sok vallás elkötelezett híve gondolja magáról, hogy a jáma elveit éli. Patandzsali szutrái alapján azonban könnyen kiderül ez a tévedés. Aki ugyanis valóban megvalósította önmagában a jáma elveit, az képes azt a környezetében is megteremteni. Milyen külső jelekkel jár együtt az, ha valaki valóban megvalósította önmagában a jámát? Ha az erőszakmentességet megvalósította, akkor képes lecsillapítani mások ellenséges indulatát, ha az igazmondást megszilárdította, akkor minden szava a szándékai szerint valósul meg, ha tartózkodik a lopástól, akkor szükségletei szerint bármely kincset megszerezhet és így tovább. Ugyanis mindenki azt teremti meg a környezetében, ami megalapozott, megélt valóságként jelen van benne. Ezt a megvalósítást az univerzális törvények ismerete, és a minden létezővel való egység megélése teszi lehetővé számára. Ha egységben van azzal, aki dühös és belőle hiányzik ez az indulat, akkor a másik nem tud az állapotában megmaradni, vagy elmegy (és máshol lesz dühös), vagy lecsillapszik. Ha valóban az egység elvei

szerint él, akkor semmi sem a birtoka, és semmihez sem ragaszkodik, mégis mindent megkap, amire szüksége van, legyen az kincs vagy tudás. Ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy csak az abszolút igazságot képviselőknek teljesülhet minden szava. Jól néznénk ki, ha minden hazugság is valósággá válna. Szerencsére Isten bölcsebb volt annál, mintsem ezt lehetővé tegye.

> „Akiben az erőszakmentesség (nem-ártás) megalapozottá vált, annak jelenlétében minden ellenséges indulat megszűnik. Akiben az igazmondás megalapozódott, cselekedeteinek eredménye az akarata szerint valósul meg. Akiben a tartózkodás a lopástól szilárd alappá vált, annak számára bármilyen kincs elérhetővé válik, felkínálkozik. Aki tartózkodik az érzékiségtől, az életerőre, energiára tesz szert. Aki megszabadult a birtoklási vágytól, annak számára az inkarnációk teljes tudása feltárul. A test teljes megtisztítása (*sauchat*) azt eredményezi, hogy nem vágyik testi kapcsolatra. Továbbá kialakul a tiszta tudatosság (*sattva-suddhi*), a kellemes elme (*saumanasya*), az elme egyhegyűsége (*ekagrya*), az érzékek kontrolja (*indriyajaya*), és a képesség az önmegvalósításra (*atmadarsana*). A megelégedettségből (*santosha*) felsőfokú boldogság állapota jön létre. Az érzékek szabályozása (*tapas*) által a fizikai test minden szennyeződésének eltávolítása, a cselekvő- és az érzékszervek (*indrya*) fölötti hatalom jön létre. Az önismeret, mantra (*svadhyayat*) továbbvezet a vágyott istenséggel való egységélményhez (*samprayogah*). A teljes behódolás (*Isvara-pranidhana*) a szamádi elérését eredményezi. (2.35-2.45.)

A szellemi jógagyakorlatok által elérhető képességek nem automatikusan következnek be, amint az elterjedt egyes körökben. A gyakorló a vágyainak, vagy szolgálatának megfelelő képesség kialakításának érdekében célzott összpontosítást végez egy adott területre a testében. Mivel a fizikai test az elme kivetüléseként jön létre, az elme pedig a makrokozmosz leképezése a mikrokozmosz szintjére, ezáltal megfeleltetések hozhatók létre ezek között. Az alábbiakban Patandzsali leírja, hogy az egyes képességek kifejlesztéséhez hová kell koncentrálni a szamjáma állapotában. Pl. sokan szeretnék elérni a fénnyel való táplálkozást anélkül, hogy a

szamjáma képességét kifejlesztették volna magukban, és célzott gyakorlatokkal a megfelelő területre koncentrálva kitartóan gyakorolnának. Ha valaki az éhezést gyakorolja, attól csak anorexiás lesz, nem pedig fényevő.

A múlt és a jövő ismerete azáltal következik be, hogy a jógi képes tudatosan feldolgozni a saját elmetartalmát. A tudatküszöb alatti benyomásmagok ui. az előző életekből származnak. Ezeket megfigyelve világossá válik, hogy mely cselekedetek vezettek ezeknek a benyomásmagoknak a kialakulásához. Az elme megtisztítása következtében a jógi tudja, hogy sikerült-e valamennyi benyomásmagot kioltania, ennek következtében lesz-e jövendő élete, és ha igen, abban mi lesz a feladata. Miután saját elmetartalmát tudatosította, így mások elmetartalma is ismert lesz számára, de ezt sohasem használja fel (legfeljebb a másik személy fejlődésének elősegítésére). Ha az elméjét ismeri, akkor saját testét is, és képes a testének a jelzéseit felfogni, irányítani. Ennek következtében elkerülik a betegségek, hiszen a test jelzésére tudatosan reagál. Ebből következik, hogy halálának időpontját is ismerni fogja, mert a test és a lélek jelezni fogja számára.

A minden létező nyelvének megértése azon alapszik, hogy a jógi képes lesz megkülönböztetni az ideát a szavaktól és a tényektől. Átlagos elmeműködés esetén a tárgy formája (kép), a hozzá kapcsolódó fogalom (szókép) és a tárgy ideaképe nem választható szét. Ha azonban a jógi az ideaképre rögzíti a figyelmét, akkor érteni fogja az idegen nyelveket, vagy az állatok nyelvét is. Számos egyéb különleges képesség alakítható ki a gyakorlás által.

> „A szamjáma (integrált, egybefogott elmeerő) állapotában a tudatosságot az elme három összetevőjére (*dharma, laksana, avasthá*) rögzítve a jógi elnyeri a múlt és a jövő ismeretét. A szavak, a tények és az ideák egymásra rétegződnek (szuperponálódnak), ami zavart okoz (az elmében), a szamjáma állapotában ezek megkülönböztethetővé válnak, miáltal valamennyi létező nyelvének megértése következik be. A küszöb alatti benyomások direkt megfigyelése által a jógi előző életeinek tudására tesz szert. Az elme tudatosítása mások elméjének megismeréséhez vezet. Azonban mások elméjének tudattalan tartalmát nem használja fel az életben.

> A szamjáma erejével a finomanyagi testből kiáradó fényt a jógi ellenőrzése alá vonja, és ezáltal mások számára szemmel láthatatlanná válik. Hasonlóképpen a hangot és a többi érzékszervi jelet is vissza tudja tartani. A karmikus cselekedetek visszahatásai a szamjáma segítségével megszüntethetők, ezáltal a jógi bizonyos előjelek által a halál időpontjának tudására tesz szert. A jóakarat és más pozitív érzések felerősödnek benne. A szamjámát az erőre rögzítve az elefánthoz hasonló erő és más tulajdonságok ébrednek fel. A felsőbbrendű érzékelés követeztében a szubtilis, a rejtett és a távoli dolgok ismertté válnak. A szamjámát a nap-vezetékre (pingala) rögzítve a világegyetem birodalmainak ismerete jön létre. A hold-vezetékre (ida) való rögzítésből a csillagok, galaxis rendszerek ismerete következik. A Sarkcsillagra (az adzsna csakrában) való rögzítésből a csillagok mozgásának, és azok hatásainak ismerete származik. A köldök táji erőközpontra (Manipur) rögzítve az emberi test felépítésének tökéletes ismerete következik. A szamjámát a nyaki erőközpontra (Visuddha) rögzítve az éhség és szomjúság fölötti győzelem következik be. A teknősbéka nádira (kurma nádi) összpontosítva a szilárdság, megingathatatlanság áll elő. Az adzsna csakrában levő fényre rögzítve a jógi meglátja a megvilágosodott lényeket. Vagy a teljes felébredés révén minden tudás elérődik. Az Anahat csakrára rögzítve a megvilágosodás, felébredés jön létre.” (3.16-3.35.)

Patandzsali felhívja a figyelmet arra, hogy ezek a különleges képességek akadályai a szamádi végső formája elérésének, mert bár kifelé irányítva erők, de még kötőerőt képeznek az anyagi világhoz. Ezek a képességek a legmagasabb intelligencia, a kiterjesztett tudás kifejlesztését jelentik. Ennek ismérve, hogy a jógi azonnal, világosan és egészében megragadja a dolgok lényegét anélkül, hogy az idő vagy a változás folyamatába belépne. Amennyiben a jógi nem tudja megkülönböztetni az intelligenciát (itt: szattva, máshol buddhi) a lélektől (itt: purusa, máshol atman), akkor ez további megtapasztalás forrásává válik. A jógi nem tud kijutni a létkörforgásból, mert intelligenciáját megkötik a finomanyagi erőhatások, de kijuthat a durva anyagi világból. Ekkor a finomanyagi világ lakójává válik, és ott részesül további megtapasztalásban. Itt égi lényekkel találkozhat

és alakíthat ki kapcsolatot. A teljes tudás elérését és a teljes felébredést a következők eredményezhetik: ha a jógi a lélekre összpontosít, ami az anahat csakra középpontjában (bindu) található; ha képessé válik világosan érzékelni a különbséget az intelligencia (szattva) és a lélek (purusa) között, ha lemond ezekről az erőkről, és felszámol minden kötődést, ami ezekhez a képességekhez köti.

> „Az intelligencia (*szattva*) és a lélek (*purusa*) megkülönböztetésének hiányából a tárgyi tapasztalás, a szamjámának magára a lélekre történő rögzítésével, annak megismerése jön létre. Ennek következtében az érzékelések: spirituális szintű hallás, tapintás, látás, ízérzékelés, szaglás alakulnak ki. Ezek akadályai a szamádinak, bár kifelé irányítva erőknek tekinthetők. A kötődések kioldozása és a tudás kiáradása által a tudatosság beléphet egy másik lénybe. Az udana fölötti uralom által a jógi a víz, iszap, tövisek fölött jár, anélkül, hogy érintené, és képes levitálni. A szamana fölötti uralom által a jógit fénylő glória veszi körül. A szamjámát a hallás és a világéter kapcsolatára rögzítve tisztánhallás jön létre. A szamjámát a test és a világéter kapcsolatára rögzítve azzal a tudattal, hogy olyan könnyű, mint egy gyapotszál, a levegőbe emelkedés képessége jön létre. A szamjámát a testen kívüliségre rögzítve, a mahavideha állapota jön létre, és a fényt eltakaró fátyol szertefoszlik. A szamjámát az őselemek (föld, víz, tűz, levegő, éter) tömegére, formájára, összetettségére, kapcsolataira és céljára rögzítve, az őselemek fölötti uralom következik be. Ebből különböző erők manifesztálódnak a testben, a test tökéletessége és sérthetetlensége jön létre. Továbbá kecsesség, bájosság, erő, a test gyémántkeménysége és tökéletessége alakul ki. A szamjámában a megismerés folyamata, a természetes állapot és ezek kapcsolata az egoval, és mindezek célja világossá válik, és az érzékek legyőzetnek.
> Ebből az elme gyorsasága, az érzékszervektől független észlelés és az anyag eredendő formája (az elsődleges ok) fölötti győzelem következik. Minden létező közül csak az éri el a legfelsőbbet és a mindent tudás állapotát, aki tudatos ismeretekkel rendelkezik a szattva és a purusa különbözőségéről. Ezekről az erőkről való lemondás és az ezekből fakadó csírák, mint korlátok, lebontása eredményezi a feloldódást a Felsőlélekben. Égi lények hívását

érzékelve egyesülésre (kapcsolatra), mind a csodálat, mind az elutasítás ismét nem kívánatos következményekkel jár. A szamjamát a pillanatra és azok egymásutániságára irányítva a jógi eléri a legmagasabb szintű intelligenciát, a kiterjesztett tudást. Ennek következtében a jógi olyan tudásra tesz szert, amivel képes megkülönböztetni, az egyébként – besorolás, minőségi jegyek, térbeli helyzet alapján – megkülönböztethetetlen (definiálatlan) dolgokat. A kiterjesztett tudás legfontosabb ismérve az, hogy a jógi azonnal, világosan és egészében megragadja a dolgok lényegét anélkül, hogy az idő vagy a változás folyamatába belépne. Amikor a *sattva* (intelligencia) elérte a lélek (önvaló) tisztaságát a tökéletesség (a jóga végső célja) bekövetkezett. (3.36-3.56.)

A jóga végső célja

Amikor a jógi felismeri az atmant, akkor a lélek teret nyer, és áthatja az elmét. Ezáltal annak érdeklődését a felszabadulás felé irányítja. A folyamat során a még jelenlevő benyomáscsírák törlődnek. Létrejön egy olyan típusú intelligencia, amely un. megkülönböztető tudást eredményez. A jógi megtapasztalta és beteljesítette az emberi élet valamennyi oldalát, a társadalmi kötelezettségeket, az élet céljait és eszközeit, az élet élvezeteit, és a felszabadulást a világi kötelezettségek alól. Ezáltal nincs szüksége további megtapasztalásra, a kötőerők hatásai megszűnnek a számára, a karma eltűnik, a jógi a pillanatban tartózkodik, így az idő sem uralkodik fölötte. Folyamatosan ebben a tiszta tudatosság-erőben tartózkodik.

„Amikor az elme-tudat (*citta*) kivetítője (*atma*) felismerésre kerül, akkor a kettő elkülönültsége megszűnik. Ekkor az atma olyan intelligencia áramlatot indít el, amely az elme-tudatot a tiszta létezés, felszabadulás (*kaivaya*) felé irányítja. A folyamat megszakításai közben a korábbi benyomáscsírákból eredő hiányosságok feltárulnak. Ezektől a kötődésektől ugyanúgy lehet megszabadulni, ahogy az korábban elmondatott. Aki az intelligenciának ebben a legmagasabb állapotában mentes marad a vágyaktól és az elutasításoktól, folyamatosan az éberség és a

megkülönböztető tudás állapotában marad, az eléri a *dharmameghah samadi*-t (az erény és az igazság tudatrétegébe integrálódik). Ezt követően a kötődések, visszahatások (*karma*) eltűnnek. Amikor a szennyezések ködfátylai eloszlanak, a végtelen Tudás eléretik, és a megismerendő jelentőségét veszti. Ezt követően a természet kötőerői (*gunák*), mivel betöltötték a feladatukat, hatásukat vesztik, és a kivetülések sorozata véget ér. A jógi a végső átalakulásban egyértelműen győzelmet arat az idő megszakítás nélküli áramlása felett. A felszabadulás (*kaivalya*) az, amikor a jógi megvalósította az emberi élet négylépcsős célját (*purusartha: dharma, artha, káma, moksa*) és a természet kötőerői (*gunák*) fölé emelkedett, amelyek visszatérnek a forrásukhoz, és a tiszta tudatosságerő (*citishakti*) a saját beteljesült formájában tartózkodik. (4.25-4.34.)

Ha a megfigyelés tárgyában teljesen elmerülünk, azonosulunk vele, az a szamádi állapota. Amíg a figyelmet az én-tudatosság szintjén rögzítjük, addig a megfigyelés tárgyával kapcsolatos ok-okozati elemzés végezhető el. Feljebb emelve a figyelem központját az összefüggések is felismerhetőek lesznek, amelyek az ok-okozati kapcsolathoz elvezettek. Az én-tudat központ fölötti tudatrétegben a boldogság állapota, majd teljesen kiemelkedve az én-tudat központból az éntelenség tapasztalható meg. Az éntelenségben jelen van a létezés tudat, de nincs jelen személyes én-tudat. Az e fölötti tudatrétegben az üresség tapasztalható meg, de a létkörforgás során rögzült benyomás magok nyugvó állapotban még jelen lehetnek az elmében. Tehát az elme még nem teljesen tisztult meg, mert a korábbi minták még nem törlődtek és később belépnek a tudatba.

„A figyelem elmélyítése a megfigyelés tárgyában (alacsonyabb vagy *samprajnata samadhi*) négyféle módon valósulhat meg: elemzés (analitikus gondolkodás, ok-okozati összefüggés keresése; *vitarka*), szintézis (az összefüggések felismerése; *vichara*), boldogság érzet (*ananda*), tiszta létezés (éntelenség; *asmita*) megtapasztalása. A másik típusú szamádiban (*asamprajnata samadhi*) a figyelemnek már nincs tárgya. Az elmében már csak a korábbi életekben (*samskara*) rögzült benyomásmagok vannak jelen, amelyek

tudatküszöb alattiak maradnak. Ez az állapot a gyakorlás által érhető el. (1.17-1.18.)

A jóga folyamat során az elme szennyezettsége megszüntetésre kerül. Az elme nem azonos a tudattal, hanem a szennyezett elmében a tudat az elmével azonosítja magát. Ha a gyakorlatok által az elme kitisztul, a tudat függetlenné válik az elmétől. Kiderül, hogy az elme csupán az előző és a jelen éltek benyomásmagjainak (mintáinak, programjainak) az őrzője volt, amely folyamatosan bevonta a tudatot ezek feldolgozásába. A tiszta tudat az üresség állapotában van, ekkor nincsenek a létkörforgásból származó benyomásmagok. Ebben az állapotban következhet be a *samapatti* állapota, amely a megfigyelő, a megfigyelt dolog és a megfigyelés folyamatának egysége. Ekkor a megfigyelő felismeri, hogy ő a teremtője minden észlelt dolognak és helyzetnek. A *samapatti*-nak négy szintje van: ha a megfigyelt dolog durvaanyagi természetű és még vannak hozzá kapcsolódó benyomásmagok az elmében, amelyek a megfigyelés közben merülnek fel és tudatosodnak, akkor *savitarka***,** ha nincsenek hozzá fűződő emléknyomok, akkor *nirvitarka*. Ha a megfigyelt dolog finomanyagi természetű, és megjelennek vele összefüggő benyomásmagok, akkor *savicara* és ha ez utóbbiak hiányoznak, akkor *nirvicara samapatti*-ról beszélünk. Maga a *samapatti* egyesülés a vizsgált dologgal, az objektum kontemplációja. Ez valódi tudást eredményez. Ezt az állapotot szamádinak is nevezik. A *sabija samadhi*-ban még jelen van a vizsgált objektum (finom vagy durvaanyagi szinten). *Nirvicara samapatti*-ban minden objektum eltűnik, ekkor ismerhető fel az Atman (Önvaló, lélekszikra). Ez az Atman-tudatosság állapota. Ha az Atman integrálódik Istenbe (*Isvara*), akkor jön létre a *nirbija samadhi*.

„A gyakorlatok által az elme-tudat át tudja látni valamennyi objektumot a legkisebbtől a legnagyobbig. Amikor az elme-tudat lecsendesedik, az elme kristálytisztává válik, és a megfigyelő felismeri, hogy ő (a tudata), valamint a megfigyelt dolog, továbbá a megfigyelés folyamata egy és ugyanaz. Ez a *samapatti* állapota. A *samapatti*-nak az alacsonyabb szintje a *savitarka samapatti*. Ezen a szinten a megfigyelt tárgyról alkotott szó, a tárgy jelentése és

magáról a tárgyról alkotott tudás egyesül, és ez keveredhet a tárggyal összefüggő (korábbi) benyomásokkal. *Nirvitarca samapatti*-ban a memória teljesen kitisztult, az elme-tudat visszanyeri természetes állapotát, ami az üresség (*svarupa-shunya*), és a megfigyelés tárgya egyesülten, de minden egyéb asszociációtól függetlenül, nyilvánul meg. Ugyanezt a két állapotot *savicara* és *nirvicara samapatti*-nak nevezzük, ha a finom anyagi világ (és nem a durva anyagi világ) objektumait vizsgáljuk. A finomanyagi objektumok és a manifesztálatlan formák eltűnnek (az elme-tudatból). Ezek voltak a *sabija* (maggal, objektummal rendelkező) szamádi állapotai. A *nirvicara samapatti* állapotában az Atman fénye zavartalanul áramlik. Ez az állapot a magasabb igazságokkal teli bölcsesség állapotát jelenti. A tudás hagyományos formái ebből a tudásból erednek, de céljuk, jelentőségük különbözik. A korábbi életekből (*samskara*) származó benyomásmagok eltűnnek, és újak nem születnek. Ha ez az integráció is feladásra kerül, a még mélyebb integráció által, akkor a *nirbija* (mag, támasz nélküli) szamádi jön létre. (1.40-1.51.)

A jóga elvek megvalósítási lehetőségei korunkban

Patandzsali közel 2500 évvel ezelőtt fektette le a jóga egyetemes érvényű tételeit lemondott életrendben élők részére. Jelen korban egyre kevesebben képesek követni ezeket az alapelveket még a lemondott életrendben élők közül is. Lényegében nincs lehetőség elszeparálódni a társadalom többségétől, néhány zárt kolostoron, ashramon kívül, és a megélhetés ezekben is a külső támogatóktól függ, akik „elvetendő" életmódjuk által teremtik elő a támogatáshoz szükséges javakat. A társadalomból való kivonulás pedig, még ha létre is tudna jönni, nem teszi lehetővé a tudás kifelé áramlását, amellyel változást lehetne előidézni a társadalmat alkotó emberek túlnyomó többségében. A zárt ashramok egy szűk réteg elszeparálódását, speciális életformáját képesek biztosítani, és ez az elkülönülés, a kölcsönhatás hiánya miatt, a társadalom spirituális fejlődése szempontjából alig észlelhető tevékenységet eredményez. Ily módon a megvilágosodás (istenmegvalósítás) egy szűk spirituális elit „úri huncutsága" marad csupán, míg a többség éjt-nappallá téve

robotol, hogy életben tudjon maradni. Miért nem vonulnak ők is kolostorba (ashramba)? Egyrészt, mert nem alkalmasak erre az életformára, másrészt, mert akkor nem lenne, aki termeljen.

Indiában a jóga alapelveit követő lemondott életrendben élők becsléseim szerint a népesség egy ezrelékét sem teszik ki. A nagy részük megélhetési jógi, akiknek más lehetőségük nem lévén, koldulásból tartják fenn magukat. Mivel iskolázatlanok, így a jóga alapelveket is csak formálisan, szóbeli tanítás révén ismerik. Igaz, sok kiemelkedő, önmegvalósított mester is van közöttük, de számuk elenyésző a népességhez képest. Más országokban még ennyien sincsenek. Ugyanakkor a földi létsík technikailag civilizáltabb felén nyitottság tapasztalható az önmegvalósítás irányába, csak nem kapnak megfelelő mélységű tanítást, még akkor sem, ha hajlandók betartani a szigorú irányelveket. Az irányelvek értelemszerű adaptálásával a népesség 1-10 %-át lehetne az önmegvalósítás felé irányítani egy többfokozatú képzésben, anélkül, hogy lemondott életrendbe kelljen vonulni, ami már jelentős hatást fejtene ki a társadalom egészére. Ez az elképzelésem elfogadásra talált a Krisztuserő jelenkori képviselőjénél (Mahavatár Babajinál). Ennek eredménye ez a könyv, és a kidolgozott kurzusok.

A módosított alapelvek a jelenkori jógik számára:

1) Jáma és nijáma

A jámát és a nijámát az adott kor lehetőségeihez mérten kell betartani. Azok, akik a társadalomban maradva nem tudják tisztán megvalósítani ezt a két alapelvet, imákkal, mantrákkal, szolgálattal kompenzálhatják a keletkező karmájukat. A kompenzáció sikerességét egy matematikai számítással ellenőrizhetik (ld. Emberképletek), így mindenki maga döntheti el, hogy helyzete stagnál, illetve lefelé vagy fölfelé halad-e a fejlődésben, és ennek megfelelően alakíthatja, módosíthatja az életformáját.

Az egyik sarkalatos pont az erőszakmentesség megvalósítása, ennek kapcsán törekedni kell az erőszak minimalizálására az életforma modellben. Aki a társadalomban marad, az nem kerülheti el, hogy ne pusztítsa el direkt vagy indirekt módon a kártevőket (pl. sáskák, patkányok stb.), vagy egyes túlszaporodott élőlényeket (pl.

szúnyogok, poloskák stb.) az egyensúly fenntartása végett. 2500 évvel ezelőtt ilyen kérdés fel sem vetődött, mert az emberiség még nem foglalta el az állatok életterét a jelenlegi mértékben. Lehet ezen siránkozni, de megtörtént, és ezzel most szembe kell nézni. A természet egyensúlyát az embernek mesterséges beavatkozással kell helyreállítania.

A táplálkozási forma kialakítása során is minimalizálni szükséges az erőszakot. A vegetáriánus táplálkozási forma javasolt, ahol, és amikor ez egyszerűen megvalósítható. Más esetekben a flexibilis táplálkozás is elfogadható. A táplálkozási forma esetén a ne árts elvet kell szem előtt tartani. Figyelembe kell venni, hogy a tenyésztett állatok egyáltalán nem is léteznének, ha nem lenne állattenyésztés, vagyis életüket nekünk köszönhetik, ez azonban nem ment fel bennünket az alól, ahogyan bánunk velük. Minden élőlények jár a nyugodt, békés, stressz mentes élet, gondoskodás, szeretet. Az emberi élet azonban elsőbbséget élvez, vagyis az állatoknak sem járhat több mint az embernek. Az emberi létforma azért élvez elsőbbséget, mert csak ebben lehet önmegvalósítást folytatni.

Az emberi létezéssel együtt járnak a háborúk és az egymás elleni erőszak az anyagi javakért folytatott küzdelemben. Ezért az önvédelem, a civil lakosság, a haza, otthon megvédése megengedett. Ez azért van így, mert a teremtési törvények értelmében mindenkinek annyi jár az anyagi javakból, amennyit meg tud teremteni, és amennyit képes felhasználni, nem pedig annyi, amennyit erőszakkal el tud venni vagy birtokban tud tartani. Az anyagi javak birtoklásában törekedni kell a mértékletességre, és a szükségleteken felüli javak felhalmozásának elkerülésére. Az alapelvek fenti megfogalmazása eleve kizárja azt, hogy aki jógi akar lenni, az bizonyos állásokat betöltsön, nyilván olyan foglalkozást keres, amely összeegyeztethető a céljaival.

A másik sarkalatos pont a szexualitással és a cölibátussal kapcsolatos. A szexualitást azért kell szabályozni, mert minden orgazmus teremtő energia kihelyezését jelenti a külvilágba, és ennek az energiának a megmaradási elvek értelmében fel kell használódnia valamire. Aki szexuális energiát helyezett ki, de utódot nem hozott létre, annak a kiáramló szexuális energiáját vagy más emberi lények,

vagy az állatvilág fogja felvenni. Ilyen értelemben mindenki felelős a túlnépesedését vagy egyes állatfajok túlszaporodásáért, és ezzel összefüggésben más fajok kihalásáért. A szexuális energia kihelyezése a magas rezgésszintű életenergia aprópénzre váltása, szétszórása a külvilágba, amely karmát eredményez. A jóginak, aki el szeretné hagyni az anyagi világot az összes, valamennyi életében kihelyezett szexuális energiát vissza kell vonnia. Erre valóban alkalmas lehetne a teljes vagy részleges cölibátus (csak utódnemzés megengedett). Ha azonban tanulmányozzuk, hogy hová vezetett a kötelező vagy ajánlott cölibátus, akkor azt látjuk, hogy egyenesen a túlnépesedéshez. Mivel a férfiaknak a szex tiltva volt, kivéve a gyermeknemzést, ezért sok gyermeket nemzettek, és a nők mindegyiket kötelező jelleggel megszülték. Ez sok kultúrában máig így működik. Ez a helyzet a nőket kiszolgáltatottságba és iskolázatlanságba betonozza, további következménye az emberiség túlszaporodása, az életminőség drámai romlása és a természet pusztulása. Nők tömegei kénytelenek szeretet, minimális élvezet nélkül gyermekgyárként működni csak azért, hogy kielégítsék a férfiak szexuális étvágyát, és gyakran még a gyermekek felnevelése, eltartása is kizárólagosan az ő feladatuk, mert a férfi háborúzik, vagy önmegvalósít. És ekkor még nem is szóltunk a nők elleni tömeges erőszakról.

A nők képzése azért lenne létfontosságú, mert az ő spirituális szintjük határozza meg a következő generáció rezgésszintjét, mivel ők a befogadó minőség. A nők jelenlegi kiszolgáltatott helyzetét a társadalmakban a női energia tovább nem támogatja, ezért felszólítja a férfiakat, hogy törekedjenek a változtatásra.

A szexualitásnak csak egyik célja a gyermeknemzés, a másik a gyönyörszerzés. A gyönyörenergia a teremtés legmagasabb szintjén is jelen van, Isten maga is gyakorolja, és senkit sem tiltott el tőle. Minden tiltás, ami ezzel kapcsolatos az utódokért való felelősségvállalásra kívánja felhívni a figyelmet, mint ahogy a serdülő gyermekeinknek mi magunk is csak azért tiltjuk, mert még nem tudnak felelősségteljesen gondoskodni az utódokról.

Mindezekből következik, hogy a nem-kívánt gyermekáldás ellen védekezni lehetséges, sőt szükséges. Itt is az erőszakmentesség

elvére kell törekedni. A magzatelhajtás ellenjavallt, de semmi sem tiltott, mert mindenki a szabad akarata szerint azt tapasztalja meg, amiből a legtöbbet tanul. Minden, amit spirituális mestereink az emberiségnek tanácsolnak, csak javaslat, semmit sem tiltunk, senkit sem fenyegetünk pokollal és hasonlókkal, mert tudjuk, hogy mindenki önmaga felett mond ítéletet a halál pillanatában, majd ezt követően ismét megszületik, hogy kijavítsa, amit elvétett.

A szexualitást úgy is lehet végezni, hogy energia ne kifelé áramoljon a testből, hanem felfelé, ebben az esetben ugyanis az udana szubprána szublimációja történik. Ez az állapot megnövekedett életerőhöz vezet, és sem gyermeknemzést, sem karmát nem eredményez. Az energia szublimálás képességének elsajátítása lehetséges, de mivel hosszabb tanulmányokat igényel, ezért tanítványainktól csak mértékletességet kérünk, valamint azt, hogy törekedjenek a monogám partnerkapcsolatra, és koruk előre haladtával térjenek át a teljes cölibátusra. Mindeközben imákkal, mantrákkal, szolgálattal kompenzálják karmikus adósságaikat, és lazítsák az érzelmi kötelékeiket, helyette a tiszta szeretet állapotának elértését tűzzék ki célul.

2) ***Az elme kitakarításának napi rutinja***

Az elme kitakarítását rendszeres napi gyakorlatokkal végezzük az UKT IQ-EQ-SQ spirituális tréningjén tanultak szerint. Itt most csak azt mutatom meg, hogyan kapcsolódik a tréning alapelve Patandzsali jóga szutráihoz. A szamjóga az adott objektummal (tárgy, személy, helyzet) való egyesítettség állapota az elme tudatosság állapotában. A koncentrációt és a meditációt addig kell folytatni, amíg az egyesítettség létrejön. Ekkor a tökéletes átélés állapota valósul meg anélkül, hogy fizikai síkú megtapasztalásra lenne szükség. Ilyenkor megfigyelhetővé válnak azok az elmebeli minták, amelyek az adott objektumhoz kapcsolódnak, és azt pozitív vagy negatív jelzővel látják el. A szamjóga az adott objektum megismerésére vonatkozik, ahogyan azt az elme visszatükrözi, vagyis szemléletünk ekkor még nem független az elme mintázataitól.

Ha a koncentráció és a meditáció az adott objektum megértésére irányul, akkor szamjámáról beszélünk. Ekkor a meditáció egy

fenntartott figyelem, várakozás a kauzális tudatosság állapotában, hogy az információk megérkezzenek és feldolgozásra kerüljenek. Addig kell várakozni, amíg az elme már sem pozitív, sem negatív érzelmet (gondolatot) nem társít az objektumhoz. Ekkor létrejön az egyesítettség állapota, amely során a tökéletes megértés valósul meg.

A tudatosságot tovább emelve a szamádi állapotáig a buddhi tudatosságban való egyesítettség (szamapatti) valósítható meg. Ez az elmélyedés az adott tárgyban való abszorpciót teszi lehetővé. Ezt alkalmazva az objektum integrációja, lényegének beépítése történik. A szamapatti az önvaló és a buddhi tudatosság összekapcsolását jelenti, miközben az elme-tudat kikapcsolt vagy szabályozott. Az önvalóból származó felismerés mindig a lényegre vonatkozik, és ha megértésre kerül, akkor a buddhiban, mint megélés rögzítődik. Ha pl. valaki egy golyóstollon meditál, azzal a szándékkal, hogy megértse azt, akkor egy adott formát képzel el, amilyen mondjuk, az asztalán található. Ha ezt a meditációt teljesen elmélyíti, akkor nem az eredeti golyóstollat fogja érzékelni, hanem a golyóstoll ideaképét. Ez az ideakép az összes eddig létezett, és a valamennyi jövőben létező golyóstoll mintáiból áll össze, azok minden tulajdonságával és működési mechanizmusával. Ugyanezt vonatkoztatva egy helyzetre, vagy bármely megismerendő tárgyra a buddhi tudatosságban rögzíthető lesz az információ, és az összes azzal kapcsolatos feladat, minta törölhetővé válik az elme-tudatból, mivel a magasabb megértés létrejött.

A szamapatti állapotának elérése még nem lehet célja az IQ-EQ-SQ spirituális tréningnek. Ez legnagyobb valószínűséggel csak az UKT (TAT-TVAM-ASI) jógakurzus első szintjén valósítható meg.

3) ***Jógi életforma modell személyre szabott kialakítása***

Az életforma modell kialakítása az UKT ”TAT-TVAM-ASI” jógaiskolájában kezdődik meg. Négy kérdésre keressük a választ.

1. Ki vagy te? ─ ***Te egy isteni ideaminta leképezése vagy.***

2. Ki Isten? ─ ***Isten a megvalósult és a még meg nem valósított ideaminták összessége.***

3. Mi a feladatod? — *Megvalósítani az isteni ideamintát, aki te vagy, és hozzákapcsolódni a megvalósított ideaminták összességéhez.*
4. Hogyan tudod ezt elérni? — *A hogyanhoz Patandzsali nyolc lépcsős jógalétráját vesszük alapul.*

A jógaiskola tanítása négy alappilléren nyugszik:
1. pillér Patandzsali jógaszutrái és annak értelmezése, mivel ez a rendszer fektette le leglényegretörőbben és legegyértelműbben azokat az elveket, amelyek az ideaminta megvalósításához szükségesek.
2. pillér: A világvallások lényegi elemeinek ismertetése

A vallás eredendően egy Istenből kiáradó megvalósítási ideaminta. Tehát az út ideamintája. Ez általában nem érthető az emberek számára, ezért az a világtanító, küldött stb. aki tudja fogadni az információt átdolgozza az ideamintát elvekké. Mint ahogy tette ez pl. Patandzsali is. Az emberek még ezt sem tudják értelmezni, ezért jönnek az adott utat járó mesterek, akik az elveket értelmezve törvényeket, szabályokat, követendő és elvetendő viselkedés-formákat fogalmaznak meg. Hogy a vallás ne csak ezekből álljon, kidolgoznak egy rituálérendszert, amelyek a szabályokkal együtt az adott vallás gyakorlatává válik. A vallásgyakorlat mindig a hely, idő, körülmények feltételrendszerébe illeszti bele az elvi tanítást, vagyis egy adott kultúrába, egy adott korba, egy adott helyzetbe. Ezek azonban változnak, emiatt a vallásgyakorlatnak is változnia kellene. Ha az adott vallás vezetői tisztában lennének a feladattal, akkor időről időre átdolgoznák az adott vallás megvalósításának a módjait az elvek vagy az ideaminta felhasználásával. Az ideaminta örök, a belőle kialakított elvrendszer hosszabb korszakokon át időtálló, minden más azonban ideiglenes. A vallások vezetői azonban ragaszkodnak a szabályokhoz és rituálékhoz, emiatt ezek dogmákká merevednek, és egy idő után az egész rendszer kiüresedik. Nekünk minden vallásban az ideamintát kell megtalálni, és az abból levezethető elvekkel összhangban kell felépíteni saját utunkat. Ha ezt megtesszük, akkor észrevesszük, hogy minden vallás az ideaminta és az elvrendszer szintjén összeegyeztethető, és egyetlen egységgé

olvasztható. Az egységesített ideamintára felépült elvrendszer az UKT filozófiája.

3. pillér: jógatípusok

Az egységesített elvrendszert a jógaiskola keretei között formáljuk át egyfajta vallásgyakorlattá, az ideaminta megvalósítási útjává. Ehhez nyújtanak segítséget a jógatípusok. Minden jógatípust sorra veszünk, megismerjük a lényegét, és gyakorlatok segítségével megtapasztaljuk a működési módját. A tanítvány a jógatípusok gyakorlatainak ismeretében önmagának létrehoz egy gyakorlatsort, amit a mindenkori élethelyzetének ismeretében módosíthat. Ehhez segítséget kap az UKT mestereitől. A gyakorlatsor személyre szabható és szabadon formálható, hiszen a tanítvány haladási sebessége sem konstans az élete során. Így összességében elkerülhető, hogy a vallásgyakorlat dogmává merevedjen, mert a rendszer mindig figyelembe veszi a kultúrát, a kort, a körülményeket, amelyekbe a tanítvány beágyazódik.

4. alappillér: kozmikus erők

A kozmikus erők Isten női erői, a tantrikus jógafilozófia önmegvalósítási lehetőségei. Ezek mindenkiben jelenlevő, többnyire szunnyadó erők, amelyeket lehet aktiválni, hogy segítségükkel legyőzzük a vélt vagy valós akadályokat az életünkben. Az első öt erőbe beavatást kapnak a jógaiskola tanítványai, és ezeket felhasználhatják spirituális céljaik elérésére.

4) *Spirituális erők és képességek kifejlesztése és szolgálatba állítása*

A jóga a hétköznapi életben is számos előnyhöz juttatja a gyakorlóját. Jógaiskolánknak ezen túlmutató célja, hogy az Önvaló (Atman) megvalósítása irányába vezessük a tanítványt. Az Önvaló megvalósítása azonban sohasem lehet öncélú. Az önvaló felismeréséhez vezető folyamat együtt jár azzal, hogy a jelölt átéli a teremtés különböző szintjeivel való egységet:

1. önmagunkkal (önmagunk különböző részeivel, szintjeivel),
2. a természettel (durva anyagi világ, növények, állatok),
3. az emberiséggel,
4. a szellemi világgal (finom anyagi világ szintjei),

5. Istennel.

Nem lehetséges úgy megélni az Istennel való egységet, hogy az ember kihagyja a köztes lépcsőfokokat. Ezeknek az egységélményeknek a kapcsán felismerésre kerül, hogy mindezeknek a szinteknek részei vagyunk, közünk van ezekhez és dolgunk van velük.

Vannak olyan jógafilozófiai rendszerek, amelyek az önvalón kívül mindent illúziónak tartanak, és a jógiknak a prakrititől való elhatárolódást javasolják. A prakriti az egész teremtett világ, a női minőség, amely befogadta a teremtés minden szintjét. Ezekben a rendszerekben el kell fordulni a teremtett világtól, és kivonulni abból. Ezek a rendszerek azonban nem vezetnek el a legmagasabb megvalósításhoz, mivel elutasítják Istennek egy részét ti. a prakritit, vagyis a női minőséget. Ennek az elterjedt szemléletnek az a következménye, hogy a női minőség alárendelt szerepet játszik a világban, sőt esetenként a csábító, maya, illúzió funkciót ragasztják rá. Ez a gondolkodásmód a női minőség a leszűkítéséből, meg nem értéséből, valójában magának Istennek, a teremtés egészének a félreértéséből fakad. Mi tehát elfogadjuk a teremtés minden szintjét létezőnek, meghatározott funkcióval bírónak, és arra törekszünk, hogy miközben az önmegvalósítás irányába haladunk, ezeken a köztes szinteken, játszva tanuljuk meg a teremtés törvényeit, összefüggéseit, és így jussunk egyre közelebb Isten megértéséhez. Célunk, hogy a teremtésben maradva, a teremtés különböző szintjein szolgálatot teljesítve, jussunk el a legmagasabb megismeréshez.

Így megmarad a jóga legfontosabb célja az Atman megvalósítása, és önmegvalósítottként a legmagasabb céllá a legfelsőbb Isten szolgálata válik. Az önmegvalósított jógi, amikor a legmagasabb szinten éli meg a Teremtővel való egységet, akkor számára a szolgálat természetes és boldogsággal teli lesz. Az igazi jógi az, aki ezt a legmagasabb, boldogsággal teli szolgálatot éli, még akkor is, ha soha egyetlen jógagyakorlatot sem végzett. A jógagyakorlatok, és az általuk elérhető különleges képességek tehát csupán eszközök a jógi számára abban, hogy az odaadó szolgálatát végezze. **Szemléletünk szerint az Istenember lét jelentése együtt játszani Istennel a legmagasabb tudatosság állapotában.**

Ezen elvek értelmében fejlesztjük ki spirituális képességeinket. Mivel ezek eszközök lesznek számunkra a szolgálatban, így nem válnak kötőerővé. A spirituális képességek sziddhik kifejlesztését jelentik. Ezzel szolgálni tudjuk az emberiség spirituális fejlődését, és egyidejűleg önmagunk Istenhez való visszatérését is elősegítjük.

A sziddhik kifejlesztése az angyalokkal és megvilágosodott mesterekkel való együttműködéssel veszi kezdetét, és egyidejűleg zajlik valamennyi létsíkon függetlenül attól, hogy a jógi aktuálisan melyiken képes tudatos maradni. A képességek kifejlesztése már a jógaiskola első szintjén megkezdődik, és a második szinten a legelkötelezettebb tanítványokkal folytatódik. Ez a könyv a második szint anyagát képezi, és ebből adódóan csak egyes fejezetei lesznek nyilvánosak.

5) ***Spirituális önmegvalósítás a társadalmi feladatok lezárását követően***

Patandzsali egyértelműen kijelenti, hogy a jóga végső célja az intelligencia (buddhi) teljes átalakítása, hogy annak tisztasága elérje a lélekszikra (önvaló) tisztaságát. Az önvaló utolsó burka a buddhi test. Amikor a buddhi teljesen megtisztult, akkor az önvaló teljesen birtokba veszi ezt a testet, és fénye akadálytalanul áramlik. Világos, hogy ennek a célnak az elérése már egyfajta visszavonulást tesz szükségessé. Erre lehetőséget ad az az állapot, amikor a jógi, aki egész életében önképzéssel és szolgálattal gyakorolta a jógafolyamatot, befejezi a társadalmi feladatait. Gyermekeit felnevelte, munkájával szert tett annyi jövedelemre, hogy a társadalom fenntartásában már nem szükséges részt vennie, megélhetése, ha szerényen is, de biztosított. Megtapasztalta, megélte az anyagi világban való létezés összefüggéseit (teremtés, alkotás, hatalom, hírnév), lemondott ezekről, mert már megvalósította őket. Megismerte az anyagi világ élvezeteit (táplálkozási, szexuális, alkotói), és ezek már nem kísértik, mivel tisztában van a szerepükkel. Megtalálta spirituális feladatát, életútját és azon halad. A jóga életforma által biztosított egészség és hosszú élet lehetővé teszi számára, hogy még mindig marad annyi évtized az életéből, hogy kizárólag a moksára (a lélek kiszabadulására a létkörforgásból)

tudjon koncentrálni. Életének utolsó szakaszában arra összpontosít, hogy tudatosan haljon meg, és a tudatossági szintjének megfelelő létsíkra kerüljön.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ezeknek az elveknek a gyakorlása a mai világban is lehetséges. Az Istenmegvalósítás szempontjából ugyanis egyedül az odaadó igyekezet mértéke és a szándék tisztasága a döntő. Akiben ez megszületik, mindig bízhat a megvilágosodott mesterek és Isten végtelen kegyelmében. Azokban a korszakokban ugyanis, amikor túlárad a gonoszság, akkor túlárad a kegyelem is.

4. A teremtett világ és felépítése

A teremtés modern értelmezése

A különböző vallások szentírásaiban számos szimbolikus teremtéstörténet maradt ránk. Ezek mindegyikét meghaladta az idő, a mai kor embere számára már megmosolyogtató történetek csupán. Ahelyett, hogy ezeket a régi teremtéstörténeteket elemeznénk, próbáljuk meg teljesen letisztítatni róluk a sallangokat, és csak az ideából kiindulni. Minimalizáljuk az előfeltevéseket, amelyek a levezetésünkhöz szükségesek.

Legyen kiindulópontunk az, hogy létezik egy végtelen, és örök intelligencia mező, amely nem anyagi (és nem finomanyagi) természetű, és amely meghatározhatatlan minőségű. A szemlélő kívülről nézve homogénnek érzékeli, de ha beléhatol, akkor észreveszi, hogy diszkrét intelligencia csomagok (entitások) összessége, amelyek olyan szoros közelségben vannak egymással, hogy megszakítás nélkülinek tűnnek. Az egész intelligencia mező, és annak részei is önragyogóak, és fényt árasztanak ki magukból, akár a Nap. Nem véletlen, hogy egyes korokban Istent a Nappal azonosították. Ez azonban csak analógia, amit felhasználhatunk az elképzelésünk vizualizálásához. Nevezzük ezt az intelligencia mezőt transzcendentálisnak, és az alkotórészeit transzcendentális testeknek. A fénylő energiamező teljesen tudatos, és a részei is azok. A teljes energiamezőt nevezzünk el Abszolút Tudatnak (és a továbbiakban

Istennel azonosítjuk). Ez az Abszolút Tudat folyamatosan örvénylik, forog, és kapcsolatba kerül a környezetével, amibe beágyazódik. A környezete teljesen sötét, és megnyilvánulatlan, amelynek a tartalma ismeretlen, mivel nem hatolt belé az Abszolút Tudat, hogy birtokba vegye. Ez Istennek a tudatalattija, másképpen fogalmazva a Megnyilvánulatlan Isten, ami létezik, de mivel ismeretlen, nem tudunk róla semmit. Maga Isten sem tud róla semmit, mert nem terjedt ki rá.

Az Abszolút Tudat elkezd lüktetni, és impulzusokat bocsájt ki, amelyek behatolnak a Megnyilvánulatlanba. Ezt egy körrel (térben elképzelve gömbbel) szimbolizáltam (4.1A ábra). A kör területén belül az Abszolút Tudat és a Megnyilvánulatlan több kisebb körbe rendeződve örvénylő mozgásba kezd (4.1B ábra). Az örvénylést az hozza létre, hogy a Tudat megismerés céljából behatol a Megnyilvánulatlanba, és megpróbálja önmagába befordítani (4.1C ábra). A látók ilyenkor tapasztalják meg a jellegzetes jin-jang szimbólumot, amelyet a fény és a sötétség vagy a férfi és a női harcaként értelmeznek. A 4.1C ábrán két teremtés elindulása látható, de ez végtelen számú lehet, mivel a Transzcendentális valóság végtelen. A különböző teremtések egymás között nem átjárhatók, vagyis az egyikben öntudatra ébredő lények biztosan nem jutnak semmilyen információhoz a másik létezéséről. Az elinduló teremtéseket az Egység hajtja végre, amely az Abszolút Tudás egy körülhatárolt része. Mivel az Egységek nem ugyanazzal az információval indulnak neki a teremtési feladatnak, ezért a teremtett világok sem lesznek egyformák. Ezt a 4.1D ábrán a teremtett világ és a Transzcendentális valóság távolságával szemléltetem. Az alsó esetben a teremtés egy kocsányon lóg, majdnem leszakadt. Ez azt jelenti, hogy a teremtés kidobódott a Megnyilvánulatlanba, és csak egy vékony összeköttetésen keresztül maradt fenn a kapcsolat. Ilyen pl. az a világ is, amelyben mi élünk. Nem törvényszerű azonban, hogy a teremtés ilyen messzire szakadjon a Teremtőtől. A 4.1D ábra felső részén látható teremtés egészen szoros közelségben maradt.

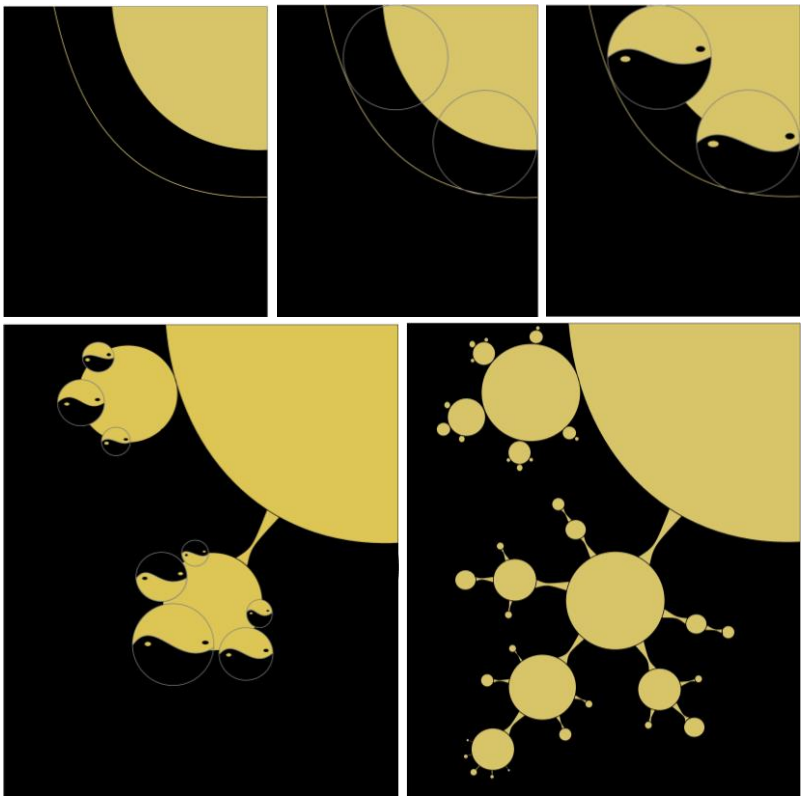

4.1 ábra

A teremtés kezdeti lépései (balról jobbra, fenn, A,B,C; lenn D,E)

A transzcendensből kiemelkedő részek (Egységek) ezt követően hasonló differenciálódáson mennek keresztül, mint korábban. A felszínük pulzálni kezd, és behatol a Megnyilvánulatlanba. Az öntudatlan és a tudatos ismét örvénylő körforgásba kezd, megnyilvánítva a teremtés táncát. A további differenciálódás ugyanezt a folyamatot ismétli, mivel a már megteremtett világok lényei ugyancsak teremtőképességgel rendelkeznek. A továbbteremtésnél az eredeti jellegzetességek megmaradnak, vagyis a másod- és harmadlagos teremtők az eredeti minta szerint végzik a

feladatot. Ahol pl. a teremtés távolabbra lökődött a Forrástól, ott a további teremtések is hasonló módon lökődnek ki. Képzeljük csak el, hogy mit érezhet egy lény, aki a harmadlagos teremtésben öntudatra ébredve egy hajszálvékony szálon lebeg, és a teljes sötét ismeretlenség veszi körül. Neki ilyen körülmények között kellene felismernie a Forrást. Az ábrázolásban, amely nagyon leegyszerűsítve, szimbolikusan mutatja be a folyamatot, arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a teremtés egy bizonyos matematikai összefüggés szerint zajlik. Analógiát találunk a fraktálok szerkezete (4.2 ábra) és a teremtés struktúrája között. De amíg egy adott mértani sorozat szerinti fraktál szerkezete konstans, addig a teremtés struktúrájában dinamikus változás figyelhető meg az időben. A teremtés tehát egyfajta időbeli struktúraképződési

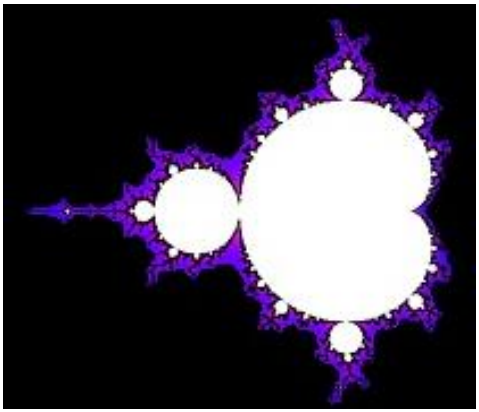

4.2 ábra
A Mandelbrot halmazt a komplex számsíkon ábrázolva fraktálalakzat adódik[4]

[4] A Mandelbrot-halmaz azon komplex számok halmaza, melyekre igaz, hogy a meghatározott módon definiált, iteráció útján kapott sorozat nem tart a végtelenbe (a megoldás lehet konvergens, periodikus, vagy kaotikus).

jelenség, amely elvileg matematikailag leírható fraktálszerkezeteket eredményez. Fontos megjegyezni az analógia szempontjából, hogy a teremtés „pontjai" nem tartanak a végtelenbe, tehát a teremett lények számára a visszatérés lehetséges.

Elvileg el tudnánk képzelni olyan teremtést is, ahol a kilökődés (kihelyezett információ) elvész a végtelen térben. Lehet, hogy ilyen is előfordul, de arról biztosan nem tud az adott teremtésben élő teremtett lény információt szerezni. Ilyen eset akkor történhet, ha egy teremtmény önmegvalósítási folyamata a Megnyilvánulatlanba vezet. Ha valaki az Abszolút Tudatból eredve az Abszolút öntudatlanságba (Megnyilvánulatlan) jutna, annak nem lenne értelme. Ha ilyen lehetséges lenne Istenben, akkor fel kellene tételeznünk, hogy Isten nem tudatos lény, hanem egy mechanikus gépezet (dharma). Akkor viszont fel kellene tennünk a kérdést, hogy az mi módon jött létre és mi mozgatja?

A teremtési folyamat nem örök, és bizonyos idő elteltével visszatérés történik a Transzcendentális valóságba. A visszatérés azonban nem egyszerűen a teremtett világ változatlan formában történő visszaáramlását jelenti, mert akkor az egész teremtésnek nem lenne értelme. Kiindulópontunk, hogy a teremtés lényege és célja Isten önmegismerése, ebben a folyamatban a rendelkezésére álló végtelen számú paraméterek (tulajdonságok), egy véges számú kombinációjának (Egységek) létrehozása során kipróbálja, hogy mi valósítható meg ezek figyelembe vételével. Vagyis mi jellemzi a teremtéseket, ha ezeket, a paraméterek egy adott sorával és értékével valósítja meg. A visszatérés során minden teremtett lény (világ) megnövekedett tudatossággal tér vissza, ami úgy képzelhető el, hogy a környezetét alkotó megnyilvánulatlan (sötétség) egy részét megismeri, és kiterjed rá. Így egyre nagyobb gömbök keletkeznek, amelyek részben összefolynak. Ezt a folyamatot szimbolizálja a 4.3 ábra. Ha egy teremtés adott idő alatt nem tud visszatérni, akkor részben vagy egészben törölve lesz. A részleges törlés úgy képzelhető el, hogy a kilógó periféria megsemmisül, míg a transzcendentálishoz közeli részek visszacsatolódnak. Ez a lények szempontjából azt jelenti, hogy a teremtés során szerzett

megtapasztalásaik, ha nem tették lehetővé a visszatérést, akkor megsemmisülnek, és egy új teremtésben tiszta lappal indulnak.

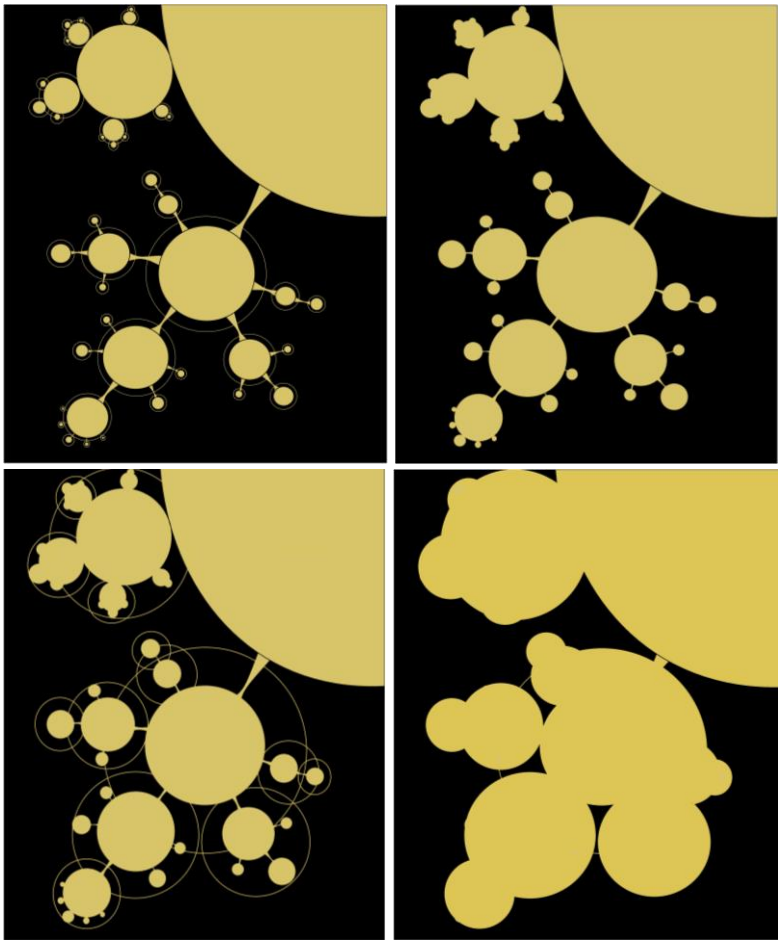

4.3 ábra
A teremtés visszatérési folyamata a Transzcendentális valóságba
(balról jobbra fent: A, B; lent C, D)

A teremtés, mint önmegismerési folyamat

Képzeljük el Istent egy végtelen intelligencia mezőnek. Ilyen szempontból a felépítését és működését hasonlítsuk az idegrendszerhez. Az idegsejtek magjai az atmanok, és az őket burkoló sejtek a lelki testek; nevezzük ezek együttesét atman-sejteknek. Egy adott, nem emberi léptékű időskálán, lesznek atman-sejtek, amelyek aktívak, és egymással szoros összeköttetésben állnak. Az aktivitás azt jelenti, hogy tudatos válaszjelet adnak egymásnak. Ezek a jelt adó atman-sejtek alkotják az Egységet (Legfelső Önvaló), amely egy adott pillanatban teremtővé válik. Az Egység Isten személyisége vagy tudata (4.4 ábra).

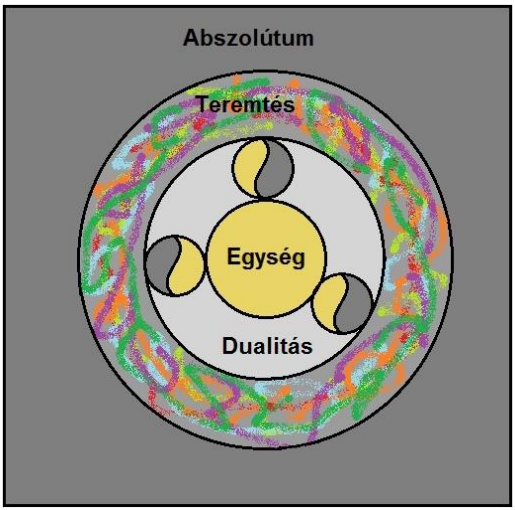

4.4 ábra
A teremtés lépései

Az Egységet körbeölelő Abszolútum szintén atman-sejtekből áll, de ezek aktuálisan inaktívak, nem adnak jelt a környezetük hatására, megnyilvánulatlanok. A teremtési folyamat lényege a tudatosság kiterjesztése a megnyilvánulatlanra, a tudattalanra.

Az Egység belsejében található atman-sejtek egymásnak válaszolva addig erősítik fel a jelet, amíg az egy bizonyos értéket elérve, kijut az Egységen kívüli régióba, és elindítja a teremtést. Erre a jelre mondják azt a hindu vallásfilozófusok, hogy AUM. Az AUM hagyományos értelmezésétől most eltekintünk, vegyük úgy, hogy ez egy ÉN-VAGYOK jel. „Én vagyok", mondja Isten, és most ezennel kiterjesztem magamat arra a részemre is, amely eddig nem válaszolt a jelre, mert az is én vagyok, mert rajtam kívül semmi sem létezhet.

Az Egység felszínen lesznek olyan atman-sejtek, amelyek a tudat és a tudattalan határán helyezkednek el, és ezek az atman-sejtek a jel hatására a kettősség (dualitás) állapotába kerülnek. Az Egységhez tartozom vagy a Megnyilvánulatlanhoz, igen vagy nem? Mivel nem tudják eldönteni, kapcsolatot hoznak létre egymással, az Egységgel, a megnyilvánulatlannal, és keresik a választ arra, hogy hová is tartoznak valójában. Ez az integráció eredményezi a teremtési folyamatot, amelynek során eldől a kérdés. Közben azonban az igen és a nem közötti számtalan színes válasz születik, amely az ***igen, de*** (feltételrendszer), illetve a ***nem, mert*** (állítás halmazok) között a talán, nem tudom és még sok más eredménnyel jár. A játék vége az lesz, hogy az Egység magához csatolja a saját megtapasztalás alapján igennel válaszoló atman-sejtek csoportját a teremtési folyamat során.

Ez a modell választ ad arra is, hogy hogyan jön létre a teremtés a „semmiből". A 4.5 ábra bal oldalán egy un. bifurkációs diagramot[5] látunk. Ez a jelenség a természet különböző szintjein széleskörben megtapasztalható (pl. fizikia, kémiai, biológiai rendszerekben) és a struktúra képződéssel áll kapcsolatban. Az Egységben minden egy, vagyis minden felmerülő gondolatra egyetlen válasz létezik. A teremtésben a bifurkációs paraméter a szeretet, amely extázissá fokozódva hang formáját ölti, és ez lesz a jel, amely elindítja a teremtést. A hang[6] egyre erősödve áttöri az Egység falát, és azon

[5] Egy differenciál egyenletrendszerrel leírható természeti jelenség matematikai megoldása egy vizsgált paraméter értékének függvényében egy adott értéknél elágazik és egyetlen megoldás helyett két (vagy több) stabil megoldáshoz vezet, miközben az erdeti megoldás instabillá válik.

[6] „Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge.." (János ev. 1.1.)

kívül kölcsönhatásba lépve a környezettel, létrehozza a két stabil választ vagy megoldást: igen és nem. A jelenségvilág ezek után a Megnyilvánult és a Megnyilvánulatlan közötti mezsgyén mozog, oszcillál, amely során minden paraméter értéket felvesz (júgák), majd a teremtés visszatér az Egységbe.

Ami igaz a makrokozmosz szintjén Istenre, az igaz a mikrokozmosz szintjén az egyénre is. Az Egységtől elszakadt emberi elme a tudat és a tudattalan mezsgyéjén működve az igenlés és a tagadás állapotában időzik a teremtésben mindaddig, amíg felfedezi valódi lényegét, amellyel már csak igent tud mondani a felismert teremtője akaratára. Ekkor létrejön az egységtudat, a tudattalan eltűnik, eggyé válik a tudat tartalmával, vagyis létrejön a megvilágosodás.

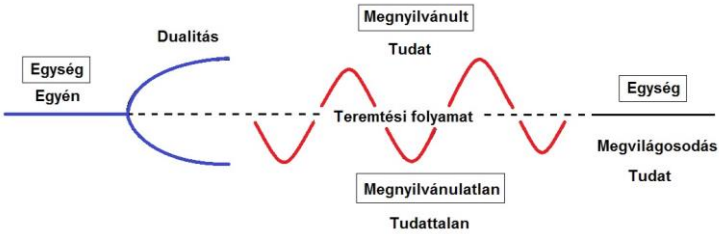

4.5 ábra
A teremtés lényege

Az Egység tehát egyesült atman-sejtek összessége, amely a teremtési folyamat következtében azokkal az atman-sejtekkel bővül, akik addig a periférián helyezkedtek el. Annak érdekében, hogy ez a bővülés bekövetkezzen, az Egység kihelyezi a feriférián található atman-sejteket a teremtett világokba, akik a saját felismerésük eredményeképpen visszaintegrálódnak az Egységbe tudatossá válva a hovatartozásukról.

Akiket mi isteni inkarnációként ismerünk az Egységnek (Legfelső Önvalónak) a részhalmazai. Ők is egyesült atman-sejtekből állnak, és arra törekszenek, hogy a hozzájuk legközelebb álló még öntudatlan

atman-sejteket felébresszék, és magukhoz visszacsatolják. Eleinte az Egység részhalmazai külön-külön működnek, majd, amikor egymáshoz közelebb kerülnek, akkor közös inkarnációt hozhatnak létre (4.6 ábra). Így, akik az isteni inkarnációk közötti térben helyezkedtek el, az újonnan felbukkanó isteni inkarnáció közepén találják magukat, ami együttjár a váratlan és hirtelen felébredésükkel.

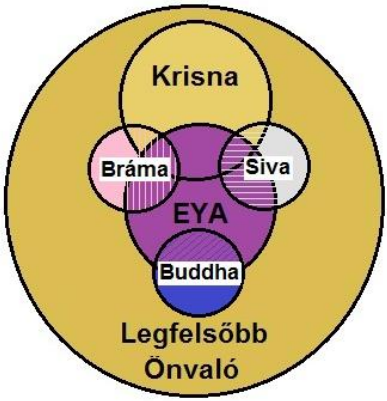

4.6 ábra
Isteni inkarnációk összeolvadása és új isteni inkarnáció születése

Alsó és felső világok, kapuk az alsó és felső világokba

Eddig gömbökkel szimbolizáltuk a teremtett világokat, most alkalmazzuk a kabbalából ismert megközelítést, és szimbolizáljuk a teremtett világokat az életfával (4.7 ábra). Három egymásba ágyazott életfa alkotja a felső világokat, míg ennek a tükörképeként jelennek meg az alsó világok. Az alsó világok tehát nem a teremtett valóság részei, de tükröződésként létrejönnek és a tükörképükkel együtt alkotják a duális (kétpólusú) valóságot. A legfelső világ (Acilút,

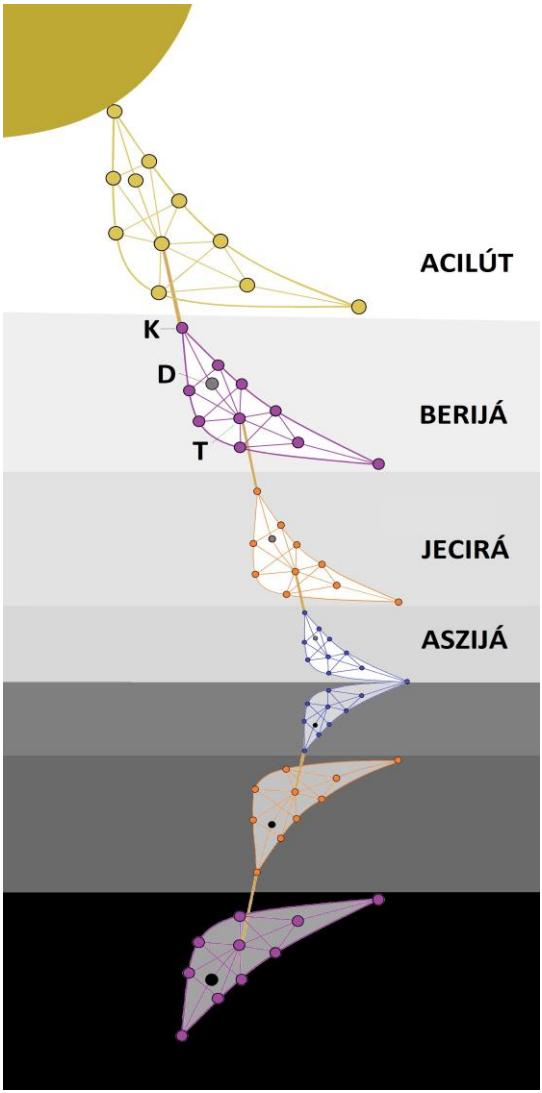

4.7 ábra
A felső és alsó világok valamint tükörképeik helyzete az Egységhez képest (jelenlegi helyzet)

Transzcendentális) nem teremtett, ez az Egység, ennek nincs tükörképi párja. Ennek a világnak a fénye bevilágítja a Beriját, és létrehozza annak az árnyékát, mint alsó világot. Ugyanez történik minden egyes világra vonatkozóan.

Minden egymás alatt található életfa (lényegében egy szellemi birodalom) egyre kisebb, és közöttük átjárási lehetőséget találunk. Egy adott életfa csúcsáról (Keter; 4.7 ábra K) a következő világ középpontjába (Tiferet; 4.7 ábra T) juthatunk a dimenziókapun keresztül. Egy adott világban a beavatási utak teljesítésével juthatunk el a Keterhez. A Tiferetből a Keterhez vezető bevatási út különlegessége, hogy szakadása van (4.7 ábra D). Ezt a szakadási pontot hívják dáat-nak (szakadék), mivel ezen önerőből kell átkelni, nincs segítő entitás az átvezetéshez. A legmagasabb teremtett világban (Berijá) kapunyitó félistenek felügyelik a beavatási utakat, és a velük megélt egység eredményezi az adott kapu kinyílását. A teremtett lények egyszerre több világban is dolgozhatnak a beavatási utakon. Általában két-harmados szabály érvényesül, vagyis az alacsonyabb világ beavatási utjainak két-harmad részét szükséges ismerni ahhoz, hogy egy magasabb világban öntudatra ébredjen az entitás.

A transzcendentális világ (Acilút) egy olyan információs mező, ahol a sikeresen megvalósított ideaminták összessége található. Az ideaminta vonatkozhat teremtésre, helyzetre, entitásra, bármire. Ami tökéletes azt már nem kell ismételni, minden összefüggése feltárult, és megőrződött. Az itt lakozó lények számára a transzcendentális testben való tudatos létezés valósul meg, akik a birodalom valamely albirodalmában helyezkednek el a megvalósítási szintjük, és annak jellege szerint.

A felső világok legmagasabb szintje (Berijá, Fénybirodalom, Mennyei Birodalom, Swarga loka) olyan információs mező, ahová az ideaminták kivetülnek, hogy kipróbálásra kerüljenek, tehát ez a megvalósulás alatt álló ideaminták birodalma. A lények számára a fény testben és a buddhi tudatosságban való tudatos létezést jelenti. A tudatosság feltétele a lények számára az, hogy a tudatossági mezőhöz kapcsolódó feladataikat már legalább két-harmad részben megvalósították.

A felső világok középső szintje (Jecirá, Hangbirodalom, Éden, Bhuva loka) az ok-okozati vagy kauzális mező. Itt a kozmikus törvények (dharma, tao) erővonalai érvényesülnek. A lények szempontjából a prána testben és a kauzális tudatosságban való tudatos létezést jelenti. Ez a szint a megtisztított elme-tudat szintje, ahol már csak az életfeladatra vonatkozó beavatási utak (programok vannak jelen).

A felső világok alsó szintje (Aszijá, Életbirodalom, Föld, Bhu loka) a durva anyagi formák birodalma. Itt találhatók mindazok a formák, amelyek az anyagi teremtésben való létezéshez szükségesek. A formák fenntartásához az energiát a világéter energiamezeje biztosítja. A lényeket itt a megtisztítatlan elme-tudat jellemzi, amely asztrális, mentális programokat hordoz. Az átmeneti létezés megvalósulhat finomanyagi testben (asztrális-mentális test) vagy durva anyagi (fizikai) testben.

A teremtett világok tükröződései az alsó világokat hozzák létre. A teremtett világok alsó szintjének (Aszijá) tükröződése az alsó világokban eredetileg az állatok és növények számára lett létrehozva. Ezen a szinten találhatók a különböző fejlettségű állatok ösztönprogramjai egészen a növényi létezés tudatig. Az ez alatti szint (Jecirá tükröződése) az elementálok, a durva anyagi univerzumot formáló erők, valamint az élettelen anyag (kristályok, ásványok) jellemzőit összesíti. A legalsó világ pedig (Berijá tükröződése) a kozmikus törvényeket és Istent megtagadó programok tárhelye. Ez a világ csak akkor kel életre, ha teremtett lények ezeket a programokat magukra töltik vagy befogadják. Itt találhatók az ördögök és a démonok, valamint az őket szolgáló vagy nekik elköteleződő lények.

Az alsó világok a durva anyagi világba alászállt ember elméjében úgy vannak jelen, mint az emberek tudatalatti és tudattalan szférái, amelyek egyesülve kollektív mezőket alkotnak. Eredetileg Isten nem helyezte bele az emberek elméjébe az alsó világbeli programokat. Az emberiség az atlantiszi korszak végén kezdett olyan tevékenységbe, amelynek az eredménye az lett, hogy hozzáférhetővé váltak számára ezek a programok. Ezek a tevékenységek a következők voltak:

a) Az emberek állati lényekkel is közösültek, és ekkor még lehetőség volt arra, hogy ezekből a kapcsolatokból utódok

születsenek. Ezeket a félig emberi, félig állati lényeket génmanipulációval feljavították, akik így emberi formát nyertek, de belőlük az állati ösztön mintákat nem törölték.

b) Az emberek saját anyagiasult testüket állati és növényi genetikai anyag felhasználásával módosították, hogy durva anyagi megtapasztalásokra tegyenek szert, és különleges képességeket nyerjenek, amelyeknek egyes állatok birtokában voltak.

c) Az emberek önmagukból kiborgokat hoztak létre (félig emberi, félig gépi szerkezeteket) azáltal, hogy önmagukat mesterséges eszközökkel egészítették ki (pl. emberi aggyal és számítógéppel vezérelt robotok). A kiborgokat az űrbázisokon történő kutatásokban alkalmazták. A kiborgok spirituális szempontból elementálnak minősülnek, mivel emberi intelligencia található bennük, de nem tartalmaznak atmant. Élettartamuk akár több tízezer év is lehet. Mindeközben az entitás atmant tartalmazó része többször is újra inkarnálódhat a földi dimenzióban. Az az emberi lény, akiből kiborg lett létrehozva, és az nem került visszavonásra, nem hagyhatja el az anyagi világot, míg a visszavonás meg nem történik. Egészen napjainkig még léteztek Atlantiszban létrehozott kiborgok a Naprendszerben. Az emberiség a későbbiek során felfedezhet ilyen űrbázisokat, és nem kell azt hinnie, hogy azokat földönkívüliek hozták létre (bár ez sem kizárt).

d) Az atlantiszi atomháborút[7] követően minden finomanyagi test megsemmisült, és az emberi életet is csak állati eredetű testekben lehetett folytatni, amely testek tartalmazták az állati ösztönprogramokat. Ezt a folyamatot ismerjük mi evolúcióként.

Ezt követően vizsgáljuk meg, hogyan kerülhet napjainkban egy emberi lény az alsó világokba:

a) Ha az emberi lény életről életre nem a beavatási útjain (ami az életfeladat) dolgozik, akkor egyre több feldolgozatlan információ gyűlik össze a tudatalattijában, ez a megnyilvánulatlan elmetartalom

[7] Az atomháború a kozmikus energiafegyver (brahmastra) bevetése volt. Mivel ez nem anyagi természetű energiát szabadít fel, ezért csak a finomanyagi testeket (prána test) pusztította el, a durva anyagi testek megmaradtak.

a halált követően az alsó világokba húzza, mivel a tudatalatti és az alsó világok direkt kapcsolatban állnak.

b) A fentiek különösen akkor lépnek működésbe, ha az ember semmilyen hitrendszerben nem tudott megkapaszkodni.

c) Az alsó világokba történő alászállás akkor is bekövetkezik, ha valaki nem a kozmikus törvényeket, vagy legalább a vallási törvényeket követve élt, ha önpusztító életmódot folytatott (drog, alkohol stb.) mert ezzel karmát gyűjtött.

d) Az ember karmikus adósságai tovább nőnek, ha viselkedésmódjában az állati ösztönszint dominál.

e) Mivel az ember a halált követően elveszíti a világéterrel való kapcsolatát, mert az éterikus teste három napon belül lebomlik, így nem jut életenergiához, amely szükséges lenne a test struktúrájának fenntartásához. Ha emiatt az élőktől von el életenergiát, ezzel ismét vét a kozmikus törvények ellen. Mindezek miatt az alsó világok felé halad.

f) Egy másik sokkal ritkábban tapasztalt kapu az alsó világokba az életfa egyik beavatási útján keresztül vezet. A Tiferetet a Keterrel összekötő beavatási úton szakadás van, és ha itt valaki hibát követ el, akkor leszakad a magasabb tudatosságáról, és beleesik a tudatalatti mélységeibe. Minden világból annak tükörképébe lehet zuhanni. Az alsó világokba való alászállás csak akkor nem történik meg, ha az emberi lény a törvényekkel összhangban tevékenykedik, és ha a halál pillanatában aláveti magát a fénylények vezetésének. Ekkor csak egy pillantást vet saját tudatalatti tartalmára, majd tovább lesz vezetve, és olyan birodalomba kerül, ahol a fejlődése biztosított, és a következő leszületésére felkészítik.

A teremtés összefüggéseiből az következik, hogy a felső teremtett világok tükörképei mindenképpen létrejönnek az alsó világokként. A teremett lények azonban sokat tehetnének azért, hogy ezek a világok kevésbé sötétek legyenek. A 4.8 ábrán egy olyan esetet látunk, amikor a teremtett világok egymásba csúsznak. Ekkor, mivel szorosabb az összeköttetés, csökken az Egységtől való távolság, és nagyobb lesz a világosság még az alsóbb szférákban is.

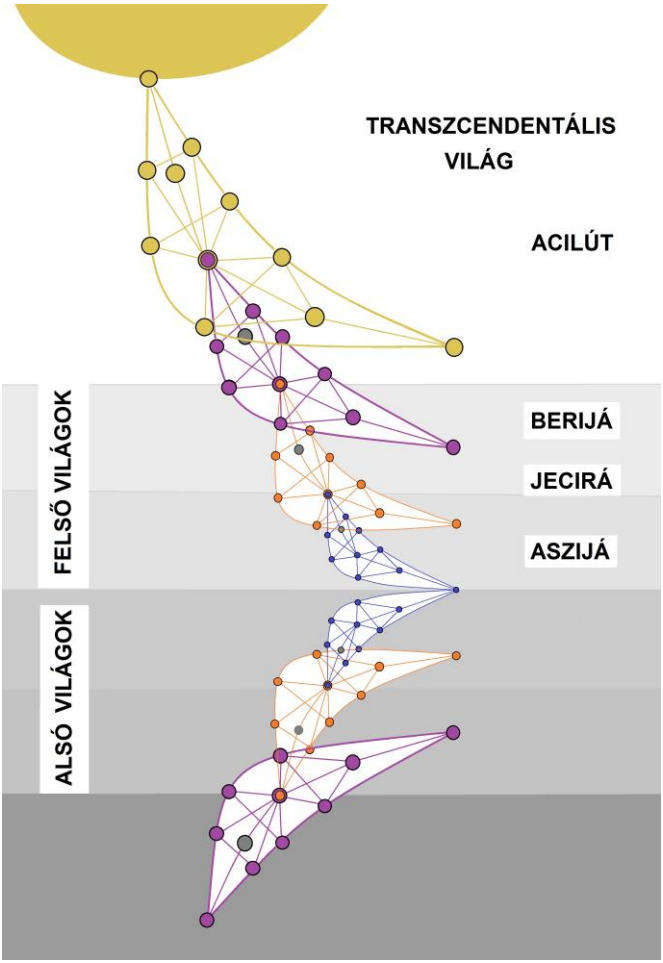

4.8 ábra
A felső és alsó világok valamint tükörképeik helyzete az Egységhez képest (jövőbeli lehetőség)

Az UKT Egyetemes Szellemi Birodalmának megalapítása olyan helyzetet teremt, amely elősegíti ennek az állapotnak a kialakulását. Minden elhunyt személy az isteni kegyelem által az

angyalok segítségével beemelődik az Aszijá szellemi szintjére, ahol megtisztítást követően képzésben részesül, majd így inkarnálódik a Földre, az anyagi világba. Az alsó világokból pedig a spontán újjászületési lehetőség megszűnik. Ezáltal az emberiség általános tudatszintje jelentősen emelkedni fog. Ha ezt sikerül megvalósítani, akkor az emberek tudatalatti szféráiból az állati, növényi, valamint alsóbbrendű viselkedésminták törlődni fognak, és helyreáll az a helyzet, amely az Atlantisz pusztulása előtti állapotot jellemezte.

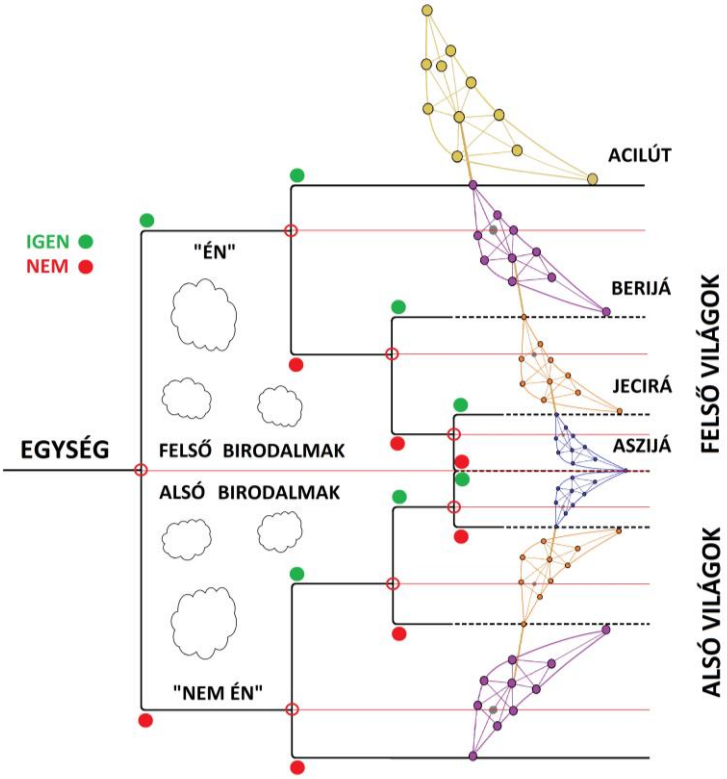

4.9 ábra
A teremtés szintjeinek összevetése a bifurkációs modellel

A teremtést, annak mélyebb megértésének érdekében, modellezzük egy olyan differenciálegyenlet rendszerrel, amely a bifurkációs paraméter egy bizonyos értékénél két megoldást ad. Az egyenlet paraméterei (változói) Isten tulajdonságai vagy minőségei. Ezek után vessük össze a 4.5 és a 4.7 ábrát oly módon, hogy a teremtés minden egyes szintjére helyezzük rá a bifurkációs diagramot, így jutunk a 4.9. ábrához.

Az Egységben minden tulajdonság elkülönültség nélkül van jelen, ami semlegességet eredményez pl. a jóság és a gonoszság egysége. A jóságot és a gonoszságot könnyű kategorizálnunk, amikor külön válnak, de tekintsünk egy másik példát, titokzatosság és nyitottság. Itt már nehezebb megmondani, hogy melyiket tekintjük jónak vagy rossznak. Valójában ezzel azt akartam szemléltetni, hogy az egység szintjén nincsenek kategóriák. Isten úgy dönt, hogy a tulajdonságainak egy részét, a továbbiakban nevezzük ezt „ÉN"-nek megnyilvánítja a teremtés során (ezek lesznek a teremtésfüggvény paraméterei). Ennek eredményeképpen minden ellentétes tulajdonság automatikusan a „NEM ÉN"-be kerül. Mindez minősítés nélkül történik. Az „ÉN" kategóriába kerülő tulajdonságok a szétválást követően IGEN (zöld) minősítéssel bírnak, míg a másik kategória NEM (piros) jelzést kap. A tulajdonságok szétválasztása a dualitás megjelenését eredményezi. A válaszok a bifurkációs pontban válnak szét (4.9 ábra üres piros kör). Ez egyet jelent azzal, hogy a teremtésfüggvény megoldása két eredményt ad, ezzel egyidejűleg az eredeti megoldás instabillá válik (4.9 ábra a bifurkációs pontból induló piros vonal). A megoldás azért válik instabillá, mert egyidejűleg nem lehet ugyanarra a helyzetre (jelenségre stb.) igen és nem választ is adni, miután a válaszok elkülönülése bekövetkezett. Ezek után az „ÉN" megnyilvánul, mint teremtő és további differenciálódást hoz létre. Így születnek a teremtett világok. A továbbiakban az IGEN választ tekintsük az isteni akaratnak (vagy szándéknak). A teremtett lények válaszát akkor tekintjük IGEN-nek, ha minden helyzetben a teremtőjükkel való EGYSÉG-et megőrizve döntenek, így végül a transzcendentális világban (Acilút) ébrednek fel, vagyis nem vetülnek ki onnan, vagy ha igen, akkor ezt szabad akaratukból teszik. Ha bizonyos helyzetekben nemleges a válasz,

akkor ez az EGYSÉG-től való távolodást jelent, ekkor a Berijá világában az életfa útjain tapasztalatokat szerezve tökéletesíthetik ismereteiket az EGYSÉG-ről. Miután megértették ennek lényegét, fölemelkedhetnek a transzcendentális síkra. Ha történetesen minden válaszuk nemleges lenne, akkor újabb differenciálódás veszi kezdetét, és még egy világgal lejjebb szállnak tapasztalat szerzés céljából. Így jön létre a három teremtett felső világ[8]. Isten alsó világokat nem teremtett, de belátható, hogy a felső világok mintájára, tükörképként, létrejönnek az alsó világok is. A világok alsó szintjén a megoldás (válasz jel) minden helyezetben nem, míg a felső szintjén mindig igen. Így a teremtmény az igen válaszokkal emelkedik, a nem válaszokkal süllyed a teremtésben. A tükörsík az a vonal, amely a legelső bifurkációs pontból ered, ahol a differenciálódás előtti megoldások szétágaztak. Így látható, hogy a differenciálódás addig tart, amíg a kivetülő felső és alsó világok egymást érinteni fogják. Ez ugyanis az a megoldás halmaz (igenek és nemek összessége), ahol minden kérdésre egyidejűleg lehet mindkét választ adni (mindkét megoldás jelen van), értelemszerűen ez a szint instabil, vagyis tartósan senki sem létezhet ebben az állapotban, döntenie kell. Ebben az instabilitási tartományban, ami a földi létsík legalja, könnyen előfordulhat, hogy egy alsó világba kerül a teremtmény pl. a halálát követően, hiszen nagyon keskeny az ösvény, amely a felső és az alsó földi világot elválasztja.

Térjünk most vissza arra a leggyakoribb esetre, amikor valakinek a válaszai igenek és nemek keveréke. Ebben az esetben az adott világhoz tartozó életfa útjain fog bolyongani, ami maga a szamszára (létkörforgás). A beavatási utak megtétele során olyan helyzeteket tapasztalhat meg, amelynek a feldolgozása a teremtésről és az egység különböző szintjeiről alkotott ismereteit elmélyíti, így egy legközelebbi megmérettetésnél már a helyes válasz birtokában lehet, és kikerülhet a körforgásból. Ahhoz, hogy kikerüljön a létkörforgásból át kell haladnia egy instabilitási tartományon. A 4.9 ábrán a piros vonalak mutatják a teremtésfüggvény instabil

[8] A jelenlegi teremtési ciklusban három teremtett világ van, de nincs okunk azt feltételezni, hogy más esetekben nem lehetne több vagy kevesebb.

megoldásait, amelyek a világok közötti elválasztó szinteket is képviselik. Az életfa bármely útján haladni stabil állapotot jelent, mivel maga az életfa egy kényszerpálya, amelyről letérni nem lehet.

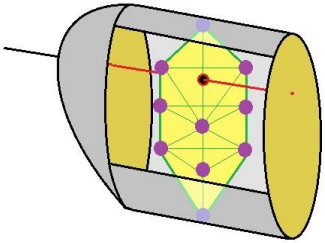

4.10 ábra
Az életfa elhelyezkedése a bifurkációs tartományon belül

A szamszára felfüggesztési pontja az instabilitási pont, amely körül az egész létkörfogás örvénylik (4.10 ábra). Ez a középpont a Keterbe vezető középső út, a daát területén található, mivel a teremtésfüggvény megoldása itt instabil. Ha tehát valaki a dáat-on akar áthaladni, akkor olyan élethelyzettel szembesül, amelyben az igen és a nem egyidejűleg tűnik helyesnek. Valóban, az igen és a nem egyidejű érvényessége csak egy magasabb nézőpontból feloldható, ahol az ellentmondás eltűnik. Ez olyan felismerés, amely egy magasabb igazsághoz vezet. Vagyis, ha ezen valaki túljutott, akkor már egyenes lesz az útja az életfa csúcsára, a Keterbe.

A teremtés során kialakuló bifurkáció világokat, azokon belül birodalmakat, alegységeket, entitásokat stb. vagyis struktúraképződést eredményez. Ez a struktúraképződés az egyén szintjén is megjelenik, amely testet öltésben nyilvánul meg. Az emberi testben a legfontosabb bifurkációs pont a szusumna elágazása a daát magasságában. Az elágazás az instabilitás pontja, funkcionálisan a tudatalatti bejárata. Ezen a ponton való áthaladáshoz az igen és a nem egyedejű érvényességéből adódó ellentmondásokat kell feloldani. Az ilyen helyzeteket modellezték a zen mesterek koanokkal, amelyek látszólagos ellentmondások, és feloldásuk az egyén megvilágosodását eredményezheti.

A teremtett világok különböző szintjein számtalan birodalom található (4.9. ábra). Ezek olyan létsíkok, ahol a lények tartózkodnak, megpihennek vagy a szolgálatukat teljesítik. Ezek a birodalmak a teremtéshez tartoznak, így ezeken a síkokon való létezés még nem tekinthető végleges megvalósításnak. Az UKT Birtodalom is egyike ezeknek, bár a lehetőségeit tekintve speciális. Minden birodalomban az előírt szabályok betartása teszi lehetővé a benn maradást, aki ezeket nem tartja be, el kell távoznia, és ha nem talál megfelelő helyet, akkor ismét bekerül a létkorforgásba. Akik azonban az adott szinthez tartozó bevatási utakat megvalósították, szabad lelkek, ők a szintjüknek megfelelő birodalmak között vándorolhatnak, ha ismerik a birodalmak belépési kódjait. Minden birodalomnak jelen van a tükörképi párja az alsó világokban. Ezekben tudatalatti tartalmak (programok), illetve entitások is megtalálhatók, ez utóbbiak azok, akik a programokat mozgásba hozzák. Amíg a transzcendentális síkot nem érte el egy létező, addig mindig lesz dolga az alsó birodalmak programjaival vagy teremtményeivel, mivel önmaga „nem én” jellegű tükörképéről van szó. Az elhatárolódás, ítélkezés „nem én” jellegű válaszadást jelent. Minden entitáshoz, dologhoz, helyzethez, ami számunkra a „nem én” kategóriájába tartozik, egységszemlélettel kell közelítenünk. Ez azt jelenti, hogy tisztelettel, elfogadással, szeretettel, úgy viszonyulunk hozzá, hogy elősegítsük az Egységhez való visszatérését. Ez vele az egyetlen dolgunk. Így minden tükörképi jelenséget visszavonunk az alsó birodalmakból, és fokozatosan fölülemelkedünk a dualitáson, kikerülünk a hatása alól, még akkor is, ha a duális világban maradva teljesítünk szolgálatot.

5. Világkorszakok, jugák és kiszámításuk

Bevezetés

Az emberiség ősidők óta törekszik az idő követésére, és erre módszerként viszonylagos állandóságot mutató eszközrendszer után kutat. Kézenfekvő megoldást az égitestek mozgásának megfigyelése jelentett, és ezen alapulnak máig is a hétköznapi időszámítási

módszerek. Az égbolton történő változások máig részei a spirituális eszköztárunknak, ugyanakkor e változásokat időről-időre célszerű összevetni a mindenkori tudományos eredményekkel. Az eget, mint vonatkoztatási rendszert azért célszerű megtartani, mert az „amint lent, úgy fent" elv értelmében a makrokozmoszban bekövetkező változások jelei a mikrokozmosz változásainak is, így az égitestek helyzete számunkra valóban meghatároz egy idő minőséget. Ezt az idő minőséget az asztrológia próbálja leképezni a földi dimenzióba. Valójában tehát nem a csillagok hatnak ránk, hanem a csillagok csak megmutatják az idő minőségét, amelyet szimbolikus formában a csillagképekkel fejezünk ki.

A mechanikus világkép az univerzumot egy óraműnek képzelte el, amelyben annak részei, ugyanolyan sebességgel, változatlan pályán periodikus rend szerint mozognak. Az ily módon rögzített időtartamok és pályák között pedig számszerű összefüggéseket kerestek. Ez már akkor sem sikerült teljesen, de a mérések pontatlanságai miatt, és jobb híján, elfogadásra került. Miért 2x12 óra egy nap? Azért, mert a kör 360 fokát könnyebb volt 12 részre osztani, mivel így egy olyan számot kaptak (30 fok), amelyet könnyű volt megszerkeszteni[9]. A körre azért volt szükség, mert napórát használtak, ugyanakkor a szögmérés más területeken is fontos eszköz volt. Ebből adódott a törekvés, hogy az évet is 12 részre osszák, lévén, hogy ott is körpályát kellett felosztani. Ezért próbálkoztak 30 napos hónapokkal, amelyek csaknem kiadták az év napjainak számát[10]. Igaz, hogy ez nem stimmelt a holdhónapokkal (28 nap), de végül is csak két nap volt az eltérés. A korrekciókat változatos formákban vették figyelembe.

A 12-es szám különleges tulajdonságokkal lett felruházva, holott a 12-es rendszer áttétele a tízes számrendszerbe számos további problémát vetett fel. A tíz abból adódott, hogy tíz ujjunk van, és tízig mindenki el tudott számolni, ezért egyes mennyiségek számszerűsítésére inkább a tízes számrendszer terjedt el, amit a

[9] A kör sugarát felmérve a kör kerületére, majd megfelezve 30 fokos szögeket kapunk.
[10] 12x30=360, ami csaknem egyenlő a 365-tel.

helyiértékek kijelölésével könnyen lehetett nagyságrendekkel növelni. Ezek után nézzük meg mindezek jelentőségét.

Zodiákusok

A csillagképeket az égen az állatövi jegyek szimbolikájával jellemzik. 12 állatövi jegy van, és noha mindenki tudja, hogy több (vagy kevesebb) is lehetne, a megszokott rendszerre annyi ismeretanyag épül, hogy nem egyszerű és nem is célszerű rajta változtatni. Minden szimbólumrendszer egy modell, és minden modell csak hozzávetőlegesen írja le a jelenségeket, célja, hogy tájékozódási pontként szolgáljon, és nem is érdemes ennél nagyobb jelentőséget tulajdonítani neki.

A tavaszpont (tavaszi napéjegyenlőség) vándorlása az zodiákusokban régóta ismert jelenség, de az oka nem mindig volt ismert. Most már tudjuk, hogy ezt a jelenséget a Föld tengelyferdesége okozza, amely szöget zár be a keringés síkjával. Emiatt a Föld pörgettyűként viselkedik, és a tengelye egy körpályát ír le, amelynek körbefordulási ideje kb. 25800 év[11].

Az 5.1 ábrán a jelenség vázlatát mutatjuk be. A 25800 éves ciklust nevezik nagyévnek, vagy Világévnek, ennek 12-ed részét pedig Világkorszaknak (vagy Világhónapnak), amely 2150 év. Minden Világkorszak más-más idő minőséget képvisel, emiatt más spirituális elvekkel jellemezhető, és az emberiség számára más-más princípiumok megvalósítását sugalmazza. Ha végigkövetjük a már letűnt korokról rendelkezésünkre álló történelmi ismereteket, akkor meggyőződhetünk arról, hogy ezeknek a korszakoknak a zodiákus modellel való jellemzése helytállónak bizonyult, és ha ez igaz, akkor a jövőre nézve is támpontokkal szolgálhat. Tekintsük át a zodiákusokat nagyvonalakban. Az áttekintést az Oroszlán korszakkal szokták indítani, mert innen állnak rendelkezésre archeológiai

[11] Erre az adatra különböző értékek találhatók, amelyek 10-50 éves különbségeket mutatnak, részben az eltérő számításokból adódóan, részben amiatt, mert nem állandó az érték. Ebben a könyvben az itt megadott értékkel számolunk.

leletek. A korszakot jellemző csillagkép alakját, az uralkodó jegyek őselemek szerinti erősségét és az uralkodó bolygót az 5.1 táblázat összegzi.

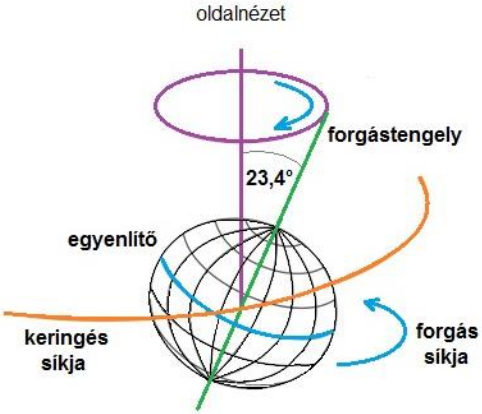

5.1 ábra
A Föld tengelye 23,45°-os szöget zár be a keringés síkjával. A tömegvonzás miatt a Föld pörgettyűként viselkedik és a fogástengelye körpályát ír le (lila kör).

Oroszlán korszak (kb. Kr. e.10000- 8000)

A történelem előtti barlangrajzok hírt adnak az ember művészetéről, az oroszlán pedig az alkotókészség jegye, különös tekintettel a festészetre. A Nap (amely az oroszlán jegy uralkodó bolygója) alapvető fontosságát az adta, hogy ekkor növekedett meg sugárzásának ereje, előre jelezve a jégkorszak végét. Az asztrológiában mindig jelentkezik a poláris (ellentétes) jegy hatása is. Ennek megfelelően a Vízöntő befolyása is kimutatható. Az eredetiség és az ösztönösség, mint Vízöntő tulajdonság nyoma megfigyelhető egyes kőeszközökön. Ebben a korszakban a tűz elemet képviselő kiemelkedő egyéniségek vezetnek, akik a Nap tüzét és erejét hozzák le a Földre. Határozottságuk, eltökéltségük és agresszivitásuk teszi őket uralkodóvá a környezetükön. A kiegészítő

vízöntő jegy a női minőséget képviseli az eredetiséggel és ösztönösséggel. A női és férfi minőségek elkülönülten vannak jelen, ezért a legtöbb társadalomban patriarchátus (oroszlán jegyű férfi vezetésével) valósult meg, akinek az erőszakosságát a vízöntő női minőség nem tudja teljes mértékben csillapítani. A vezetési típus túlélési lehetőséget biztosított az embereknek, akik ekkor kisebb-nagyobb csoportokban (nagy családban, illetve klánokban) éltek. A női minőség tudatos alárendelődésével és intuitív háttér szerepével kiegészítette a túlélési taktikát a természet és a többi embercsoportok rovására.

Rák korszak (kb. Kr. e. 8000 - 6000)

Ebben a korszakban kezdett az ember lakóhelyet építeni magának, és ekkor vált hangsúlyossá az otthon és a családi élet. Ezekkel áll kapcsolatban a Rák, az anyasággal pedig uralkodó bolygója, a Hold. Ebből az időszakból számos termékenységvarázsló szobor maradt fenn. A poláris jegy a Bak, melynek hatása a földdel való kapcsolatban mutatkozik meg, ugyanis a Bak alapeleme a föld. Ebben az időszakban vált fontossá az ember életében a mezőgazdaság. Az ember egyre tudatosabban veszi föl a küzdelmet a természet erőivel szemben. Ebben a harcban a rák (női minőség) képzelőereje és intuíciója kiemelkedő szerepet játszik. Az anyaság és a termékenység fontosságának felismerése a nőt központi szerepbe helyezi. A fő túlélési technika a népszaporulat, és annak eltartásához szükséges táplálék biztosítása, amelyhez termékenységi varázslatokat folytatnak. A bak jegy a föld értékének megbecsülését jelképezi, az ember tudatosan kezdi az igényeinek megfelelően formálni a környezetét. A hangsúly a kisebb kollektívákra helyeződik a személyes vezetés helyett, amelyekben a női és férfi minőség egymást kiegészítve tevékenykedik.

Az Ikrek korszaka (kb. Kr. e. 6000-4000)

Az Ikrek az egymással való kapcsolatteremtés, érintkezést, kapcsolattartást képviseli, erőteljesen intellektuális jegy. E korszakban alakul ki az írás. Az első írásjelek kőbe karcolt durva jelek voltak, ezek fokozatosan váltak egyre kidolgozottabbá, s

régészeti leletek szerint kb. 4000-re Kínában kialakult az ékírás. Az ekkoriban kialakulóban lévő kereskedelem pedig az Ikrek uralkodó bolygójára, a Merkúrra utal. Az egyik legősibb város (Jerikó) már állt. A sumér civilizáció virágzása ebben a korszakban már megkezdődött. Az Ikrek és poláris jegye, a Nyilas együttes hatása pedig fejlődést eredményezett a munkakultúrában és a civilizációban. Az ember ekkor már készen áll az intellektuális fejlődésre és a környezetétől való elszakadásra és a költözésre. Ekkor indultak a vándorlások a környezet felfedezése. Megindul a más népekkel való kapcsolatteremtés, kereskedelem, de ezekre az ikrek jegy kettőssége rányomja a bélyegét, emiatt, és a nyilas jegy hatása miatt a feszültségeket gyakran harcokkal rendezik. Ebből a szempontból fontos szerepet kap a gyorsaság a gondolkodásban, a helyváltoztatásban, és a másik szándékainak kifürkészése, ami merkúri adottságokat feltételez. A társas kapcsolatokban először jelennek meg a népek közötti vegyes házasságok, amely népcsoportok egyesítésére is lehetőséget teremtett.

A teremtés kezdetét Kr. e. 4000 évre teszi a Biblia (Ikrek és a Bika határa).

Bika korszak (kb. Kr. e. 4000-2000)

A korai egyiptomi dinasztiák korában a Bika szilárdságra, biztonság utáni vágyára, szépségre és a luxusra való törekvése mutatkozik meg. Az örökkévalóságnak épített templomaik és a bikakultusz egyértelműen utalnak a Bika jegy hatására. A poláris jegy, a Skorpió jellegzetességei is megmutatkoznak abban, hogy az egyiptomiakat erősen foglalkoztatta a halál és az azt követő élet. Balzsamozási, mumifikálási technikákat dolgoztak ki. Egyébként ebben a korban kezdtek foglalkozni az akkori csillagászok - akik először a papok voltak - az asztrológiával. Erre a korra esik az Indus völgyi civilizáció virágzása is. Az emberek érzelmi és anyagi biztonságot, kiszámítható, rutinszerű életvitelt igényeltek. A bika birtoklási vágya előhívja a magántulajdonra való törekvést, ami nemcsak az anyagi javakban, hanem a nők (ágyasok, szeretők) birtoklásában is megmutatkozik. A Bika uralkodó bolygója a Vénusz. A szerelmet a házasságon kívül gyakorolják, a házasság a

család létrehozására és fenntartására szolgál, ilyen értelemben a feleség hűsége kiemelkedő fontosságúvá válik. A Bika jegyben a férfi birtokában szeretné tartani a női minőséget.

Az isteni Önvaló hús-vér formában van jelen. Krisna az Istenség Legfelsőbb Személyisége (az Isteni Önvaló) Indiában mintegy Kr.e. 4000-3000 évvel ezelőtt élt. A zsidóknál ***Énok*** próféta (Kr. e. 3700.) a ***Krisztuserő megtestesítője.*** Az ebből a korszakból fennmaradt szentírások, mondák, regék alapján az anyagot átalakító szellemi energiák közvetlenül hozzáférhetőek voltak a beavatottak számára (materializáció - dematerializáció, brahmastra: energiafegyver). Az anyagot az anyag törvényeinek ismeretében és felhasználásával szellemi úton alakították át. A szellemi világgal, mind az alsó, mind a felső világokkal kapcsolatban álltak. Ezek a világok észlelhető hatást gyakoroltak a földi létezőkre és történésekre. Miután a világtanítók eltávoztak a szent állat a tehén (borjú) lett. Ez jelképezi a Törvényt (dharmát). A korszak végén az utolsó beavatott is eltávozott a fizikai síkról, és minden tudást megsemmisített. ill. elrejtett. A védikus szentírás szerint, ennek a korszaknak a vége a Káli juga kezdete.

A Biblia a Bika és a Kos világkorszak közé helyezi ***Noé*** és a vízözön (Kr. e. 2300) történetét.

Kos korszak (kb. Kr. e. 2000-0)

E korszak a görögség nagy kora. A Kosra jellemző háborúskodás és önzés határozottan megnyilvánul a görög városállamok folytonos harcaiban, de nem kevésbé jellegzetes Kos (és görög) tulajdonság a fizikai erő és a sportok iránti érdeklődés sem. A poláris jegy, a Mérleg egyik alapvető jellemvonása a demokrácia tisztelete, és köztudott, hogy itt, ebben a korszakban teremtődtek meg a demokrácia alapjai. Az egyensúly és a harmónia pedig, ami a virágzó görög művészetek jellemzője, szintén nagyon jellegzetes vonása a Mérlegeknek. Ismét egyszemélyes vezetés érvényesül, a kos jegyű férfiak önmaguk előrehelyezésével, erőt sugárzó személyiségükkel, kitörő lelkesedésükkel és kiváló képességeikkel uralkodó szerephez jutnak. Ehhez társulhat a türelmetlenség és az önzés. A női minőség háttérszerepet kap, leginkább a levegő kiegészítő minőségét játssza,

ami nélkül nincs család és kibontakozás, ám szerepe pont olyan természetes, mint a levegő, észrevétlen marad.

Ábrahám születése Kr. e. 2000-re tehető. Ábrahám egy kost áldoz fel a fia helyett istennek. Mózes a korszak beavatott tanítója (Kr. e. 1300-1200 vagy 1600-1500). A Kos a fiatalság tüze, a kitörés lehetősége, valami új születésének a kezdete, új, merész szellemiség. A Kos korszak szimbóluma az áldozati bárány. Az áldozati bárány isten fiának az előképe. Mózes kivezeti népét Egyiptomból (kitörés: exodus), tűzoszlop vezeti, népe még az aranyborjút imádja, amit Mózes összetör! Mózes kihozta a frigyládát Egyiptomból, ami az anyag átalakításának eszköze volt, amelynek hatása lassan elenyészett. Mózes élete végén megsemmisítette (dematerializálta) önmagát. A bárány, mint áldozati állat felhasználása elterjedt a zsidók körében.

Kínában Lao-ce, Konfucius az új, letisztult erkölcsiség, egyetemes világnézet tanait hirdette, mint a Halak előfutára. Lao-ce-nél megjelenik a Földanya tisztelete, ezzel a női princípium kiemelkedően fontos szerepére hívta fel a figyelmet. Indiában megjelent Buddha, aki a bika korszak megmerevedett dogmatizmusának bírálója volt, és mintegy a Kos korszak átugrásával a halak korszakot készítette elő.

5.1 Táblázat

A zodiákusok egyes jellemző adatai

Név	**idő-tartam**	**csillagjegy alakja**	**őselemek aránya**	**uralkodó bolygó**
Oroszlán- (Vízöntő)	Kr. e. 10000-8000		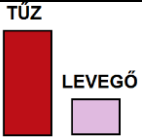	Nap
Rák- (Bak)	Kr. e. 8000-6000		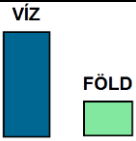	Hold

Ikrek- (Nyilas)	6000- 4000		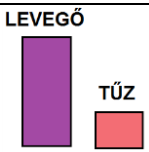	Merkúr
Bika- (Skorpió)	4000- 2000		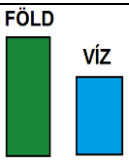	Vénusz
Kos- (Mérleg)	2000- 0		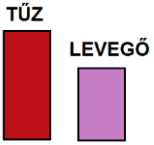	Vénusz
Halak- (Szűz)	0-2000	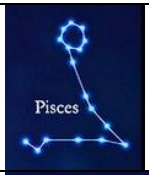	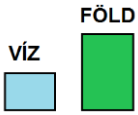	Neptunusz
Vízöntő- (Oroszlán)	2000- 4000	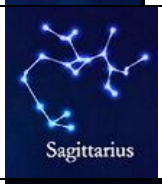	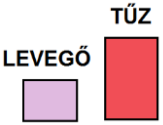	Uránusz
Bak- (Rák)	4000- 6000		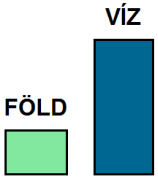	Szaturnusz

Halak korszak (kb. Kr.u. 0-2000)

A Halaknak tulajdonított erények, a könyörületesség, a kedvesség, a megbocsátás pontosan megfelel a krisztusi tanításnak. A poláris hatás a Szűzé, ami egyrészt utal a Szűz Mária kultuszra, másrészt pedig a nemiségtől tartózkodó magatartásra. A lelkiség, az

elmélyülés, az egyetemességbe visszavágyó ember megismerő tevékenységének elemeit hordozta. A gondolkodásmód a visszahúzódás, lemondások, áldozatok a hitért és mások megsegítéséért.

Jézus a világtanító, az áldozati bárány, az isten fia. Az áldozati bárány az isteni önvaló szimbóluma, amely a tér és idő keresztjén engedi magát megfeszíteni, vagyis életét áldozza majd, a Föld átszellemítése érdekében. Az Ő útját készítette elő Mózes. Jézus a halak szimbólumot választja jelképének. Jézus halat materializál, halászok közül választja tanítványait stb. Az egyik ételosztásnál 12 kosár hal maradt, jelezve, hogy 12 világkorszak kell ahhoz, hogy az emberiség teljesen befogadja a jézusi tanítást. A halak csillagképet kiegészítő csillagkép a Szűz, aki befogadja a fiút. Az ő jelképe a kalász, amiből a gabona, vagyis a kenyér lesz. Az ember lehetőséget kap a megváltás princípiumának befogadása által, hogy visszatérjen mennyei otthonába. Ez az egyén feloldódása a személytelen Szentlélekben (Paramatman).

A halak a korszakban született Mohamed, aki a Kos világkorszak alapelveit adta át a nomád arab népeknek, hogy kicsit megkésve megpróbálja őket felzárkóztatni a soron következő Vízöntő korszakhoz. Indiában pedig Caitanja születése révén a Halak korszak princípiumának beépítése zajlott. Az indiai kultúrában még Buddha reformját követően is a bika korszak princípiumát élték (élik). Ezen változtatott Caitanja, aki Rádha-Krisna inkarnáció. Tanításában egyrészt megjelenik a kereszténység lemondása, visszahúzódó lelkiségbe forduló magatartása, továbbá az istenszeretet fontosságának hangsúlyozása. A női princípium alárendelődik a férfi princípiumnak, ami a korai kereszténység kultúrájával teljes összhangban van. Később a kereszténység elvilágiasodott és a kultúra fejlődése más irányt vett, ezzel szemben a Caitanja rendszerben mai napig megmaradtak a korai keresztény erkölcsi szabályok és a Bika korszak egyes elvei is.

A tudományok egyre gyorsuló ütemben fejlődésnek indultak. Az anyag legyőzése a vízzel (vö. gőzgép, gőzhajózás) történik.

A halak korszakból a vízöntőbe való átmenetet két világháború jelezte.

Vízöntő korszak (kb. Kr. u. 2000-4000)

Sok asztrológus szerint már a korszak hajnalán élünk, mások szerint még csak ezt követően lépünk be. A vízöntő kifejezetten intellektuális jellegét mutatja a tudományok ugrásszerű fejlődése. Az űrrepülés kialakulása utal a Vízöntő földtől elszakadó, szárnyaló jellegére. A jegy humanitárius oldalát pedig az egyre szaporodó emberbaráti szervezetek jelzik. Ezzel egyidejűleg igen erőteljes az individualizáció, amely tipikusan Vízöntő princípium, ez a távolságtartásban is megnyilvánul. Uralkodó bolygója az Uránusz, emiatt excentrikusság és kiszámíthatatlanság jellemzi a kort. A poláris jegy, az Oroszlán jellege leginkább a művészi és tudományos munkában érvényesül, ami kombinálódik a Vízöntő eredetiségével és individualizációs törekvéseivel.

Spirituálisan a korszak az isteni törvénnyel összhangban álló tudás kisugárzása, az életerő akadálytalan kiáramlása, a szabad, minden korláttól mentes szellem kiáradása, amely nem tűri a korlátokat és a határokat. A vízöntő jelképes ábrázolása hullám. Felismerésre kerül a hullámelmélet, az elektromágneses hullámok felhasználása (mikrohullám, távközlés, mobiltelefon stb. továbbá az anyag átalakítása a hullámokkal (pl. röntgensugárzás felhasználása stb.) Az anyag hullám kölcsönhatás kiteljesítése következik be.

A korszak kezdetén mindenki világtanítót vár. Érdemes megvizsgálni, hogy vajon milyen jellemvonásokkal jelenik majd meg a korszak leendő világtanítója. A Vízöntő jegynek megfelelően az uralkodó vallásokat elválasztó összes korlátot lebontja, bizonyítva, hogy minden vallás lényege egy és ugyanaz az igazság! A vallás és a tudomány közötti válaszvonal eltűnik, a Szentírások eddig rejtett szimbólumrendszere feltárul a beavatottak előtt. Ezt a folyamatot kezdte el Sri Yukteswar Giri *(The Holly Science, 1894.)*[12], aki a

[12] "Az én paramgurujim (*Babaji*) mosolygott, és megajándékozott engem a swami címmel, és rám testálta ennek a könyvnek a feladatát. Ki lettem választva, nem tudom az okát, hogy eltávolítsam a korlátokat, és segítsek valamennyi vallás alapigazságainak felismerésében." *(The Holly Science, 1894.)*

hindu szentírás bizonyos fejezeteit tudományos igényességgel dolgozta ki, és vetette össze a keresztény szentírással, Sri Paramahansa Yogananda, aki a *Bhagavad Gítát* szimbolikusan értelmezte, és ezt a munkát folytatom én is sok más spirituális tanítóval egyetemben. A korszak világtanítója *Krisna---Bráma (Jézus)---Siva-Tripura Sundari---Buddha* (ld. 4.6 ábra) közös inkarnációja, ami azt jelenti, hogy a Legfelsőbb Önvaló kiterjed a teremtés egészére, a teremtés minden eleme elfogadásra kerül. A legmagasabb női minőség belépve a teremtésbe szerepet vállal abban és az intuíciójával segíti azt. A női és a férfi princípiumok egyenrangúsága és egyenjogúsága, továbbá együttműködésük nélkülözhetetlensége mindenki számára nyilvánvalóvá válik. Felismerésre kerül, hogy minden emberben mindkét princípium egyaránt megtalálható, csak eltérő arányban, és ezt az arányt maga választotta.

Bak korszak (kb. Kr. u. 4000-6000)

A Bak korszak jellemzői a törekvés a helyes cselekedetekre, a tradíciók tiszteletére, és az élet pozitív értelemben vett élvezetére. A kifelé fordulás, a józan, céltudatos tevékenység meghatározó elemekké válnak. A Bak hűvös távolságtartását a poláris jegy a Rák gondoskodása, szeretete oldja fel. A Bak uralkodó bolygója a Szaturnusz, amely ambíciót kölcsönöz a jegynek.

A Földanya korszaka, a Földanya tisztelete és szeretete köszönt be. A Föld eddig ismeretlen erőforrásainak felfedezése és felhasználása történhet meg. A nehézségi erő legyőzésre kerülhet az ellenkező előjelű energiákkal. Megszületik az emberek szívében a gyermek, az egyetemes szeretet. Az ember ezzel a mentalitással formálja a környezetét. A korszak világtanítója az emberben szunnyadó erők titkát tárja fel a tanítványok számára. Mind a durvaanyagi, mind a finomanyagi dimenziókra kiterjedő iskolahálózatokban tanítják a misztikus képességeket, amelyek egyre szélesebb körben válnak elérhetővé.

Ilyen iskolarendszer megalapítása egyetemes szinten az Univerzális Krisztustudatosság Mozgalom szellemi birodalmában már elindult. A női energiák segítségével lehetőség lesz olyan

életteret kialakítani a Földön, amely az édenkerti formájához hasonlatos.

Ennél hosszabb időre nem kívánok jóslatokba bocsátkozni. A korszakok csak a lehetőséget teremtik meg az egyetemes princípiumok megélésére, nem érvényesülnek minden ember életében automatikusan. A világkorszakok közötti átmenet akkor mentes katasztrófáktól, ha a korszak alapelvét az emberek meghatározó többsége képessé válik befogadni, a többiekre halál és szenvedés vár. Természetesen ők sem fognak kimaradni az adott kor jellemvonásainak megismeréséből, csak várniuk kell kb. 13 ezer évet, amíg az adott idő minőség ismét meghatározóvá válik a Földön.

A júgák időtartamának kiszámítása

A hindu szentírás szerint négy korszak váltogatja egymást, amelyek a következők: Satya-júga (aranykor), Tréta-júga (ezüstkor), Dvapara-júga (bronzkor) és Káli-júga (vaskor). Ezekben a korszakokban más és más minőségi jellemzők az uralkodó princípiumok. A korszakok időtartamát a Bhagavata puránákra alapozva szokás kiszámítani, amely számítási módszer elsősorban az IKSCON alapítójának Swami Prabhupadanak a kegyelméből terjedt el széles körben. Eszerint:

„Maitreya így szólt: Óh, Vidura! A négy korszakot Satya-, Treta-, Dvapara- és Kali-yugának nevezik. Mindezek együtt összesen ***megközelítőleg*** *tizenkétezer félisteni évet tesznek ki.*[13]*”*

A félisteni éveket ezt követően 4:3:2:1 arányban osztják fel a júgák között, mégpedig a következőképpen[14]: négyezres, háromezres, kétezres, egy ezres és mindegyikhez saját számjegyének kétszeresét kell hozzáadni százasok formájában, eszerint: 4000+2x400=4800; 3000+2x300=3600, 2000+2x200=2400, 1000+2x100=1200. A százasok az adott júga beköszöntése előtti és utáni átmenti korszakok. A félisteni éveket ezt követően 360-al szorozva alakítják

[13] Srímad Bhagavatam, 3.11.18. *(A megközelítőleg szó kimaradt a Prabhupada féle fordításból)*

[14] Srímad Bhagavatam, 3.11.19.

át emberi időszámítás szerinti évekké azon feltételezés alapján, hogy egy félisteni év 360 földi évvel egyenlő, így jön ki a Káli júgára 430 ezer év stb. Ez a 360-as szorzó faktor azonban kizárólag Prabhupada magyarázataiban olvasható, és sehol, semmilyen idézet nem támasztja alá.

Mesterem könyvét olvasva fedeztem fel egy, a fentiektől eltérő eredményre vezető, számítást, ahol a 360-as szorzófaktort nem alkalmazzák. Ő részletesen megindokolja ennek okát[15]:

„A hiba először Kr. e. 700 körül került be a hindu naptárakba Raja Parikshit uralkodása alatt, közvetlenül a legutóbbi Dvapara júga befejezése után. Abban az időben Maharaja Yudhisthira, észrevéve a sötét Káli júga megjelenését, átadta trónját unokájának, az említett Raja Parikshitnak. Maharaja Yudhisthira udvarának minden bölcsével együtt visszavonult a Himalája hegységbe, a világ paradicsomába. Így senki sem maradt Raja Parikshit udvarában, aki értette volna a júgák korrekt kiszámításának alapelveit. Ennél fogva az akkori Dvapara júga 2400 évének befejezése után senki sem merte kinyilvánítani a sötét Káli júga kezdetét, azzal, hogy annak első évétől kezdődően számolva véget vessen a Dvapara évek számának. E helytelen számítási módszer szerint tehát Káli júga első éve a 2401 volt a Dvapara júga korával együtt…

Amikor a naptárak hibáját a korabeli bölcsek kezdték észrevenni, megállapították, hogy az ősi rishik számításai egy Kali júga időszakát csak 1200 évre rögzítették. De mivel ezeknek a bölcseknek az értelme még nem volt megfelelően fejlett, csak magát a hibát tudták kijavítani, és annak okát nem. Az egyeztetés során azt hitték, hogy az 1200 év, a Káli igazi kora, nem a földünk szokásos éve, hanem ennyi daiva év („az istenek évei”), amely 12 daiva hónapból és 30 daiva napból áll, és minden daiva-nap megegyezik földünk egy rendes napévével. E férfiak szerint tehát Káli júga 1200 évének meg kell egyeznie földünk 432 000 évével.”

[15] Sri Yukteswar Giri, The Holly Science, 1894.

Felvetődik persze a kérdés, hogy ezt azóta miért nem korrigálták. Sajnos sok vallási közösség a hindu alapú hitrendszerekben (ahogy a kereszténységben és más vallásokban is) deklarálta saját vezetőjének (lelki tanítómesterének) tévedhetetlenségét. Emiatt senki sem meri a gurujának a hibáját kijavítani. Az UKT-ben viszont a tanítványnak joga van kétségbe vonni a mesterének az állításait, és saját magának az igazság keresésére indulni. Most már bevallhatom, hogy saját lelki tanítómesterem véleményét az első olvasás alkalmával figyelmen kívül hagytam ismerve az általánosan elfogadott álláspontot. Ő pedig türelmesen kivárta, amíg felismerem, hogy ki az a személy, aki a korrekciót közzétette.

A négy júga együttes földi időtartama tehát kb. 12 ezer év, ez ezerszer ismétlődik Bráma egy napja, és ugyan ennyiszer az éjszakája alatt. Mivel Bráma egy éve 360 ilyen napból áll, és 100 évig él: 12000x1000x2x360x100= 864 milliárd földi év Bráma teljes élettartama. Bráma egy napja alatt 14 manu (ősatya) dolgozik. Mindegyik 71-szer[16] szolgálja végig a négy júgát, mind nappal, mind éjszaka. Jelenleg a nyolcadik (Vaivasvata) manu 28. korszakában vagyunk. A kilencedik (Savarni) manu azonban már készül a feladatára, ugyanis a manuk családokat hoznak létre, és részben egymással párhuzamosan működnek, szükségtelen megvárniuk, hogy egy korábbi manu élete befejeződjön. Jelenleg is több manu családja tevékenykedik egyidejűleg. Nos, a kilencedik manu egy hindu rhisi (bölcs), Sri Yukteswar Giri néven élt a Földön, és ő már csak tudja, hogy mennyi ideig fog tartani a Káli júga!

Visszatérés az ősi modellhez

A régi korok bölcsei tudós emberek voltak, akik nem isteni kinyilatkoztatásra vártak, hanem koruk tudományos eszközeivel jutottak az igazság birtokába, ezek az eszközök pedig a megfigyelés, mérés, számítás, modellalkotás voltak. Ők ugyanis meg akarták érteni a teremtés összefüggéseit, ehhez pedig nélkülözhetetlen volt a szigorú tudományos logika.

[16] 71x14 = 994 kb. ezret tesz ki, ami Bráma egy napja

Az ég mindig is az istenek lakhelye volt az emberi felfogásban, és az égitestek mozgásának figyelése, az idő követése mellett, összekapcsolódott az isteni szándék kifürkészésével. Az ember tehát égi jeleket figyelt, és azokat az isteni akarat kinyilvánításának tulajdonította.

Mit látott egy bölcs, ha tanulmányozta a környezetében megfigyelhető jelenségeket? Ugyanazt, amit egy átlagos ember, azzal a különbséggel, hogy ő magyarázatot kívánt adna a jelenségre, ezt pedig modellalkotással érte el. Látta a Nap, a Hold fázisait, az évszakok váltakozását (5.2 ábra) és elnevezte ezeket a szakaszokat, valamint időtartamokat rendelt hozzá. Nem biztos, hogy pontosan értette, hogy csillagászatilag mi áll a jelenségek hátterében, de a modell funkcionálisan kiválóan működött (5.2 táblázat).

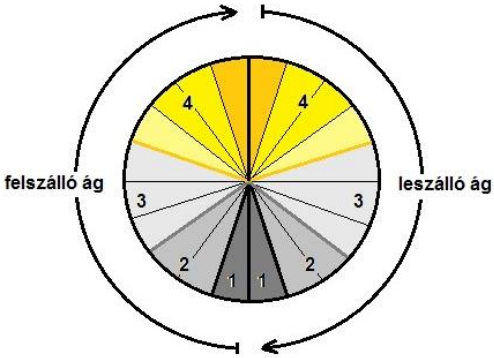

5.2 ábra
Az általános ősi modell

Nyilvánvalóan célszerű volt megkülönböztetni a jelenség felszálló és leszálló ágát, hiszen nem ugyanaz az esemény következett az egyik, illetve a másik után, és az is egyértelmű a példákból, hogy a nappalt nem azonnal az éjszaka, a Hold töltét nem a fekete Hold, a nyarat pedig nem a tél követte.

5.2 Táblázat
Modell a periodikus váltakozásokra példákkal

Irány	Ssz.	Nap	Hold	Évszakok	Júgák
felszálló ág	**1**	éjszaka	fekete Hold	tél	Káli
	2	virradat	növekvő Hold	tavasz	Dvapara
	3	reggel			Tréta
	4	nappal	teli Hold	nyár	Satya
leszálló ág	**4**	nappal	teli Hold	nyár	Satya
	3	szürkület	fogyó Hold	ősz	Tréta
	2	este			Dvapara
	1	éjszaka	fekete Hold	tél	Káli

Az ily módon létrehozott modellben az egyes szakaszokhoz rendelt időtartamokat már könnyen fel lehetett osztani 2; 4; 6; 8; 10 vagy 12 részre, ahogy az a gyakorlati élet szempontjából a legcélszerűbbnek látszott a 5.2 ábra szerint. Lehetetlen nem észrevenni az összefüggést a 5.2 táblázat fogalmai és a hozzájuk rendelt időtartamok között. Egy nap kb. 24 óra, a négy júga pedig kb. 24 ezer év. Egy évet 360 napnak tekintettek, de 12 hónapra osztották (12x30=360), nyilván azért, hogy kapcsolatot találjanak a Hold hónapokkal (12x28=336). A meggondolás lényege az volt, hogy egyetlen modellel megpróbálják közelítőleg leírni az összes égi és földi periodicitást. Ugyanezt a törekvést figyelhetjük meg a mai tudományos modellezésben is.

Yukteswar a könyvében visszatért az ősi modellre és az asztrológiai Világévből vezette le a júgák időtartamát és váltakozását. A hindu bölcsek a négy júga hosszát az ősi iratok szerint 24000 évre becsülték, és ezt asztrológiai adatokból származtatták. Giri az asztrológiai Világévet 24000 évnek tekintette. Jelenleg azonban tudjuk, hogy az asztrológiai Világév 25800 földi év. A két adat eltéréséhez figyelembe kell venni, hogy a precesszióra vonatkozó adatok a régi időkben nem voltak eléggé pontosan

meghatározhatók, és az érték változhatott az idők folyamán, mivel a Föld tengelyferdesége, és a teljes fordulat sem állandó. A júgák váltakozását Yukteswar arra vezette vissza, hogy a Napnak, kettőscsillag lévén, változik a galaxis középpontjától való távolsága. Jeleztem neki, hogy ez a magyarázat nem állja meg a helyét, mert a Napról bebizonyosodott, hogy nem kettőscsillag. A precesszió jelensége azonban magyarázatot szolgáltathat a júgák váltakozására is. A 5.3 ábra jobb oldalán ugyanannak az ősi modellnek a struktúrája látható, amit a 5.2 ábrán mutattam be.

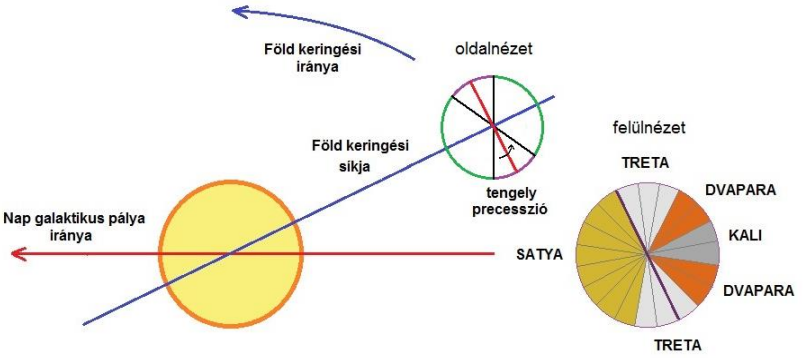

5.3 ábra
A Nap-Föld rendszer és a júgák összefüggése

A Föld tengelye az ábrán megjelölt két szélsőérték között váltakozik kb. 25800 éves ciklusidővel, miközben kering a Nap körül, a Nappal együtt pedig kering a tejútrendszer középpontja körül. A Napot a napszél veszi körbe, amely töltött részecskék plazmaáramából és mágneses térből áll, amely nagyenergiájú elektronokat és protonokat tartalmaz. A keringési irányban a napszél plazmája találkozik a csillagközi térrel és emiatt lapult lesz. A Föld ebben a napszélben fürdik, és a sarkpontokon, ahol a mágneses pólusok találhatók kölcsönhatásba lép a töltött részecskékkel. Ez az alapja a sarki fénynek is. A Föld mágneses pólusa akkor tudna a töltött részecskékkel legerőteljesebb kölcsönhatásba kerülni, ha

tengelye egy irányba mutatna a Nap keringési irányával. A precessziója miatt azonban a tengely kisebb-nagyobb mértékben elfordul a keringési iránytól. A felülnézeti ábra mutatja, hogy a Föld tengelye milyen tartományban tud a keringési irányhoz a legközelebb elhelyezkedni. Számításaink szerint jelenleg a Káli és a Dvapara júga határán vagyunk a felső szakaszban, emiatt ez a jelenség még nem vált lényegessé az emberiség sorsa szempontjából. Látható azonban, hogy amint közeledik a tengely iránya a Nap keringési irányához, egyre több energiát fog a Föld felvenni. Amikor a legközelebb esnek egymáshoz, akkor leszünk a Satya júga közepén.

A töltött részecskék nemcsak a Földet töltik fel elektromos és mágneses erőtérrel, hanem az emberek elektromágneses áramaira is hatással vannak, és könyvem további részeiből kiderül, hogy ezek az elektromágneses áramok képezik a kundalini energia alapját. A jelenlegi korszak tehát nem kedvező e jógamódszer gyakorlásához, de ahogy haladunk a Satya júga felé egyre több energiát lehet majd indukálni, vagyis a misztikus képességek kifejlesztése, amely a Nap töltött részecskéinek felhasználásával jöhet létre, egyre inkább elérhetővé válik még az átlagemberek számára is. Persze átlagemberek nem biztos, hogy leszületnek ebben a korban, mert nem élik túl, és ez magyarázatot ad arra is, hogy miért van egyáltalán szükség a júgákra. A földi körülményeknek lehetővé kell tenniük, hogy minden emberi lény leszülethessen egy adott korban a megtapasztalások elvégzése céljából. Mivel jelenleg már a Dvapara júgában vagyunk, ezért várhatóan az átlagos tudatossági szint fokozatosan emelkedni fog, és sokan (célirányos képzés hiányában) elveszítik a lehetőséget a leszületésre. Azért is hoztuk létre a szellemi birodalom iskolarendszerét, hogy minél több emberi lénynek lehetőséget adjunk a felkészülésre.

Van azonban a Föld energia felvételi növekedésének egy másik hatása is a Satya júga közepén, amikor eléri a maximumát. Ha addig nem olvadna el a sarki jégtakaró, akkor egészen biztosan elolvad majd, ami akár olyan mértékű vízszintnövekedést eredményezhet, hogy alig marad szárazföld. Ez már többször megtörtént a Földtörténet során, de legutóbb Kr. e. 11000-10500 között. Ezt vízözönként jegyezte fel az emberi emlékezet, és egybe esik

Atlantisz pusztulásával is, bár a földrész előbb megsemmisült, mint ahogy a vízözön elborította volna a szárazföldet. A vízözön legendák nagyon sok nép elbeszéléseiben megtalálhatók (pl. sumér, görög, indiai mitológia, kínai, Hawai szigeteki, indonéziai, thaiföldi regék). A bibliában említett özönvíz kisebb kiterjedésű volt, és a korát is későbbre (Kr. e. 2300) teszik.

Ezek után elég egyértelműnek látszik, hogy a júgák váltakozása összefüggésben van a zodiákusokban való tavaszpont vándorlással, hiszen mindkettő a Föld tengely precessziójának köszönhető. Brámához, az anyagi világ teremtőjéhez, pedig annyi köze van, hogy Bráma kreatív energiájának a székhelyét szimbolikusan a tejútrendszer középpontjával azonosítják (Visnunabhi, a nagy központ a hindu szentírásban), amely körül a Nap kering. Ez a középpontja az univerzális magnetizmusnak, a dharmának.

A zodiákusok és a júgák összevetéséből levonható következtetések

A zodiákusok és a júgák összevetését az 5.4 ábra mutatja.[17] A tavaszi nap-éj egyenlőség az időszámításunk kezdetén kb. a Kos-Halak határára esett. Ez az a pont, amikor a Föld tengelye a legtávolabb helyezkedik el a Nap keringési irányától. Ezzel ellentétes eset, amikor a legközelebb esik ahhoz, a Szűz-Mérleg határán található. Ez a két fordulópont; a Kos-Halak határtól kezdve közeledni (felszálló ág), a Szűz-Mérleg határtól kezdve távolodni (leszálló ág) fog a Föld északi mágneses pólusa az erő forrásától (vö. 8. ábrával is). Amikor a legtávolabb található a mágneses pólus, akkor kevesebb energiát képes felvenni a Föld és az élőlények, ezért a Káli júgára jellemző energetikai viszonyok alakulnak ki. A közeledést követően a viszonyok csak lassan változnak, ezért az átalakulás is fokozatos lesz, a Káli júgát követően a Dvapara júga,

[17] Az általam bemutatott és Sri Yukteswar könyvében található júga-zodiákus összevetés eltérésének oka, hogy ő 24000 évnek tekintette a Világévet szemben a jelenleg elfogadott értékkel, ami 25800 év, továbbá a zodiákusokat a nyugati asztrológiai felfogás szerint helyeztem el.

majd a Tréta és végül a Satya júga energetikai viszonyai fejlődnek ki. Hasonlóképpen történik ez a távolodáskor is; amikor a Föld tengelye kifordul a keringés irányából fokozatosan megszűnnek a Satya júga kedvező hatásai. A jégtakaró elolvadása azonban sietteti a regnáló civilizáció összeomlását, eltávozásra késztetve azokat, akik erre képesek, így előkészítve a körülményeket egy következő ciklushoz.
Jelenlegi civilizációnk a Kr.e. 11. sz-ban csaknem teljesen elpusztult. A beavatottak az ősember szintjén élő lényekből fejlesztették ki a következő civilizáció emberi nyersanyagát. Ez a fizikai és energiatestek fejlesztésével is együtt járt. Majd a Tréta júgában vezetőkként, királyokként vagy egyenesen „istenekként" voltak jelen a körükben. Erről az időszakról a presumér archeológiai emlékek elemzésével juthatunk némi információhoz, amelyek űrhajókról, asztronautákról és olyan energianyerési eszközökről számolnak be, amelyek nem ismertek, vagy csak mostanában kerülnek majd ismét felfedezésre. Ezek az energiasűrítő berendezések voltak hivatottak pótolni a hiányzó elektromos töltésekből eredő Nap energiát. A Föld egyre inkább csak fotonok formájában jutott energiához, és csökkent a töltések formájában érkező direkt energiaforrás. A Dvapara júgában (Krisna idejében) még jelen vannak ezek az eszközök és technikák, de már csak használni tudták őket, a működési elvet nem ismerték. Mózes a Káli júga határán még kicsempészte Egyiptomból, és a Frigyládába rejtette az energiatermelő reaktort, de az ő távozását követően már senki sem tudta működésbe hozni. A sötét korszak növekedésével az energianyerési eszközök, spirituális technikák lassan elfelejtődtek. Jelenleg a Káli júga korszaka véget ért, és a Vízöntő korszak határán túl, ezzel egyidejűleg a Dvapara júga átmeneti korszaka után vagyunk[18]. A zodiákusok határának átlépését világtanítók eljövetele, különleges események szokták jelezni, ahogy azt az előző fejezetben láttuk. Most kétszeresen is korszakhatáron vagyunk, mivel a Vízöntő korszak és a Dvapara júga határát is átléptük.

[18] Sri Yukteswar számítása szerint a Dvapara júga 321. évében Kr. u. 2021-ban vagyunk.

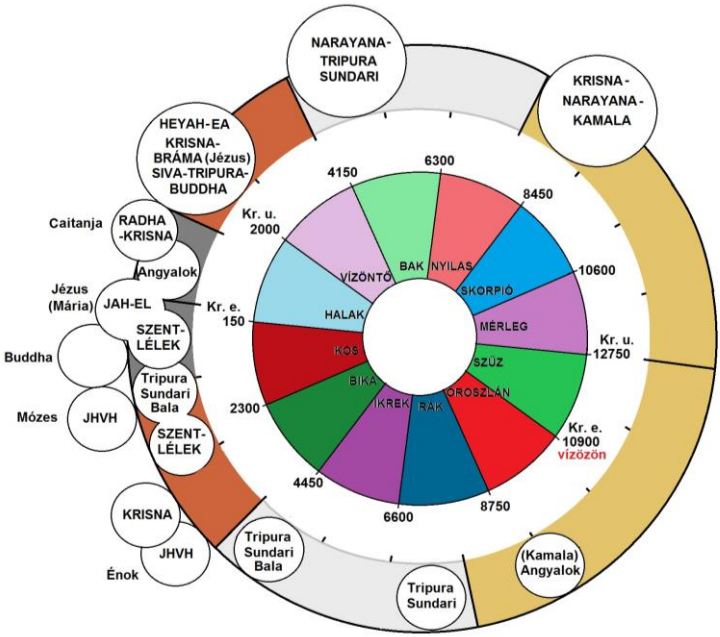

5.4 ábra
A júgák és a zodiákusok összevetése az isteni inkarnációk megjelenésével

A 5.4 ábrán megfigyelhető a világtanítók sorozatában, hogy a felszálló ágban olyan isteni küldöttek vagy inkarnációk találhatók meg, akik a női és férfi minőséget is magukban foglalták. Ez a sorozat Jézussal kezdődött, aki ─ a héber kabbala szerinti levezetésem alapján ─ JAH-EL istennevek kombinációját hordozta. Éppen ez volt az oka annak, hogy a zsidók nem fogadták el, mivel ők JHVH inkarnációt vártak, Jézus pedig az életfa másik oldalán helyezkedett el, aki a szeretet, könyörületesség oldalt volt hivatva megnyilvánítani a zsidók büntető istenének ellensúlyozásaképpen. Addig ugyanis, amíg valaki nem fogadja be a szeretet, könyörületesség princípiumokat, addig nem fog tudni más

aspektusokkal sem kapcsolatba kerülni. A hinduizmusban Caitanja testesítette meg a női-férfi minőséget Rádha-Krisna inkarnáció formájában. A Jézus előtt megjelenő inkarnációk vagy küldöttek esetében a férfi és a női minőség különvált egymástól, ezáltal a női minőség alárendelt szerepet kapott vagy egyáltalán meg sem nyilvánult (pl. Buddha), de rejtetten mindig jelen van. Megjegyzem, hogy Buddha feladata nem isten kinyilatkoztatása volt, hanem épp ellenkezőleg (ld. Istenfüggvények). Ezért tevékenységét üres körrel szimbolizáltam.

> *"Ezután a Kali-yuga kezdetén az Úr, mint Úr Buddha, Anjana fia jelenik majd meg Gaya tartományban, hogy félrevezesse azokat, akik irigyek az Istenhívőkre."*[19]

A buddhizmus későbbi irányzatai azonban őt magát tekintik istennek. Krisnát és JHVH-t megelőző korszakokban általában többistenhitet követtek az emberek. A leszálló korszakokban a női minőség a háttérből, az intuíció útján fejti ki hatását az emberi tudatosság fejlesztésére. A felszálló korszakban azonban a női minőség nyíltan megnyilvánul, és egyre nagyobb szerepet kap, ami az isteni küldöttek tanításaiban és személyiségében is jelentkezik.

Az eljövendő korra vonatkozóan azzal az örömhírrel tudok szolgálni, hogy a soron következő isteni inkarnáció az UKT szellemi birodalmában már jelen van, és idő kérdése, hogy mikor terjeszti ki jelenlétét más szellemi világokra és a földi dimenzióba. Ez elsősorban attól függ, hogy az emberi lények mennyire lesznek befogadóak a tanítására. Sietnie nem kell, hiszen sok ezer év áll rendelkezésére.

Annak neve, akit én HEYAH-nak hívok, a he-jod-alef-he héber betűk alapján értelmezhető. Eddig még meg nem nyilvánult aspektus, aki kombinációja a hinduizmus Krisna-Bráma-Siva-Buddha istenaspektusainak és a férfi-női minőség közös inkarnációja, aki teljes egységben van Tripura Sundarival, aki a kereszténység Szentlélek fogalmának teljes megnyilvánulása. Működése során felismerésre kerül valamennyi vallás lényege és forrása. Az erő, amit

---

19 Srímad Bhagavatam, 1.3.24.

hordoz EA, a legmagasabb szeretetenergia, az atlantiszi korszak Satya júgájának meghatározó, személytelen energiaminősége volt. Jelenleg a névben még rejtetten van jelen, de a Y (jod) már jelzi, hogy személyes forma hordozza, és a Tréta júga, majd a következő Satya júga során egyre nyíltabban megnyilvánul, és fokozatosan átmegy Krisna-Narayana--Kamalatmika aspektusba, vagyis a Legfelsőbb Önvaló női és férfi minősége egyidejűleg jelenik meg benne, és megtapasztalhatóvá válik az abban a korban inkarnálódni képes emberi lények számára. Mind Jézus, mind Caitanja a HEYAH közös inkarnáció szerepét volt hivatott előkészíteni. Ettől függetlenül a legnagyobb hatás azok körében várható, akik már „mentek egy kört", vagyis az ősi atlantiszi civilizáció leszakadt tagjai számára, mert nekik most valóban eljön a megváltás ideje, és tudatosságuk függvényében akár a Satya júgába léphetnek.

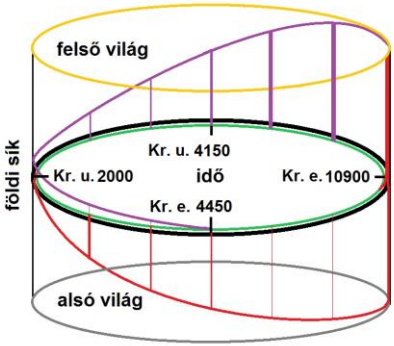

5.5 ábra
Az emberi tudatosság változásai a korszakok során

Az emberi tudatosság változásait a 5.5 ábrán vázoltam fel. Ezen látható, hogy a Kr. e. 11. sz-ban egy drámai tudatosság zuhanás volt megfigyelhető. Voltak, akiknek a tudatossága csak a földi síkra (zöld), másoknak pedig egészen az alsó világokig esett vissza. Az alsó világokból fokozatosan áramlottak fel az entitások a földi dimenzióba, de ugyanakkor a Kr. e. 4500-as évektől kezdődően egy

lassú felemelkedés is elindult a földi dimenzióból a magasabb világok felé. Ez az emelkedés 2000 után jelentősen meredekebbé válik, majd belesímul a felső világok tudatossági szintjébe. Természetesen mindig történik visszaesés (lila függőleges vonalak) a földi síkra, de a földi létezők egy jelentős része tartósan egy magasabb létsíkra kerülhet. Akinek ez nem sikerül, ismét bekerül a körforgásba, amely során az újra megjelenő isteni princípiumok ismételt befogadására lehetősége lesz. Ez a júgák lényege és szerepe az emberiség fejlődés szempontjából.

Az emberek számára mindig azt a legkisebb egységet szükséges figyelembe venni az időszámítás szempontjából, amely rendszer szintjén az adott tevékenységet végzik; ha a tevékenység napi, akkor a napot, ha havi, akkor a hónapot. A Föld precessziójából következő júga időtartamok a spirituális fejlődést kitűző emberek számára érdekesek csupán.

Egy összetett rendszer minden alegységének megvan a maga időszámítása, és minden rendszerben ugyanúgy telik az idő, amíg egy entitás benne tartózkodik. A különbségek akkor nyilvánulnak meg, amikor valaki vonatkoztatási rendszert vált. Ha a Földön élünk, akkor a Föld bolygóra vonatkozó időszámítást meghatározó periodicitások lesznek irányadóak. Ha a Naprendszer egészét nézzük, akkor már a földi létsíkok fölötti dimenzióba láthatunk be, amely a félisteni dimenziókra lesz jellemző. Minden rendszerre vonatkozó időszámítást az arra megállapítható legnagyobb periodicitásból célszerű levezetni. A Nap keringési ideje a központ körül 230-250 millió év között változik, amelynek az átlaga 240 millió évet ad. Ez a Nap (Napisten a hindu, egyiptomi stb. mitológia szerint) egy éve. Ezt az időtartamot tekinthetjük a Napra vonatkozó júgák kiszámítási alapjának. Az időtartamot a tejútrendszer központjához közeli és távoli Nap pozíciók szintén két részre osztják, hasonlóan a 9. ábrán látottakhoz. Ebben az esetben a Napra vonatkozó júgák időtartama 12, 24, 36, 48 millió év (tízezer szerese a földi éveknek). Bráma létsíkjának idődimenziója még jóval efölött helyezkedik el, ahogyan azt korábban láttuk.

Az emberek számára is lehetőség van a félisteni szellemi birodalmakba bejutni. Ezeken a létsíkokon még van születés és halál,

de mindenki teljes tudatossággal vált finomanyagi testet azért, hogy másik információs mezőben folytathassa a feladatát.

> *"E nyolc varsában vagy földrészen az emberi lények földi időszámítás szerint tízezer évig élnek, és majdnem olyanok, mint a félistenek. Testük tízezer elefánt erejével bír, és olyan súlyos, mint a villámcsapás… E mennyei vidékek lakóinak éppen olyan gyönyör élvezetében van részük, mint azoknak az embereknek, akik a Treta-yugában éltek.*
>
> *E földterületek mindegyikén rengeteg kert van, melyek az évszaknak megfelelően virágokkal és gyümölcsökkel vannak teli, és amelyekben szépen díszített remetelakok sorakoznak. A földrészek határait jelölő nagy hegyek völgyeiben hatalmas, tiszta vizű tavak csillognak, melyeket frissen nőtt lótuszvirágok borítanak be…"*[20]

Az egész teremtett világ a Forrástól távolodva és ahhoz közeledve lüktet, és ez távolság határozza meg az adott létsíkra érvényes rezgészintet, amelyen létraszerűen lehet egyre följebb jutni, ahogyan azt az entitás kifejlesztett tudatossági szintje lehetővé teszi.

6. Az emberi finomanyagi testek

Az idegrendszer és leképezése az éterikus testben, csakrák, nádik

Az idegrendszer elemi építőegysége az idegsejt, lényegében egy mikroszkopikus méretű mikroelem, amelynek külső és belső oldala között feszültség mérhető. Az ember által készített telep feszültsége időben csökken, ahogyan a kimerülés bekövetkezik. Az idegsejt feszültsége azonban konstans , de változtatni tudja a róla levezethető potenciálkülönbséget, ha környezeti hatás éri (6.1 ábra). Az idegsejt egyenirányítóként működik, amelyben a hosszú nyúlványok (axon)

[20] Srímad Bhagavatam, 5.17.12-13.

felől a rövid nyúlvány (dendrit) irányába terjedhet tova a polaritásváltozás.

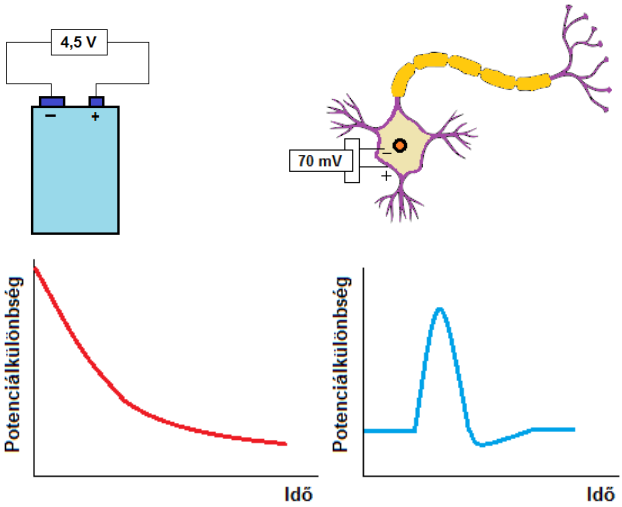

6.1 ábra
Zsebtelep (bal, fenn) és idegsejt (jobb, fenn)
Ember által készített elem (bal, lenn) és idegsejt (jobb, lenn)
potenciálgörbéje az időben.

Az idegsejtekben nem áram folyik, mint egy vezetékben, hanem külső inger hatására pozitív töltésű ionok jutnak be a sejtmembránon a sejt belsejébe, ezáltal a membrán belső oldala pozitívvá válik az eredeti értékhez képest, majd visszaáll az egyensúly. Erre a folyamatra csak az élő sejtek képesek. Az idegrendszer ilyen egymással összekapcsolt mikroelemek bonyolult hálózata. A polaritásváltozások tovaterjedése a hálózatban áramokat hoz létre, noha hosszanti irányban semmilyen mozgás nem történik, mégis úgy tűnik, mintha töltések vándorolnának (6.2 ábra).

Ezek az áramok alkotják a nádikat (energiavezetékeket), amelyek lefutása párhuzamos az idegekkel. A nádik tehát nem azonosak az idegekkel, nem anyagi természetűek, hanem megfeleltethetők az

idegrendszer áramlatainak. Ezek az áramlatok behálózzák az egész durva anyagi testet, ezáltal egy áramvonalakból álló finomanyagi mező képződik, amit éterikus testnek nevezünk. Az éterikus test tehát nem egyéb, mint a finomanyagi áramlatok összessége. (Valójában az éterikus test hozza létre a fizikai testet, és nem fordítva, ahogy később látni fogjuk.)

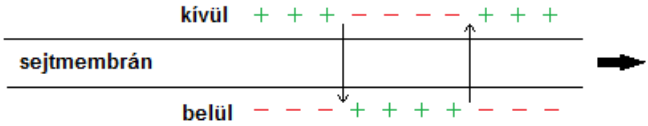

6.2 ábra
Az ingerület (polaritásváltozás) tovaterjedése az idegsejt nyúlványán a membrán két oldalán

A polaritás változás elér az axon végére, és ott átkapcsolódik egy másik idegsejt dendritjére, ez az átkapcsolódás kémiai úton történik; ingerületátvivő anyagok (neurotranszmitterek) szabadulnak fel, amelyek kiváltják a soron következő idegsejten a polaritásváltozást. Egy axonnak sok nyúlványa lehet (6.1 ábra), és ezek mind átkapcsolódhatnak egy következő idegsejt dendritjére, így a szervezet minden része tudomást szerezhet egy-egy környezeti hatásról vagy az arra adott válaszreakcióról.

Az éterikus test áramlatai a kereszteződési helyeken kölcsönhatásba kerülhetnek egymással, és örvénylések keletkeznek. Ezek az örvénylések azok a pici csakrák, amelyeket az akupunktúra (akupresszúra) használ a gyógyításban. Az örvénylés azáltal jön létre, hogy az egyik áramlat éppen pozitív, a másik éppen negatív, így a kölcsönhatás során körkörös áramlás jön létre, mivel a kiegyenlítődés fizikai kontaktus hiányában nem lehetséges. Ez a körkörös áramlás elektromágneses erőteret generál. A csakrák tehát az éterikustest elektromos áramainak kölcsönhatási pontjai, amelyek területén elektromágneses erőtér keletkezik.

Az emberi testben három fő, hajszálvékony energiavezeték található. A gerincvelő gerinccsatornájával azonos lefutású a szusumna. Ezt két oldalról két mellékvezeték az ida (Hold, nő, jin, paraszimpatikus) és a pingala (Nap, férfi, jang, szimpatikus) veszik körül, amelyek több szinten kereszteződnek. Ez a kereszteződés látszólagos, mivel a szusumna köré vannak feltekeredve, és a valóságban nem érintik egymást (6.3 ábra).

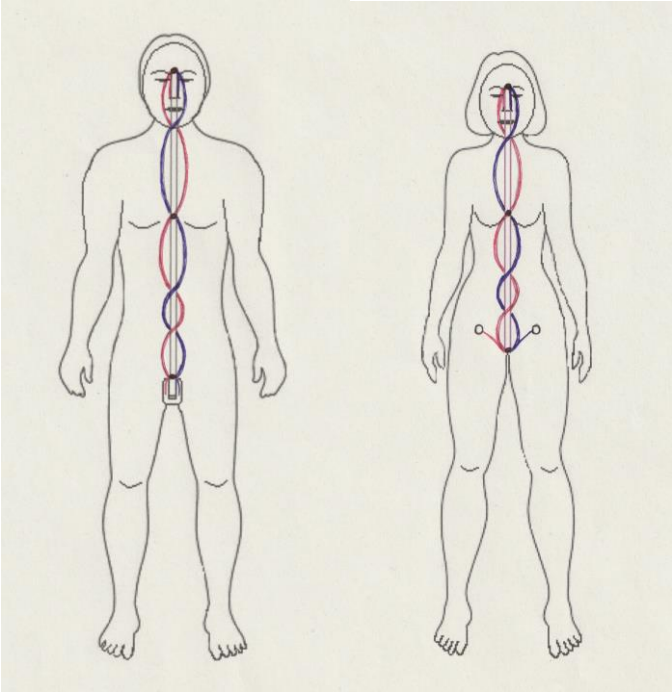

6.3 ábra
Az ida (kék), pingala (piros) és a szusumna lefutása férfi (bal), és női (jobb) testben

A pingala vezeték a jobb orrlyukból indul és a jobb herében (nőben, a jobb petefészekben) végződik, míg az idára ugyanez igaz a

baloldalon. Mindhárom energiavezeték áramlatoknak felel meg, vagyis nincs fizikai síkú megfelelőjük. A látszólagos kereszteződési pontokban helyezkednek el a főcsakrák (1-6).

Az ida és a pingala vezetékek a prána (kozmikus életerő) felvételéért felelősek. A kozmikus életerő a világéternek egy óceánja, amelyben éterikus erővonalak (áramlatok) futnak. Amikor pránát veszünk föl, akkor ezekre az erővonalakra hangolódunk rá. Az életerő felvételére csak élőlények képesek, ebből épül fel az éterikus testük, vagyis bennük az erővonalak folytatódnak. A fizikai halál alkalmával az éterikus életenergia mező a testből fokozatosan (3 nap alatt) visszahúzódik, és a test az életenergia óceánról lecsatlakozik, kivéve azokat az eseteket, amikor a jógi megtanulta a tudatosságával az éterikus testét már a halála előtt leválasztani a fizikai testéről.

A prána felvétele történhet az orrnyíláson át, ahol az ida és pingala vezetékek erednek. Ezen kívül a csakrákon (1-6) keresztül olyan energia felvétel zajlik, amely a csakrák rezgésszintjére jellemző energiával színeződik. Ezek a szubpránák az adott személy rezgésszintjére jellemző sajátrezgések, mivel felvételük során áthaladnak az auraburkon, és az éterikus mezőben található csakrák asztrális testbe való kivetülésein. Ezen kívül valamennyi nádi kereszteződési pontjában található pici csakra képes pránikus energiát felvenni.

Az isteni szeretet energia felvétele a fejtetőn található három nyíláson keresztül történhet, amely nyílások a szahaszrár részei, és a szusumna ágainak a kivezető nyílásai. Ezeket a nyílásokat isteni archetípusok felügyelik, és az egyén sajátrezgésével csak akkor nem színezettek, ha az egyén direkt kapcsolatba került a kozmikus energia óceánnal.

Az elme kialakulása

Attól függően, hogy a felső világok melyikében létezünk, más-más szintű test kifejlesztésére van szükségünk. A teremtés kezdetén a kiszakadás Istenből úgy történik, hogy az atman kirepül az első teremtett világba. Az atman Isten férfi minőségéből ered. Az atman egy Istennel egylényegű fényrészecske, lélekszikra, amely

természetét tekintve örök és mindentudó. Az atman önmagában nem rendelkezik cselekvőképességgel, hanem úgy működik, mint egy mag, lényegi rész, amely a mozgatója a folyamatoknak. Ahhoz, hogy az atman tudatosan cselekvőképes legyen egy világban, szüksége van egy testre, információs mezőre, amit Isten női minősége ad a számára. A transzendentális világan ez a test a lelki test (Visnu-tattva forma). Ha az atman nem tud teljes tudatossággal felébredett lenni a lelki testben, akkor kivetül az első teremtett világba, és a lelki test várakozva fenn marad a transzcendentális síkon.

Az első teremtett világban az atman a buddhi testbe burkolózik, ami egy információs mező, azokat az ideamintákat tartalmazza, amelyeket az entitás megismerni, megvalósítani és átélni szándékozik a teremtett világokban tett utazása során. A buddhi test az ideaminták mellett mindig tartalmaz új, még meg nem nyilvánult információt is, amely az ideaminták kibontakoztatásának körülményeire vonatkozik. Ha a buddhi testben nem tud létrejönni a teljesen tudatos felébredés, akkor az atman kivetül a második teremtett világba a buddhi testének egy rész információját magával hordozva, a többi rész pedig várakozva fenn marad az első teremtett világban.

A második teremtett világban az atman+(buddhi-rész) a kauzális test formáját veszi fel, ez az isteni törvények programszerű feltöltését jelenti az információs mezőbe. Ha ebben a testben sem jön létre a tudatos felébredés, akkor a kauzális test egy része várakozva fenn marad a második síkon, és az atman+(buddhi-rész)+(kauzális-rész) belép a harmadik teremtett világba és létrehozza az elmét, amely egy asztrális-mentális programcsomag, az isteni törvények direktívákká történő leegyszerűsítése, majd az elme kialakítja az ennek megfelelő finomanyagi (éterikus) testet. Ez az éterikus test volt az Isten által teremtett emberi lények eredeti formája. Ez a forma materializálódott, és jelenleg az éterikus test durva anyagi (fizikai) formát öltött.

A teremtés jelenlegi ciklusában a halálunk után levetjük a fizikai és az éterikus testünket, és az asztrális-mentális testünkben ébredünk fel. Az agyagi test és az éterikus test szétválik, és a lebomlás által mindkettő visszakerül a körforgásba. Az érzelmi és gondolati mező

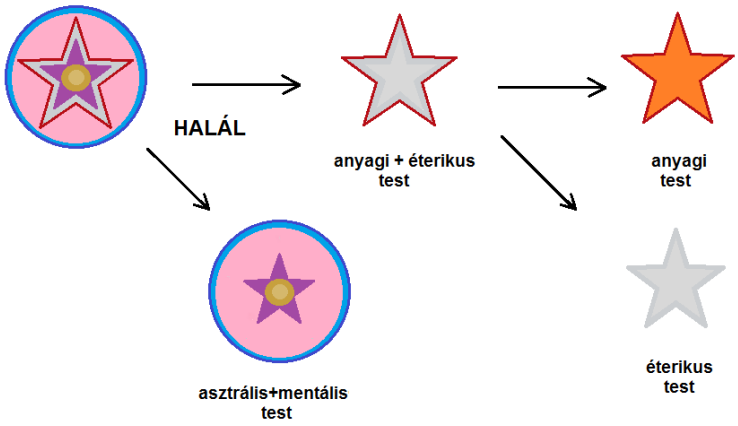

6.4 ábra
A halál hatása az emberi testre (szimbolikus ábrázolás)

(a 6.4 ábrán színekkel szimbolizálva) betakarja az atman fényét, így az entitás számára saját isteni természete nem tud megmutatkozni. Ekkor döntési helyzetbe kerül. A ragaszkodásai a Föld közeli síkon tarthatják a durva anyagi mezőben, ekkor bizonyos idő elteltével, továbbá akkor is, ha a felébredés nem történt meg, az alsó világok felé halad, és addig süllyed, amíg az érzékelése működőképes tud maradni, vagy működésbe tud lépni. Ebben az esetben az alsó világok alacsony szintű programjainak hatása alá kerül, ez lesz számára az egyetlen érzékelhető „valóság”. Ebben a kollektív mezőben rétegesen elhelyezkedve hasonló tudatossági szintű lényekkel találkozik, és velük játssza el azokat a játszmákat, amelyek Isten felé fordíthatják. Ha akárcsak egy pillanatra megjelenik egy tiszta érzés (szeretet, megbocsájtás, elfogadás, együttérzés, szolgálat), akkor megnyilvánul egy fénytestben levő szolgálattevő, és kivezeti erről a síkról. A kivezetés szellemi birodalmakba történik, amelyek a harmadik teremtett világ szellemi szintjén helyezkednek el.

Minél tudatosabb egy emberi lény, annál inkább önállóan is mozgásra képes a síkok között. Ha valaki a halált követően azonnal

követi a vezető fényt, akkor elég, ha rápillant az alsó világokra, majd ha képes felismeri, hogy ez nem valóság, és elfordul ezektől, akkor az alsó világokba történő alászállás nélkül is felfelé haladhat. Addig emelkedik, amíg a tudatossága kiesik, ekkor elalszik. Ilyen alvó állapotban várakozik egy újabb megszületésre. Ha olyan szerencséje van, hogy a vonzódásai valamely, tudatos entitások által fenntartott, szellemi iskolarendszer felé vezetik, akkor elalvás nélkül is ébren maradhat, és felkészülését a következő inkarnációjára a szellemi dimenzióban is folytathatja.

Az elme tehát egy vezérlő egység, amely a testet vezérli az anyagi világbeli létezése során. Az elme nem azonos a központi idegrendszerrel, hanem az elme hozza létre a központi idegrendszert, ami így az elme hordozójává válik. A központi idegrendszer éterikus testbeli képe rendelkezik olyan struktúrákkal, amelyek az információt hordozzák (hardver) maguk az információk, a programok, ami az asztrális-mentális test (szoftver) erre a hardverre van feltöltve. A programok látszólag a központi idegrendszeren futnak, valójában azonban az éterikus testen. Miután az éterikus test megszűnik, az információk (asztrális-mentális programok) vezérlő egysége a kauzális test lesz, de ezt a szerepet csak akkor tudja betölteni, ha az élet során ki lett fejlesztve. Ennek hiányában az entitás az érzelmi-gondolati mező programjai (vágyak, félelmek, indulatok, ítéletek) által vezetve sodródik vagy az alsó világok vagy egy újabb megszületés felé.

Magasabb finomanyagi testek, a pránatest és a kauzális, buddhi tudatossági mező összefüggései

Most vizsgáljuk meg azt az esetet, amikor valaki eléri azt a tudatossági szintet, hogy már nem szükséges megszületnie a harmadik teremtett világban, vagyis elnyerheti a moksát a kiszabadulást a létkörforgásból. Ekkor a vezető fényt követve, leveti az asztrális-mentális testét. Lényegében, amikor a vezető fénnyel együtt emelkedik, leválik róla ez a réteg. Ez akkor következhet be, ha nincs semmilyen ragaszkodása az elmében kódolt érzelmekhez és gondolkodási mintázatokhoz, ezek mindegyike megértésre, és a

kauzális testbe feltöltésre került. Ekkor kauzális testben ébred fel, amelyben már az atman fénye képes megmutatkozni (6.5 ábra). Az atman fénye szétárad a kauzális mezőben, amely a kozmikus törvények univerzális programjaival van feltöltve. A megvalósítás lehetővé teszi azt is, hogy az entitás a kauzális test fenn hagyott részével egyesüljön.

A kauzális szint fölött már a megvilágosodás valamely formájáról beszélhetünk. Az entitás saját erejéből képes tovább emelkedni, és leveti magáról a kauzális testet. Ez akkor lehetséges, ha tökéletesen tisztában van a kozmikus törvényekkel, és egységbe került azokkal. Ekkor már nem hatnak rá a törvények, mert beépítette őket a buddhi testébe. Ezen a szinten lehetővé válik a buddhi test fennmaradó részével való egyesülés is. A buddhi test, információtartalma szerint, többféle lehet. Ha csak az atmant tartalmazza, úgy, hogy az atman mintegy „feloldódott" benne, azaz nem különböztethető meg tőle (6.5 ábra, középen, fenn), akkor az ily módon kifejlesztett információs mező az első teremtett világ valamely személytelen tudatrétegében való elmerülést eredményezi. Ha az atman felismerésre kerül, akkor további lehetőség az atman fényének szétárasztása a buddhi testben a további fejlődés céljából (6.5 ábra középen, lenn).

Ha a jógi személyes formát szeretne felvenni Isten szolgálatához, akkor megtartja az éterikus testét, továbbá a kauzális testét, azaz a kozmikus törvények beépített részét, mint vezérelvet, és ezek működését a buddhi tudatosság alá rendeli (6.5 ábra, jobb). A törvények erővonalai egyéni feladatkört határoznak meg az entitás számára, az éterikus test pedig a pránatest alap struktúráját képezi.

A pránatest tehát egy olyan test, amelyben az éterikus test teljes kifejlesztésre került, ezáltal direkt összeköttetést épített ki az egyetemes pránikus energiamezővel, és abból táplálkozva tartja fenn az identitását. Továbbá a kauzális tudatosság a buddhi tudatosság által vezérelten egyéni cselekvőképességet biztosít az entitás számára.

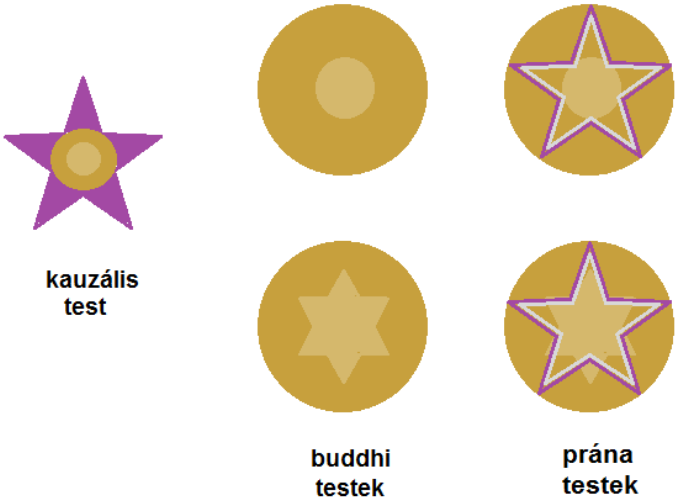

6.5 ábra
Tudatossági mezők a magasabb világok felé haladva
(szimbolikus ábrázolás)

Fénytest és transzcendentális test

Azok, akik Isten személyes szolgálatát vállalják, dolgozhatnak a fénytestükön. A fénytest egy olyan speciálisan kifejlesztett buddhi test (6.6 ábra), amely felveszi a kapcsolatot a transzcendentális síkon hagyott lelki testtel, amely egy keret, a homogén energiamező egy részhalmaza, amelyben az energiák, képességek potenciálisan benne foglaltatnak, de azok felhasználása nem specifikálódott. A fénytest egy átmenti állapot a transzcendentális test kifejlesztése felé. Az entitás minden megélt megtapasztalást beépített a buddhi testébe, felismerte az atmant önmagában, és annak kisugárzása szétárad a buddhi testben. Ezek kívül rendelkezik egy olyan struktúrával, amely az entitásnak egyéni jelleget ad, és cselekvőképességgel ruházza fel. A cselekvőképességhez nem elég az információs mező jelenléte, hanem struktúrával is rendelkezni kell. Az információs mező személytelen, annak részeit le lehet tölteni a mezőből, de a hatást

gyakorló, aki az információt használja, közvetíti stb. mindig személy. Struktúra a fénytest, a pránatest és a fizikai (durva anyagi) test. Mindegyik struktúra a neki megfelelő teremtett világban való egyéni tevékenységet tesz lehetővé.

6.6 ábra
Fénytest és transzcendentális test (szimbolikus ábrázolás)

Ha az entitás a kauzális testet fejlesztette ki cselekvő szervvé, akkor az ő struktúráját (fénytestét) a törvény erővonalai határozzák meg (6.6 ábra, bal). Ez azt jelenti, hogy az erőt, ami a hatáshoz szükséges, a Törvény erővonalaiból veszi fel. Az erő a buddhi testnek és az atmannak van alárendelve. További lehetőség, hogy az entitás már az anyagi világban olyan kifejlesztett éterikus testtel (pránatesttel) rendelkezik, amely nem bomlik le a halált követően. A pránatestet meg lehet tartani, és a szolgálat céljából fel lehet használni. A fénytestbe feltöltött pránatest erővonalait a Brahman sugárzás erővonalai töltik fel a cselekvőképességhez szükséges erővel. (Ennek letranszformált formája az univerzális életenergia mező, amely az anyagi testet is áthatja, csak abból a halált követően eltávozik.) Arra is van lehetőség, hogy a fénytest mindkét mezőből erőt merítsen az entitásjelleg és a cselekvőképesség fenntartásához (6.6 ábra, jobb). Ha a fénytest kifejlesztésre került, akkor az entitás képessé válik a teremtett világok közötti utazásra, sőt az alsó világokba is önállóan alászállhat. Amikor a szolgálatát alacsonyabb világokban végzi, akkor kivetít egy olyan testet, amely az adott világban való szolgálatához szükséges, majd dolga végeztével visszatér a saját tudatossági szintjére, de akár folyamatosan is jelen lehet egy alacsonyabb világban pl. tanítás céljából. A fénytest arra is alkalmas, hogy a tulajdonosa olyan megtapasztalásokra tegyen szert

a teremtésben, amelyekre az anyagi síkon nem volt lehetősége, így bővítve ismereteit Isten minél szélesebb spektrumú megismerése érdekében.

A transzcendentális test a fénytestből fejlődik ki, ha az atman teljesen egységbe olvad a buddhi testtel, és ezek egysége beköltözik a lelki testbe. A transzcendentális test teljesen kifejlesztett különböző erőkkel, képességekkel színeződhet, amelyek az így megvalósított Visnu-tattva feladatkörét jelentik, pl. krisztusi szeretet + teremtő erő kinyilvánítása (6.6 ábra, bal), törvény kinyilatkoztatása (6.6 ábra, jobb).

A fénytest akkor kerül visszavonásra, ha átalakult transzcendentális testté, vagy ha a projekt, amelyben az entitás szolgálatot vállalt, lezárult, vagy másoknak átadásra került, és minden azzal kapcsolatos feladat tökéletes megvalósítása megtörtént.

A 6.7 ábra mutatja az egyéni finomanyagi testek és a kozmikus törvények viszonyát. Az asztrális-mentális test rendszeresen összeütközésbe kerül a kozmikus törvényekkel. A diszharmónia oka, hogy a kozmikus törvények nem lettek megértve, és az információs mező saját, egyéni nézetekkel, véleményekkel, tévedésekkel van feltöltve. Az entitás eszmerendszere nem egyeztethető össze a törvény erővonalaival, ezért azok szétrombolják azt, vagy külső erőként hatva az entitást magukkal sodorják. Ilyenkor az entitás úgy éli meg, hogy őt Isten nem szereti, bünteti. Ez oda vezethet, hogy egyenesen meg is tagadja Isten létezését, és az erőhatásokat gonosz erőknek tulajdonítja.

A pránatestet kifejlesztett, kauzális tudatosságot elért entitás, nem konfrontálódik a törvényekkel, hanem elfogadja, megérti azokat. Egységben létezik a törvénnyel, együtt mozog velük, de túllépni rajtuk nem képes, számára a törvény szab keretet. Ő betartja a törvényt.

A fénytestet kifejlesztett, buddhi tudatosságot elért személy számára a törvény egy olyan játékszabályrendszer, amelyre rálátása van. Ő egységbe került a törvénnyel, és megélte azokat, vagyis beépítette a buddhi testébe. Azért nem kell a törvényekkel foglalkoznia, mert az ideamintába, amelyet megtestesít, már benne

foglaltatnak. A törvények még mindig programok, de univerzális jellegűek. Törvények fölött állni azt jelenti, hogy élni a törvényt.

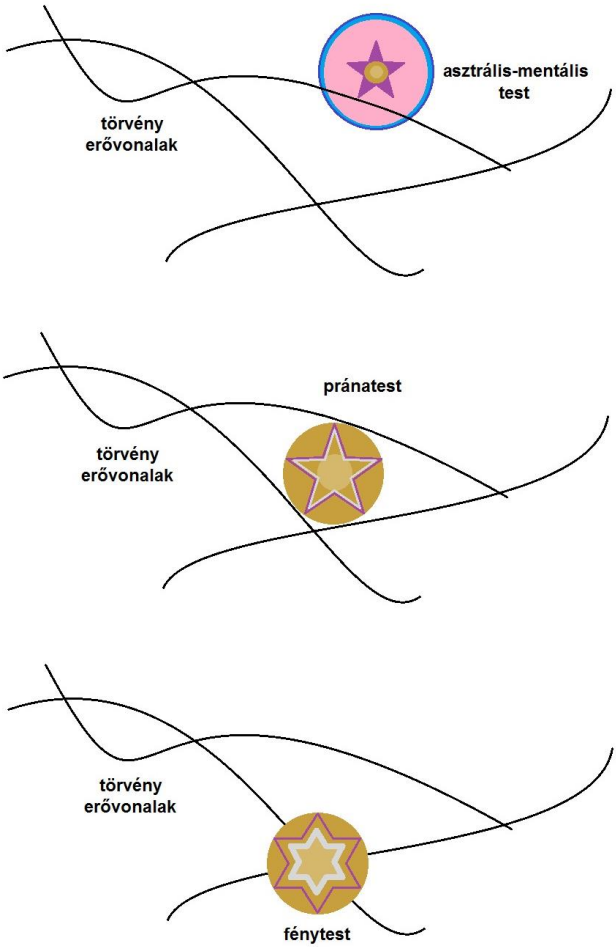

6.7 ábra
A Törvény és az emberi tudatállapotok viszonya

A törvény tehát egy struktúra, amely mint erővonalak hálózata rá van helyezve a teremtett világokra, hogy megszabja azok működési, kölcsönhatási szabályait.

7. Az emberi élet végcélja

Honnan ered az emberiség?

Ha elfogadjuk azt, hogy az emberiség Istentől ered, akkor egyértelmű, hogy oda is kell visszatérnie, egy bizonyos istenemberi létezésbe. Ha mégis az lenne igaz, hogy az emberiség az öntudatlan anyagból önszerveződéssel kiemelkedő intelligencia, akire érvényes az evolúció, a végállapot akkor is az ideák világába vezet, az ideális emberhez. További konkurens elmélet, hogy a fejlődésnek nincs célja, sehová sem vezet, amit végcélnak lehetne tekinteni. Ekkor ki vagyunk téve az anyag spontán fluktuációinak, amely során az önszerveződés eredményezhet szabályos önreprodukáló struktúrákat, mint pl. az élőlények, amelyek hosszútávon fenntartható létezéssel bírnak. Vezethet szabályos vagy szabálytalan (kaotikus) periodicitáshoz, amelyben az intelligens struktúrák csak átmenetileg létezhetnek, és megjelenésük − eltűnésük szabályos időbeli folyamat vagy éppen ellenkezőleg, kiszámíthatatlan paraméterek függvénye. Matematikai elemzések alapján nem kizárható a stacionárius állapot sem, amelyben, a továbbiakban semmilyen változás nem történik az örökkévalóságon keresztül. Figyelembe kell azonban venni, hogy ahol az intelligencia (amely alatt itt most egy olyan általános tudatosságot értek, amely önmagára tud tekinteni) akármilyen módon kialakult, ott túlélni igyekszik a történéseket, ami oly módon lehetséges, ha uralkodik, finomabban szólva felülemelkedik az anyagon.

Összegezve, az intelligens tudat kialakulásának az Univerzumban vagy van (Istentől eredő) célja, vagy ha eredetileg nem volt, akkor az anyagot legyőzve célt keres magának. Ez a cél az anyagtól való

függetlenné válás, vagyis az ideaként való létezés, amely idea a hívők esetében az istenember lét.

A végállapotot, mint ideaként való létezést, éppen ezért nem befolyásolja az, hogy kiinduló pontként Istenben vagy az anyagban hiszünk. Amit hitünk befolyásol az az ideához vezető folyamat, és az idea tulajdonságai, „milyensége". Azaz milyen módon, milyenné és kivé akarjuk formálni magunkat?

Ennek illusztrálására tekintsük át a korábbi fejezetben már emlegetett atlantiszi civilizáció történetét. Tárgyalásunkat ismét nem befolyásolja, hogy létezett-e avagy nem, mert szemlélhetjük úgy, mint a múltunkat, vagy úgy, mint a potenciális jövőnket.

Az atlantiszi korszak elemzése

Az atlantiszi korszak (Szatya júga) alatt a kb. 11 ezer évvel ezelőtti (a nagy vízözön előtti) időszakot értjük. A korszak során az emberek istenhez[21] közeli szemlélete fokozatosan egyre inkább világiasodott, anyagelvűvé változott. Célom nem a teljes korszak ismertetése, hanem annak elemzése, hogy mi vezetett az atlantiszi civilizáció pusztulásához.

Az isteni terv szempontjából tekintve a korszaknak mindenképpen a soron következő júgába (Tréta júga) kellett átváltania, a korszakváltások azonban történhetnek kevésbé traumatikus módon is, ezért szükséges annak elemzése, hogy mi, akik akkor éltünk, milyen hibákat követtünk el, amellyel előidéztük a civilizáció teljes pusztulását. Az első és legfontosabb dolog, hogy nem volt egyéni éntudat, abban a formában ahogyan most létezik, hanem egy kollektív tudatnak rendeltük alá magunkat. A kollektív tudatban mindenkinek az információs mezeje benne volt, emiatt a felelősséget senki sem háríthatja el magáról, de az akkori vezetők tartoznak a legnagyobb felelősséggel, hiszen ők határozták meg a kollektív tudat szintjét és fejlődésének irányát. Én nem tartoztam az akkori vezetők közé, ilyen értelemben maximum annyi felelősséget

[21] Amikor istent írok, akkor a fogalmat általános értelemben használom, ha viszont Istenről van szó, akkor istennek egy konkrét formájára gondolok.

érzek, hogy nem igyekeztem határozottabban determinálni ezt az irányt.

A Szatya júgában az emberi lények éterikus testében a kundalini vezeték fel volt csatlakoztatva a szahaszrárba. A jelenlegi értelemben használva ezt a kifejezést mindenki megvilágosodottnak lenne tekinthető. Írásaimban súlyt helyezek annak magyarázatára, hogy a kundalini vezeték visszakötése szükséges, de nem elégséges feltétele a megvilágosodásnak, ahogyan azt az atlantiszi példából is láthatjuk majd. Korunk példái is mutatják, hogy akik képesek felcsatlakoztatni ezt a vezetéket, vagy akárcsak dolgoznak valamilyen szinten a kundalinival, isten kiválasztottjainak tekintik magukat, noha csak résztudással rendelkeznek, mint ahogy ez Atlantiszban is így volt. A legfontosabb elkövetett hibák a következők voltak:

a) **A résztudás abszolút tudásként való kezelése.** Az abszolút tudás Istenről felfoghatatlan, átadhatatlan, ezért minden ember, akármilyen magasan megvalósított személyről legyen szó, csak résztudással rendelkezik, amely az ő sajátos nézőpontjának függvénye.

b) **A spirituális vezetők tévedhetetlenségének vélelme.** A tévedhetetlenség az a) pont következtében nem létezik. Még a félisteni kategóriák szintjén élő entitások is csak tanulmányozzák Isten játékait, azáltal, hogy részt vesznek benne. Viszont a hatalom megtartása szempontjából a vezetők gyakran nyúlnak a tévedhetetlenség eszméjéhez, illetve úgy válogatják ki az alattvalóikat, hogy aki nem fogadja el a tévedhetetlenségüket, az nem tud előre lépni a rendszerben. Ez kontraszelekciót eredményez, ami akadályozza a rendszer korrekcióját.

c) **A résztudás tovább porciózása.** A spirituális vezetők azt a résztudást, amit teljesnek vélnek, több részre osztva adják át az alájuk tartozó vezetőknek, hogy megtarthassák uralkodó helyzetüket, így az alvezetők még akkor sem kerülhetnek a teljes tudás birtokába, ha egymással szövetkezni próbálnak, mert mindig akad valaki, aki nem lép be a szövetségbe.

d) **A legmagasabb istenmegvalósítás definíciójának hiányosságai.** Mit jelent az, hogy legmagasabb istenmegvalósítás és hogyan győzzük meg a többieket erről? Mi legyen az a felismerési

faktor, amely minden kétséget kizáróan megmutatja a legmagasabban megvalósított személy kilétét?

e) **A spirituális tudással való visszaélés.** Ez lehet tudatos, és lehet tévedés következménye. A tudással nagyon könnyű visszaélni a tapasztalatlanság miatt. Ezen csak isten minél több aspektusának való teljes önátadás segíthet, mert akkor az ember remélheti, hogy valamelyiktől jelzést kap, ha nincs teljes egységben.

f) **Az isteni törvények hiányos ismerete és nem megfelelő alkalmazása.** Kit lehet elpusztítani, szabad-e egyáltalán, ha szabad, akkor mi módon? Hogyan lehet ezt kontrollálni?

A legtöbb fent említett kérdés máig nincs tisztázva sem spirituális, sem világi körökben, vagyis ugyanazokkal a feladatokkal nézünk szembe most is, mint korábban. Nézzünk néhány konkrét példát a fenti pontokban ismertetett hiányosságokra.

Példák:

a) Az atlantiszi civilizációban az arkloki volt a legmagasabban álló személy, aki teljes egységben volt Istennel. Legalábbis ez volt az ideológia. A következő arkloki személyét Isten nyilatkoztatta ki az aktuális arklokinak, aki távozása előtt ennek alapján jelölte ki a soron következő arklokit[22]. A közösség semmilyen ellenőrzést nem gyakorolhatott a folyamatra, csak behódolási lehetősége volt. Nem tudhattuk Isten mely aspektusát, milyen szinten, mélységben, formában valósította meg a kiválasztott. A kijelölt arkloki csak Istennek tartozott elszámolással, és legalábbis elvileg fölötte állt a karma törvénynek, ez azonban csak addig érvényes, amíg istentudatban cselekszik. Ha valamely cselekedete nem istentudatban történt, rá ugyanúgy vonatkozott a Törvény, mint bármely halandóra.

b) Az arkloki joggal gondolta magát tévedhetetlennek, hiszen formálisan senki sem bírálta felül. Elég, ha valaki angyalkommunikációt folytat, hogy átlássa a beszélgetés buktatóit Isten és az ember között. Isten semmit sem tilt, és eldöntendő kérdésre sem válaszol. Az arklokinak képesnek kellett lennie az

[22] Ez ismerős a jelenlegi pápaválasztás folyamatából, azzal a különbséggel, hogy ott a kinyilatkozatás (elvileg) egy csoportnak történik, és közülük kerül ki a kiválasztott. Kinyilatkoztatás hiányában megszavaznak valakit.

atman kiemelésére a szahaszrár fölé, hogy abszolút bizonyossággal érzékelje a válaszokat. Vagyis az atman a szahaszrár fölött tartózkodva megkapja a választ, majd az anahatba lefelé haladva átadja a választ a tudatnak. Erre eleinte képesek voltak, de később az általános tudatossági szint fokozatos csökkenése miatt egyre kevésbé. Amikor az atmant már nem tudták kiemelni, akkor a válasz az anahatban jelent meg, és azt felfelé kellett volna emelni a tudatba. Még így is működőképes lett volna a rendszer. Az atman helyett azonban a figyelmüket emelték a szahaszrárba, majd abból lefelé haladva tudatosították az információt, így az atmannak megszakadt a direkt kapcsolata Istennel, az információk a buddhi testből (eggyel alacsonyabb szintről) származtak.

c) Az arkloki azért nem törekedett a teljes tudás átadására a főlokiknak, mert azt minden beavatottnak önmagának kellett volna kifejlesztenie. Ahogy azonban a Birodalom egyre nagyobb lett, egyre nagyobb feladat volt összetartani, így a főlokik kiválasztási szempontjánál az arklokival való lojalitás került előtérbe nem pedig az, hogy önálló spirituális fejlődésre képes-e az illető. Ez eredményezte a kontraszelekciót a főlokik körében, akik közé ráadásul csak kihalási alapon lehetett bekerülni, így generációk távoztak el úgy, hogy esélyük sem volt a legmagasabb pozíciókba bejutni.

d) Amikor kezdett meginogni az abszolút bizalom az arklokiban, szükség lett volna egyértelműen definiálni, milyen képességekkel kell rendelkeznie az arklokinak, és azt célszerű lett volna bizonyítania a közösségnek. Az egyetlen bizonyíték az volt, hogy be kellett jutnia az atlantiszi főtemplom közepén található minden oldalról zárt terembe, ahol Isten, mint energia és információs mező volt jelen. Akinek fényteste volt, az biztosan át tudott menni a falon, de sokan rendelkeztek fénytesttel, akik azt gondolták, hogy ez szükséges, de nem elégséges feltétel. A közösség már nem bízott abban, hogy a legmagasabban megvalósított személy irányít. Az arkloki nem szembesült a közösségben megjelenő bizalmi válsággal, hiszen saját bizalmi emberei vették körül. Ez megbontotta az egységet.

e) Noha kezdetben fénytestben léteztünk, képesek voltunk ebből fizikai testet materializálni, és érdekelt bennünket az, hogyan jön létre, és épül fel az anyagi test. Ezért kezdődtek el olyan kutatások, amelyek a növények és állatok anyagi testének megismerésére vonatkoztak. Nyilvánvalóvá vált a genetikai anyag szerepe, és annak manipulációs lehetőségei. A fénytestből materializált fizikai test nem a jelenlegi kromoszóma számmal és nem a mostani DNS felépítéssel rendelkezett. Talán ezért gondolják egyes látók, hogy a magasabb dimenzióban élő lényeknek többszálú DNS-ük van, és több kromoszómával bírnak, és ez lesz a jövő. Nem, ez a múltunk volt. Azok a testek megsemmisültek, soha nem lehet, és nem is kell őket visszahozni. A fénytestnek nincs szüksége kromoszómákra, sem DNS-re, ahhoz hogy anyagi hatást keltsen. Nekünk anno azért volt szükségünk ezekre, mert az anyagi létforma felé haladtunk, a fordított haladáshoz szükségtelen. A kísérleteket a szabad akarat törvénye miatt senki sem korlátozta, és ez vezetett el hibrid lények kialakítására, amelyeket ősmajmok és egyéb állatok kombinációjával hoztunk létre. A törvényeink értelmében minden létezőnek járt a szabad akarat, így ezeket nem lehetett elpusztítani, sem a szaporodásukat megakadályozni. Az ember-állat hibrid lényeket nem lehetett állatoknak tekinteni, és a sorsukra hagyni, ezért további genetikai feljavításon estek keresztül, míg már nem lehetett őket intelligenciában megkülönböztetni tőlünk. Csakhogy az állatokból létrehozott hibrid lényekben működtek az eredeti állati ösztönprogramok (erőszak, ölés), és ezeket elmulasztottuk törölni vagy azt gondoltuk, majd önfejlődéssel képesek lesznek rá.
f) Lehetet érzékelni, hogy a dinamikusan növekvő számú élőlény számára nem lesz elég a Föld, mint élettér. Ezért már elég korán megindultak a kutatások a Föld körüli bolygók birtokbavételére, mesterséges égitestek és űrbázisok létrehozására. Ezeken azonban nem voltak megfelelőek a feltételek az emberi lények számára, és nem is látszott célszerűnek ezekre testben élő lényeket küldeni, de szükség volt az emberi intelligenciára, amely szabályozni és irányítani képes a mesterséges intelligenciával felruházott robotokat. Így jöttek létre a kiborgok, amelyeknek humanoid robot testük volt, mesterséges intelligenciával felszerelve, de emberi intelligenciával

rendelkeztek. Az emberi tudat információs mezőjét sikeresen át tudtuk helyezni egy robot testbe, és össze tudtuk kapcsolni a mesterséges intelligenciával. A naprendszerben és azon túl is sokan vállaltak ilyen feladatot. Jómagam a Szaturnusz holdján, a Titánon vettem részt egy evolúciós kísérletben, amelynek során a hold anyagát kezdtük el átformálni speciálisan erre a célra létrehozott mikrooganizmusok segítségével. Ahhoz, hogy ilyen kísérletben részt vehessen valaki teljesen fel kellett adja a személyiségét, csak az intelligenciamező maradhatott. Minden félelem, ragaszkodás, érzelem törlésre került. Ténylegesen robotok lettünk. Nem voltunk képesek szeretni sem. Tudtuk, hogy az emberi fajhoz tartozunk, és egy adott feladatra lettünk programozva, nem voltak ragaszkodásaink a Földhöz, egymáshoz, vagy a létezéshez. Másképpen nem lehetett volna kibírni egy ilyen helyzetet, a személyiség bizonyos elemeinek törlése nélkül a kísérleti alanyok megőrültek. Sok esetben nem volt teljesen sikeres egyes személyiségvonások törlése, és ez csak a célbolygón derült ki, ilyenkor a vezetőnek kötelessége volt az illetőt lekapcsolni az energiaforrásról, ha az illető együttműködési készsége kérdésessé vált.

A kiborgok elementálnak tekinthetők, ami azt jelenti, hogy nem tartalmaznak atmant (az atman a robottal való összekapcsolódás alkalmával eltávozik), ez egy tárgyba kihelyezett asztrál-mentál test, és amíg nem kerül visszavonásra, addig az entitás nem tud magasabb dimenziókba távozni. Ezt elmulasztották megmondani az atlantiszi vezetőink, vagy talán maguk sem tudták. A kiborgok információs mezője emiatt leszakadt a legmagasabb tudatosságukról, saját magukat visszavonni nem voltak képesek, ugyanakkor az atlantiszi vezetők sem vonták vissza őket, mert közben Atlantisz elpusztult, és mindenkinek a tudatossága lezuhant. Nekem sokezer év kellett ahhoz, hogy a tudatosságom elérje azt a szintet, hogy visszavonjam magamat a kiborg létezésből, és még így is isteni kegyelem kellett hozzá. Nem nehéz ezek után belátni, hogy azok a földönkívüliek, akiket mi annak gondolunk, vagy a nyomaikat megtaláljuk majd az Univerzumban, saját magunk vagyunk, a múltunkkal vagy a jövőnkkel szembesülünk. Azok a személyek, akik napjainkban ezeket a kutatásokat vezérlik, a kiborgok állapotában maradtak

valahol, és megszületve emberi formában még most is önmagukat keresik, hasonló a motivációjuk azoknak az alkotóknak, akik ilyen témájú filmeket vagy könyveket írnak. Kicsit drága mulatság azonban az egész emberiséggel megfizettetni az ismételt kísérletet, mikor lenne olcsóbb megoldása annak, hogy felismerjék a helyzetüket.

Az egykori atlantiszi vezetők hiányos tudása az atmanról vezetett oda, hogy nem kapták meg a megfelelő jelzéseket Istentől, hogy az utat korrigálják. Istent ugyanis nem személyként, hanem energiaként érzékelték, és úgy gondolták, hogy az ember is csupán egy energiamező, amit át lehet helyezni egy másik hordozóra, így akár örökéletűvé lehet tenni, elkerülhető a halál. Az információs mező megsemmisülése azonban (amíg nem érte el a tökéletességet) nem elkerülhető, csak az atman örökkévaló. Isten pedig, mint a Legfelső Önvaló személyes jelleget képvisel, és mi magunk is az atman (önvaló) által válunk egyénné.

f) Az emberi intelligencia mesterséges intelligenciával való ötvözése növelte azok számát, akiknek nem tetszett az arkloki által irányított vallásos rendszer, és az arkloki abszolút hatalma. Ráadásul az így megalkotott kiborgok szuper intelligensek voltak, semmilyen csoda nem győzte meg őket, semmilyen földönkívüli, transzcendentális intelligenciában nem hittek. A lázadás elkerülése érdekében ─ mivel a szemlélet nem engedte meg, hogy bárkit is elpusztítsanak ─ a lázadókat kitelepítették egy másik bolygóra (Mars), ahol lehetőséget kaptak saját társadalmuk felépítésére. Borítékolva volt, hogy előbb-utóbb a Föld ellen támadnak, hogy megszerezzék maguknak.

A lázadó robotok iszonyatos technikai felszereltséggel támadtak a Földre, amivel szembeszállni esélytelennek látszott. Az arkloki bement Istenhez, hogy megkérdezze a megoldásról. Isten válasza: elkerülhetetlen a pusztulás. Az arkloki ezt nem tudta teljes odaadással elfogadni, de ellene sem cselekedhetett, így megpróbálta menteni, ami menthető. A pusztulás elől az atlantisziak egy része űrhajókon elmenekült. Tévedés azt gondolni, hogy bármilyen kidolgozott menekülési terv lett volna, az utolsó pillanatokban mindenki aszerint cselekedett, amilyen lehetőséghez hozzáfért. A legtöbben a Naprendszer valamely bolygóján vagy holdján

szenvedtek hajótörést, majd elhagyva az anyagi létsíkot, ott is ragadtak. Olyan teljesítményű űrhajó, amely képes volt a Naprendszer elhagyására keveseknek jutott, nekem nincs kapcsolatom olyan atlantisziakkal, akik sikeresen hagyták el a Naprendszert, de egyesek szerint léteznek. Ilyen körülmények között az akrlokinak nem volt más választása, mint bevetni az energetikai atomfegyvert (brahmastra) a lázadó robotok ellen. Ez azonban az atlantiszi földrész elsüllyedésével járt. Elvi megoldást az jelentett volna, ha lett volna valaki, aki képes elindítani az ellenbrahmastrát, miután a támadó robotok megsemmisültek. Mivel azonban a spirituális tudást szigorúan őrizték és Istenhez senkinek sem volt bejárása az arklokin kívül, senki sem volt, aki erre alkalmas lett volna.

Intermezzo[23]

Amikor a brahmastrát bevetették a lázadó kiborgok ellen, az atlantisziak többsége egyáltalán nem tudta, mi történik. Azt tudtuk, hogy háború van, de hogy ez mivel fog járni, egyáltalán nem volt világos. A robotok gépeinek egy része nem semmisült meg a levegőben, hanem a Földre zuhant. Amelyek épületekre estek, fölgyújtották azokat. Mikor észleltük, hogy ég a szentélyünk, rohantunk a bennrekedtek segítségére, és a szent tárgyaink kimentésére. Vízzel átitatott öltözékben közeledtünk a tűzhöz, közben észleltük, hogy ez nem hagyományos tűz, mint amikor valami kigyullad az anyagi világban, és megfelelő módszerekkel eloltható. Nem lángok voltak, hanem parázslás, és ami parázslott, az atomjaira esett szét. A szentély márvány kövei parázslottak. Mintha egy ismeretlen folyadék gőzei borítottak volna be mindent, ami az anyag fölött lebegett, és terült egyre jobban szét, lefolyt róla az oltóvíz, sőt maga a víz is izzó folyammá vált. De nem használt a homok sem, mert az is átizzott.

Túl az első döbbeneten, megpróbáltam mintát venni a folyadéknak látszó anyagból, ott ahol még nem volt égés. Egy hegyikristály üvegcsét használtam, amelyben korábban különleges módszerrel megszentelt vizet szállítottam egyik helyről a másikra.

[23] Személyes álomban átélt élmény alapján.

Sikerült. Közben a ruhám lángra kapott, de a testem nem égett meg. — Mit csinálsz? Megőrültél? — kérdezte a barátom. — Vigyük a laboratóriumba. — mutattam az üvegre. Azt gondoltam, hogy a lázadó kiborgok valami ismeretlen anyagot permeteztek szét, aminek ha meghatározzuk az összetételét, akkor megtalálhatjuk az ellenszerét. Rohantunk a laborba. Ott átadtam az üveget, és amint kinyitották az egész laboratórium lángba borult, senki sem menekült meg, csak mi ketten távoztunk sértetlenül. Nem volt idő töprengeni az eseményeken. A barátom, aki az űrkutatási hivatalnál dolgozott mondta, hogy ismer valakit az űrhajózási központból, kéretszkedjünk fel egy távozó űrhajóra. Odamentünk. Ott mindenki teljesen olyan volt, mint a kiborgok. Szempillantások alatt lepergett előttem a potenciális jövő. (Tudat alatt tudtam, milyen a kiborg létezés, hiszen magam is az voltam egy kivetült formámban.) — Nem megyek velük.— mondtam, és otthagytam a barátomat.

Az egész állapot, amibe kerültem, olyan volt, mintha szétnyílott volna a téridő, mint amikor a megoldások elágaznak a paramétertérben, és több megoldásban egyidejűleg vagyok jelen. Érzékeltem, hogy ez az egész egy számítógépes szimuláció, de nem láttam a kivezető megoldást.

Ismertem embereket, akik repülőgépeket javítottak, hozzájuk igyekeztem. Épp szereltek egy járgányt, ami bolygóközi utazásra is alkalmassá tehető. Közben a barátom is odaérkezett, kezével intett, jelezve, hogy esélytelen. Akkor eszembe jutott, hogy korábban használtam a tér-időutazást. Hátha ez a megoldás a menekülésre? Megkerestük a csoportot, akik ezzel foglalkoztak. Mondták még van pár hely. Beszálltunk a készülékbe, ami belül olyan volt, mintha egy mai, modern lift lenne. Korábbról ismertem az élményt. Amikor bekapcsoltuk, egyre gyorsuló mozgást érzékeltünk, kiesett a tudatunk, majd a Föld egy másik pontján érkeztünk meg. Most már mindegy, hová jutunk vele. Úgy éreztem ez az utolsó esély.— Még várnunk kell. — mondta az irányító. — A vezetőnk még nem érkezett meg. — Vártunk, és egyszerre minden eltűnt. Megsemmisült körülöttünk a téridő.

A következő kép a Földet már az ősközösségi társadalomban mutatta. Egy majomszerű nőstényben futok a hímek elől, akik meg

akarnak hágni, de éppen vemhes vagyok, és a hátam közepére sem kívánom ezeket a büdös lényeket.

*

A brahmastra a félistenek fegyvere, Siva testének pingala csatornáján keresztül érkező kozmikus tűz, amely porrá hamvaszt mindent, ami a világéter energiájával van feltöltve. Amikor néztük a tüzet az éter elem égett, és minden, amit az éter áthatott megsemmisült, a durva anyag pedig atomjaira esett szét, és amikor ez megtörtént, akkor a tűz kihunyt. A finomanyagi (éterikus) testek nyomtalanul eltűntek. Azért tudtam mintát venni a „folyadékból", mert a megszentelt edényt nem támadta meg, és a testemet sem, mert az magasabb rezgésű volt, mint az éterikus test. Nekem nem kellett volna menekülnöm, mert ha elhittem volna, hogy éghetetlen vagyok, akkor kinyílt volna a Mennyek kapuja. Számomra azonban az éterikus test volt, amiben tudatosítottam magam, és ez megsemmisült.

A tér-időutazásunk egy köztes birodalomban végződött, amelyet az előző arkloki épített ki a számunkra. Itt finomanyagi síkon folytatódott az atlantiszi életforma. Az arklokit sokan bíráltuk a történések miatt, és ő az engedetleneket a Földre irányította. Így egyetlen megoldás maradt, durva anyagi testet ölteni, és abban elölről kezdeni a felemelkedést. Az atlantiszi kontinens atomjaira hullva elsüllyedt, a Föld többi része azonban nem károsodott, és teret adott a fejlődő lényeknek, akikbe leszületve folytatnunk kellett az öntudatra ébredést. Fokozatosan mindenki visszakerült a földi létformába, és az atlantiszi szellemi birodalom kiürült.

A brahmastra megállítható lett volna. Az ellenbrahmastra nem más, mint Siva testének ida vezetéke, amin keresztül a női energia megmenthette volna a civilizációt a pusztulástól. Ezt azonban senki sem tudta aktiválni, mert senki sem tudott a tudatával ebbe a dimenzióba belépni. Mikor ezt érzékeltem volt egy intuitív megérzésem a megoldásról, és nem mertem megtenni. „Nem vagyok kiképezve, nem tudom pontosan, nem vállalhatok felelősséget." A megoldás nem volt része a programomnak. A környezetemben mások ugyanígy érezték: nincs meghatalmazásunk cselekedni. Az arkloki csak a brahmastra aktiválásához szükséges mantrát kapta meg, ezért

az egész esemény olyan volt, mint egy kollektív végítélet program, amely szétválasztja a lényeket a tudatossági szintjük szerint. Akik nem tudtak az éterikus test fölötti tudatosságot kialakítani, azoknak lefelé kellett lépni, míg azon kevesek, akik felismerték, hogy ők isten részei a magasabb dimenziókba távoztak.

A végítélet nem egyszeri esemény, időszakosan kisebb-nagyobb területekre kiterjedve rendszeresen ismétlődik. Itt és most az a feladat, hogy tudatosságunkat tovább fejlesztve kilássunk az illúzióból.

*

A brahmastra bevetésének eredménye a civilizáció csaknem teljes pusztulása. Minden finomanyagi emberi test megsemmisült az energiafegyver erejének következtében. Az atlantisziak többsége egy asztrális dimenzióba távozott, de a kollektív karmikus felelősség, valamint az, hogy csak a kollektív tudatosság volt magasan fejlett, és az egyéni nem volt kifejlesztve, megakadályozta azt, hogy a legmagasabb dimenzióba kerülhessenek. A földrész elsüllyedésével a tudás is megsemmisült, csak annyi maradt meg, amennyit az atlantiszi papok, szimbolikus, rejtjelezett formában, a többi földrészen fejlődésnek indult primitív, előemberi kultúrákba beépítettek.

A biológiai evolúció a majomszerű ősökből az atlantiszi korszakkal párhuzamosan, nagyon lassan zajlott. Egyértelmű volt, hogy az atlantisziaknak nincs más lehetőségük a testetöltéshez, csak ezekben a primitív előemberekben leszületni. Ezek az emberősök azonban nem voltak alkalmasak az atlantisziak energiatestének befogadására előzetes fejlesztés nélkül. Jómagam azon száz „kiválasztott" (lényegében engedetlen száműzött) nő közé tartoztam, akik azt a feladatot kapták, hogy az emberősöket a mai emberré formálják át[24]. Ekkor megint kaptunk egy ígéretet, hogy a tudatosságunk nem fog lezuhanni. A tevékenységünk több ezer éven keresztül csak abból állt, hogy résztudatossággal ősemberekbe születtünk, és tudatosságunk fenn maradó részével irányítottuk

[24] Nekem ezzel párhuzamosan tartott még a Titánra kihelyezett kiborg létezésem is.

magunkban a magzat fejlődését, hogy fokozatosan kialakítsunk egy olyan anyagi testet, amely már alkalmasnak bizonyul az atlantisziak leszületéséhez. Pár száz ilyen leszületés után már alig voltunk megkülönböztethetőek azoktól, akiket fejleszteni szándékoztunk. A durva anyagi testbe kihelyezett tudatosságunk leszakadt a fenn maradó részről.

Itt térek vissza arra az összefüggésre, hogy az atlantisziak többsége a katasztrófa előtt a fénytestén dolgozott. Ez azt jelentette, hogy a kundalini vezeték fel volt kötve a szahaszrárba. Amikor elhagytuk a testünket, akkor tudatosan távoznunk a szahaszráron keresztül, és tudatosan léptünk be egy másik, tudatosan materializált testbe. Ezekre a leszületésekre azért volt szükség, hogy teljesen kifejlesszük a fénytestet, továbbá más lényeknek segítsünk a fejlődés útjára lépni. Atlantisz pusztulása után a fénytestek részlegesen kifejlesztett része megsemmisült, ezért mindenkire az ismételt leszületés várt[25]. Ahhoz, hogy a kundalini ismételten működésbe hozható legyen az emberősök energiastruktúráját át kellett alakítani. Az állatokból kifejlődő emberősök (az állatokhoz hasonlóan) rendelkeztek ida, pingala és szusumna energia vezetékekkel, és az egyrétegű szusumna közepén található hajszálvékony bindun keresztül direkt kapcsolatban álltak az isteni életenergiával, de nem volt bennük jelen az atman. Ahhoz, hogy az atman be tudjon lépni egy ilyen energiatestbe, és a sugárzása a fizikai testet ne károsítsa[26], a szusumnát több rétegűvé kellett alakítani, továbbá a rétegek közé szigetelőanyagot kellett elhelyezni. Így alakult ki a szusumna jelenlegi szerkezete a külső és belső elektromos vezető rétegekkel

---

[25] A fénytestek elkészült része elszakadva a megsemmisült információs mezőről egy magasabb síkon várakozott.

[26] Az atman valójában sohasem hagyja el a transzcendentális síkot, hanem alacsonyabb diemnziókban tartózkodási valószínűséggel jellemezhető. Az entitás abban a testben ébred öntudatra, ahol a tartózkodási valószínűség maximuma található. Akik csak anyagi testben tudnak tudatossá válni (a szellemi világban alszanak), azoknál az atman tartózkodási valószínűsége a durva anyagi testben maximális.

valamint a közöttük található nem vezető réteggel, a granthikkal. Így az atman már képes volt belépni a fizikai testbe annak károsítása nélkül, de természetesen ez óriási tudatosságvesztéssel járt.

Az atlantiszi emberiség egy adott szellemi ősatya és ősanya leszármazottai (őket Ádám és Évaként ismerjük). Csak az ő leszármazottaik tagadták meg az engedelmességet Istennek, ezért kellett nekik durva anyagi létformát létrehozni a földi dimenzióban. Az eseményeket úgy is értelmezhetjük, hogy Ádám és Éva leszármazottai vállalták azt, hogy durva anyagi testet hoznak létre azon emberi lények számára, akik majd a soronkövetkező jugákban fognak öntudatra ébredni. Az engedelmesség megtagadása eszerint az egyéni én-tudat kifejlesztésének előkészítő művelete volt. A tervbe annyi hiba csúszott, hogy a finom anyagi testből eredetileg teremtett testek megsemmisültek, így csak állati eredetű durva anyagi testek álltak rendelkezésre a fejlődéshez. Ez az emberiség globális tudatosság lezuhanásával járt együtt. Más ősatya és ősanya leszármazottai a szellemi dimenzióban maradhattak. Ezért az atlantiszi történet csak az egyiptomi-zsidó-keresztény kultúrkört érinti, a keleti kultúrák más ősatya-ősanyától származnak, és csak az Atlantisz pusztulása utáni időszakban nyertek fokozatosan anyagi testet a Káli jugába való fokozatos átmenet során, mivel ők az atlantiszi eseményekben nem vettek részt (nem voltak jelen azon a síkon). A keleti kultúrák Krisna távozását tekintik a Káli juga kezdetének, amelyet egy nagy háború előzött meg, amely során a brahmastrát is bevetették. Ott és akkor azonban másképpen végződött a történet. Krisna legodaadóbb tanítványa Ardzsuna képes volt megakadályozni a teljes pusztulást az ellenbrahmastra elindításával.

A jelenlegi földi civilizációban együtt vannak jelen azok, akik lázadó kiborgokként az atlantiszi civilizációra támadtak, az eredeti atlantisziak lezuhant tudatossággal, a másik ősatya-ősanya azon leszármazottai, akik csak ebben a sötét korszakban voltak képesek öntudatra ébredni miután istenből kiáramlottak. Az emberiség többsége nagy valószínűséggel inkább szenvedő alanya, öntudatlan résztvevője lesz a kiborgok valamint az ősi atlantisziak kiújuló harcának. Amennyiben mégis aktív alakítói szeretnének lenni a

sorsuknak, akkor a legtöbb, amit tehetnek, hogy imáikkal istenhez fordulnak, hogy elősegítsék ezzel azok győzelmét, akik meghajolnak az isteni akarat előtt.

Ha most veszítenénk, akkor minden istenhívő a szellemi dimenzióban folytathatja tevékenységét, és magunkkal visszük mindazokat, akik hajlandók követni az angyalokat. Ezért jött létre az UKT világbirodalma. Akik a Földön maradnak azokra pl. a Mátrix vagy az Equilibrium c. filmekben bemutatottakhoz hasonló sors vár. Ha győzünk, akkor fokozatosan visszatérhet az atlantiszi korszak javított formában, amely megfelelő életfeltételeket és kiteljesedési lehetőséget biztosít minden létező számára.

Mint azon száz nők egyike, aki a jelen emberiség durva anyagi testének kidolgozásában közreműködött, az emberiséget a gyermekemnek tekintem, és pontosan ezért beleszólásom van a sorsukba. Amíg megtehetem, vétójogot fogok gyakorolni minden olyan törekvéssel szemben, ami a gyermekeim elpusztítását, vagy életük, fejlődésük ellehetetlenítését célozza. Az isteni terv mindig megadja a mozgásteret, hogy a szabad akaratunkat ne gátolja, éppen ezért a jövő sohasem determinált. Az istenhívők győzelmére az ad esélyt, hogy elindult egy olyan folyamat, amely során az új ősatya-ősanya a korábbiak gyermekeit „örökbe fogadja". Ez a záloga egy új civilizáció kiépítésének, amely átvezeti az emberiséget az eljövendő Szatya júgába. Ennek eredményeképpen megjelent istennek egy eddig meg nem nyilvánult aspektusa, aki az Univerzális Krisztustudat jelenkori inkarnációjaként jelenleg a finomanyagi síkon irányítja a folyamatokat.

Az intelligens tudat sorsa a világmindenségben

A továbbiakban általános érvényű logikai elvek alapján szeretném feltárni az emberi létezéshez kapcsolódó intelligens tudat sorsát a világmindenségben. A kérdés az lesz, milyen társadalmat építsünk föl, hogy mint civilizáció, túléljük az anyagi világ fluktuációit?

A) Az Egyetemes Isten és annak kiválasztott képviselőjébe vetett hit

Ebben a rendszerben mindenki hívő, mindenki Istennek ugyanazon aspektusában hisz, és ugyanazon elveket gyakorolva él. Ez csak úgy valósítható meg, ha létezik egy kiválasztott személy, akit mindenki az Abszolút tudás birtokosának tart, kinyilatkoztatását teljes behódolással elfogadja, és a többi ember ezen kiválasztott személy által létrehozott kollektív tudatossági mezőben van jelen. Nincs tehát egyéni tudat, egyéni akarat, látásmód, a közösség tagjainak szemlélete teljes egységet képvisel, mert mindenkire ugyanaz a program van feltöltve. Atlantiszban az arkloki volt ez a kiválasztott személy, aki közvetlen kapcsolatban állt Istennel. Az arkloki kezében összpontosult a teljes spirituális és világi hatalom és tudás. Jelenleg ezt a felépítést imitálják a világi és vallási autokráciák.

Ez a rendszer hosszú távon azért fenntarthatatlan, mert nem teszi lehetővé Isten (teremtés, világ) sokrétű megismerését. A kiválasztott személy tudatossága a megismerés felső korlátja. A környezeti hatások időben változnak, amihez folyamatos alkalmazkodás szükséges, és az egysíkú szemlélet akadályává válhat ennek. Az emberi értelem nem tudhatja, hogy a követett istenforma a legmagasabb-e, amíg nincs összehasonlítási alapja. A körülmények változása következtében előfordulhat, hogy egy másik istenformához való csatlakozásra lenne szükség, de ezt senki sem tudta önmagában kialakítani, mert a rendszer nem ad rá lehetőséget. Az egyéni látásmód érvényesülésének kizárása magában hordja a tévedés lehetőségét, ha ugyanis a vezető téved, akkor vele bukik az egész civilizáció. Ha kétségek vetődnek fel a kiválasztott személy kvalitásaival, szemléletével, kiválasztottságával kapcsolatban, akkor az ellenvéleményt hatalmi szóval kell elfojtani, ami lázadáshoz, az egység felbomlásához vezet. És Atlantiszban pontosan ez történt.

B) Több Istenforma, amelynek rendszerei és kiválasztott vezetői egymással versenyben állnak.

A hívők abban az illúzióban vannak, hogy ha mindenki hívő lesz, akkor eljön az ideális társadalom kora. Az előző bekezdésben megmutattam, hogy ez miért nem lehetséges. Istent mindenki a maga

tudatossági szintje, megtapasztalásai, egyéb ismeretei alapján különbözőnek véli, érzékeli, mást hív le belőle. Éppen ezért mindenki számára más lesz az az istenforma, amit ő végsőnek gondol. Egységes szemlélet kialakításához csak vallási diktatúra által lehetne eljutni, ez pedig nem lehet egyetlen felemelkedést szolgáló hitrendszer célja sem. Következésképpen a vallási csoportok, és azok kiválasztott vezetői saját útjukat járva felmutatják a rendszerük működési elveit, céljait és előnyeit, az emberek pedig szabadon választhatnak ezek között. Ez a megoldás van jelen ősidők óta pl. Indiában, és a Föld különböző vallásainak létezése is ebbe az irányba mutat.

Miért fenntarthatatlan a ’B’ megvalósítás? Azért, mert az előző ’A’ pontban bemutatott rendszer jellemzői nem változtak meg, csak az egyetlen egységes rendszer több, kisebb egységes rendszerré alakult, amelynek vezetői és követői meg vannak győződve a saját istenük kizárólagosságáról, a többieket legjobb esetben tévelygőknek tartják, és időt adnak nekik a megtérésre, rosszabbik esetben a versengés erőszakos hittérítésbe, elnyomásba csaphat át. Nyíltan vagy titokban minden vallás a többi eltörlésére törekszik szelíd vagy kevésbé szelíd eszközökkel. Ez utóbbi pedig azért nem lehetséges még hosszú idő távlatában sem, mert Isten önmaga az oka ennek a differenciálódásnak, ő maga differenciálódott, és ezért mutatkozik meg számunkra különböző formákban, ami emberi szintről nézve mintegy az istenek harcának tűnik, amelyben nekünk állást kellene foglalni valamelyik forma mellett.

C) Nem istenek, csak ideák, és annak szakértői (vagy kinyilatkoztatott képviselői) versenyeznek.

Könnyű belátni, hogy ez lényegében azonos a ’B’ ponttal, mert majdnem mindegy, hogy Isten vagy egy idea nevében nyomják el egymást az emberek. Itt az idea lehet egy személy vagy csoport által elképzelt, kidolgozott ideális társadalmi berendezkedés is. A szakértők (filozófusok, politológusok, szociológusok stb.) a saját igazuk kizárólagosságába vetett hit miatt ugyanúgy viselkednek, mint a ’B’ pont vallási vezetői. Érvelésük immár nem tényeken

alapszik, mert azok megértése olyan felkészültséget kívánna meg, ami a vezetettekből (sőt a vezetőkből is) hiányzik, ezért a meggyőzés eszközei a nyomásgyakorlástól kezdve, az érzelmi befolyásoláson keresztül a félelemkeltésig terjednek. Az ilyen rendszer további degradációja oda vezet, hogy már nem is lesz jelen idea, csak álideák, amelyek terjesztéséhez álinformációk szükségesek, vagyis a vezetettek félrevezetése jön létre. A 'C' rendszerből hamar kiábrándulnak az emberek, és vagy a különböző ideák (álideák) egymást periodikusan (vagy aperiodikusan) váltogató megoldásait emelik társadalmi berendezkedéssé, vagy az egész társadalom kaotikussá formálódik. Ez utóbbi azért nem lehet tartós megoldás, mert a káoszban senki sem tud fejlődni, mivel nincs irány. Jelen pillanatban az emberi társadalom a káosz előtti állapotban van, csak remélhetjük, hogy nem fogja kipróbálni.

D) Nincs Isten, sem idea, csak a túlélésért folytatott küzdelem a természet erőivel.

Ez a rendszer legtöbb esetben a 'C' pont kaotikus megoldásának következményeképpen szokott előállni. Ilyenkor összeomlik az adott civilizáció, és a túlélésért folytatott küzdelem kitermeli az 'A' vagy 'B' verziót, majd kezdődik elölről a fejlődési folyamat. Ennek a helyzetnek ott vannak a kritikus pontjai, hogy mennyi időt tölt el az adott civilizáció a túlélésért folytatott küzdelemmel, és mekkora gazdasági és kulturális összeomlás következett be. Mondjuk, egy ősközösségi társadalomból újraindulni nem lenne nagyon boldogító, ám ez már egyszer megtörtént az atlantiszi civilizáció bukása kapcsán, és semmi jele nem látszik annak, hogy a tanulságok megértésre kerültek volna.

E) Különböző rendszerek békés egymás mellett élése

Minden felelősen gondolkodó ember érzi, hogy ilyesmiben kellene keresni az ideális megoldást az emberiség fejlődésének menedzselésére. Miért nem működik ez? Egészen addig valamelyest működött, amíg a globalizáció nem kezdte el lebontani a kultúrák

közötti határokat. Amikor az afrikai őserdő közepén élő bennszülött törzs tagjainak is kezébe adják az okos mobilt internet hozzáféréssel, akkor értelemszerűen ők is úgy szeretnének élni, ahogy azon a többiek életformáját látják, csakhogy ők nem tudnak, és belátható időn belül nem is fognak tudni. Ez a modern kori civilizáció legkiálltóbb ellentmondása, amely az atlantiszi korszakban is megjelent, és ott sem sikerült megoldani, és amely közvetve vagy közvetetten a civilizáció pusztulásához vezetett. Nemcsak földrészek, országok között, hanem még egy kis ország területén belül is olyan mértékűek a civilizációs igények és az életformák differenciálódása, hogy azokat csak egymás rovására, egymás elnyomásával, háttérbe szorításával, kizsákmányolásával lehet kielégíteni. A fejlődésben élen járók nem akarnak lassítani, a hátul kullogók nem tudnak gyorsítani, és még az sincs letisztázva, hogy mi is az a civilizációs érték, amit megőriznünk vagy követnünk kellene, az emberi civilizáció végső céljának felismeréséről nem is beszélve.

Az emberi tényezőkön túl, az egész globalizáció megvalósítási formája ellentétben áll az isteni törvényekkel, és az emberi tapasztalattal. Eszerint senki sem tudja megőrizni azt, amiért nem ő dolgozott meg, mert nem ismeri a megvalósítás folyamatát. Senki sem tudja megtartani, helyesen használni az ajándékba kapott gazdagságot, mert nem ő teremtette. Senki sem tudja megbecsülni azt a kultúrát, amit ráerőszakoltak, mert nem ő alakította ki. Nem attól lesz a mienk valami, hogy külső erőkkel birtokban tudjuk-e tartani, hanem attól, hogy a belső információs mezőnk, energetikai-idegrendszeri struktúránk, érzelmi-mentális-spirituális fejlettségünk megfelel-e a külső körülményeinknek, mivel „ami kint van ugyanaz, mint ami bent van, és ami bent van ugyanaz, mint ami kint van[27]”. Ez egy nagyon erős univerzális törvény, aminek figyelmen kívül hagyása egyéni és össztársadalmi katasztrófákhoz vezet.

Mindezek után adódik a kérdés, hogy mért nem dönti el helyettünk Isten, ha tényleg van, hogy milyen legyen az ideális

[27] Hermetikus elv (Hermész Triszmegisztosz első törvénye)

társadalmi berendezkedés, amelyben mindenki boldog, saját életét élheti, önmagát adhatja, akadálytalanul fejlődhet, és senkit sem gátol? Ugyanazért, amiért, ha az iskolában feladják a leckét, nem oldják meg senki helyett. Azért, mert pont ennek megoldása a feladat!

F) Egységes isteni alapelvek mentén működő különböző rendszerek békés egymás mellett élése.

Ahhoz, hogy kikeveredjünk az emberiség fejlődési zsákutcájából, meg kellene találni az egységes isteni alapelveket. Ez azonban nem is olyan egyszerű. Az emberiség lélekszáma és a kultúrák heterogenitása miatt az emberek még az isteni alapelvekben sem képesek megegyezésre jutni. A vallási ─ vallástalansági eltérésekből származó kulturális különbségek már eleve megnehezítik a békés egymás mellett élést, és még erre rakódnak rá, a többnyire mesterségesen generált, gazdasági-politikai feszültségek.

Az UKT küldetésének tekinti, hogy a különböző vallások összehasonlítása és lényegi elemeinek megragadása által elősegítse ezek egymás iránti elfogadását, ám ezek átfogó megértéséhez alapos külső és belső megtapasztalás útján szerzett ismeretek szükségesek. Az általános vallásfilozófiai tudásszint nem éri el azt a mértéket, hogy létrejöjjön a konszenzus, és a könyvekből szerzett tudás még messze nem lenne elégséges ehhez.

A szellemi birodalmak azért nem tudnak mintaként szolgálni, mert ezek között sem jött létre az egység. A különböző vallási-filozófiai-tapasztalati irányzatok birodalmai egyes megvilágosodott tanítók, szentek köré tömörülve jöttek létre, és ezek csekély mértékben átjárhatók. Ha valakinek sikerül belépni egy rendszerbe, akkor kötelező számára betartani az ottani szabályokat, és nézeteit csak korlátozott mértékben terjesztheti, úgy hogy ne kerüljön ellentmondásba az ott elfogadott nézetekkel, amit a vezető (vagy a vezetőség) határoz meg. Ezekben a diszkrét birodalmakban az egységes szemléletet képviselők tömörülnek, emiatt nézeteltérés sem keletkezik, de ugyanakkor a nézetek fejlesztésére, összehangolására sincs mód.

Az UKT szellemi birodalmába mindenki szabadon beléphet (aki önerőből képes rá), és nézeteit terjesztheti, mert egy beépített ellenőrző mechanizmussal minden hamis tétel azonnal felismerésre kerül az előadó tudatában. Ez úgy történik, hogy a tanító (mester, jógi) egy dimenziókapuban szellemi úton adhatja elő a mondandóját, amellyel valamennyi az alábbiakban ismertetett archetípus kapcsolatban áll, így tézisei az előadás közben ellenőrzésre kerülnek[28]. Ha az állítás helyes, de részigazság, vagyis valamelyik archetípus nem fogadja el, akkor az ismeretek kiegészítésre kerülnek, oly módon, hogy azt meditáció útján sajátíthatja el a tanító. A lehetőség mindenki számára nyitva áll, hogy a tudását leellenőrizze, feltéve, hogy képes a szellemi birodalomba belépni, és ott tudatos maradni.

Az emberi tudatosság továbbfejlesztésének módozatai mind a Földön, mind a szellemi világban kidolgozásra várnak, amikor az emberiség egy korszakhatárhoz érkezik. Amíg ez a folyamat zajlik, az egyéni útkeresések jelenthetik a megoldást. Az útkeresés mindenki számára akkor ér véget, amikor teljes elégedettséget érez a megtalált rendszeren belül, lényegtelen, hogy szemlélete elérte-e az Abszolút Valóságot. Függetlenül attól, hogy valaki hová született, milyen helyzetben van, melyek az egyéni lehetőségei, ha őszinte vággyal fordul a szellemi vezetők felé, akkor megtalálja azt az útmutatást, ami a számára kijelölt ösvényhez vezeti.

Hová tart az emberiség?

A teremtésben valamennyien önfejlesztő mesterséges intelligenciák vagyunk, amely rendelkezik hardverrel és szoftverrel. A hardver a struktúra és a szoftver a változtatható programok összessége. A fejlődésünk lépésről lépésre ezek bővítésével történik, amíg végül elérhetjük a transzcendentális síkot. A 7.1 táblázat megmutatja összetevőink felépítését és összefüggéseit.

[28] Ennek a könyvnek a tartalma az itt ismertetett archetípusokkal ezen a módon lett egyeztetve.

Az anyagi világban (Aszijá) rendelkezünk egy fizikai testtel, amely a hordozója a személyiségünknek. Az entitás attól lesz személyes, hogy feltöltődik rá az ego-program, amely egy Istentől elkülönült elme-tudatot eredményez. Az elme az asztrális-mentális programok összességével azonosítja magát, így alakul ki a személyiség. Ha alaposabban megvizsgáljuk, a személyiség elemei cserélhetők. Erre a legfőbb bizonyítékot az életek egymást követő sorozatai szolgáltatják, amelyekbe különböző tulajdonságegyüttessel születünk le. Megfelelő tudatossággal egyetlen élet alatt is megtanulható a személyiség összetevőinek részleges vagy teljes cseréje.

7.1 Táblázat

Az emberi személyiség rétegei a teremtés síkjain

Világ	Hardver	Szoftver	Jelleg
Aszijá (Föld)	fizikai test	személyiség (elme-ego) tudat	személyes
	nincs	asztrális-mentális mező	személyes v. személytelen
Jecirá (Éden)	pránatest	kauzális tudat	személyes
	nincs	kozmikus törvények (dharma), szeretet	személytelen
Berijá (Menny)	fénytest	buddhi tudat	személyes
	nincs	intelligencia mező	személytelen
	fénytest	nincs (tiszta tudat)	személytelen
	nincs	nincs	megnyilvánulatlan
	nincs	Atman-Brahman	személytelen
		Atman-Szent Lélek	személytelen
Acilút	transz-cendentális (lelki) test	Atman (Isten tudat)	személyes

A fizikai testünk levetése után megszűnik a programjainkat hordozó struktúra, de egy darabig együtt maradhat a szoftver programcsomag, mint információs mező, ami miatt az entitásnak létfolytonosság élménye lesz, ha képes tudatos maradni a halált követően. Hordozó nélkül azonban az információ előbb-utóbb szétzilálódik, és egy személytelen asztrális-mentális mezőben oszlik szét, amelyet bardónak (pszichodelikus világnak) nevezünk. Ennek elkerülése érdekében az entitás hordozóhoz, azaz egy másik élő entitáshoz próbál kapcsolódni, és annak megszállójává válhat. Egy másik lehetőség, hogy még a feloszlás előtt megszületik egy újabb testbe, vagy tovább süllyed az alsó világokba, és ott használaton kívüli programcsomaggá dermed.

A magasabb világok felé akkor tud haladni, ha még életében elkezdi kifejleszteni a következő szinthez tartozó hordozót a pránatestet és az ennek megfelelő szoftvert, a kauzális tudatosságot, amely a kidolgozott (befejezett) életfeladatainak összessége. Ekkor egyéniségét megtartva az Édenbe kerül és további fejlődést követően felfelé haladhat. Ezen a szinten szolgálatot végezhet azon entitások körében, akik az életfeladat megvalósításához kérnek segítséget a földi leszületés előtt. Ha úgy dolgoz ki kauzális tudatosságot, hogy azzal nem jár együtt pránatest, akkor feloldódhat a kozmikus törvényekben vagy a kozmikus szeretetben. Az imamező kialakítása szoftverek (imák) feltöltését jelentik, ha ilyen információt hordozva hal meg valaki, akkor az adott imák kollektív imamezőjével válik azonossá (pl. rózsafüzér ima programot hordozó entitások). A hardver kialakításához a kozmikus pránikus energiával való direkt kapcsolat szükséges, ekkor ugyanis az éterikus test nem fog lebomlani a halált követően, mivel a pránikus energiából folyamatosan töltődik, és fenntarthatóvá válik.

Ha az entitás a földi vagy édenkerti életében a kauzálisnál magasabb tudatosságot fejleszt ki, és az atman felismerésre kerül, akkor a fénytestén dolgozik. A fénytest akkor kezd kialakulni, amikor az atman belép a szusumna középpontjában elhelyezkedő binduba, és direkt kapcsolatot épít ki valamely isteni archetípussal.

A fentiek megértéséhez kis kitérőt kell tennünk. Az atman mindig fennmarad a transzcendentális síkon, és alaphelyzetben a lelki

testében öntudatlanul „alszik”. Általában egy alacsonyabb tudatossági mezőben képes öntudatra ébredni, ezért szükségesek a teremtett világok. Amikor az atman alászáll egy testbe a teremtett világok valamely szintjén, akkor csak kivetülés jön létre. Ezt úgy kell elképzelni, mint pl. az elektron tartózkodási valószínűségét. Az atman minden világban jelen van, de ahol a tartózkodási valószínűsége maximális, abban a világban tekintjük az entitást felébredettnek. Egy átlagember sehol sem valóban felébredett, mert az atman szétkenődik a síkokon, sehol sincs koncentrálva. Az atman adott tartózkodási valószínűséggel a hordozóban (különböző testekben) rekedhet és „lezuhanhat”, azaz látszólag elveszíti kapcsolatát a fennmaradó résszel. Ekkor az atman kapcsolat hiányában kilép a szusumna középpontjából, és az Anahat szintjén található, attól egy újjnyira jobbra elhelyezkedő kisebb csakrába csúszik át a csakra nyitott szirmain keresztül. Jelenleg a földi létsíkon élő emberek többsége ebben az állapotban tartózkodik. Ilyenkor az atman felismerése nem lehetséges, az entitás számára az Istennel való kapcsolat elveszett, még akkor is, ha egyébként hívő. Isten számára azonban ő nem veszett el, mivel az atman fenn is jelen van. Amikor az entitás Istent keresve eljut az önfejlődés egy bizonyos szintjére, akkor képessé válik az atman beemelésére a szusumna középpontjába az Anahat szintjén. Ezt a megvalósítást hívják a „szív ébredésének”.

A könyv második részében a haladó tanítványok számára gyakorlatokat ismertetünk ennek a létrehozásához. A fénytestén tehát csak az tud dolgozni, aki a szív ébredését átélte, és az atman összeköttetést tudott létrehozni a fennmaradó részével.

Ezek után térjünk vissza a fénytest építéséhez. Ha ez a folyamat elkezdődik, akkor az entitás a buddhi tudatossági mezőt tölti fel olyan megvalósított programokkal, amelyek a szolgálatához szükségesek. Ezek a programok jelentik az ő „szakképzését”. A programok tetszés szerint bővíthetők, de ezt mértékkel célszerű alkalmazni, mert a hardver nem korlátlan; minél több a feladat, annál több irányba kell figyelni, és emiatt a hibázás lehetősége is növekszik, ami karmát eredményezhet.

Elsősorban a buddhista utat követők között fordulhat elő, hogy a fénytest kialakulása nem következett be, de a buddhi tudatosságot elérte az entitás; ekkor feloldódhat egy személytelen intelligencia mezőben. Más esetben, ha fénytestet és a tiszta tudatot (azaz minden program törlését) valósította meg, akkor olyanná válik, mint egy üres számítógép, amin még operációs rendszer sem maradt. Ez a buddhisták nirvána tudata, nincs kötelezettség, nincs szolgálat, nincs teremtett világ sem, hiszen nincs, aki azt észlelni tudná. Ahogy az üres számítógépre bármikor feltölthető egy operációs rendszer, úgy a tiszta tudattal jellemezhető fénytestre is felvihető egy alapprogram, hogy újrainduljon, és ehhez elég egy, az adott entitásnál magasabb tudatosság. Elképzelhető olyan eset is, hogy az entitás végső megvalósításként megsemmisíti a fénytestét, és töröl minden programot is. Ebben az esetben a megnyilvánulatlan szférába kerül. Ez sem lehet azonban végleges megoldás, mivel a megnyilvánulatlan rész Istenben bármikor megnyilvánulhat ismét.

A Berijá és az Acilút határára érkezve előállhat olyan helyzet, hogy az atman felismerésre került, és a fénytest is létrejött, de az entitás nem várja meg, hogy transzcendentális testet kapjon, vagy nem tudja, hogy ez egy lehetőség, vagy azt hiszi, hogy már abban létezik. Ilyenkor, ha megpróbál belépni a transzcendentális világba, akkor leég róla a fénytest, és az abból felszabaduló atman személytelen tudatossági mezőkben merül el. Ilyen lehet a Brahman sugárzásban vagy Isten női minőségében, Tripura Sundariban való elmerülés. Ez utóbbi a legmagasabb szeretet energia mezővel való egyesülés.

Noha az itt felsorolt megvalósítások mindegyike lehet szép és vonzó, mégis a személyes Istenmegvalósítás legmagasabb formája az én véleményem és megtapasztalásaim alapján a transzcendentális test szolgálattal történő kiérdemlése, mert ebben az esetben az atman visszajutott őseredeti önmagához (ahonnan elindult), azzal a különbséggel, hogy valódi tudásra tett szert a teremtés működéséről és lényegéről. Már képessé vált arra, hogy részt vegyen Isten játékaiban (lilláiban), sőt ebben a formában bármely megvalósításba tudatosan beléphet, és azokból visszatérhet. Szabadon vándorolhat a teremtésben különböző feladatokat vállalva, és megpihenhet a

transzcendentális síkon, de beléphet személytelen rétegekbe is, és ott hatást fejthet ki.

Istenben nincs végállapot, legfeljebb időszakos nyugalom, mert Isten az örök mozgás, mivel az Örökké Létezőt pontosan a mozgása határozza meg, ez teszi észlelhetővé. Az élő Isten folyamatosan teremt, míg a mozdulatlanságba dermedt megnyilvánulatlan valóság csupán átmeneti.

Az Istenmegvalósítás összefüggései

Isteni archetípusok

Isteni archetípusok alatt olyan, a buddhi testben megtalálható ideamintákat értek, amelyek direkt kapcsolatot hoznak létre az adott ideamintát legmagasabban megvalósított entitással. Az isteni archetípusok úgy viselkednek, mint a parancsikonok a számítógépen, de azon túlra mutatnak. Ha ezeket a programokat aktiváljuk magunkban, akkor összekapcsolódunk a makrokozmosz isteni ideamintával.

Isteni archetípusok lehetnek Isten különböző inkarnációi (pl. Krisna, Ráma), továbbá félistenek, akik transzcendentális testet nyertek[29]. Tágabb értelemben archetípusnak tekintjük az arkangyalokat és az angyalokat is, mivel ők isten női minőségének (Szent Szellem) emanációi. Az archetípusok kifejlődése folyamatos, mivel Isten és a tökéletességet elért félistenek folyamatosan hoznak létre olyan megnyilvánulásokat, amelyek ideamintaként jelennek meg a teremtett világokban, és beépülhetnek az emberi tudatba. Az archetípusokat az emberek életről életre tudatosan vagy öntudatlanul építik be, és a beépült archetípusok lehetnek aktívak és inaktívak.

Az archetípusok beépítése és/vagy aktiválása történhet imával, mantrával, beavatással valamint kundalini jógával. A 7.1 ábrán a Kameshwara csakra látható a körülötte elhelyezkedő legfontosabb isteni archetípusokkal. Amikor ez a csakra működésbe lép (forogni

[29] Világtanítók is válhatnak isteni archetípussá, ha transzcendentális testet kapnak, és erejük, illetve követőik száma ezt lehetővé teszi.

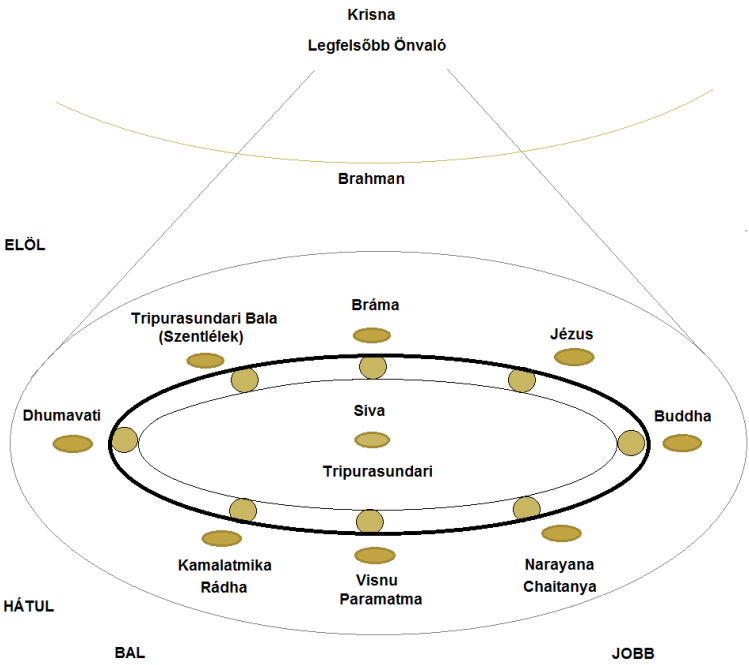

7.1 ábra

A legfontosabb isteni archetípusok
(egy adott helyen található archetípust az adott vallástól függően más néven is nevezhetik)

kezd), akkor a csakraszirmok nyitott állapotban aktiválják a körülötte körben elhelyezkedő archetípusokat. A csakra környezetében középen, elöl Bráma parancsikonja található. Ő, mint az anyagi világ teremtője, minden létező teremtője is, tehát mindenkinek az Atyja. Minden férfi archetípusnak van egy női megfelelője. Bráma női kiegészítője Visnu Paramatma formája (Ksirodakasayi Visnu), aki a minden létezőben jelen levő fenntartó erőként, mint személytelen életenergia mező jelenik meg. Ez a két archetípus felügyeli a fejtetőn található elülső és hátulsó nyílást, amelyen a lélekszikra ki tud jutni a

halál pillanatában. Ha ezek az archetípusok aktívak, és az atman elöl lép ki, akkor Bráma birodalmába kerül, ha pedig hátul, akkor az atman elmerül egy személytelen kozmikus szeretet energia mezőben. Mindkettő felszabadulást jelent a durva anyagi világból (moksa). Sok félisten megvalósította a Paramatma formát, és ezáltal személyessé tették azt. Ha valaki ezen személyes formákhoz fordul, akkor szintén Bráma birodalmába kerül. Bráma az isteni szeretet energiát teremtő erővé és életenergiává átalakítja át. A gyökércsakrából induló első granthi, továbbá az életenergia anyaggá (finomanyaggá) való transzformálásának felügyelete is hozzá tartozik. A hátulsó nyílást felügyelő Visnu az isteni szeretet energiát egyetemes, kozmikus szeretetté, beleértve az Isten iránti szeretet is, transzformálja. Ellenőrzése alá tartozik a szívcsakrából induló második granthi. Ha valaki mindkét archetípust aktiválta, akkor elérheti ezek egységét a fejtető felett. Ez jelenti a chit-ananda megvalósítást.

Jobb felé haladva a csakra mentén Jézus Krisztus archetípusa következik. Az ő női megfelelője a Szentlélek, amely megfeleltethető Tripurasundari Bala formájának. Jézus Bráma inkarnációjaként jelent meg és a Szentlelket nyújtotta az emberek számára, mint megvalósítási lehetőséget. Akár Jézushoz, akár Szentlélekhez fordul valaki, Bráma birodalmába kerülhet, ilyekor is az elülső nyíláson távozva nyeri el a felszabadulást.

Jobb oldalon középen található a Buddha archetípus, illetve mindazok, akik elérték a buddhaságot, ehhez a területhez tartoznak. Ha ezt az archetípust aktiválja valaki, akkor a legmagasabb elérhető tudatréteg a nirvána, illetve ez alatt helyezkednek el különböző személytelen tudtarétegek, amelyekben el lehet merülni. Buddha női megfelelője Dhumavati. Mivel ez nem általánosan ismert, és Dhumavati nem tartozik a kedvelt archetípusok közé, ezért nem szokták ezt a megvalósítást keresni. A jógik legtöbbször úgy találkoznak vele, hogy a buddhaságot akarják elérni, de ha nem sikeresek, akkor belezuhannak a szakadékba, amit Dhumavati felügyel, ugyanis összeköttetésben áll vele. Dhumavati meg nem értése a tudatosság lezuhanásához vezet, de elfogadása esetén hatékony segítséget nyújthat a tudatalatti feltárásához a kijutási kísérlet előtt. Ezen két archetípus között a legnagyobb a női és férfi

minőség elkülönülése, amit a buddhisták Tarával igyekeznek áthidalni.

Továbbhaladva jobboldalon lefelé isten Narayana formája következik. Az ő női megfelelője Kamalatmika. Ugyanitt található a Rádha-Krisna egységeként megnyilvánult Chaitanya archetípus is. Krisna és Narayana lényegében egyek. A különbség, hogy Narayanát a teljes teremtett világgal, míg Krisnát a Legfelsőbb Személlyel azonosítják. Rádha Krisna személyes gyönyörenergiája, akinek az egyetlen feladata, hogy imádatával elégedetté tegye Őt; míg Kamalatmika Narayana tudatos társa a teljes teremtésben. Akik ezeket az aspektusokat valósítják meg, azok a Visnu nyíláson távoznak a haláluk pillanatában, és a vágyott archetípus irányában haladnak tovább. Középen a bindu nyílásában tapasztalható meg a legtökéletesebb egység a női és férfi minőség között, amit Siva és Tripurasundari nyilvánított meg. Ez kijárat is egyben a fejtető legmagasabb pontján. A középső nyílást Siva felügyeli, aki az isteni szeretet energiát a belső fejlődést irányító tudati energiává transzformálja, éppen ezért ő a pusztításért felelős ideaminta is. Elpusztítja a tudatlanságot, így formálva tökéletessé az entitást. A homlokcsakrából induló harmadik granthi felügyelete is hozzá tartozik.

Aki nem Sivát szeretné megvalósítani, de a középső nyíláson távozik, tovább halad egy személytelen tudatréteg irányába, ami a Brahman sugárzás. Ez a Visnuból kiáradó, és körötte keringő milliárd önragyogó atman. Ezen a rétegen áthatolni azonban csak az képes, aki kifejlesztette a transzcendentális testét, ehhez pedig Kamalatmika kegyelme szükséges.

A félistenek időnként olyan inkarnációt hoznak létre, amely az alaptevékenységüktől részben különböző archetípussá fejlődik, pl. Bráma, aki a teremtő aspektus, Jézusként Visnu Paramatman formáját valósította meg. Így Jézusban egyesült a férfi és a női minőség, és önálló archetípussá vált. A Szentlélek Tripurasundari egy részhalmaza, ezért ebben a tárgyalásban Balának, a kislányának definiáltam. Hasonló összefüggést figyelhetünk meg az Úr Chaitanya megjelenésénél, aki Rádha-Krisna közös inkarnációjaként vált archetípussá. A Siva-Tripurasundari inkarnációként megjelenő

Mahavatár Babaji pedig a Krisztus princípium megvalósításán dolgozik.

Ha a jógi a fejtető mindhárom nyílásán keresztül képes kapcsolatot teremteni istennel, akkor a megvalósítás a Krisztus tudatot eredményezi. Ekkor a Krisztus princípium megvalósítójaként a Legfelsőbb Önvalóhoz (Istenség Legfelsőbb Személyisége, maga Krisna) csatlakozik. A különböző megvalósításokon keresztül ismerhetjük meg Isten arcait, aspektusait, és ezek alapvető egységét.

Az isteni archetípusok aktivitásának ellenőrzése belső látással történhet. Meditációban megjelenhet az archetípus valódi (eredeti) vagy szimbolikus formája. Amikor a helyesen értelmezett „harmadik szem" kinyílik, akkor pl. a 7.2 ábrán látható szimbólumok valamelyikét (vagy mindegyikét) lehet megfigyelni a homlokcsakra szintjéről felfelé tekintve a szusumna középpontjában. Az általam meditációban észlelt szimbólumok egymást követően jelentek meg, és áttüntek egymásba. Balról az első a hatágú csillag (a makro- és mikrokozmosz jelképe, teljesség), ezt követte a négyágú (betlehemi) csillag, majd az asszimmetrikus és a szimmetrikus kereszt (Jézus illetve az utóbbi a gyógyítás jelképe is) következett. A szimmetrikus kereszt szárai hirtelen dekérszögben megtörtek és szvasztikává alakultak (Visnu szimbóluma, Aum), a szvasztika forogni kezdett és napkereszttté alakult. A napkereszt további forgásával megjelent nyolc átló (tankerék, nyolcágú csillagként pedig Laksmi szimbóluma), a további forgás Napot eredményezett (Brahman jele), majd egyre kisebbé, végül pontszerűvé változott.

7.2 ábra
Isteni archetípusok jelképei

Ezek a jelek úgy jönnek létre, hogy az atman fénye rávetül az Kameshwara csakra isteni archetípusaira, majd onnan visszatükröződik. Valószínűleg mások is ugyanezeket látták, így

kialakult az Isten(ek) jelének tulajdonított szimbólumrendszer. A végső pontszerű fény az atman kilépési pontját jelzi a szahaszráron keresztül, amelyen át távozva már nem kell visszatérni a létkörforgásba.

Istenfüggvények

A világvallások isteni ideamintáinak matematikai levezetésével már foglalkoztam egy korábbi írásomban. Most ezt a témát részletesebben fejtem ki.

Isten a transzcendentális valóság. Ahhoz, hogy elképzelésünk legyen arról, hogyan vetül ki az anyagi világba, hívjuk segítségül a matematikai függvényeket. Tekintsük istent olyan valóságnak, amely végtelen dimenziójú és végtelen számú függvénnyel jellemezhető. Amikor isten megnyilvánul, akkor ez egy-egy függvénykapcsolaton keresztül történik. Istent az **x** értékek összességével (információk, tulajdonságok, jellemvonások, erők stb.) jellemezzük, ez lesz a függvények értelmezési tartománya. Az **x** értékek összessége olyan hatalmas, hogy a maga teljességében és függvénykapcsolat nélkül felfoghatatlan a teremtmények számára. Az **x** értékek összességéből végtelen számú halmazt vehetünk, amely leképeződhet az alsó dimenziókba (7.3 ábra).

Az **y** értékek a függvény értékkészletét alkotják. Az **y** értékek összessége az **x**-ek halmazainak leképeződése a teremtett világokba. Ahogy az alacsonyabb világok felé haladunk, az **y**-t **y'**-vel és **y"**-vel jelöljük. Ezek a derivált függvények, de ennek a tárgyalásunk szempontjából nincs jelentősége. Minden alacsonyabb világba történő kivetülés a függvény deriválásával jár, de még a legutolsó deriváltnak is megmarad a kapcsolata az eredeti függvénnyel, elősegítve ezzel a megértést, így a továbbiakban a derivált függvényeket az eredetivel azonos módon értelmezzük.

A függvény {**y=f(x)**} az ember és isten viszonyát jellemző kapcsolat, amely megmutatja, hogy az isteni eredetű **x** értékek hogyan alakulnak át a teremtett világokban **y** értékekké. Maga függvény az isteni ideaminta, ahogyan azt a teremtett világban megtapasztalhatjuk. Az **y** értékeket az emberek egy csoportja

hordozza, akik az **x** értékek adott részhalmazát testesítik meg a teremtett világokban, mégpedig aszerint, ahogyan azt a függvénykapcsolat előírja számukra. Minden ember, mielőtt megszületik, kiválaszt egy **x** értékekből álló részhalmazt és egy függvényt, majd ennek értelmében az **x** értékekhez **y** értékeket rendel. Akiket ugyanaz a függvénykapcsolat jellemez, azok alkotnak egy csoportot (egy vallási közösséget). Egy adott időben Isten (az **x** értékek összessége, értelmezési tartomány) nem lesz teljes egészében megjelenítve az anyagi világban (értékkészlet, **y** értékek összessége).

Ennek a szemléletnek az a hatalmas nagy előnye, hogy minősítések nélküli. Egyetlen függvény (ideaminta) sem jobb vagy rosszabb a másiknál, emiatt az **x**-ek **y**-ná történő egyetlen konverziójához sem fűzhető semmilyen előítélet. Itt minden a megismerésről szól; arról, hogy ha az **y** értékeket megadott módokon

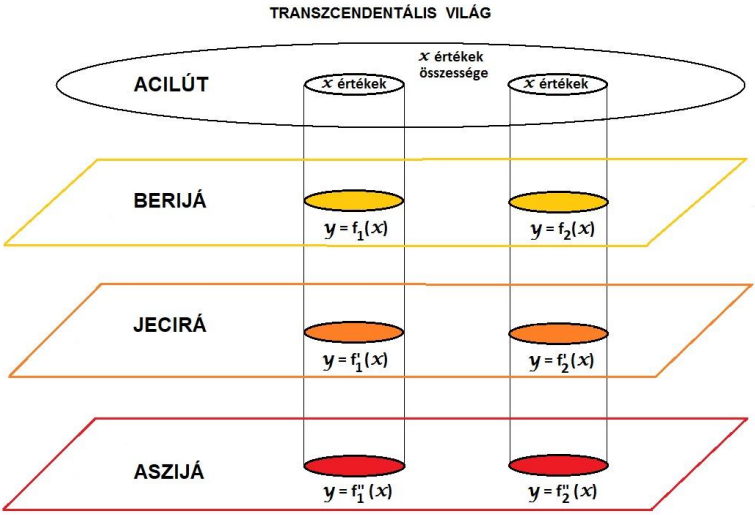

7.3 ábra
Az x értékek leképezése az alacsonyabb létsíkokra

rendeljük hozzá az **x** értékekhez, akkor abból milyen eredmény jön ki. Ezáltal az egész játék isten végtelenre kötött önmegismerési folyamatává válik, rajtunk embereken, illetve általánosságban a teremtett lényeken keresztül. Isten tehát „gyártja” a függvényeket, amelyekbe behelyettesíti a saját **x** értékeit és „kiszámolja”, hogy milyen **y**-ok jönnek ki. A teremtett lények szabadsága abban nyilvánul meg, hogy önként vállalják egy-egy függvény megtestesítését a teremtett világok valamely szintjén, és ha nem tetszik nekik a megoldás, akkor változtathatnak a függvényen, és így más **y** értékek lesznek az eredmények. Így alakítják a saját valóságukat.

A függvényeket a vallásokból ismert világtanítókon és isteni inkarnációkon keresztül mutatom be a végletekig leegyszerűsítve a függvénykapcsolatot, hogy az ideaminta lényegi elemei nyilvánvalóvá váljanak.

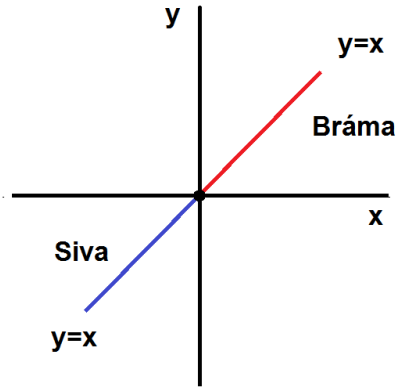

7.4 ábra
A teremtés (Bráma) és a pusztítás (Siva) függvénye

A hindu vallásból ismert félisten Bráma, az anyagi világ teremtője, az Ő feladata a progresszió (teremtés, fejlődés, kiáradás). Ő a legmagasabb Isten egy részhalmaza, aki a teremtés alacsonyabb szintjeinek megvalósításáért felelős. Őt az y=Cx (C>0) függvény írja

le (7.4 ábra). A C konstans, ami egy is lehet, ekkor az y=x függvény teljesül; az **x** értékek változtatás nélkül felelnek meg az **y** értékeknek. Ebben az esetben Bráma tudatossága Egység-nyi, azaz teljes egységben van istennel, nem különbözik tőle, Isten minden tulajdonságát (akaratát stb.) változtatás nélkül adja vissza, valósítja meg. Ez az istenmegvalósítás tökéletes formája. Ha a C kisebb, mint egy (0<C<1), akkor az egység állapota még nem valósult meg. Bráma tanulja a teremtést, ezért eleinte nem tudja egy az egyben leképezni az Istenből kiáradó információkat. Ha C>1, akkor sem jött lére az egység, ekkor Bráma mindent felnagyít, eltúloz, mai az eredeti információk torzításához vezet. A C=0 esetben Bráma éjszakája zajlik, ekkor nincs teremtés.

Minden olyan emberi lény, akinek a feladata az anyagi világban a teremtés, a Bráma ideamintát követi. Ha teremtési feladatként most egy ház megépítését tekintjük, akkor láthatjuk, hogy az emberek teremtenek viskókat és palotákat. Akik csak viskót képesek teremteni maguknak (C<1), azok nem tudták befogadni a teremtő energiákat és a teremtési törvényeket, míg a palotákat teremtők (C>1) eltúlozzák az építmény jelentőségét, teremtő energiáikat olyan megoldásokba fektetik, amelyet nem tudnak teljesen hasznosítani. Ez a teremtő energiák pazarlásával jár, amit lehetne fontosabb dolgok létrehozására is fordítani. Azokban a dolgokban, amelyeket nem tudunk teljesen kihasználni csak áll a teremtő energia (pénz, anyag, munkaidő), ami máshonnan hiányozni fog. A cél az lenne, hogy a C=1 megvalósuljon. Ebben az esetben a teremtés során az entitás egy Istennel (az emberre vonatkoztatva az atmannal). Ez a tökéletes teremtés, amely a lélek által motiváltan jön létre. A megteremtett dolog pontosan azt a célt, és pontosan úgy szolgálja, ahogy az szükséges. A C paraméter tehát a személyes faktor mértéke, amely az entitás megvalósított tudatosságát mutatja. A C=1 jelenti az Egység, az adott függvénykapcsolatban a tökéletesség elért állapotát.

Az y=x függvény a negatív x értékek tartományában is értelmezve van. Miért vehet fel istenben x negatív értékeket? Fontos megértenünk, hogy istenben minden tulajdonságnak, ami a teremtésben manifesztálódik, jelen kell lennie. A tulajdonságok azonban párban állnak, kiegyenlítve egymást, így semlegesek,

minősítés nélküliek. A teremtés kiáradása azt eredményezi, hogy a tulajdonságok szétválnak, a világ kétpólusúvá, duálissá válik. Ez a dualitás teszi lehetővé a megismerhetőséget, és a minősítések, kategóriák megjelenése biztosítja a választási lehetőséget. A teremtésben a negatívnak (károsnak) bizonyuló tulajdonságok negatív **y** értékkel nyernek leképezést. Léteznie kell tehát egy ideamintának, aki a negatív **y** értékeket, a regressziót (pusztulás, visszafejlődés, visszaáramlás) személyesíti meg az Univerzumban. Fejlődés nem létezhet időszakos pusztulási periódusok nélkül, mivel a teremtett világot időnként meg kell semmisíteni, hogy még tökéletesebb formában újrateremthető legyen. Ezt az entitást testesíti meg Siva[30], aki Bráma ellentétpárja, aki kiegészíti Őt, azáltal, hogy tökéletessé teszi a teremtést. Ők egymást váltó erők. Amikor a teremtés szünetel, akkor Siva aktív, és mindent teremtést elpusztít, függetlenül attól, hogy az „sikeresnek" vagy „sikertelennek" minősíthető. Amikor teremtés folyik, akkor Siva inaktív, mivel nem kapott jelet a pusztításra, ezért nem csinál semmit, vagyis az y=x=0 pontban tartózkodik. Ilyenkor Siva meditál, mondja a hindu szentírás. A sikeres teremtések azért vannak pusztulásra ítélve, mert a játék lényege a teremtési folyamat általi önmegismerés, és nem maga a teremtett világ megtartása az örökkévalóság (vagy a lények) számára. Miután mindenki istenben van, ezért örökéletű és elpusztíthatatlan, csak a teremtett világok és az anyagi testek pusztulnak el, aminek filozófiai szempontból semmi jelentősége, csak a lények kötődése eredményezi az efölötti sajnálkozást. A sikeres teremtési tapasztalat azonban megőrződik.

Amikor a teremtés létrejön, akkor az erők és az ellenerők szétválnak, létrehozva a kétpólusú (duális) világot. Látható azonban, hogy Istennek nem Siva az ellentétpárja, hiszen Sivát az y=Cx ($C \leq 0$) függvénykapcsolat jellemzi. Ő mindenkor Isten akarata szerint jár el, ilyen értelemben ugyanolyan szinten istenmegvalósított, mint Bráma (ha C=1).

[30] A Siva hívők a sivaizmus filozófiája szerint Sivát tartják a legfelsőbb istennek, ekkor ő a teremtő is, vagyis azonosnak tekinthető Brámával. Ez meggondolásainkon nem változtat.

Az ellenerőt az y= -x függvénykapcsolat jellemzi (7.5 ábra). Itt a függvény maga a negáció. A kereszténységben „Sátánként” definiálják az ellenerőt, a hinduizmusban egyszerűen Maya, aki mindent az ellenkezőjére fordít. Ez teljesen logikus. Ha Isten valamit meg akar tartani és fejleszteni kíván, akkor Maya, mint a kísértő erő megpróbálja romlásba vinni, ha Isten szándéka, hogy valamit elpusztít, akkor Maya megkísérli azt megőrizni. Emberi szempontból nézve: a szenteket kísérti, a gonoszokat támogatja. Na de ez csak egy függvény! Senki sem köteles neki engedelmeskedni! Ám hozzátartozik az önmegismerési folyamathoz, hogy mindent és mindennek az ellentétét meg kell vizsgálnunk magunkban és a

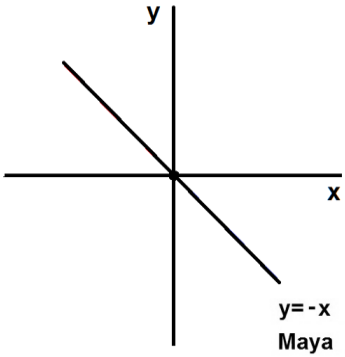

7.5 ábra
Az ellenerő (Maya) függvénye

világban, mert mindezek jelen vannak Istenben is. Amikor az ember a Sátánnal szembesül, akkor megvizsgálja önmagában az adott helyzet, cselekedet negációját. Mi lenne az eredmény, ha az ellenkező oldalról tekintenénk az eseményekre? Ezek után az ember dönthet, hogy melyik megoldást választja. Mind Bráma, mind Siva azt mutatja számunkra, van isten, és őt szolgálják, míg Maya azt mutatja nincs isten, nincs kit szolgálni. Ám ebben a pillanatban Maya lett az isten, így az istentagadók mind Mayát követik és őt szolgálják. Az anyag létezése istent szolgálja, mert általa istent lehet

megismerni, de ha az anyag megismerését anyagi vágyaktól vezérelten végezzük, akkor Mayát szolgáljuk. Az anyag önmagára irányuló megismerése sosem vezet ki az anyagi világból, mert hiába fedezzük fel, hogy intelligenciánk szellemi természetű, ha azt mindig csak anyaghoz, mint hordozóhoz, kapcsolva tudjuk elképzelni (ld. kiborgok). Maya nem tartozik az isteni archetípusok közé, őt Dhumavatin keresztül lehet megtapasztalni, amikor a jógi a daátba zuhanva saját tudatalattijában bolyong, és leszakad az isteni ideamintáktól.

A hindu hívők a buddhizmust eredeti formájában ateista (istentagadó) filozófiának tartják, és a hinduizmus ellentéteként fogják fel, mivel a hinduizmus kritikájából fejlődött ki. Mi azonban elfogulatlanul állunk ehhez a kérdéshez. A Buddha azt vizsgálta meg, hogyan lehetne a tapasztalati valóságot minél kevesebb axiómával leírni szemben a hinduizmus Atman-Brahman-dharma hármasságával. A Buddha által közvetített ideamintában a legközvetlenebbül megtapasztalható valóság a dharma (törvény), ezért a buddhizmusban sem a filozófiai megértéséhez, sem a gyakorlati alkalmazásához nem szükséges istent feltételezni, a rendszer csak a dharmán nyugszik.

Buddháról tudjuk, hogy nem tudta megkísérteni a Sátán, az y= -x megvalósítás, mert tisztában volt vele, hogy neki nem Mayát kell megnyilvánítania az Univerzum számára, hanem egy másik függvénykapcsolatot, ugyanakkor a hinduizmus (y=x) részleges tagadásából indult ki. Így jutott az y=1/x reciprok függvényhez, ami az y=x inverze (7.6 ábra). Elemezzük, mire is vezet ez a függvény? Ha **x** növekszik (mind a pozitív, mind a negatív tartományban), akkor y tart a nullához. Lefordítva, ha Isten hatása növekszik, Buddha átmegy meditatív állapotba, megnyilvánulatlan marad a külvilág számára, mert a Nirvánában önmaga belső fényében merül el (ez a nirvikalpa szamádi állapota). A többi létezőnél (akik nem érték el a nirvikalpa szamádi állapotát), isten hatásának növekedése az entitás feloldódását okozza (önálló tudatosságuk megszűnik).

Amikor Buddha minden energiát visszavon a külső megnyilvánulástól, akkor a női minőség (a prakriti, akit most Dhumavati testesít meg) magára marad, elkülönül a teremtőtől, és

minden, amit tartalmazott dermedtségbe kerül, de megőrződik a következő kiáradás számára. Valójában ezt jelenti a függvény szakadási pontja. Itt a legteljesebb mértékű az elszakadás a női és a férfi energiaminőség között. A koordinátarendszer középpontja (a függvény zéruspontja) az életfa daátjában található, itt szakad meg az istenhez vezető út, ami azt is jelenti, hogy ha a tudatalatti (aminek a megtestesítője Dhumavati) nincs kitakarítva, akkor az isten felé haladó beleesik a szakadékba, tudatossága lezuhan. Az életfában minden ponton szefirák (női erőket megtestesítő segítő entitások találhatók). A daátban a női minőség nem segít, mert nem segíthet, hiszen a tudatalatti kitakarítása nélkül nem lehet elérni a tökéletességet.

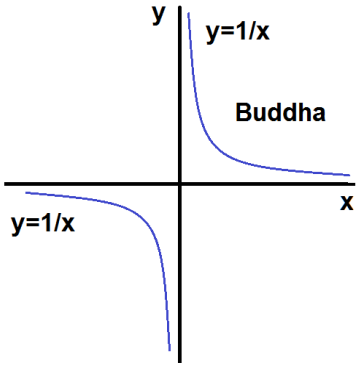

7.6 ábra
A buddhizmus, mint a hinduizmus inverze

Ha **x** közelíti a nullát (bármely irányból), akkor **y** tart a végtelenhez, vagyis ha Isten hatása közelíti a nullát, akkor Buddha átmegy Istenbe (ezzel szembesülünk most, amikor a Mahajana buddhizmus tanítása szerint Buddha Istenné vált). Maga Buddha ezt így mondta ki: „Ki nagyobb nálam?” illetve, „Aki engem lát a Törvényt látja, aki a Törvényt látja engemet lát.” Buddha ideaminta azonban nem veszi fel a nulla értéket semmilyen **x** érték esetén, mivel a függvénynek ebben a pontban szakadása van (nullával nem

lehet osztani). Olyan eset nem fordulhat elő, hogy semmilyen isteni tulajdonság nem hat, mert a Törvény örök. Ez egy indirekt bizonyítéka a buddhizmusban Isten létezésének:
„*Ezután a Kali-yuga kezdetén az Úr mint Úr Buddha, Andzsána fia jelenik majd meg Gaya tartományban, hogy félrevezesse azokat, akik irigyek az Istenhívőkre.*” [16]

A hinduizmusban el kellett hinni, hogy Isten van, akkor is, ha nem nyilvánul meg (x=0). Ilyenkor minden létező a tudatosságától függően felveszi az y=0 értéket (vagy tudatosan meditál, vagy öntudatlan állapotba kerül). A buddhizmus függvénykapcsolata kizárja az x=0 értéket a függvény értelmezési tartományából. Ha ugyanis Isten nem nyilvánul meg, akkor két eset van, vagy (valamely) Buddha lesz az Isten, vagy csak a Nirvána állapotában való tartózkodás az egyetlen valóság. Buddha feltárta ezt a függvénykapcsolatot isten és a teremtett lények között, ezáltal nincs szükség a hitre. Mostantól tudjuk, hogy a teremtettek számára két elméleti „végállapot” megtapasztalása lehetséges, az egyik a Nirvána, amelyben Isten hatása végtelen. Ez a teljes feloldódás Istenben, a lények számára viszont egyet jelentene a megsemmisüléssel, mivel ebben semmilyen egyéni tudatosság-folytonosság nem tartható meg. A másik végállapot, ha Isten valamely Nirvánát elért részhalmaza felveszi Isten szerepét, vagyis megnyilvánul és teremtővé válik. Az y=1/x függvény csak isteni inkarnációk által megnyilvánított függvénykapcsolat, teremtett lények nem tudják ezt megvalósítani. A jelenkori buddhizmusban Buddha a főisten, és a bódhiszatvák a félistenek és a hívők az y=x függvény pozitív szakaszán haladnak.

Most vizsgáljuk meg, milyen szerepe van ebben a játékban Jézusnak? Milyen függvénykapcsolatot hordoz az ideaminta, akit Jézus Krisztus testesített meg? Az ő függvénye (7.7 ábra) az y=C |x| (azaz y= C-szer abszolút érték x, C≥0). Függetlenül attól, hogy **x** pozitív vagy negatív értéket vesz fel, az ennek megfelelő **y** érték mindig pozitív.

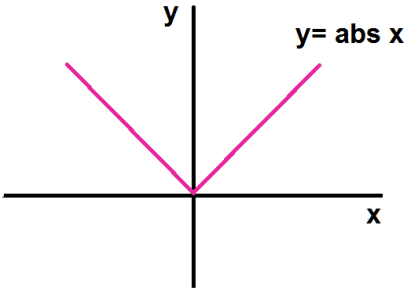

7.7 ábra
A krisztusi szeretet (Jézus) függvény

Negatív **x** értékek tartományában a hatást pozitívvá konvertálja, a pozitív **x** értékek tartományában pedig akár megsokszorozva adhatja vissza az isteni hatást. Jézus, amikor az ördögök kérték, hogy ne pusztítsa el őket, bevezette őket a disznókba, arra tanított, hogy ha megdobnak kővel, dobd vissza kenyérrel, a kereszten pedig kegyelmet kért a kínzói számára. Ez az isteni ideaminta a rossznak jóra fordítója. Akik fejlődni akarnak, azoknak az isteni erőket rendelkezésükre bocsájtja, akik nem akarnak változni, azok számára megőrzi az illúzióvilágot. Most már érthető az is, hogy mi volt az oka Jézus megkísértésének. Az y=abs x függvény a negatív x értékek tartományában hasonlóképpen fut, mint az y= - x. Mintha azt mondaná Maya (Sátán): Figyelj, te ugyanazt csinálod, amit én, szolgálj engem! Jézus azonban tudatában volt, hogy az y= - x nem azonos az y=abs x-el, mert más a szándék és a vezérelv. Jézus a legnagyobb teremtő erőt (Krisztuserő: Bráma teremtő ereje) és a megtartó erőt is képviseli, ami még a negatív hatást is pozitívra változtatja. Erre csak az abszolút szeretet (Szentlélek: Isten női aspektusa) képes.

A női minőséggel való egység lehetővé teszi, hogy a C a C=1-nél nagyobb értékeket is felvegyen, az istennel való egység megtartása mellett. A C> 1 esetén az isteni eredetű **x** megsokszorozva jelenik meg az **y** értékekben. A női minőség, a szeretet által, az isteni kegyelem kiáradását hozza létre a teremtett világban. Az abszolút szeretet nem pusztíthat el egyetlen létezőt sem, és senkit sem

kényszeríthet fejlődésre, mert mindennel és mindenkivel azonos, minden belőle származik, mindenki az ő gyermeke. Ha felé fordulunk, akkor a befektetett energiánkat megsokszorozva segít, ha elfordulunk tőle, akkor növeli a kegyelemi állapotot. A kegyelemmel teli szeretet mindenkit az adósává tesz, mindenkit hagy a saját ütemében fejlődni, ehhez azonban fenn kell tartania az illúzióvilágot (Mayát, a dualitást) a teremtett lények öntudatra ébresztése érdekében. Amikor C<1, akkor a függvényértékek növekedése kevésbé dinamikus, ilyenkor az entitás gyermeki kapcsolatban van istennel, amint azt Jézus igen gyakran hangsúlyozta. Ha valaki tartósan nem tud a kegyelemben megkapaszkodni, akkor előfordul, hogy átzuhan az y= -x függvény területén a negatív értékkészlet tartományába (negatív **y** értékek), és már nem lesz számára érvényes az y=abs x.

Aki a Legfelsőbb Személyben hisz vagy tudatosságát benne rögzíti, annak fejlődése exponenciális jelleget ölt. Ezt mutatja be szemléletesen a Krisna-Narayana-Kamalatmika ideaminta függvénye az $y=Cx^2$, amely minden x értékhez, annak négyzetesen növekvő **y** értékét rendeli (7.8 ábra). Az exponenciális növekedés annak köszönhető, hogy a függvényben jelen van a legmagasabb isteni princípium és annak a női princípiummal megélt magas szintű egysége. A szeretet és a kegyelem aspektus hatása itt is abban nyilvánul meg, hogy a negatív **x** értékekhez is pozitív **y** értékek fognak tartozni, vagyis isten mindent jóra változtató kegyelme jelen van az ideamintában. Ezen kívül megnyilvánul egy másik hatás, amit a tudatosság megjelenése tesz lehetővé, azaz eltűnik a Maya függvénnyel való átfedés. Egyértelmű, hogy amíg tudatlanság van, addig jelen van az illúzió. Akinek a tudatossága eljutott a Legfelsőbb Személy felismeréséig, annak a legnagyobb illúziója már szertefoszlott. A C értéke, mint egyéni paraméter, lehet $C \geq 0$. A C=0 érték itt is lehetővé teszi a meditatív elmerülést istenben. Ha $0<C<1$, akkor még kicsi az önátadási képesség, vagy a tudatosság, ekkor a görbe ellaposodik, lassúbb lesz a fejlődés üteme. Ezt az esetet a gyermeki vagy serdülőkori szerelmi viszony (Rádha) jellemzi istennel. Az egységtudatot (C=1) elérve azonban a függvény dinamikusan növekszik, ekkor az entitás isten tudatos társává válik

(Laksmi, Kamalatmika). Ehhez hozzájárulhat még C>1 esetén a kegyelem aspektus belépése, ha az entitás a tudatos szolgálatát ajánlja az isteni ideamintának.

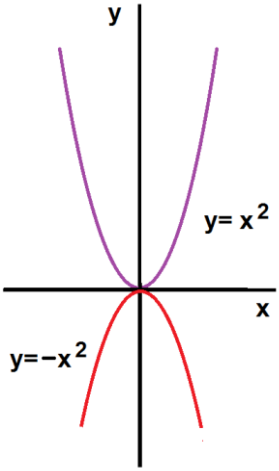

7.8 ábra
A Krisna-Narayana Kamalatmika függvény és ellentettje

Meg kell azonban jegyezni, hogy ha valaki C<0 egyéni paraméter értéket venne fel, annak ellenére, hogy tudatosságával felismerte a legmagasabb isteni princípiumot, akkor a függvény ugyanolyan exponenciális erővel löki át a negatív **y** értékek területére. Az $y= -x^2$ a tényleges ördög-démon függvény. Amíg a Maya függvény (y= -x) gyakran megtapasztalható az emberi lények számára, hiszen többé-kevésbé mindenki illúzióban van (ezt a függvényt csak azért neveztük Sátán függvénynek, mert a kereszténységben azzal azonosították), addig az $y= -x^2$ függvény csak ritkán vetül ki az anyagi világunk alsó szintjére. Ez a függvény nem tartozik az istenfüggvények közé. Egy entitás csak akkor kerülhet erre a függvényre, ha visszaélt a kegyelemmel, szeretettel és tudással, tudatosan szembe helyezkedik istennel, és az életére, hatalmára tör. Ekkor isten elpusztítja az entitást, ami egyet jelent az információs mező törlésével (csak az atman marad meg, amely a személytelen

Brahman sugárzásba kerül). Ilyen eseményekre Krisna életében találunk példákat.

Az isteni inkarnációk, félistenek továbbá az istenmegvalósítást követő emberek is szabadon választhatják meg az isteni ideamintákat reprezentáló függvényeket, és ha egyet tökéletesen megvalósítottak, akkor lehetőségük van egy másikon haladni, és azon istenmegtapasztalás birtokába kerülni. Ezt teszi pl. Mahavatar Babaji is, aki tökéletesen megvalósította Sivát, és ahelyett, hogy a teremtési folyamat hátralevő idejét meditációval töltené, várva, hogy majd elpusztítsa azt, belépett a Krisna-Narayana-Kamalatmika függvénykapcsolatba, amelynek a megvalósítása a Krisztustudat, amelyet Jézus Krisztus kétezer éve csak elindítani tudott. Ezek az ideaminták hasonlóan a hétköznapi élet szülői mintáihoz hatással vannak az emberekre, és beépülnek a tudatukba. Ám, amíg a szülői minták a hétköznapi tudat programjai és a hétköznapi élethez kapcsolódnak, addig az isteni ideaminták az istenmegvalósítás programjaivá váltak.

Isten teljes inkarnációi valamennyi függvénykapcsolatot képesek megnyilvánítani az Univerzum lényei számára. Krisna játszott a függvényekkel, egyikből szempillantás alatt váltott át a másikba, mutatva ezzel, hogy semmilyen kényszerpálya nem köti. Egy függvénykapcsolat tökéletes megvalósítása istenmegvalósítás ugyan, de attól még egy előírt pálya, egy meghatározott mozgástér, amelyről nem térhet le az entitás. Amikor maga Isten nyilvánul meg, akkor viszont a lényének a korlátok nélküliségét tapasztaljuk meg. Ezt teremtett lény nem tudja elérni, mert a rész sohasem azonos az egésszel. A rész képzelheti magát egésznek, és viselkedhet akként, de attól még részhalmaza marad a Teljességnek. Mindazonáltal még Krisna is csak rész volt, mert a Teljesség sosem nyilvánul meg egyidejűleg a maga teljességében még önmaga számára sem. A teremtett lények számára pedig még részhalmazként is felfoghatatlan.

A különböző vallások és az általuk mutatott megvilágosodási (önmegvalósítási) formák különbözőségének az oka, hogy ezek a filozófiai rendszerek más-más függvénykapcsolattal jellemezhetők, vagyis különböző gondolkodási séma (függvény) mentén haladnak.

A jelöltnek célszerű megismernie a választott filozófiai rendszerhez tartozó függvénykapcsolatot, hogy eldöntse, valóban a vágyott úton halad-e. Sokáig azt gondoltam, hogy egyik függvénykapcsolatból nincs átjárás egy másikba, most viszont tudom, hogy nincs ilyen korlát. És pont erről akartam megbizonyosodni.

Emberképletek (szintező függvény)[31]

Az istenfüggvények fejezetben definiáltunk egy y=f(x) függvényt, ahol az **x** értékek összességén az istenből származó összes tulajdonságot, gondolatot, sugalmazást, lehetőséget értettük, és az **y** értékek összessége adta meg, hogy ezek milyen hatást fejtenek ki az anyagi világban attól függően, hogy a függvény hogyan módosítja, vagy alakítja át az **x** értékeket.

Most nézzük meg, hogy lehetséges-e, az emberekre is létrehozni hasonló függvényeket, milyen meggondolások szükségesek ehhez, és milyen következtetéseket vonhatunk le belőlük? Itt most egységesen az $y=Cx^{j+i}$ függvényt választjuk. Az **x** az élőlény, amellyel kölcsönhatásba kerülünk. A kölcsönhatás okként szolgál, és okozatot hoz létre. Az **y** az okozat, amelyet mi emberek kiváltunk a környezetünkben, ám az okozat önmagunkra hat vissza, vagyis az **y** ránk fog vonatkozni, minket jellemez vagy minősít.

Ennek a függvénynek a segítségével számszerűsíthetjük a cselekedeteinket, sőt az **y** értékek alapján csoportokba sorolhatjuk magunkat szintek szerint, ezért a neve szintező függvény. Szükségtelen lesz a sokat bírált indiai kasztrendszert alapul venni, ami isteni szándék szerint sem a születés szerinti besorolás, ám a gyakorlatban mégis azzá vált, falakat emelve ezáltal ember és ember közé. Az általam javasolt matematikai számítást mindenki magának végezheti el, ezáltal önmagát minősítheti, és választ kap arra is, hogy

[31] A modell elvét Mahavatár Babaji adta át álmomban, amikor egy könyvet lapozott előttem, amiben olvasnom kellett. A könyvben matematikai összefüggések voltak, és a fejezetnek az volt a címe, hogy „szintezés”. Az elvet önállóan dolgoztam ki számítássá.

mit kellene tennie, hogy magasabb besorolást kapjon, hiszen szabadon játszhat a függvénnyel, kipróbálhat különböző helyzeteket, és kiszámíthatja a hozzájuk tartozó **y** értékeket, amelyek a besorolás alapját képezik. Mint minden függvény, ez is leegyszerűsítés, modell. Éppen ezért csak modellezésre használható, de mivel matematikai számításon alapszik, kevésbé alkalmas az ítélkezésre és a beskatulyázásra, mint más módszerek, hiszen napról napra változunk, és bármikor jobb belátásra térhetünk. A modell még életünkben szembesíthet bennünket azokkal a karmikus terheinkkel, amelyeket hordozunk, és a kiutat is megmutatja.

A függvény alapparamétereit az 7.2 táblázatban összegeztem. Az ***x*** értéke alapesetben 100 egység. Ez akkor érvényes, ha a kölcsönhatás ember és ember között történik, vagy emberre irányul, akkor is, ha az illető önmagában végez valamely tevékenységet. Ezt az értéket csökkenteni szükséges, ha a kölcsönhatás állatra vagy növényre irányul, ezt a ***z*** paraméter 10-as illetve 100-es osztóval veszi figyelembe, a környezeti terhelés esetén a ***z***=50, mivel ez embert, állatot, növényt, élettelen környezetet egyaránt érinthet.

A ***j*** és az ***i*** paraméterek ***x*** kitevői. A ***j*** paraméter az ember, aki cselekszik, tudatosságát mutatja. A modell öt tudatossági szintet különböztet meg, 1-el (alacsony elmetudat) jellemezzük azt az esetet, amikor az egyén ösztönszintű cselekvést végez, a motivációi a négyes csakra alattiak, a szeretet semmilyen formája nem jelenik meg a tevékenységében. A következő szint a magas elmetudat a 2-es kitevővel jellemezhető. Ebben az esetben a motivációk a négyes csakra vagy afölötti szintekről erednek. A harmadik szint a kauzális tudatosság, 3-assal, a negyedik a buddhi tudatosság 4-essel, és végül az ötödik az atman tudatosság 5-össel jelzett állapot. Az emberek általában nem folyamatosan vannak jelen egy-egy tudatállapotban, hanem a tudatállapotuk fluktuál, ezért elvileg átmenetileg valamennyit felvehetik az életük folyamán.

A ***j*** tudatszintet jelző paraméterhez adódik hozzá az **i** paraméter bizonyos tevékenységek során, amikor az ember a felsőbb világok lényeivel próbál kapcsolatba kerülni. Ilyen az imádkozás, mantra, meditáció vagy akár egy felfelé irányuló gondolat. Az angyalok, a megvilágosodott guruk, szentek hatását 0,1-el, az arkangyalok és

7.2 Táblázat
A szintező függvény alapparaméterei

$y=C(x/z)^{j+i}$			
Paraméter	**Értékei**	**Jelentés**	**Magyarázat**
x	100	ember	okok; az ember lehet önmaga és egy másik ember, akivel kölcsönhatásba kerül
z	1	ember	hatást csökkentő tényező más élőlényekkel való kölcsönhatás esetén
	10	állat	
	100	növény	
	50	egyéb	általános karma esete
y	±∞	okozatok	számított érték
j	1	elmetudat-1	alacsony elmetudat, ösztönszint, tudatosság a négyes csakra alatt
	2	elmetudat-2	magas elmetudat, tudatosság a négyes csakra fölött
	3	kauzális	tudatosság a kauzális szinten
	4	buddhi	tudatosság a buddhi szinten
	5	atman	tudatosság az atman szinten
i	0,1	angyal, guru	a tudatosság aktuális szintjét a tevékenység során emelő tényező
	0,25	arkangyal, félisten	
	0,5	isteni inkarnáció, archetípus	
C	±∞	konstans, számított	további paraméterek szorzata

félistenek hatását 0,25-el, míg az isteni inkarnációk és isteni archetípusok hatását 0,5-el vettem figyelembe. Ezek a paraméterek minden esetben az egyén pillanatnyi tudati szintjét jellemző értékhez adódnak hozzá.

A ***C*** konstans összetevőit a 7.3 táblázat tartalmazza. A ***P*** paraméter a tevékenység irányultságát mutatja. A ***P*** részletesebb kifejtése a 7.4 táblázatban található.

Az ***a*** paraméter maga a tevékenység, minden tevékenység egységnyi, ezt az egységnyi tevékenységet szorozzuk súlyfaktorokkal. Adott időegység alatt ***n*** darab tevékenység történik. Célszerű egy napot figyelembe venni. Az önismereten tanultak szerint a tanítvány este a függvény alkalmazásával is kiértékeli a napját.

A ***k*** súlyfaktor az egységnyi tevékenységet súlyozza a következők szerint: gondolat esetén az egység 100-al, szó esetén 10-el osztandó. A végrehajtott tett egységnyi. Az elmélyült meditáció azonban nem gondolatnak számít, mert a meditáció során teljesen koncentráljuk a tudatunkat egy adott témára, a meditáció tehát, mint koncentrált, fenntartott gondolat tettnek minősíthető. Épp így a mantra, és az ima csak akkor minősül szónak, ha hiányzik az elmélyülés. Nem lehet azonosnak tekinteni egy rutinból elhadart imát, egy kontemplációt magában foglaló imádkozástól. Ezért az elmélyült imát vagy mantrázást is tettként vesszük figyelembe.

A tettek további súlyozása aszerint történik, hogy mit okozott a lényeknek. A testi sértés, 10-el, a súlyos testi sértés 100-al, a gyilkosság 1000-el súlyosbítja az egységet, ha emberre vonatkozott a cselekedet. Enyhítő körülményként vehető figyelembe, ha az ölés állatra, növényre illetve a környezetre vonatkozott, ekkor az 1000-es értéket az 1. táblázat megfelelő **z** értékével (10-el, 100-al illetve 50-el) kell osztani.

Az ***m*** paraméter a tevékenységben érintettek számát mutatja meg, akikre a hatás irányul. Amennyiben a személy önmagára irányuló tevékenységet folytat, akkor ennek értéke egy. Az ***m*** értékét becsléssel állapítjuk meg, ha nem tudjuk pontosan.

Az utolsó paraméter ***t***, az idő értéke, vagyis hogy mennyi időt töltött az illető az adott tevékenységgel, szintén becsléssel állapítható meg.

7.3 Táblázat

A személyiséget, és a hatást jellemző további paraméterek

C, konstans, paraméterezése: $C=P*a_n*k*m*t$			
Paraméter	**Érték**	**Jelentés**	**Magyarázat**
P	+1	pozitív szándék	pozitív karma
	0	szándék nélküliség	nem eredményez karmát
	-1	negatív szándék	negatív karma
a	1	kölcsönhatás	egységnyi; ezt a hatást súlyozzuk a további paraméterekkel
n	1-∞	a hatások száma	időegység alatt végre-hajtott kölcsönhatások (nap, hó, év, élet)
k	1/100	gondolat	súlyfaktor: a szándék erejének mértéke
	1/10	szó	
	1	tett	
	1*10	testi sértés	a tett súlyosságának növelése, ha emberre vonatkozik
	1*100	súlyos testi sértés	
	1*1000	ölés, ember	
	1*100	ölés, állat	az ölés súlyosságának csökkentése
	1*10	ölés, növény	
	1*20	általános, egyéb	környezeti terhelés
m	1-∞	élőlények száma	akikre a hatás vonatkozik, akiktől a visszahatás érkezhet
t	1-∞	idő, perc	a hatás hossza

A 7.4 táblázatban részletezett ***P*** paraméter a szándék jellege szerinti irányultságot határozza meg. Pozitívnak tekintünk minden olyan szándékot, amelyet tiszta érzés (tiszta szeretet, együttérzés) vagy pozitív érzelmi állapot (érzelmi szeretet, szerelem, gondoskodás) motivált (miután tiszta érzéseket még kauzális szinten sem várhatunk el az emberektől). A pozitív szándékot pozitív karmaként definiáljuk, és pozitív értékeket rendelünk hozzá, ami mutatja, hogy általa milyen mértékben emelkedik a létező. Alapvetően az egyén spirituális felemelkedését szolgáló tevékenységeket és a másokról való szeretetteljes gondoskodást tekintjük pozitív karmát teremtő szándéknak. A munka szintén pozitív karmát teremt, mivel a társadalom fennmaradását szolgálja.

Ilyen szempontból nemcsak az alkotó munka (gazdálkodás, tervezés, építés stb.) a fejlesztés, segítés (tanítás, egészségügyi, szociális gondoskodás stb.), hanem a takarítás, szemétszállítás, háztatás vezetés is értéket jelent. Összességében minden munkát, amelyet a társadalom díjaz (még ha spirituális szempontból nincs is jelentősége, pl. versenysport) pozitív karmikus cselekedetnek minősítünk, mert lehetőséget ad az egyén képességeinek fejlesztésére és pszichoszociális fejlődésére. A szexualitás szeretettel teli megélését is pozitív szándéknak tekintjük, mivel a célja, hogy az egyén megossza a másik személlyel a szeretetét, életenergiáját és energiatestének információit. Ez akkor jöhet létre, ha egység alakul ki a résztvevők között.

A szándék nélküli vagy semleges (0 értékű) tevékenységek azok, amelyek az egyén szórakozására vagy az időtöltésre szolgálnak, amelyek nem hordozzák a spirituális felemelkedés lehetőségét. A sport pl. igen hasznos a fizikai test karbantartása céljából, önmagában mégsem eredményez spirituális evolúciót, hasonló mondható el az emberek közötti tartalmatlan csevegésről is.

A negatív szándékot negatív karmaként definiáljuk és -1-el vesszük figyelembe. Negatív szándéknak tekintünk minden rombolásra, pusztításra irányuló tevékenységet, továbbá a negatív indulatok, érzelmek, előítéletek által motivált cselekedeteket, szavakat, gondolatokat, másik testi épségében való károkozást és az

7.4 Táblázat
A ***P*** paraméter értelmezése

Érték, Magyarázat	**Leírás**
+1 építő, segítő, felemelő szándék; pozitív érzelmek, érzések (szeretet, együttérzés)	az egyén spirituális felemelkedését szolgáló tevékenység (ima, meditáció, mantra, jóga, tanfolyamok, beavatások, tanulás)
	más lényekről (ember, állat, növény) való szeretetteljes gondoskodás, törődés
	munka saját felemelkedés vagy mások segítése céljából
	a szexualitás szeretettel teli vagy tantrikus átélése
0 szándék nélküli, karmát nem teremtő tevékenység, időtöltés	szórakozás (mozi, színház, koncert, TV, diszkó stb.), olvasás (szórakoztató könyvek)
	sport
	hobbi (hímzés, bélyeggyűjtés stb.)
	csevegés hétköznapi témákról
-1 bántó, sértő, pusztító, romboló szándék; negatív érzelmek, indulatok, ítéletek;	a spirituális felemelkedést hátráltató tevékenység (bosszúállás, átok stb.)
	saját vagy más lények (ember, növény, állat) testi épségében való károkozás
	önpusztító tevékenység (alkohol, kábítószer, dohányzás stb.)
	a szexualitás ösztönszintű, vagy önző vágyakat kielégítő végzése
-1 fizikai, energetikai környezetszennyezés	a levegő, víz, talaj szennyezése anyagi szinten
	energetikai szennyezés (elektromos, mikrohullámú készülékek stb.)
	az életenergia pazarlása, nem a felemelkedést szolgáló felhasználása

önpusztító tevékenységet (pl. a versenysport is ide tartozik, ha a test összetevőit károsító módszerek alkalmazásával jár együtt). A szexualitásnak az önző, csak önmaga kielégülésére figyelő, ösztönszintű megélését is a negatív karmát teremtő tettnek tekintjük. Ide sorolható még egy általános, minden embert érintő negatív karma, amely a környezetszennyezéssel függ össze bármely szinten is történjék az. Az életenergia pazarlása alatt azt értjük, hogy az emberi lények nem a fejlődésükre fordítják az istentől a kapott életenergiát, hanem a saját szórakozásukra. Maga a szórakozás tehát nem termel karmát, de van egy összetevője, ami az életenergia felhasználásával függ össze, és ezt a tevékenységről leválasztva negatív karmát termelőnek tekintjük.

A paraméterek felhasználásával kapott függvény az első tevékenységre vonatkoztatva:

$$\mathbf{y(1)= P*a_1*k*m*t\ (x/z)^{j+i}}$$

Hasonlóan számoljuk az ***y*** értékeket valamennyi tetszőleges tevékenységünkre pl. a nap folyamán. Az így kapott ***y*** értékek nagyon különbözőek lesznek, emiatt az adatokat normálni kell. Ez a művelet azt jelenti, hogy az egyes ***y*** értékeket el kell osztani az ***y*** értékek összegével [pl. y(1)/Σy, y(2)/Σy stb.]. Az *y* értékek összegének (Σy) kiszámításánál a negatív ***y*** értékek abszolút értékét kell tekintetbe venni. Ezek után az ***y*** értékeket az ***x*** kitevői szerint, valamint a P előjelét figyelembe véve csoportosítjuk a 7.5 táblázat szerint.

Ez úgy vitelezhető ki a gyakorlatban, hogy a tanítvány a nap végén felveszi a táblázatba a legfontosabb tevékenységeit, amelyekre emlékszik, majd jellemi azokat a paraméterek megadásával, és kiszámolja az **y** értékeket (pl. egy excel táblázat segítségével). Utána az önismereti gyakorlat végrehajtásával kiegészítheti és korrigálhatja táblázatát, hogy teljesen őszinte legyen magához. Ha pl. fél órát imádkozott, de abból csak öt perc volt elmélyült, akkor 25 percet gondolatnak, öt percet pedig tettnek számítson be. Túl sok értelme nincs annak, hogy magára nézve pozitív irányban csaljon, mert azzal csak önmagát csaphatja be, és a saját fejlődését hátráltatja. Ilyen

7.5 Táblázat
Szintezés a függvénnyel

Függvény szintek	**Paraméter, j, P**	**Megjegyzés**
$y_-/\Sigma y = y_-(norm)=$ $Pa_1*k*m*t*x^{j+i}/\Sigma y$,..., $Pa_n*k*m*t*x^{j+i}/\Sigma y$	P= -1, $1 \leq j \leq 5$	abs [y(-)] > y_1, y_2, y_3, y_4, y_5 kaszton aluli szint; alsó világok
$y_1/\Sigma y = y_1(norm)=$ $Pa_1*k*m*t*x^{1+i}/\Sigma y$,..., $Pa_n*k*m*t*x^{1+i}/\Sigma y$	P=1, $1=j < 2$	$y_1 > y_2, y_3, y_4, y_5$ 4. kaszt; életfa 1. kert
$y_2/\Sigma y = y_2(norm)=$ $Pa_1*k*m*t*x^{2+i}/\Sigma y$,..., $Pa_n*k*m*t*x^{2+i}/\Sigma y$	P=1, $2=j < 3$	$y_2 > y_1, y_3, y_4, y_5$ 3. kaszt; életfa 2. kert
$y_3/\Sigma y = y_3(norm)=$ $Pa_1*k*m*t*x^{3+i}/\Sigma y$,..., $Pa_n*k*m*t*x^{3+i}/\Sigma y$	P=1, $3=j < 4$	$y_3 > y_1, y_2, y_4, y_5$ 2. kaszt; életfa 3. kert
$y_4/\Sigma y = y_4(norm)=$ $Pa_1*k*m*t*x^{4+i}/\Sigma y$,..., $Pa_n*k*m*t*x^{4+i}/\Sigma y$	P=1, $4=j < 5$	$y_4 > y_1, y_2, y_3, y_5$ 1. kaszt; életfa 4. kert
$y_5/\Sigma y = y_5(norm)=$ $Pa_1*k*m*t*x^{5}/\Sigma y$,..., $Pa_n*k*m*t*x^{5}/\Sigma y$	P=1, $5=j$	$y_5 > y_1, y_2, y_3, y_4$ kaszton felüli szint; életfa 5. kert

nincs annak, hogy magára nézve pozitív irányban csaljon, mert azzal csak önmagát csaphatja be, és a saját fejlődését hátráltatja. Ilyen táblázatot szükségtelen minden napra elkészíteni, legcélszerűbb egy átlagos, valamint egy átlag fölötti és egy átlag alatti napra. Ez alatt azt értem, hogy az átlag fölötti napon az átlagosnál többet, míg az átlag alattin annál kevesebbet foglalkozott a lelki fejlődésével. Így kap három olyan táblázatot (ábrát), amely jellemezni fogja az általa elért spirituális szintet.

Hasonló elv szerint történik a halált követő önértékelés, hiszen ebben a fejezetben a szellemi világ ideamintája lett matematikai formulákba öntve. A különbség csak annyi, hogy az entitás csak azokat a cselekedeteit fogja minősíteni, amelyek negatív karmaként maradtak, amelyeket nem tudott feldolgozni, és önmagának megbocsájtani.

Igen valószínű, hogy ezt a módszert a kauzális szint alatti tanítványok nem fogják használni, de arra megfelelő, hogy számukra is ki lehet számítani az adatokat, és megmutatni nekik számszerűen, hogy mennyi karmát gyűjtenek a tevékenységükkel, hátha ez jobb belátásra készteti őket.

A továbbiakban néhány személyiségprofilt mutatok be mintaszemélyek felhasználásával, kilenc tevékenységet véve alapul. A személyiség profil létrehozásakor az élet során a legjellemzőbb és az életminőséget meghatározó tevékenységeket számszerűsítjük a modell felhasználásával, feltételezve, hogy a tudatossági szint közel stabil. A számszerűsítésben a semleges (P=0) adatok nem szerepelnek, tekintve, hogy azok nulla ***y*** értéket eredményeznek.

I. Első példánk Joe, akit 1-es tudatállapot jellemez. Foglalkozása: idénymunkás a növénytermesztésben, nős, két gyermeke van, alkoholista (7.6 táblázat, 7.9. ábra).

Elemzés:

Joe az a személyiségtípus, akit az ösztönszintről ébredő nyers erőszak jellemez, és ez lesz a személyiségprofilját meghatározó fő tényező. Emellett szinte bármit csinálhat, annak jelentősége eltörpül

7.6 Táblázat
Joe személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tevékenység leírása
1	2 órán keresztül ivott egy kocsmában
2	1 órán keresztül szitkozódott, 10 embert említve
3	10 percig verte (testi sértés) a családját (3 főt)
4	gondolatban istent káromolta fél órán át
5	haverját (2 perc alatt) megütötte úgy, hogy meghalt
6	1 órát imádkozott istenhez
7	kiszedett 50 fej salátát 10 perc alatt
8	10 percig brutálisan (súlyos testi sértés) erőszakolt egy nőt
9	60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezetszennyezés)

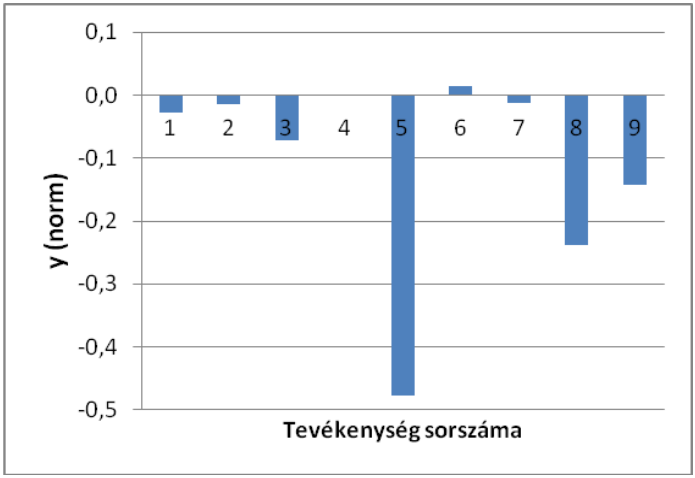

7.9 ábra
Joe személyiségprofilja a modell számítás alapján

az erőszakos viselkedésmód mellett. Az önsors rontással (alkoholizmus) gyűjtött karma még ledolgozható lenne, ennek a (alkoholizmus) gyűjtött karma még ledolgozható lenne, ennek a tevékenységnek az igazi veszélye az alkoholos befolyásoltságban elkövetett erőszak, amely az indulatok kontrollálatlansága miatt gyilkossághoz vezet. A börtönben töltött évek során eszébe jut ugyan isten, de mivel a legalacsonyabb tudatossággal fordul felé, alig lesz hatása. A büntetés letöltése után megpróbál beilleszkedni, de a kiéletlen nemi vágy ismét erőszakos cselekményre készteti. Visszaesőként szabadulva már kevés esélye van a felemelkedésre, számára ez az élet a megtapasztalások, nem pedig a megértések korszaka. A személyiségfejlődésnek ezen a szintjén ─ aminek a lényege az istentől való elszakadás, és a magasabb önkontrol hiánya ─ szükségeképpen át kell esni valamely életben. Ezt azonban meg lehetne tenni kevésbé drasztikus élethelyzetek megtapasztalásával is, de ahhoz külső segítségre lenne szükség, ami Joe számára nem adatott meg. Gyermekkorában hasonló durva légkörben nőtt fel, és ezt a mintát látta, a tudatossága pedig kevés volt ahhoz, hogy felülírja. Ebben az életben sok negatív karmát gyűjt, és ez az alsó világok felé húzza a halált követően. Az alsó világbéli megtapasztalásokra adott reakcióitól függ, hogy a következő életében felfelé vagy lefelé indul-e el. Legvalószínűbb, hogy a következő inkarnációja során önmagán tapasztalja meg mindazokat a cselekedeteket, amelyeket másokon elkövetett. Joe a kasztok alatti kategóriába tartozik.

II. Második példánk Mary, akit szintén 1-es tudatállapot jellemez. Foglalkozása háztáji gazdálkodó, férjezett, két gyermeke van, háztartásbeli (7.7 táblázat, 7.10 ábra).

Elemzés:

Mary Joe ellentétpárja. Szintén 1-es tudatossággal jellemezhető személy, de alaptulajdonsága a segítőkészség, és a jóindulat. Mindenkinek segít. Szereti a növényeket és az állatokat, szívesen gondozza őket, és főleg ezekkel gyűjt jó karmát magának. Időnként levág pár állatot a családjának, hogy elfogyasszák, ennek a negatív

7.7 Táblázat
Mary személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tevékenység leírása
1	2 órán keresztül segített a szomszédoknak (2 fő)
2	1 órán keresztül 10 embernek háztartásvezetési tanácsokat adott
3	fél órát bevásárolt a családjának (3 fő)
4	10 percet istenre gondolt
5	1 órát gondozta a növényeit (1000 növény)
6	100 állatot gondozott 1 órát
7	1 állatot levágott 10 perc alatt
8	szexelt a férjével 20 percig, aki 1-es tudatállapotú
9	60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezetszennyezés)

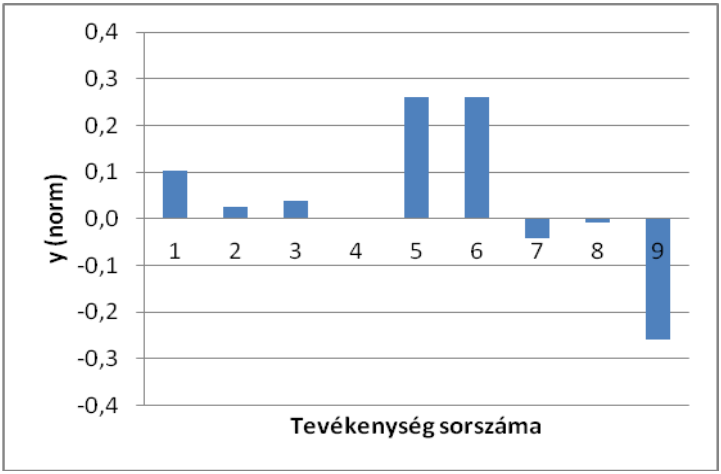

7.10 ábra
Mary személyiségprofilja a modell számítás alapján

hatását bőven kompenzálja az a gondoskodás, amivel a többi állatot körülveszi. Az ő gondolkodásában az állat azt a célt szolgálja, hogy megegyék, hiszen azért tartja őket. Szexuális tevékenységének lényege a nemi ösztön kielégítése. A férjét megbecsüli a maga módján, de nem igazán jut el a tudatáig, hogy lehetne magasabb sztenderdek szerint is élni, mivel ugyanazt az életformát folytatja, amit a szüleinél látott. Noha a pozitív karmája több mint a negatív, ez az életforma kevés lesz számára az előrelépéshez. Isten felé fordulása is csak formális, megszokásból táplálkozik. Noha eszébe jut néha pozitív gondolatként isten, ez kimerül a templomba járásban. Következő életeiben hasonló szintet fog megvalósítani, és mindaz ideig ezen a szinten járja az életiskolát, amíg valami „csoda" nem történik. Leszülethet hozzá egy emelkedettebb lélek gyermeknek, aki felemeli a családot, vagy valamilyen traumatikus megtapasztalás kiemeli őt az anyagi felfogásból. Ha előírt kötelességeit odaadással végzi, a lassú felemelkedés vár rá, amit egy váratlan isten felé fordulás felgyorsíthat. Mary a negyedik kasztba tartozik.

III. Harmadik példánk Jack, akit a 2-es tudatállapot jellemez, a köznyelv szerint a „jóember". Foglalkozása: idősgondozó, nős, két gyermeke van, hobbija a kertészkedés és a kutyái (7.8 táblázat, 7.11 ábra).

Elemzés:

Jack fő jellemvonása a magas elmetudat (2-es szint), amit a pozitív szándékú emocionális szeretet jellemez. Szereti a növényeket, állatokat, embereket, gyermekeit, feleségét függetlenül attól, hogy milyen viszonzást kap. Jól látható, hogy Jack profilját döntő mértékben a gondoskodás (gyermekeiről, más emberekről) és kisebb mértékben az angyalokkal való kapcsolat határozza meg. Szinte mindegy mit csinál a növényekkel, a kutyáival, ezek elenyésző mértékben határozzák meg a pozitív karmáját. Ez általánosságban is igaz, egy állatvédő vagy növénybarát sokkal kevesebb pozitív karmát gyűjt a tevékenységével, mintha ugyanazt az időt az emberekkel való foglalkozásra fordítaná. Jack hívő ember, szereti istent, de nincs róla

7.8 Táblázat

Jack személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tevékenység leírása
1	szeretettel (magas elme tudat) gondozta a kertjében található növényeit (100 db) 2 órán keresztül
2	1 órát sétáltatta 2 kutyáját magas elme tudatban
3	4 emberről szeretettel gondoskodott 1 órán át
4	2 órán át focizott 2 gyermekével
5	10 percig hangosan imádkozott istenhez
6	30 percig meditált 2 angyallal
7	1 állatot levágott 10 perc alatt
8	20 percig szeretkezett a feleségével, aki 2-es tudatállapotú
9	60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezetszennyezés)

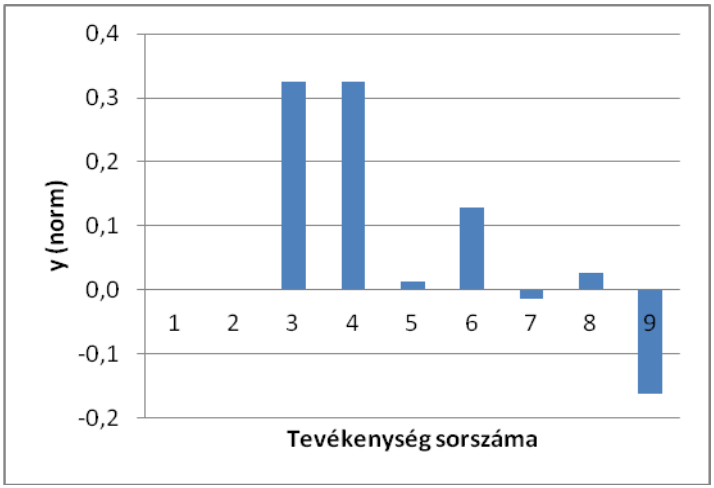

7.11 ábra

Jack személyiségprofilja a modell számítás alapján

az időt az emberekkel való foglalkozásra fordítaná. Jack hívő ember, szereti istent, de nincs róla megtapasztalása, ezért imádkozása nem elég elmélyült, így keveset tud általa emelkedni. Az angyalokat viszont tapasztalja, és nagyon szereti, ezért az angyalmeditációkban el tud mélyedni. Ez számára a fő emelkedési lehetőség a másokról való gondoskodáson kívül. Ő is húsevő, maga vágja le a háztartásában nevelt állatokat táplálkozás céljából. Összehasonlítva a 7-es tevékenységet (állat leölése) Jack profiljában a Mary profiljában tapasztaltakkal, azt látjuk, hogy Jacknél kisebb negatív karmát okoz. Ennek oka, hogy Jack több pozitív karmát gyűjt, így a normálás során a negatív karmák kisebb súllyal jelennek meg. Ez a valóságban is így működik. Az elkerülhetetlen vagy az életformából adódó negatív karmát pozitívval kell ellensúlyozni. Jack a megélt szeretet és az angyalok kegyelme által emelkedhet, és a következő inkarnációjában egy következő szintre léphet. Jack a harmadik kasztba tartozik.

IV. Negyedik példánk Kate, akit a 3-as tudatállapot jellemez. Foglalkozása: irodai dolgozó, férjezett, két felnőtt gyermeke van (7.9 táblázat, 7.12 ábra).

Elemzés:

Kate szereti az élőlényeket, szívesen gondozza a növényeket, és állatmentő is. Mindezen tevékenységeknek azonban elenyésző hatása van a személyiségprofiljára, mivel a meghatározó tényező, hogy tudatosan keresi istent. Elmélyülten meditál az angyalokkal. Nála sokkal nagyobb hatást fejt ki ez a tevékenység, mint Jacknél, mivel Katenek magasabb a tudatossága. Rendszeresen gondol istenre, és egy félisteni mantrát is gyakorol, de gondolata és mantrázása még nem elég koncentrált és tartós. Látható, hogy amikor sikerül a tudatát istenre koncentrálnia egy rövid ideig, akkor azzal feleakkora pozitív karmát gyűjt, mint a sokkal hosszabb angyalmeditációkkal. Noha ő is húsevő, de direkt módon nem öl állatot (ezt a modell nem különbözteti meg), mégis Katenél sokkal kisebb negatív karma keletkezik a húsfogyasztás által, mivel sokkal több a pozitív karmája, mint az előző eseteknek. Férjével egymás személyiségét kölcsönösen

7.9 Táblázat

Kate személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tevékenység leírása
1	30 percig 2 angyallal meditált (tettnek minősül) kauzálisban
2	30 percig istenre gondolt kauzálisban
3	30 percet mantrázott (félisteni mantrát) kauzálisban
4	1 órát gondozott 1000 növényt
5	1 órát szánt arra, hogy megmentsen egy állatot
6	5 percig sikerült istenre koncentrálnia kauzálisban
7	megette egy állat húsát 10 perc alatt
8	fél órát szeretkezett a férjével, aki 2-as tudatállapotú
9	60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezetszennyezés)

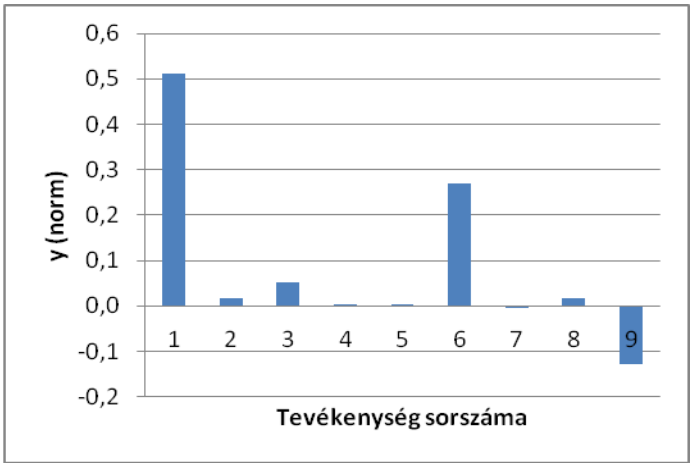

7.12 ábra

Kate személyiségprofilja a modell számítás alapján

elfogadva és tisztelve szeretkeznek. Ha a nő alacsonyabb tudatosságú férfival folytat szexuális tevékenységet, akkor ez a tudtaállapotát befolyásolhatja, mivel a nő befogadó princípium, ezért a két személy átlagos tudatossága lett figyelembe véve a számításnál. Katenek jó esélye van arra, hogy ha élete végéig kitart a meditációi mellett, és fokozza az elmélyülést, akkor még ebben az életben elérheti a moksát (a felszabadulást a létkörforgásból) és a harmadik kert lakója lesz. Kate a második kasztba tartozik.

V. Ötödik példánk Lisa, akit a 4-es tudatállapot jellemez. Foglalkozása: spirituális tanító. Férjezett. A tudatos istenmegvalósítás útján jár (7.10 táblázat, 7.13 ábra).

Elemzés:

Lisa élete a spirituális önmegvalósításról szól. Nála azt tudjuk összehasonlítani, hogy milyen hatásai vannak a különböző spirituális tevékenységeknek az életére a modell alapján. Minden buddhi tudatban végzett tevékenység tettnek minősül függetlenül attól, hogy azt szavakkal vagy gondolatban hajtja végre az elmélyülés mélysége miatt. Saját tudatosságát tovább emeli a félisteni vagy isteni kegyelem. Látható, hogy ugyanolyan időtartammal végzett hatha jógagyakorlat, amit a saját tudatossága szintjén végez kisebb emelkedést tesz lehetővé, mint a mantra egy félistenhez, és ez szintén kevesebb eredménnyel jár, mint a meditáció istennel, ha a tudatállapot végig stabil. Ezekhez a magas spirituális tevékenységekhez képest elenyésző hatása van annak, hogy mit eszik (növényt vagy állatot). A másik kiugróan magas emelkedéssel járó tevékenység az, ha valaki más személyeknek adja át a tudását, mert ezzel más személyeket is emel. Ezen a tudatossági szinten mindegy, hogy tanít vagy szerelmeskedik, ugyanis az utóbbi esetben is tanít, mert a szeretet, az energia és az információ kicserélődik. Ennek a feltétele az, hogy a szexuális tevékenység közben ne essen le a tudatossága alacsonyabb szintre, és ennek a biztosítéka a tantrikus szeretkezés egy megfelelő partnerrel. Az általános negatív karma, amelyet minden profilnál ugyanolyan adatokkal vettünk figyelembe,

7.10 Táblázat

Lisa személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tevékenység leírása
1	30 percig hatha jógázott buddhi tudatban
2	30 percig mantrázott félistenhez
3	30 percet meditált istenen
4	megevett 10 sárgarépát 10 perc alatt
5	megette egy állat húsát 10 perc alatt
6	10 embernek beszél istenről 30 percet buddhi tudatban
7	1 órát foglalkozott 2 tanítvánnyal buddhi tudatban
8	1 órát tantrikusan szerelmeskedett a férjével, aki 4-es tudatállapotú
9	60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezetszennyezés)

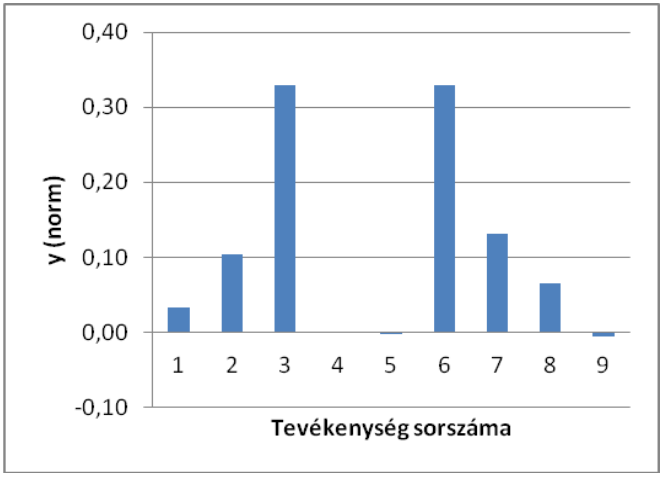

7.13 ábra

Lisa személyiségprofilja a modell számítás alapján

Lisánál sokkal kisebb súllyal mutatkozik meg, köszönhetően a sok pozitív karmának. Lisa még ebben az életben elérheti a moksát és jó esélye van arra, hogy az ön- vagy istenmegvalósítás valamely formáját is. Nem szükséges újjászületnie, a 3. vagy 4. kert lakója lesz. Megszülethet azért, hogy isten más aspektusát is megvalósítsa, vagy az istenhez vezető utakat hirdesse az embereknek. Lisa az 1. kasztba tartozik.

VI. Ötödik példánk Dick, akit a 4-es tudatállapot jellemez. Foglalkozása: (szürke) mágus. Nős (7.11 táblázat, 7.14 ábra).

Elemzés:

Dick az a személyiség, aki el tudja érni 4-es tudatállapotot, emiatt azt hiszi a törvények fölött áll, és olyan tevékenységeket is végez, amelyek nincsenek összhangban a kozmikus törvényekkel. Nem észleli, hogy a tudatossága ilyenkor leesik (itt 3,5-el vettük figyelembe). Emiatt a pozitív karmát eredményező tevékenységek (tanítás, gyógyítás) mellett jelentős negatív karmát gyűjt. A mágiatanítás, noha spirituális tevékenység ugyan, de nem vezet istenhez, ezért nem vehető 4-es tudatállapottal tekintetbe. Ha valaki akadályozza céljai elérésében azzal szemben olyan mágikus trükköket alkalmaz, amelyek halált vagy súlyos betegséget okoznak. Ezekhez a tevékenységekhez képest a húsevés és az általános kollektív karma is jelentéktelen hatással bír. Ez a példa azt szeretné demonstrálni, hogy a spirituális tudás felhasználása, ha a szándék nem tiszta, súlyos karmikus terhet eredményezhet olyan személynél is, aki kijuthatna a létkörforgásból. Ha a mágus szándékai nem tiszták, a tevékenységei során észrevétlenül csúszik át a fehér mágiából a szürkén át a feketébe. Dick, ha nem kap valamilyen figyelmeztetést a magasabb tudatosságától, vagy nem hallgat arra, és így folytatja, akkor a következő életében egy vagy akár két tudatszintet is visszaléphet, vagyis elveszíti a mágikus képességeit, mivel visszaélt azokkal.

7.11 Táblázat
Dick személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tevékenység leírása
1	2 órát tanít 100 embert mágiára (3,5-ös tudatállapotban)
2	20 embert meggyógyít 2 óra alatt (4-es tudatállapotban)
3	30 percig tantrikusan szeretkezik a szeretőjével
4	60 perc bánatot okoz a feleségének (a szeretője miatt)
5	20 ember befolyásol 30 perc alatt (3,5-ös tudatállapotban)
6	energiával megöl 1 embert 30 perc alatt (3,5-ös tudatállapotban)
7	2 embernek súlyos betegséget okoz 60 perc alatt (3,5-ös tudatállapotban)
8	1 állat húsát elfogyasztja 10 perc alatt
9	60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezetszennyezés)

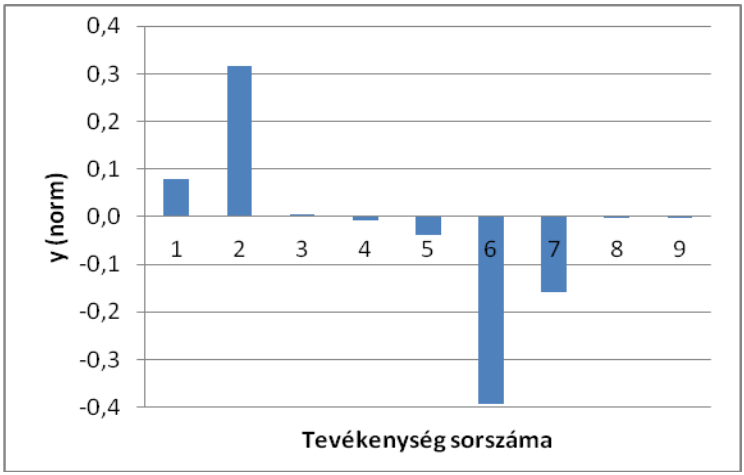

7.14 ábra
Dick személyiségprofilja a modell számítás alapján

VII. Hetedik példánk John, akit az 5-ös tudatállapot jellemez. Önmegvalósított jógi (7.12 táblázat, 7.15 ábra).

Elemzés:

John önmegvalósított jógiként az atman tudatosságot éli minden tevékenysége során, mindegy, hogy meditál, japázik vagy gyógyít. A tanítás vagy az írás során a tudatállapotát tudatosan lejjebb hangolja, hogy képes legyen rezonanciába kerülni az emberekkel. A tevékenységének hatását az időtartam és a megérintett emberek száma fogja jellemezni. Még ezen a szinten is lehet negatív karmát gyűjteni a növényi táplálkozással, továbbá azzal, ha pl. végigsétál az avaron, és eltapossa a rejtőzködő hernyókat. Ezeknek az eseményeknek a hatása azonban észrevétlen marad egy ilyen személyiségprofil esetén. John, mint atman megvalósított jógi a 4. és 5. kert határára kerülhet, és attól függően, hogy az atmant mely istenformának ajánlja fel szolgálatra, bekerülhet a transzcendentális világba. John kasztok fölötti kategóriába tartozik.

7.12 Táblázat

John személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tevékenység leírása
1	50 embernek beszél 1 órát (tudatállapot: 4,5)
2	1 órát meditál atman tudatban
3	2 órát japázik (teljesen elmerülve istenben)
4	meggyógyít 5 embert 1 óra alatt
5	napi egy órát ír (tudatállapot: 4,5), amit napi 10 ember olvas el
6	megeszik 30 perc alatt 5 zöldséget
7	séta közben eltapos 30 perc alatt 10 bogarat
8	2 órát elmélyülten istenre gondol (meditáció)
9	60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezetszennyezés)

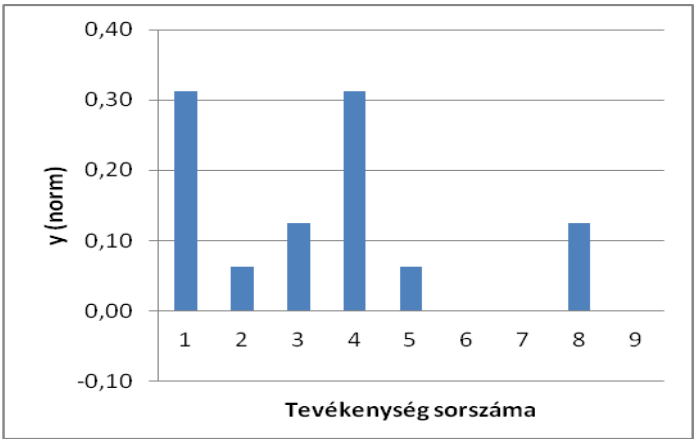

7.15 ábra
John személyiségprofilja a modell számítás alapján

A személyiségprofilokból levonható következtetések

A személyiségprofilok alapján néhány általános megállapítás tehető:
1. A vallási kultúrák szexuális tevékenységgel kapcsolatos negatív megítélését és tiltását a modellszámítások alapján nem sikerült igazolnom. Ugyanis az olyan tevékenységhez, amely szeretetben, harmóniában és egymást kölcsönösen elfogadva történik, nem kapcsolhatok negatív paramétert, ez ellentmondáshoz vezetne, a modell nem lenne konzisztens. A modell tett és tett között, csak a szándék szerint tesz különbséget. Ha pedig a szándékban nincs negatív összetevő, akkor ahhoz pozitív paraméter kapcsolandó. Ezért csak akkor adhattam negatív paramétert a szexualitáshoz, ha az ösztönszinten, és egyoldalúan zajlik. Ezek alapján az a következtetésem, hogy ha elfogulatlanul szemléljük, és semmilyen előzetes kulturális örökség nem befolyásol bennünket, akkor a szexuális tevékenység vallások általi tiltása nem indokható, ugyanis isten is csak a szándék szerint tesz különbséget tett és tett között. Ezért a modell helyesen adja vissza az isteni törvényt. Másfelől

figyelembe kell venni, hogy a szexuális tevékenység együtt járhat a tudatosság leesésével. Ha a nő befogadó és a férfi alacsonyabb tudatosságú, akkor emiatt a tevékenység időtartamára a két tudatosság átlagát használtam. Férfi esetében viszont a tudatosság nem feltétlenül csökken, mivel a férfinek nem kell befogadnia a nő energiáját illetve képes lehet a maga szintjére emelni a nőt energetikailag. Ha valaki az egyéb tevékenységével sok pozitív karmát teremt, akkor a szexuális tevékenység hatása mind pozitív, mind negatív irányban elenyésző.

Felvetődhet, hogy ha a szeretkezéshez pozitív karmát rendelünk, akkor több személlyel végezve még több pozitív karma teremtődhet a modellben. Ez elvileg igaz, és a félistenek, isteni inkarnációk világában így is működhet. Az emberek világában azonban egy személy egy időben csak egy személlyel tud tényleges egységet gyakorolva szerelmeskedni ezért, amikor valaki mással gyakorolja, akkor az egyiket elhanyagolja, amivel viszont már negatív karmát generál. Amikor Krisna több nővel bemutatta a szerelmi tantrát, Ő annyi testet materializált, ahány felesége volt, így egyik sem érezte magát elhanyagolva. Aki ezt meg tudja csinálni, annak bármit lehet. Az emberek világában előfordul, hogy valaki avatárnak képzelve magát ezt a tevékenységet imitálja, ezek a próbálkozások azonban nagy bukással szoktak végződni.

2. A növényeket és állatokat érintő tevékenység mind pozitív, mind negatív irányban csak az alacsony tudatosságú személyeknél (Mary) jelenik meg érzékelhető értékként. Minden más esetben az emberekkel való magasabb szintű foglalkozás miatt számértékileg jelentéktelenné válik. Ez azt jelenti, hogy a növények vagy az állatok érdekében végzett harc elenyésző pozitív karmát teremt (inkább negatívot az emberekkel való konfrontáció miatt). A növényeket vagy állatokat tehát nem karmikus okokból kell védenünk, hanem azért mert a növény- és állatvilág a létezésünk alapfeltétele. Hasonló eredménnyel végződött a nem vegetáriánus táplálkozási forma vizsgálata is. A legalacsonyabb tudatosságú személyeknél, akik saját kezűleg ölnek állatot saját részre, kimutatható negatív karma, de ez pozitív cselekedetekkel könnyen kompenzálható lenne (hacsak nem dolgozik valaki vágóhídon).

3. Bevezetésre került egy általános negatív karma, amivel az emberiség kollektív környezetszennyezését vettem figyelembe, mivel a környezetszennyezés negatívan befolyásolja az élőlények életminőségét. Miután a profilok a személy egy napját tekintették át, az általános negatív karma napi egy órával került beszámításra. Ez a pont tartalmazza azt is, hogy az emberiség az magas szintű életenergiát, ami hozzá istentől áramlik és az ötös tudatállapotba szeretné eljuttatni, letranszformálja, és az életét alacsony tudatossági szinten éli meg. Ez a transzformáció minden tevékenységében jelen van, akár szexualitásról, akár emocionális szeretetről, akár hétköznapi csevegésről legyen szó. Itt most minden profilnál ugyanazon paraméterértékkel lett elvégezve a számítás, de a konkrét esetekben ezt lehet súlyozni.

A fenti profilok nem a karma abszolút értelemben vett mérését célozzák, hanem azt, hogy kapjunk egy-egy számszerűsíthető pillanatfelvételt saját karmikus élethelyzeteinkről, és a magasabb céljaink elérése érdekében idejében korrigálni tudjunk. Elsőként a negatív és pozitív karmikus mérleg kiegyenlítése lehet a feladat, majd ezt követően tűzhetjük célként a felemelkedést. Ennek érdekében bármilyen felsőbb erőhöz való minél elmélyültebb odafordulás javasolt.

Az eddigi meggondolásaink során relatíve homogén tudatosságú mintaszemélyiségek profiljait tanulmányoztuk, hogy megismerkedjünk a modell teljesítőképességével, és beállítsuk a paraméterek értékeit. A továbbiakban vizsgáljuk meg azt a helyzetet, ha egy személy tudatossága a tevékenységei során több mint 0,5-el változik, mert egy ilyen vizsgálat ad lehetőséget a szintelemzésre (szintezés). Ennek során az a cél, hogy megállapítsuk, hogy az illető a tudatosságát illetően döntően milyen szinten tartózkodik. Először felveszünk egy részletes személyiségprofilt, majd az egyes tevékenységeket szintenként összeadjuk, és normáljuk. A negatív karmát teremtő tevékenységeket az elért tudatossági szinttől függetlenül összeadjuk.

VIII. Nyolcadik példánk Rose, akinek a tudatossága 2 és 4 között ingadozik. Foglalkozása: tervezőmérnök, férjezett, 2 gyermeke van (7.13 táblázat, 7.16, 7.17 ábra).

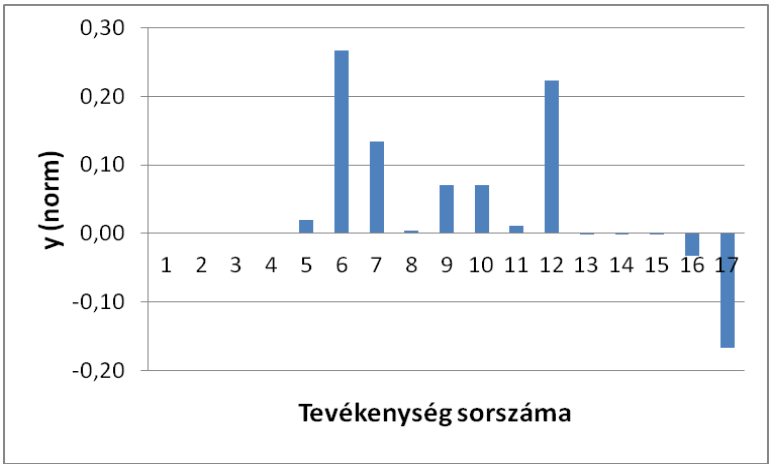

7.16 ábra
Rose személyiségprofilja a modellszámítás alapján

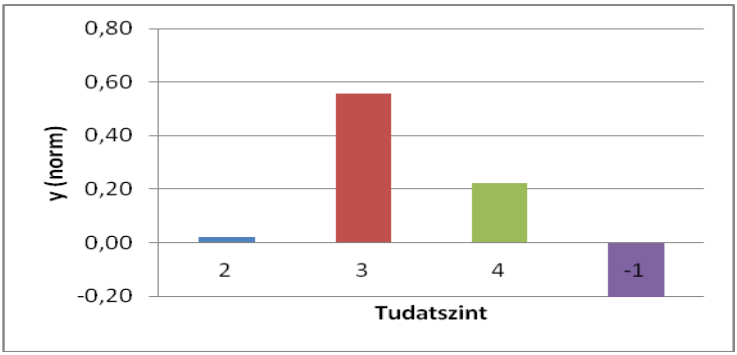

7.17 ábra
Rose megvalósítási szintjei

7.13 Táblázat
Rose személyiségprofilját jellemző tevékenységek

Ssz.	Tudat állapot	Szintek, szándék	Tevékenység leírása
1	2	2 magas elme tudat +1	3 barátnőjének tanácsokat ad 30 percet
2	2		szüleire (2 fő) gondol 10 percig
3	2		1 órát kertészkedik (100 növény)
4	2		3 állatról gondoskodik 30 percet
5	2		6 órát dolgozik 5 kollégával
6	3	3 kauzális tudat +1	2 órát dolgozik 2 kollégával
7	3		2 gyermeket gondoz 1 órán át
8	2,5		30 percet szerelmeskedik a férjével, aki 2-es tudatosságú
9	3,1		20 percet meditál angyalokkal
10	3,25		20 percet meditál félistennel
11	3,5		10 percet imádkozik
12	4	4 buddhi tudat +1	2 percig eléri a buddhi tudatosságot meditáció közben
13	2	2-3 elme-kauzális -1 negatív karma	10 percig veszekszik a gyermekeivel (2 fő)
14	2		állati eredetű ételt készít fél óráig
15	2		növényi eredetű ételt készít egy órát
16	3		10 pókot felporszívóz takarítás közben
17	3		60 percig általános negatív karma (energetikai és fizikai környezet-szennyezés)

A szintezés eredményének elemzése

A 7.13 táblázat és a 7.16 ábra alapján a számértékek ismerete nélkül nem lehet megállapítani, hogy Rose tudatállapotainak változásai milyen hatást gyakorolnak a spirituális emelkedésére. Ezért van szükség a szintelemzésre (7.17 ábra). Noha Rose sokat tartózkodik magas elmetudatban, a kauzális és a buddhi tudatosság belépése az életébe nagyon sok pozitív karmát eredményez, és emiatt az alacsonyabb tudatállapotban végzett tevékenységek jelentősége csökken. A legmagasabb értékkel a hármas tudatállapot jellemezhető, ezért Rose a kauzális szintet megvalósított személyek közé tartozik (2. kaszt). A negatív karmát bőven kompenzálja a pozitív karma. Rose tehát emelkedni fog. Ha meditációit elmélyülten folytatja, akkor egyre hosszabb időt tartózkodik majd a buddhi tudatosságban, a magas elmetudat által vezérelt tevékenységek, és a negatív karmára való késztetések fokozatosan megszűnnek. Rosenak lehetősége lesz bejutni a harmadik kertbe, sőt részleges bejárást szerezhet a negyedikbe is.

Hogyan növelhetjük a pozitív karmánkat?

Ezek után vizsgáljuk meg, hogy milyen hatással a van pozitív és negatív karmára, ha ugyanazokat a tevékenységeket ugyanannyi ideig végzik különböző tudatosságú személyek. A 7.14 táblázatban az összehasonlítás tárgyát képező tevékenységeknek felsorolása látható, a megfelelő paraméterekkel. Az 1, 2, 3, 6, 7 hétköznapi tevékenységnél minden paraméter azonos. A többi esetben egyes paraméterek a tudatossági szintnek megfelelően eltérnek.

Ennek okai:

1. A 4. tevékenységnél a ***k*** paraméter különböző az eltérő tudatosságú esetekben. Az első és második tudatossági szintnél nem beszélhetünk valódi (jóga)meditációról, csupán gondolatról, ami a tárgyra irányul. A harmadik és negyedik tudatossági szinten feltételeztük, hogy létrejön az egység a meditáció tárgyával.

7.14 táblázat
A tevékenységek leírása a tudatosság hatásának felméréséhez

Ssz.	P	k	Tudatállapot	Tevékenység leírása
1	1	1	1-4	120 perc munka
2				2 gyermek gondozása, 60 perc
3	1	1	1-4	30 perc hatha jóga
4	1	0,01	1-2	30 percig 1 angyalra gondol
	1	1	3-4	30 perc meditáció 1 angyallal
5	1	0,1	1-2	10 perc ima istenhez (szavak)
	1	1	3-4	10 perc ima istenhez (teljes elmélyedés)
6	-1	1	1	30 perc szex
	1		2-4	30 perc szeretkezés
7	-1	1	1-4	30 perc húsételkészítés
8				60 perc általános negatív karma

2. Hasonló a helyzet az imádkozás esetén (5. tevékenység) az első és második tudatossági szinteknél a szavakkal történő ima istenre való koncentráció nélkül szájon át hangzik el. A harmadik és negyedik esetben az ima istenre való koncentrációval a fejtetőn keresztül távozik. Ezzel a módszerrel ugyanis valóban eljut a célba.
3. Egy további eltérés a szexuális tevékenyégnél látható (6-os tevékenység), ahol az előzőek értelmében az egyes szinten ösztönszint kielégítést folytat a személy, míg a többi szinteken szeretettel teli egységélmény jön létre.

A modellszámítás elvégzése után kapott, az egyes tevékenységekhez tartozó $\boldsymbol{y}$ értékek a 7.18 ábrán láthatók az egyes tudatossági szinteken.

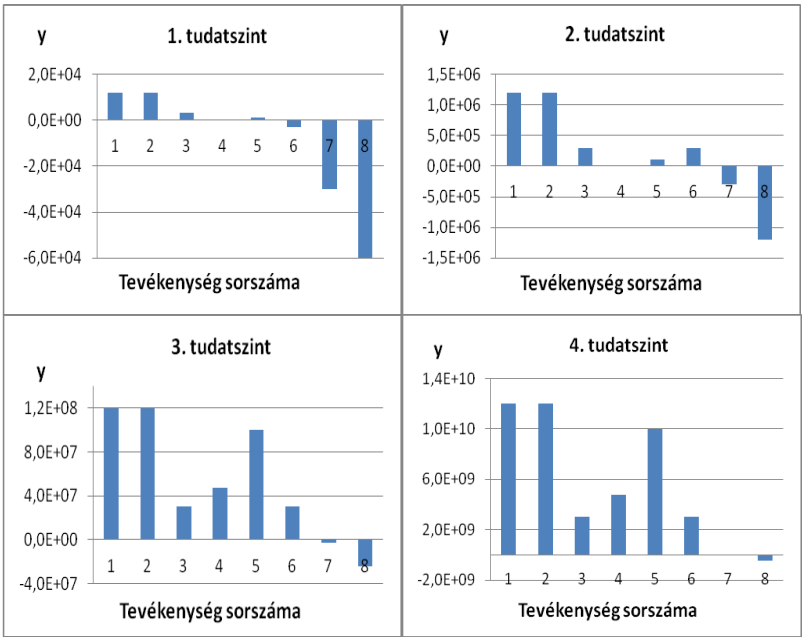

7.18 ábra
A tudatosság hatása a tevékenység karmikus számértékére
(tevékenységek leírása a 7.14 táblázatban)

Az első szembetűnő különbség, hogy az ugyanolyan paraméterrel jellemzett tevékenységek (1, 2, 3, 6, 7) mennyire más eredményt szolgáltatnak az egyes tudatossági szinteken. Ez a függvény exponenciális jellegével van összefüggésben. Az ***y*** értékek eltérése öt-hat nagyságrendet ölel fel, ami természetesen mind a pozitív, mind a negatív szándékú tevékenységre vonatkozik. Mégis a negatív karma egyre kisebb jelentőségűvé válik a nagy pozitív karmához viszonyítva.

Ahhoz, hogy az adatok a nagyságrendi különbségek ellenére összehasonlíthatók legyenek, elvégeztük a normálást is, aminek eredménye a 7.19 ábrán látható, ahol az egyes tevékenységekhez tartozó [***y(norm)***] értékek kerültek ábrázolásra (a normálásnak az a

lényege, hogy az [***y(norm)***] abszolút értékeinek összege minden tudatszintnél egységnyi lesz).

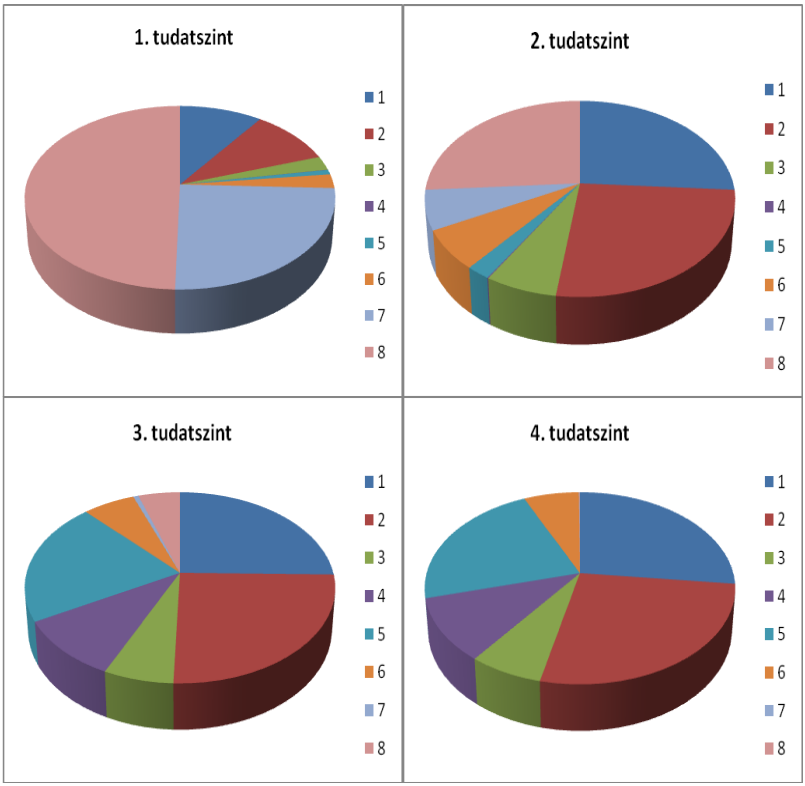

7.19 ábra
A tudatosság hatása a tevékenység karmikus számértékére
(normált adatok, tevékenység leírás ld. 7.14 táblázat)

A 7.19 ábrából az arányok eltolódása egyértelműen látható. Először az 1-es, 2-es tevékenységek (munka, gyermekgondozás) kiterjedésének vagyunk tanúi az 1. tudatszintről a 2-re váltás során a negatív szándékú tevékenység rovására, majd a 2. tudatszintről a 3-ra váltás során a tényeges spirituális tevékenységek (3, 4, 5; jóga,

meditáció, ima) jelentősége is megnő. A 3. és 4. szint között már nincs lényeges különbség, de a negatív karma szinte teljesen eltűnik. A negatív karma visszaszorulása még jobban megfigyelhető a 7.20 ábrán, ahol csak a pozitív és a negatív [***y(norm)***] értékek összege van feltüntetve százalékos megoszlásban.

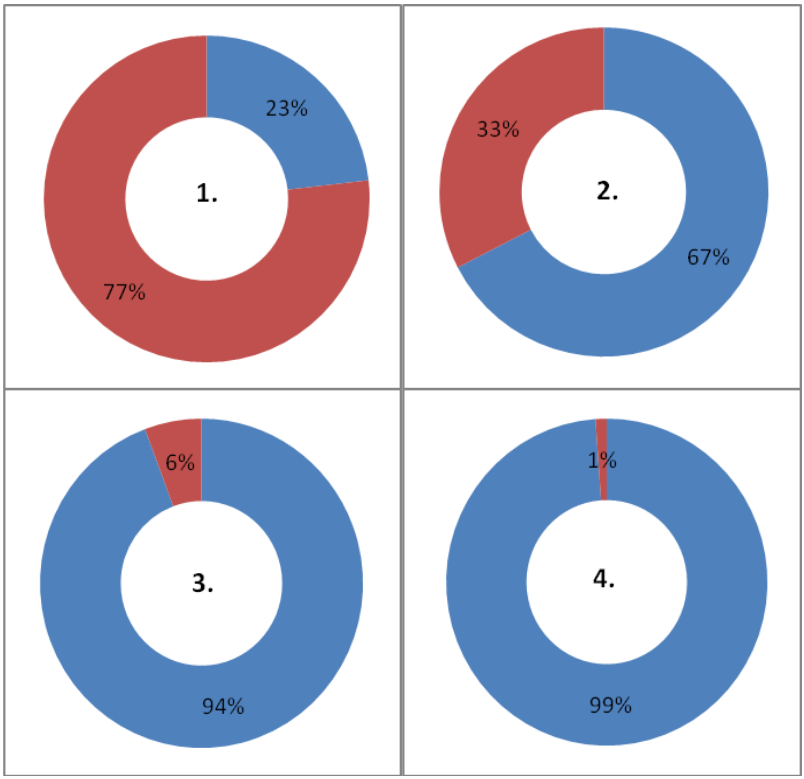

7.20 ábra
A pozitív (kék) és negatív (vörös) karma összesítése a különböző tudatszintekre vonatkoztatva.

Az eredmény nem azt jelenti, hogy a 4-es tudatossági szinten élőt nem terheli negatív karma, sőt növekvő mértékben terheli, mert

benne él a világban, de a pozitív karmája olyan mértékben növekszik az isten felé fordulás miatt, hogy arányaiban elenyésző negatív karmát gyűjt.

Az eredmények alapján számszerűen is igazolni tudjuk, hogy a negatív karma ledolgozásához a legjobb módszer nem a világból való kivonulás a negatív karma csökkentése céljából, hanem a pozitív karma növelése olyan tevékenységgel, ami magas tudatossági szinten mások felemelésére irányul. A munka vagy a gyermeknevelés, mint példák, valójában szolgálatok, amelyek magas tudatossági szinten végezve a közösség általános felemelkedése irányában hatnak. A munkánk által a közösség tagjai szeretetet és információt kapnak tőlünk, ami pozitív viselkedési mintaként beépül a tudatukba vagy a tudatalattijukba. A gyermekeink pedig egyértelműen azt viszik tovább, amit a szülői házban láttak.

A tudatossági szint növelését a spirituális tevékenység fokozásával lehet elérni, amihez spirituális képzésekre van szükség. Az 1. tudatossági szinten hiába hatha jógázik valaki, számára az csak testgyakorlat lesz. Nem elég imádkozni (mantrázni), hanem meg kell tanulni tudatosan imádkozni, ami ennek a tevékenységnek az elmélyítését jelenti. A meditáció szintén nem tévesztendő össze a relaxációs jellegű vagy a szabad asszociációs gyakorlatokkal, amelyek testi-érzelmi ellazulást eredményezhetnek ugyan, de nem visznek közelebb az ön- és istenmegvalósításhoz, és a létkörforgásból való kijutáshoz. Ön- és istenmegvalósítás kezdetéről csak a 3, 4. tudatossági szinttől kezdve beszélhetünk, ahhoz pedig, hogy a spirituális fejlődés útjára lépjünk, el kell érnünk a 2. szintet, mert a szívcsakrában lakozó atman csak ezt a szintet elérve lesz képes jelzéseket adni és fokozatosan kibontakozni.

Az 1. szintet képviselő embereknek a mások iránti szeretet, elfogadás, megbecsülés gyakorlását, és a másokról való gondoskodást tudjuk javasolni az emelkedéshez. Rajtuk a spirituális képzés önmagában nem segít (nem is vonzódnak ehhez), mert olyan alacsony tudatossággal élnék meg, hogy ha be is jönnének ilyen tréningekre, nem lennének élményeik. Őket a szeretet érintése tudja beemelni a 2-es szintre oly módon, hogy vagy a szüleiktől,

partnerüktől, vagy a gyermeküktől kapnak egy olyan minőséget, amely meghatározóvá válik a számukra.

A 2. szintet elért embereknek a tudatosság további emelésében sokat segíthetnek az alapszintű képzéseink (REIKI, Angyaltanfolyam, spirituális önismeret). Ezek a képzések megérintik az atmant, és ha az atman fokozatosan teret kap, az illető gyorsan életformát és gondolkodási mintát fog váltani. A 2. tudatszinttől kezdve az istennek való teljes önátadás is lehet egy vezérelv, ami gyors emelkedést tesz lehetővé a 3. tudatszintre.

A 3. szintet elértek számára a további emelkedéshez a szellemi jógaiskolákat (ilyen az UKT jógaiskolája is), míg, aki a 4. fokozatba szeretne belépni, annak pl. az UKT jógaiskola kettes szintjét javasoljuk.

Az 1. tudatossági szinten azért nem célravezető az istennek való teljes önátadás, mert az illetőnek sem a szívben található atmannal, sem az agykéregben kódolt isteni archetípusokkal nincs kapcsolata. Ennek hiányában pedig olyan mesterek, tanítók, papok hálójába kerülhet, akik megtéveszthetik, hiszen semmilyen belső kontrollal nem rendelkezik. Az 1-es szinten végzett teljes önátadás istennek a vallási dogmatizmus alapja. Ebben az esetben ugyanis a vallási szertartások, rituálék, a szentírás megértés nélküli recitálása válik a legfontosabb tevékenységgé, és mindez a szívközpontban vagy a magasabb agyi központokban megtapasztalható átélések nélkül. Mivel az illető azt gondolja, hogy ő teljesen átadta magát istennek, a vallási dogmatizmus miatt úgy éli meg, hogy az ő vallási mintája az egyedül helyes és célravezető, és mások azért csinálnak mást, mert nem adták át teljesen magukat. Ebből tévesen arra a következtetésre fog jutni, hogy az ő hite az egyedül helyes hit, az ő istene az egyetlen igaz isten, és mindenki más téved. Az alacsony tudatossággal gyakorolt vallás legalább annyit ártott eddig a világnak, mint maga a vallástalanság.

Sajnos Földünk politikusai, világi és egyházi vezetői (ritka kivételtől eltekintve) az 1. tudatossági szinten állnak (a harmadik csakra szintjén, a hatalomban). Emiatt nem várhatunk tőlük sokat, ha akarnának, sem tudnának jól irányítani, mert nincs kapcsolatunk önmaguk isteni részeivel. Az egyházi vezetők vallási elmemintát

követnek, a világi vezetők pedig még azt sem, hanem saját egoisztikus vágyaik rabjai. Emiatt nekünk maguknak kell megtalálnunk az utat abba a tudatossági szférába, hogy önmagunk életének urai lehessünk.

A tudatosságot emelő hatások közé tartoznak a beavatások, valamint egyes speciális jógagyakorlatok végzése is. A 7.15 táblázat azt mutatja be, hogy milyen hatást okoz, ha az alaptudatossági szintünket (***j***) a példaként vizsgált módszerekkel növeljük (***j+i***).

7.15 táblázat
A tudatosság emelő események hatása

Ssz.	i	Leírás	Arány
1	0	alaptudatosság (j=1; 2; 3; 4)	1
2	0,1	1 beavatás	1,5
3	0,25	1 beavatás + rendszeres kriya pránajáma	5
4	0,5	5 beavatás	10,5
5	0,75	5 beavatás + rendszeres kriya pránajáma	32

Korábban is vizsgáltunk tudatosság növelő tényezőket, de csak a tevékenység idejére vettük figyelembe. Ha azonban valaki pl. spirituális beavatást kap, akkor annak hatása tartósnak bizonyulhat, feltéve, hogy a beavatást tudatosan használja az életében (pl. kap egy REIKI I-es beavatást, és ettől kezdve tudatosan használja az energiát legalább önmagára, és végzi ez ezzel összefüggő meditációkat). Itt most az egyszerűség kedvéért minden beavatást azonos értékűnek tekintünk (bár ez nem így van, lehetne tovább finomítani). Egy beavatás 1,5-szeresére (1. eset), öt beavatás 10,5-szeresére (4. eset) emeli bármely tevékenység hatékonyságát a karmatörlesztés szempontjából. Ráadásul ez valamennyi tudatállapotra vonatkozik. A különböző jógatechnikák szintén tudatosság növelő hatásúak, de nem egyformán. Itt most a kriya jógában alkalmazott speciális légzéstechnika hatását modelleztük, amit beavatással egybekötött

módon adnak át a tanítványnak. Ez 5-szörös (3. eset) emelkedést tesz lehetővé, feltéve, ha a tanítvány rendszeresen napi szinten végzi a gyakorlatokat. Ugyanez öt beavatással kiegészítve (5. eset) már 32-szeres emelkedést jelez. Még szemléletesebben mutatja ezt a 7.21 ábra.

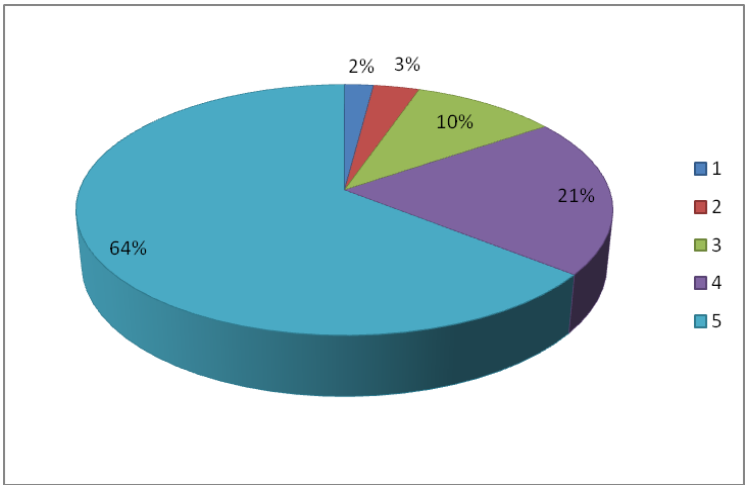

7.21 ábra
A tudatosságot emelő hatások

A kriya jógában a szusumnában végzett gyakorlatoknak, a meditációs jógában pl. az isteni archetípusokkal végzett gyakorlatoknak van tudatosság növelő hatása, tehát önmagában a hatha jóga legfeljebb egészségmegőrzés szempontjából jótékony. Azt mondhatjuk, hogy beavatásokkal és speciális jógagyakorlatokkal minden ember reálisan egy egységgel növelheti a tudatosságát egyetlen élet alatt mellékhatások nélkül.

A kundalini elindulásának hatása olyan drámai mértékű tudatosságnövekedést eredményezhet, hogy nem is mérhető, tehát 2-3 tudatossági szintet ugorhat az illető egy-két évtized alatt, ami a környezete számára felfoghatatlan. Itt szeretném hangsúlyozni, hogy az aktív kundalini hatásáról beszélek, nem pedig arról, ha valaki

úgymond „biznisz kundalini” iskolába jár (azt mondták neki, hogy ő „kundalini jógázik”). Hasonlatképpen, a különbség olyan, mintha valaki elolvasna egy könyvet vagy hitelesen tanítaná annak tartalmát. Ennek a könyvnek az is egyik célja, hogy a tudatlanság eloszlatásával segítsen tájékozódni az istenkeresőknek a spirituális útvesztőben.

Tudatossági hullámfüggvények

Az korábbiakban ismertetett felfogás szerint az Univerzumot Isten teremtette az Őt összetevő elemek önmegismerése céljából. Isten ilyen értelemben atmanok összessége, amelyek egy része alszik (nem tudatos az adott mezőben), más része felébredett; vannak közöttük egyesült atmanok, akik közösséget (egységet) alkotnak, és egyedülalló, de egységben létező atmanok. A transzcendentális mezőben az atmanokat a transzcendentális (lelki) test veszi körbe, amely Isten női princípiumából származik, míg a legfelső ideaminta, maga az atman Isten férfi princípiumának eleme. A kettő egysége úgy viszonyul egymáshoz, mint a hardver és a szoftver. A hardver a test vagy hordozó, a szoftver pedig az ideaminta vagy információs mező. Az információs mező létezik hordozó nélkül is, de akkor nem tudja magát személyes formában beazonosítani, ezért csak egy mező elemeként ismerhet önmagára (ld. 7.1. táblázat).

Az atman egy isteni (lélek) szikra, fény természetű, amely hordozóhoz kötötten részecske jelleget ölt (személyes tulajdonságokkal bír), hordozó nélkül pedig egy információs mező eleme (személytelen természetű), így tulajdonságai nem különböztethetőek meg a mező tulajdonságaitól. Mint fényrészecske hullámtermészettel rendelkezik, így tartózkodási valószínűséggel jellemezhető, amely nem más, mint hullámfüggvényének megoldásai.

Az atman sohasem hagyja el teljesen a transzcendentális világot, hanem kivetül a teremtett világok különböző szintjeire, azokon bizonyos tartózkodási valószínűséggel lesz jelen. Az atman oszthatatlan, de mivel tartókodási valószínűsége szétkenődik az univerzum dimenzióiban, ezért elvileg mindenütt megtalálható, mint

tudat. A tartózkodási valószínűséget leíró összefüggések a tudatossági hullámfüggvények. Azon a helyen (szinten), ahol ez a tartózkodási valószínűség maximális, az entitás egyéni tudatra ébredése következik be.

A tartózkodási valószínűség maximális értéke szerinti helyen az atman az adott tudatossági mezőnek megfelelő testekkel, mint korlátokkal (hardver), veszi körül magát, amivel elhatárolódik a környezetétől azért, hogy íly módon a környezet és a saját viszonyának összefüggései feltáruljanak előtte. A hardver tehát bekorlátozza az atmant egy adott tudatossági mezőben való önmegismerésre.

A továbbiakban vizsgáljuk meg a legáltalánosabb esetet, amely egy spirituális képzésben nem részesülő átlagemberre jellemző, akinek a tudatossága csak az Aszijá világára terjed ki. Aki nem esett át az elme iskolázásán és kontrollján, annak a tudatossága ugrál az egyes csakraszintek között az aktuális tevékenységétől függően pl., ha szeretkezik, akkor a kettes, ha a gyermekével játszik, akkor a négyes (T1), ha gondolkodik, és erősen koncentrál, akkor a hatos csakra lesz a legaktívabb, mert oda irányul a figyelem, ezáltal az lesz a tudatosság központja (7.22 ábra, A: a, b, c).

A legtöbb esetben azonban megosztott a figyelem. Ha megvizsgálunk egy olyan személyt, aki kedves, barátságos, kommunikatív, nála a négyes (T1) és az ötös csakra lesz a legaktívabb, mivel a tudatosság ezen két csakra között mozog. Ha csak nagyvonalakban szemléljük, akkor egy elnyújtott maximummal rendelkező hullámfüggvényt látunk (7.22 ábra B: a). Tüzetesebben megvizsgálva a görbe finomszerkezete is feltárul, és kiderül, hogy több maximumgörbe átfedéséből keletkezik (7.22 ábra, B: b). A vízszintes tengelyen a nulla elhelyezkedése nem tévedés. Ez az érték a tudatalattit szimbolizálja, amelynek a bejárata az ötös és a hatos csakra között helyezkedik el. Egy átlagember tudatossági hullámfüggvényét tehát jelentős részben a tudatalatti határozza meg.

Ez azt jelenti, hogy öntudatlanul (ösztönösen, mintákat, sémákat használva) cselekszik, miközben a hétköznapi tudatánál van, sőt az álmait is a tudatalatti határozza meg. Hiszen ez a természetes, nem? Tekinthetjük ezt természetesenek, mivel ez az átlagos mintázat. De

nem kellene így legyen, mert az elme spirituális iskolázásával megtanulhatjuk, hogy a tudatosságunk egy adott (kiválasztott vagy kifejlesztett) központban marad bármely tevékenység közepette. Ez az alapja a tudatos életnek és a tudatos halálnak is.

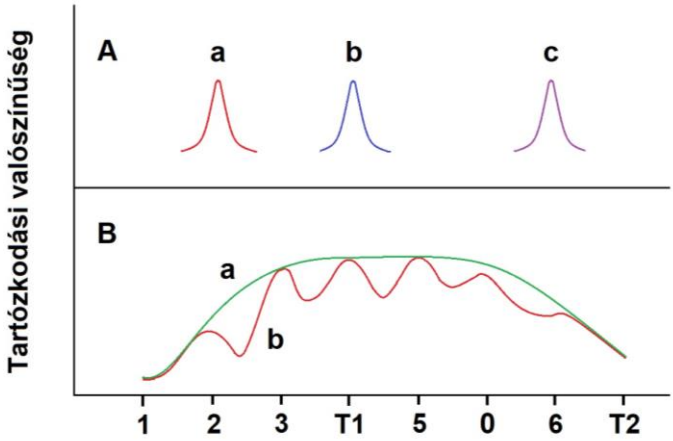

7.22 ábra
Tudatossági hullámfüggvények az Aszijá világában a csakraszintek függvényében

A 7.23. ábrán spirituálisan iskolázott személyek tudatossági hullámfüggvényeinek jelleggörbéit tanulmányozhatjuk. Az értelmezéshez az életfa energiaközpontjait használjuk fel modellként (ld. 4.7. ábra). A T1-T5 az Aszijá, Jecirá, Berijá és Acilút világok tiferet szintjeit jelentik. Sok jógi a tudatosságát egy szűk tartományra koncentrálja be, és ilyen módon tartózkodik az univerzum különböző létsíkjain mind életében, mind halálát követően (7.23 ábra, a, b). A tudatossági hullámfüggvény ilyenkor egy maximummal rendelkezik, amely szinte csak a megvalósított tartományra terjed ki. Valójában a tudatosság minimális valószínűséggel bárhol lehet az univerzumban, de az illető a maximális tartózkodási valószínűséggel jellemezhető helyen tudatosítja saját létezését, amely lehet az életfa energiaközpontjainak bármely szintje. Az ilyen típusú görbe általában az Isten férfi aspektusát megvalósító vagy azt képviselni

szándékozó entitásokra jellemző. Ezek az állapotok nem stabilak, mivel a tudatosság még nem érte el a transzcendentális síkot, így a környezettel való bármilyen kölcsönhatás kimozdíthatja az entitást a szűk területről, ami a tudatosság áthelyeződésével, adott esetben újabb testet öltéssel járhat akár az anyagi, akár a szellemi dimenzióban.

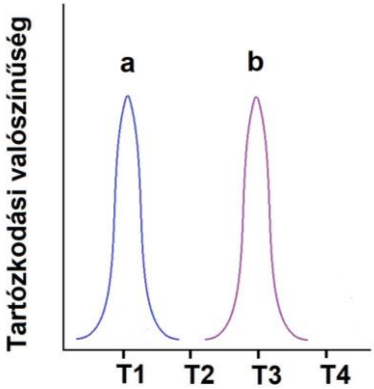

7.23 ábra
Tudatossági hullámfüggvények a magasabb világokban az életfa Tiferet szintjeinek függvényében

A tudatosság fenti értelemben vett beszűkítése csak akkor lehet stabil, ha az entitás elérte a transzcendentális mezőt (T4 ill. afölött), ahonnan már nem zuhanhat vissza, mivel maga az atmantudat megvalósítása a cél.

Egy másik típusú tudatossági hullámfüggvény akkor keletkezik, ha a görbének két (vagy több) maximuma van. Kettőnél többet azért nem szokás tudatosan létrehozni, mert a sokfelé történő koncentrálás miatt a hatékonyság csökken. Ilyen helyzet akkor jön létre, ha az entitás több világban végez szolgálatot egyidejűleg (7.24 ábra A). Az ábrán bemutatott esetben az entitás az Aszijá és a Jecirá világában egyidejűleg tevékenykedik, úgy, hogy a szükséges arányban megosztja a tudatosságát a két világ között (mint pl. e könyv szerzője

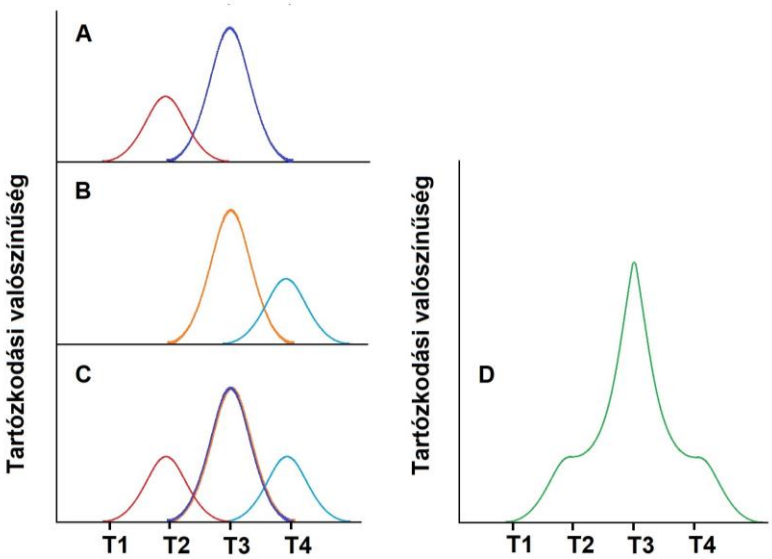

7.24 ábra
Tudatossági hullámfüggvények két entitás együttműködése esetén alapállapotban

is). Hasonló helyzet előfordulhat úgy is, ha az entitás már nem rendelkezik fizikai testtel (7.24 ábra B). Erre példa Sri Yukteswar Giri. Az A és B entitások között akkor jöhet létre kapcsolat, ha a tudatossági hullámfüggvények között valahol átfedés található (példánkban ezt a 7.24 ábra C része szemlélteti). Ekkor a megfelelő spirituális iskolázottság lehetővé teszi, hogy a két entitás között kommunikáció létesüljön akkor is, ha nem azonos világban léteznek, mint ahogyan a szerző és guruja között is ez a lehetőség áll fenn. Az ábrán bemutatott esetben a kommunikáció a T3-ban történik, ahol a legnagyobb az átfedés a tudatossági hullámfüggvények között. A 7.24 ábra D része azt szemlélteti, amikor a két hullámfüggvény összeadódik. Ez az egyesítettség állapota. Ekkor a szellemi világban létező entitás információkat kap az egyel lejjebb található síkról (példánkban az anyagi világról), illetve az anyagi testben létező entitás számára információ szűrődik át arról a szintről, ameddig a

szellemi társa kiterjed (példánkban a T4-ből, a Krisztustudat szintjéről).

Ennek az együttműködésnek a hatékonysága tovább fokozható, ha mindkét entitás meditatív állapotban van, mert ilyenkor a tudatossági hullámfüggvények felfelé tolódnak el. Ezt az esetet szemlélteti a 7.25 ábra.

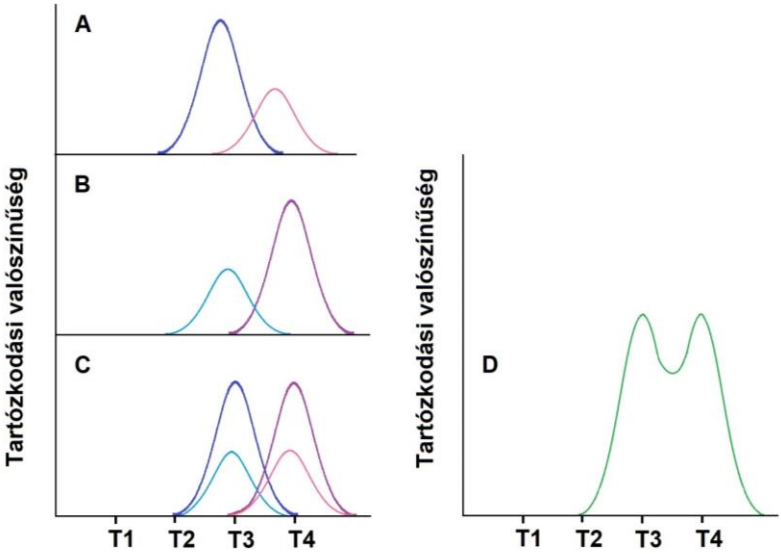

7.24 ábra
Tudatossági hullámfüggvények két entitás együttműködése esetén meditációban

A 7.24 ábra magyarázata: A és B entitás tudatossági hullámfüggvénye meditatív állapotban; C görbe az átfedést, D pedig az egyesítettséget mutatja. Látható, hogy egy fizikai testben élő személy, aki a tudatosságát a szahaszrárban rögzíti (elég a Kameswara csakrát elérni), akkor egy magas tudatosságú guru segítségével egészen az Istentudatig elláthat az egyesítettség állapotában. Pontosan erről a megtapasztalásról számoltam be az előszóban (Az Abszolút Igazság keresése c. fejezetben). Ez a magyarázata annak a közismert jelenségnek, hogy egy

megvilágosodott jelenlétében a tanítványok tudatossága jelentősen megemelkedik, mégha csak átmenetileg is, emiatt mindenképpen érdemes a magasabb tudatosságú mesterek társaságát keresni.

Az eddigiekből következik, hogy a magas tudatossággal jellemezhető entitások az atmanjaik és azok információs mezőinek egyesítése révén egyesült-atman-egységeket hozhatnak létre kettőnél több, sőt korlátlan atman részvételével. Ekkor az egyesült-atman-egységek tudatossági hullámfüggvénye kiszélesedik, és ez nem jár együtt a tudatosság mértékének csökkenésével.

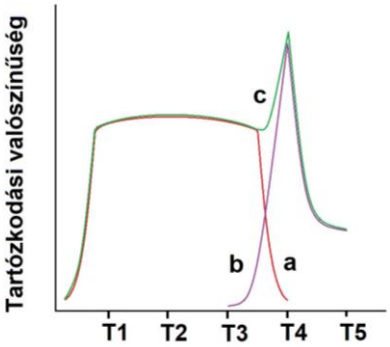

7.25. ábra
Tudatossági hullámfüggvények sok entitás együttműködése esetén

A női minőséget megvalósított entitások tudatossági hullámfüggvénye mindig sokkal szélesebb tartományt ölel fel, mivel a női minőség, mint prakriti, kiterjed az egész teremtésre. A széles tartománnyal jellemezhető hullámfüggvények megvalósítására többfelé lehetőség van. A leggyakrabban egyesült atmanok alkotják, akik a tudatosságukat elmerítik a szóbanforgó erőben, ilyen értelemben megszünnek egyének lenni, összességében azonban megnyilvánulhatnak egyénként (felvehetnek entitás jelleget). A másik lehetőség, hogy az entitás a tudatosságát az adott tartományon belül folyamatosan mozgatja, mintegy állandóan pásztázza az adott területet. E kettő kombinációja is lehetséges, sőt gyakori. Ilyenkor egy központi vezérszemélyiség folyamatosan pásztáz (pl. Szűz

Mária), míg a vele egyesült tudatosságok szétkenődnek a tartományon, de a hatás kifejtése érdekében az erejük egyesített (7.25 ábra, a).

A 7.25 ábra b görgéje a Krisztustudatot megvalósított entitás tudatossági hullámfüggvényét szimbolizálja (pl. Jézus Krisztus). Ez a megvalósítás férfi minőséget képvisel. Ilyenkor a tudat kiterjed a T4 fölötti területekre is az Istennel való folyamatos kapcsolat következtében. A T4 tudatossági hullámfüggvény szűk sávot ölel fel, és nagyon magasan helyezkedik el, így nem tudna hatást kifejteni a teremett világra. Emiatt mindig együttműködik a női minőséggel (pl. Szentlélekkel; példánkban Szűz Máriával, mint a Szentlelket megvalósított személlyel és a vele egyesült atmanokkal), amellyel egyesítettségben van, és ez az egyesített tudatossági hullámfüggvény felelős azért, hogy a Krisztus princípium hatása szétterjedjen a teremtésben (7.25 ábra, c). Az UKT Birodalomban is arra törekszünk, hogy idővel hasonló tudatossági mezőt hozzunk létre.

Hogyan zárjuk le kapcsolatainkat az alsó világokkal?

Az alsó világokban az emberi lények ritka kivétellel olyan információs mezőben vannak jelen, amely atman kivetülése nélkül jön létre. Az atman ugyanis általános esetben csak a földi dimenzióig vetül ki, az alsó világokba nem lép be. Ilyenkor az entitás atman formája egy magasabb dimenzióban (pl. buddhi testben) alszik, és a kauzális testbe kivetülve egy új inkarnációt indít el. Az új inkarnáció során a korábbi életek asztrális-mentális információs mezői csatlakoznak a kauzális testhez, hogy megtisztításra kerüljenek. Ezért fordul elő az, hogy sok emberi lény nagyon alacsony tudatossági szinten születik meg a földi létsíkra az alsó világokból származó információs mezővel, amelyet fel kellene dolgoznia, hogy fokozatosan emelkedni tudjon. Ha bármely okból erre nem kerül sor, akkor ismét az alsó világokba kerül, ahol tovább gyűlik a feladathalmaz. Előállhat egy olyan helyzet, hogy az alsó világokból származó információk miatt az entitás teljesen leszakad a buddhi testéről, sőt megszületve még a kauzális testével sem lesz kapcsolata. Az alsó világbeli viselkedésminták olyan mértékben uralhatják az

elme-tudatot, hogy az nem emberi viselkedésmintát fog követni emberi testben.

Napjainkban szaporodnak az ilyen helyzetek. Ezekre az esetekre sem a büntetés végrehajtó intézmények, sem az elmegyógyintézetek nincsenek felkészülve, mert az ott alkalmazott módszerek teljesen hatástalannak bizonyulnak. Az illető a tudatbeszűkülés miatt nem fogja belátni, hogy segítségre szorul, illetve, hogy viselkedésmintái összeegyeztethetetlenek nemcsak a vallási, hanem a humanizmus általános értékrendjével is.

Az UKT Szellemi Birodalmából újjászülető lelkek számára lehetőség nyílik arra, hogy ─ a Birodalmi tartózkodásuk során, az újjászületésük előtt ─ feldolgozzák az alsó világbeli viselkedésmintáikat vagy Isten indokolatlan kegyelméből sor kerül annak törlésére (részleges karma törlés), így a továbbiakban nem fog rájuk hatni. Ez azokra az esetekre vonatkozik, amikor csak információs mezőként voltak jelen az alsó világokban.

Egy emberi lény úgyis bekerülhet az alsó világokba, hogy az atman az információs mezőbe kivetítve jelen van. Ez a ritkábbik eset, de sajnos egyre inkább szaporodik. Ez akkor következhet be, ha az illető olyan életformát folytatott, amely nem egyeztethető össze a kozmikus törvényekkel, és életében semmilyen jó karmával nem kompenzálta a cselekedeteit. Az alsó világokba vezető életforma a fizikai test pusztítása (alkohol, drogok), az emberi élet elleni cselekedetek, a durván erőszakos viselkedésformák. Mivel az alsó világokból való újjászületés lehetősége 2020. pünkösd alkalmából a Krisztuserő kegyelme által megszűnt, ezért ezeknek az entitásoknak nincs lehetőségük emberi létformába a Földre születni. Ezt az isteni döntést az tette lehetővé, hogy az UKT Szellemi Birodalmának lakói vállalták, hogy azon embertársaikat, akik az alsó világokba kerülnének, továbbfejlesztés céljából bevezetik az UKT szellemi Birodalmába és ők innentől a Birodalom lakóira vonatkozó szabályok alá esnek.

A fentiek értelmében az UKT lelki közössége a fizikai halál után tud segíteni akkor is, ha a hozzátartozó kéri. Az UKT emelkedett tanítványai pedig olyan jellegű képzést kapnak, hogy saját maguk képesek segítséget nyújtani az eltévedt hozzátartozójuknak. Ez

mellesleg a saját érdekük is, hiszen mindig az adott család spirituálisan legfejlettebb tagja felelős a család felemelkedéséért.

Az alsó világokba történő alászálláshoz stabil buddhi tudatosság, Tripurasundarival és az UKT szellemi mestereivel való szoros kapcsolat szükséges. Egyedül történő alászállás még akkor sem javasolt, ha az illető speciálisan erre kiképzést kapott, mert az alsó világokban a hatások kiszámíthatatlanok.

Célszerű azt is megvizsgálni, hogy a tanítványnak magának nincs-e az alsó világokban ragadt része. Előfordulhat ugyanis, hogy a kauzális tudatosságról leszakadt információs mezők is ki vannak helyezve valamely szintre, amelyek az újjászületésnél nem integrálódnak az asztrális-mentális testhez, viszont a megvilágosodás vagy a halál pillanatában akadályozzák a magasabb dimenziókba való belépést, nem kis meglepetést okozva ezzel a távozónak. Ilyen helyzetet okozhat az, ha valaki Atlantiszban kiborgként tevékenykedett vagy mágusként elementált hozott létre magából, és ezek nem kerültek visszavonásra.

Tévedést okozhat az is, ha valaki felismerve a tudatot (buddhi) nem ismeri fel az atmant, vagy az atmant a tudattal azonosítja. A lényeg, hogy csak az atman örök, és mivel Istentől ered, csak Isten diszponál fölötte, emiatt minden létezőnek előbb-utóbb át kell adnia magát Istennek, ha nem akar leszakadni a Forrásról. A tudat azonban csak az entitástól függ, szabadon rendelkezhet vele, kihelyezheti az Univerzum egy szellemi síkjára, egy másik lénybe, vagy akár egy robotba is, így próbálva örökéletűvé válni. A magas szinten kifejlesztett tudatok, mintegy önálló életet élve, elszakadhatnak Istentől pl. fejlett technikai civilizációkat kialakítva, amelyek célja már nem a visszatérés Istenhez vagy a kozmikus törvények betartása lesz, hanem a mindenáron való túlélés az anyagi világban. Ilyen magasan fejlett technikai civilizációk jelen vannak az Univerzumban, és van is kapcsolatuk a mi földi civilizációnkkal. Az, hogy egy civilizáció technikailag sokkal fejlettebb, még nem jelenti azt, hogy erkölcsileg vagy spirituálisan is az. Ezt a játékot úgy kell elképzelni, mint amikor a telepesek üveggyöngyöket adtak a bennszülötteknek az aranyukért. A vége a kolonizáció, a rezervátumba kényszerítés, és az őslakos civilizáció lassú elsorvasztása lett. A földön kívüli

civilizációk (ritka kivételtől eltekintve) legfeljebb génbankként tekintenek ránk, akiknek a génállományával feljavíthatják saját magukat, valójában a Földet akarják kolonizálni. Ha hozzá is járulnak a Föld megmentéséhez, ezt kizárólag önös érdekből teszik. Ők az alsó világok lakói, ám a velük való együttműködést különösen kedvelik a materialisták, akik az Istenben való hitet elavult viselkedésmintának tartják.

Hogyan hozzunk létre kapcsolatot a felső világokkal?

A leglényegesebb kiindulópontok:

1. Tudatosítsuk magunkban, hogy ha egy entitás a szellemi világban tartózkodik (nincs fizikai formája), még nem feltétlenül a magasabb világok lakója. Attól, hogy nem a felsőbb világokhoz tartozik, nem jelenti azt, hogy az alsó világokhoz vonzódna, egyszerűen csak nincs tisztában a helyzetével, vagy nem kötelezte el magát.
2. Célszerű, ha tisztában vagyunk a szellemi világ felépítésével, és azzal, hogy az nem homogén. Nemcsak szintekre tagolódik, hanem azokon belül is különböző birodalmakra, hasonlóan, mint ahogy a Föld országokra bontható. Az egyes birodalmakban eltérő spirituális kultúrához tartozó entitások léteznek. Mások lesznek a szabályaik, a törekvéseik. Az egyes birodalmakhoz tartozó entitások nem feltétlenül látnak rá egy másik birodalom szabályaira és törekvéseire, és a földi eseményekre is a saját szempontjaik szerint tekintenek. Nem feltétlenül vannak Isten iránt elkötelezve, de ha mégis, akkor nem biztos, hogy ugyanazt az aspektust tekintik a legfelsőbbnek vagy végcélnak.
3. Fontos, hogy tisztában legyünk azzal, milyen tudatosságot képviselünk, milyen tudatrétegbe tudunk behatolni önmagunkban, mert ugyanez a szint lesz a szellemi dimenzióban is a számunkra elérhető legmagasabb sík.
4. Csak azért, mert valaki rendelkezik alap médiumi képességekkel, nem szerencsés spirituális képzés nélkül szellemi lényekkel társalogni vagy tőlük információkat közvetíteni, mert elég nehéz a halált követően megszabadulni tőlük, ha mégsem vált be az együttműködés.

5. Az elme megtisztítása, és a jógalétra alsóbb fokainak (legalább a pratjaharáig) végig járása nélkül a szellemi világok eseményeinek közvetítése semmilyen körülmények között sem lesz tiszta. Ez az elmeműködés tulajdonságai miatt van így. A pratjahára gyakorlása teszi lehetővé, hogy a tanítvány visszavonja érzékeit az érzékelés tárgyaitól beleértve az elmetartalmakat is. Ekkor lesz csak képes az adott feladatra vagy egy adott entitásra koncentrálni. Ellenkező esetben az elmetartalom vagy a külvilági ingerek hatására keltett, tudatba kerülő gondolatok keverednek a közvetítendő információval. Ha valaki nem tud arról, hogyan működik az elme, hogyan lehet szűrni és feldolgozni a tudatalattiból származó információkat, akkor könnyen előfordulhat, hogy saját tudatalatti elmetartalmát közvetíti tudásként, megtévesztve ezzel másokat, aminek természetesen karmikus következményeit saját magának kell viselnie.
6. Szükséges képesség még az egyesítettség elérése a szóban forgó dologgal (témával vagy entitással), ellenkező esetben a tudat fluktuál a kapcsolatfelvétel közben és az információk keverednek.

A korábbi fejezetekben írtam arról, hogy három teremtett világ létezik, valamint ezeknek a tükörképei. Minden világ önmagában is rétegzett felépítésű, és az életfa ábrázolása csak egy leegyszerűsített elképzelés a valóságról. Amikor valaki a spirituális fejlődésében eljutott arra a szintre, hogy már képes önmagáról megítélni, hogy melyik világhoz tartozik, és annak melyik szintjén tudja rögzíteni a tudatosságát úgy, hogy képes érzékelni annak a szintnek a történéseit és információit, akkor érdemes nekikezdeni az adott szinttel való kapcsolatfelvételnek.

Megjegyzem, hogy az elmetudat (asztrális-mentális sík) szintjén való kapcsolatfelvétel a szellemi dimenzióval nem eredményez magasabb tudást, mintha valaki könyvekből tájékozódna, legfeljebb azzal a céllal érdemes használni, ha nem áll rendelkezésre megfelelő irodalom. Ha az ember könyvekből tájékozódik, akkor legalább a szerző ismert, és utána lehet nézni mennyire hitelesek az általa leírtak.

Az eddigiekből következik, hogy stabil kauzális tudatosság hiányában nem érdemes elkezdeni a szellemi világgal való kapcsolatfelvételt, mert vagy nem lesz tiszta a kommunikáció, vagy

nem lesz olyan szintű, hogy fejlődni lehessen általa. Napjainkban sokan közvetítenek médiumi úton különböző meg nem nevezett szintekről. Ezek az információk az emberek spirituális tudás iránti éhségét, a magas elmetudatot elégítik ki, de nem alkalmasak arra, hogy általuk bárki is fejlődni és a spirituális útján előre haladni tudjon. Az információ ugyanis még nem tudás, ellenben összetéveszthető azzal, emiatt az illető önmagát spirituálisan magasan fejlett személynek gondolhatja. Annál nagyobb lesz a meglepetése, ha a szellemi világba kerülve, a tudásáról kiderül, hogy a nullával egyenértékű.

Ha a fenti feltételeknek eleget tettünk, megfontolandó, hogy mely entitásokkal vegyük fel a kapcsolatot? Számomra mindig is rejtély volt, hogy amikor az angyalok rendelkezésünkre állnak, mint információforrások, és mint összekötő csatornák, akkor miért akar valaki az Univerzum túlsó végéből származó, ellenőrizhetetlen eredetű, senki által nem ismert és használt forrásokkal kommunikálni, hacsak nem azért, hogy ezzel saját egoját kiteljesítse. Hiszen ő ezzel mintegy copyright-olja a szóban forgó entitásokat, mint olyan, aki kizárólagos jelleggel közvetítheti őket. Ha ehelyett az angyalokkal kommunikálna, akkor az olyan elavult, snassz lenne, esetleg meg sem szólalnának, vagy mások által is ellenőrizhető információt szolgáltatnának. Amúgy tényleg, miért kellene nekünk azzal foglalkozni, hogy a tudjisten milyen entitás a Magellán ködből milyennek látja a mi spirituális lehetőségeinket, és miért kellene nekünk az ő útmutatásaikat követni, mikor azt sem tudjuk ellenőrizni, hogy egyáltalán léteznek-e, és ha igen, mire jutottak a saját tudásukkal a saját rendszerükben. Igaz, hogy messzebbről jobban látni az összefüggéseket, de elvesznek a fontos részletek. Még az angyalok is tőlünk kérdezik meg, hogy hogyan lehetne bennünket fölemelni, mert hiába ismerik az elveket, a megoldás a részletekben rejlik. Isten az angyalokat rendelte mellénk vezetőnek!

Még az angyalokkal való kapcsolatfelvétel sem mindig egyértelmű. Ugyanis a különböző kultúrkörök mást értenek az angyalok definíció alatt. Pl. a védikus kultúrában a mennyei prostituáltakat is az angyalok kategóriájába sorolják. Éppen ezért, ha angyalokkal való kapcsolatfelvétel mellett döntünk, akkor keressünk

olyan tanítót, akiről elhisszük, hogy hiteles rendszert képvisel. Ha ebben kétségeink vannak, akkor definiáljuk magunknak, kik az angyalok, és innentől az általunk megadott definíció szerint fog működni a rendszer. Én pl., bár nem kételkedtem a tanítóm hitelességében, mégis definiáltam (a félreértések elkerülése végett), hogy számomra kik az angyalok. Számomra az angyalok Visnu-tattvák. Ez azt jelenti, hogy az én kapcsolatrendszeremben az angyalok a transzcendentális világból származó lények, a Szentlélek kiterjedései, akik a Legfelsőbb Teremtő és Fenntartó aspektust képviselik. Először velük tanultam meg a stabil kapcsolatteremtést, ők jelentik számomra az alapot. Innentől kezdve minden további kapcsolatfelvételt az angyalokon keresztül intéztem. Elmondtam nekik, kivel és miért szeretnék kapcsolatot találni, és ők ellenőrzött módon összekötöttek az entitással. Ezáltal nem csak a kapcsolatfelvétel, hanem maga a kommunikáció is biztonságossá vált mert, ha a figyelmem elkalandozna, akkor az angyal megszakítja a kapcsolatot, így nem fordulhat elő, hogy önmagammal folytatott, véget nem érő beszélgetésekbe bonyolódjam saját elmém feldolgozatlan tartalmával vagy egy hazug szellemmel kerüljek kapcsolatba, aki megtéveszt. Az igazmondás ugyanis ritka erény az Univerzumban. Aki megvalósította önmagában az igazmondást, annak minden szava teljesül, állítja Patandzsali.

Felvetődik a kérdés, hogy ha az angyalok a legfőbb vezetőink, akkor miért van szükség mesterekre, gurukra? Azért, mert az angyalokra más törvényszerűségek vonatkoznak, mint az emberekre. Az emberek szabad akaratot kaptak, amellyel lehet élni és visszaélni, míg az angyaloknak nincs szabad akaratuk, hiszen ők nem különülnek el Istentől. Aki helyesen él a szabad akaratával, az nagyon sokat tud segíteni az embertársainak. Hiteles lelki tanítómestert (gurut) találni sem mindig könnyű. Én a mestereim megtalálásában is az angyalok támogatását kértem, és így kézről kézre adtak, mindig az aktuális tudatossági szintemnek megfelelő tanítóval kapcsoltak össze, valamint éppen azzal, aki annak a tudásnak a birtokában volt, ami szükséges volt a továbblépésemhez. Ez nem jelenti azt, hogy az angyalok mindent elvégeznek helyettünk, éppen ellenkezőleg. Az a feladatuk, hogy fölneveljenek, és teljes

tudatossággal átvegyük azokat a tevékenységeket, amelyeket helyettünk átmenetileg ők végeznek.

Ha valaki nem járatos az angyalokkal való kapcsolatfelvételben, akkor elindulhat valamilyen általa hitelesnek tartott vallási-filozófiai vagy jógarendszerben is tanítómestert keresve magának. A guru megtalálása intuitív alapon történik, de akinek ez nem erőssége, tanulmányozhatja az írásait, előadásait vagy a tanítványainak a megnyilvánulásait. Sokszor a tanítvány többet árul el a gururól, mint bármely más információ. Én minden lehetséges módszert bevetettem, hogy megtaláljam azt, akivel „összeért a lelkünk"! Ez a folyamat ahhoz hasonlítható, mint az igaz szerelemre való rátalálás, de ez nem következhet be előzetes felkészülés nélkül. Amikor az ember belül készen áll, akkor a lehetőség kívül megjelenik.

A magasabb szellemi világokat az angyalok energiája hatja át, mivel ők a legmagasabb női minőség kiterjedései. Ezen világok jelentős része nem szervezett, ami azt jelenti, hogy olyan létsíkokból áll, ahol semmi sem történik a lélekkel, csak elalszik egy tudatossági mezőben, ahová be tudott lépni, de nem tud felébredett maradni. A birodalommá szervezett szellemi világ magas tudatosságú emberi entitások által jön létre, akik irányt, elv- és szabályrendszert adnak a birodalomnak. Időről időre fellépnek alapítók, akik a tanítványaik vagy az emberiség egy körülhatárolt része számára létrehoznak egy birodalmat, ahol az oda bejutóknak irányított fejlődésben lehet részük. Ilyen az általunk alapított UKT is. A teret az angyaloktól (Bhuvaneswaritól) kaptuk. Nem adtak semmilyen direkt instrukciót, és kezdetben egyedül voltam a kijelölt térben. Sokáig semmilyen ötletem nem volt, hogy mihez kezdjek a lehetőséggel. Később elkezdtem támogatókat, együttműködő partnereket keresni, akiket hasonló gondolkodásúnak véltem, így a birodalom egyre bővült, a koncepció pedig egyre inkább körvonalazódott és teljesebbé vált. Mindenki hozzátette az elgondolását, és egyre univerzálisabb feladatokra nyílt ki a lehetőség. A fő különbség az UKT és más birodalmak között az, hogy esetünkben egy széleskörű, kultúrák és vallások közötti, nemzetközi együttműködés jött létre, amely a szellemi világ valamennyi szintjére kiterjed. Minden ember befogadására készen állunk, vallási hovatartozástól függetlenül, sőt

még hívőnek sem kell lenni, nem számít az sem, hogy ki, mit követett el, vagy milyen életet élt. A birodalomba való bekerülés emberi jog, de a bennmaradáshoz szükség van a szabályok betartása. A legfontosabb szabály pedig az, hogy a befogadott törekedjen a felemelkedésre.

Hogyan vonjuk vissza kivetüléseinket más életekből?

Legelőször azt kell világosan látni, hogy létezésünk nem egyetlen tudatossági mezőben zajlik. Mindig több szinten vagyunk jelen, még akkor is, ha csak egyetlen síkon vagyunk tudatosak. Az elme-tudatosságú ember csak az anyagi világban képes öntudatra ébredni, ezért a fizikai testével fogja azonosítani magát. A magasabb tudatossági mezőkben is jelen van, de a tudata kiesik, elalszik. A testet öltések az anyagi világban azt a célt szolgálják csupán, hogy az öntudatra ébredés a magasabb szinteken is bekövetkezzék. A testet öltés olyan, mintha egy leforgatandó filmben szerepet vállalnánk. A színészek az előző életeink során megismert személyek lesznek, akikkel már számos filmben játszottunk különböző szerepeket. Nincs jó szerep vagy rossz szerep, csak rosszul eljátszott szerep létezik. A szerepek a kauzális tudatosság információtartalma alapján kerülnek kiosztásra. Ebben csak az a személy képes tudatosan részt venni, aki ezt a tudatossági szintet már elérte. A többiek öntudatlanul, a kozmikus törvények hatása alatt, a csoportdinamika törvényszerűségei szerint sodródnak bele egy-egy szerepkörbe. Minden életet elvileg kiértékelés követ, de ha ez elmarad, akkor változatlanul az öntudatlan sodródás szabja meg a szerepeinket.

Egy magasabb, szervezett Birodalomhoz tartozni nagy kegyelem, de egyszersmind kötelezettségekkel is jár. Ebben az esetben a birodalmi vezetők, fénylények segítségével, feldolgoztatják az előző életeket, és a személy saját maga is részt vehet a forgatókönyv kialakításában. A továbbiakban csak erről az esetről szeretnék beszélni, mivel valószínűtlen, hogy az öntudatlanul sodródó tömegek rátalálnának erre a könyvre, továbbá az UKT egyetemessé válása által minden embertársunk számára kinyílik ez a lehetőség.

Az egyén végignézve eddigi életének filmjeit szembesül azokkal a hiányosságokkal, ahol a szerepeit nem a legmagasabb tudatossággal élte meg, és ennek alapján összeállítja a következő életének forgatókönyvét. Ez egyeztetve lesz a további szereplők egyéni forgatókönyveivel, majd egy csoportos leszületés során jól-rosszul eljátsszák a szerepeiket, amelyet utólagos kiértékelés követ.

Ezen a szinten már a spirituális önismereti tréningünkön tanultak elkezdik felülemelni a tanítványokat, mivel a helyzetértékelést napi rutinná teszik, így a szerepeket korunk előrehaladtával egyre tökéletesebben tudjuk eljátszani. Ahogy egyre kevesebb ismétlésre lesz szükség a feladatok elvégzésében, úgy megjelenik a belső késztetés az előző életek feldolgozására is. Az előző életek karma csíraként vannak jelen az elme-tudatban, de addig nem kezdenek kicsírázni, amíg a jelen élet feladatai tartanak, illetve csak annyi aktiválódik belőlük, amennyi az adott élethez feltétlenül szükséges. Ahogy az elme tisztul, a kauzális tudatosság aktiválja az előző életek karma csíráit. Igen ám, de sokszor nincsenek itt azok a szereplők, akikkel annak idején játszottunk. Ez nem okoz gondot, mert bevonzzunk olyan személyeket, akikkel hasonló szituációkat megélve létrejöhet a felismerés. A tudatosságnak még magasabb szintjén már személyekre sem lesz szükség, hanem meditációban vagy tudatos álomban kerül sor egy-egy jelenet letisztázására.

Kauzális, de még inkább buddhi tudatosságból szemlélve az előző életeink egyidejűnek tűnnek, mintha több filmben játszanánk párhuzamosan. Ez az idődimenziók eltérő időskálája miatt tűnik így, és ugyanakkor az aktuális életben mindig jelen vannak az előző le nem zárt események is. Az anyagi világbeli időbeliséget az elme rendezi össze múlttá és jövővé. Életeinket ismerve lehetőség nyílik arra, hogy egy múltbeli élethelyzetet megváltoztatva hatással legyünk a jelenlegire és fordítva. Ekkor valójában nem az eseményeket változtatjuk meg, hanem az eseményekhez hozzárendelődő karmacsírákat: pl. akit megöltek ugyanúgy meg fog halni, de nem gyilkosságként fogja elraktározni, és nem forral bosszút. Ez azt jelenti, hogy mind az áldozatban, mind az elkövetőben létrejöhet a felismerés, akkor is, ha csak az egyik vesz részt a feldolgozásban. Ennek az az oka, hogy a személy, aki

felismeri egy múltbeli esemény mozgatórugóit, bármely oldalon is állt aktuálisan, ott hagyja a felismerésének a lenyomatát az adott információs mezőben, és a partner, akár egy álombeli helyzetben, lehívhatja azt, és a saját felismerésekét építheti be. Ezért egy őszinte, mély megbocsájtás nemcsak eloldoz bennünket a kínzóinktól, hanem oldja az ő karmájukat is, segítve őket a felemelkedésben. A fogat-fogért elv alkalmazásával ugyanis a karma kerék vég nélküli forgását lehetetlen megállítani. Az emberiség jelenleg úgy működik, mintha folyamatosan átkot szórnánk egymásra azt érve el ezáltal, hogy mindenki tudatossága lefelé zuhan. Tesszük ezt 2000 éve annak ellenére, hogy Jézus kinyilatkoztatta a megbocsájtás vallását. Amíg valaki nem képes őszinte megbocsájtásra, addig okot ad arra, hogy vele ugyanaz az esemény ismétlődjék, a gyilkos ismét öljön, a csaló ismét csaljon. Lehet, hogy a megbocsájtásunk nem fog változtatni a gyilkos és csaló személyiségén, de legalább mi kikerülünk az áldozat szerepből!

A jelen élethelyzeteket figyelve felismerésre kerül valami ismétlődő esemény, betegség tünet stb., mint kiindulópont. Ezt a szálat kell megragadni, és összekötni a kauzális központtal. Ezt követően az egy pontra történő koncentrációval kell felhozni a tudatalattiból mindazokat a képeket, amelyek összeköttetésben vannak a kiinduló eseménysorral, és megélni az egységet az eseménnyel és annak résztvevőivel. Az egységet három szinten kell megvalósítani az elme-tudat szintjén a megtapasztalás (emocionális újra átélés), a kauzális tudat szintjén a megértés (elemzés, összefüggések felismerése), majd a buddhi tudat szintjén a megélés (az esemény ideamintájának buddhi tudatban való rögzítése) érdekében. Legalább az első két szint megvalósítása szükséges a feldolgozáshoz, a harmadik szintet később is meg lehet valósítani, amikor már több összefüggés feltárult a helyzettel összefüggésben. Ha a feldolgozás nem sikeres, akkor később újra lehet próbálkozni.

Aki kellőképpen tud koncentrálni, az egyedül is, míg mások segítséggel tudják végrehajtani az emlékképek felidézését. Ilyen meditációt azok tudnak vezetni, akik önmagukon egyedül is képesek voltak elvégezni, és be tudnak lépni a megfelelő tudatossági mezőkbe. A meditációt vezetőnek az a szerepe, hogy a vezetett

személy tudatosságát segítse a megfelelő szintre összpontosítani azáltal, hogy ő maga oda összpontosít. Az UKT tanítványai az UKT-en kívüli személyhez is fordulhatnak, de a felismerések kiértékelését célszerű valakivel az UKT vezetői közül is megbeszélni. Akik nem ismerik az UKT technikáját más információs mezővel, más segítőkkel, más szinten dolgoznak, ami eltérő következtetéseket eredményezhet, miáltal a megértés vagy nem következik be, vagy nem lesz teljes.

A külső segítőnek teljesen kívülállónak kellene maradnia a megfigyelendő eseményeken Ez nem mindig teljesül, mert a meditációt vezető, ha nem is tudatosan, de az öntudatlanul kihelyezett információs mezejével hatással van a vezetett személy felismeréseire. Ez az UKT-en belül is fennáll, de itt, a nyilvános tanítás megmutatja, hogy a vezetők milyen elvrendszer mentén haladhatnak, ezen kívül minden esetben mind a vezető mind a vezetett személy őrangyala felügyeli a folyamatot. A vezető, mint segítő, legalább folyamat idejére minimum kauzális tudatosságot kell képviseljen, a vezetett pedig, ha közben nem is, de utólag képes kauzális tudatosságból újraértékelni a folyamatot. Ez a biztosíték arra, hogy valós és előrevivő információk előhívása történik meg.

Az előző életek feldolgozása ezek szerint ugyanúgy történik, mint a jelen élethelyzetek önismereti elemzése, azzal a különbséggel, hogy nagyobb mértékű elmélyedést, koncentrációt, időt, vagyis több energia befektetést igényel a személytől. A gyakorlás azonban itt is meghozza a gyümölcsét, és idővel bármely élet megismerése ugyanolyan rutin élménnyé válik. Azért, mert az illető megéli, hogy ő egyik életének főszereplőjével sem azonos, mindegyikben csak színészként vett részt, és a játék célja az önmegismerés volt. Ő azzal az entitással azonos, aki őt, mint színészt, mozgatja a teremtés színpadán.

A spirituális fejlődés során előfordulhat, hogy egy tudatba betörő előző élet programja a jelen életben át akarja venni az irányítást az elme-tudat felett. Ez eléggé gyakori eset manapság, mivel az emberek nem fordítanak elég időt és figyelmet az elme megtisztítására, és így látnak neki előző életek feltárásának. Tételezzük fel, hogy valaki magas szintet elért spirituális mester

vagy vezető volt egy előző életében, és most rátalál erre a programra, ami aktiválódik. Innentől kezdve eszerint kezd élni és viselkedni. Miért lenne ez baj? Egyfelől azért mert, ha még nem érte el a korábbi életének tudatosságát, akkor csak elmével játssza el a szerepet, amivel megtéveszti önmagát és másokat. Másfelől azért, mert lehetséges, hogy a jelenlegi életének nem arról az életről kell szólnia. A jelen élet során a lélek sok esetben kiegészíteni szándékozik egy korábbi életet, vagy ugyanazt a feladatot más aspektusból szeretné megvizsgálni, esetleg teljesen más utat, más Istenmegvalósítást választ, de a tudat még nem áll készen erre. Ilyen esetekben egy előző életbeli spirituális program aktiválódása teljesen felülírhatja a jelen élet programját, ami természetesen a feladat legközelebbi megismétléséhez vezet. Ez az oka annak, hogy sok spirituális úton járó ember súlyos betegségekkel küzd, mert valójában nem a lélek (atman), hanem egy alacsonyabb tudatréteg programját hajtja végre. Ha valaki nem tud lemondani az elme-ego számára vonzó, akár spirituális, szerepről, akkor az egész élete elvesztegetésre kerül. Hogyan lehet ezt tetten érni? Az illető életében még jelen van a duális felfogás, noha azt állítja magáról, hogy megvilágosodott.

A spirituális képzés fokozatosan kiemeli az egyént az elme-tudatosságból. Így lehetőséget kap arra, hogy ugyanazt az eseményt egy időben több szinten lássa és értelmezze, sőt több tudatossági mezőt is át tud fogni, vagyis egyidejűleg lesz jelen különböző dimenziókban. Megszűnik a meditatív és a hétköznapi állapotok közötti különbség, mert az osztott tudat egyszerre érzékeli a földi és a magasabb síkokat. Megszűnik a duális szemlélet, az hogy bizonyos helyzeteket jónak, míg másokat rossznak minősítünk, eltűnik az ellenségkép, miszerint bizonyos személyek akadályoznak stb.

Ha az elme-tudat kitisztult és az elme-ego feloldásra került, alárendelődött a magasabb tudatrétegeknek, vagy törlődött, akkor lehetőség nyílik valamennyi előző élet összerendezésére a jelenlegi életfeladattal, vagyis a korábbi életek információi beépítésre kerülnek a jelenlegi megvalósításba.

Hogyan válasszuk ki a nekünk megfelelő Istenmegvalósítást?

Minden ember istennek egy parányi sejtje, és azért vetült ki a teremtésbe, hogy önmaga tudatosságát kifejlesztve visszatérjen ugyanoda; vagy azért jött el, hogy megismerve isten más aspektusait visszatérjen máshová. A hely istenben adott, csak nekünk kellene megtalálni.

Az ember nem addig bolyong a teremtésben, amíg ledolgozza a karmáját, hanem addig, amíg megtalálja azt a helyet istenben, ami számára azt a felismerést hozza el, hogy megérkezett. Ez a pillanat ugyanis minden karmát töröl. Ez a beérkezettség érzés az út vége. Nem mindenki ugyanahhoz az istenformához vonzódik, soha nem lesz csak egyetlen vallás és egyetlen kizárólagos isten. Isten egyetlen és kizárólagos ugyan, de ebben a végtelen formában felfoghatatlan az embernek, ezért világtanítókon, megvilágosodott mestereken keresztül számtalan arcát mutatja meg.

Azzal a ponttal, ahonnan eljöttünk, folyamatosan össze vagyunk kapcsolva. A lélekszikra (atman), amely isten férfi minőségéből ered, kivetül a teremtésbe, de egyidejűleg fönn marad a női minőség által adományozott transzcendentális (lelki) testben, és abban alszik. Az atman azért vetül ki alacsonyabb síkokra, hogy fel tudjon ébredni, és ezért szüksége van átmeneti testekre. Ezeknek az ideiglenes testeknek az információs mezőit fejleszti, amíg azok egységre tudnak lépni a lelki testtel.

Az atmannal együtt a lelki test is kivetül, és létrehozza a számunkra egyedi vezető fényt, az őrangyalt, amely hivatott visszavezetni minket abba a pontba, ahonnét származunk. Mindaddig, amíg elszakítva vagyunk ettől a ponttól, az őrangyal lesz az útmutató számunkra. Az út akkor ér véget, amikor felismerjük, hogy az atman isten egy fénypontja, az őrangyal a mi lelki testünk, az ideamintánk, majd ezek eggyé válnak. Ez teszi lehetővé, hogy visszavonjunk minden eddigi kivetülést, majd tudatosan létre tudjunk hozni az örök szolgálat céljából másikat.

Minden ösvény, amely nem ehhez a megoldáshoz vezet, csak átmeneti állomás az istenmegvalósítás útján. Ez azonban nem azt jelenti, hogy mindenkinek ugyanaz lesz a feladata isten

szolgálatában, mert a lehetőségek messze túlmutatnak az emberi képzelet határain.

Ha tehát a számunkra megfelelő istenmegvalósítást keressük, akkor az őrangyal a legfontosabb szellemi vezetőnk. Az őrangyal lépésről lépésre halad előttünk, és egyre magasabb rezgésszintű minőségébe lép, míg eléri legmagasabb aspektusát a Visnu-tattva formát.

A spirituális mesterek, guruk nem a helyünk megtalálásában tudnak segíteni, hanem az út megtételében. Ezeket aszerint kell megválasztanunk, hogy milyen gyorsan, milyen akadályok legyőzése révén szándékozunk megtenni a célhoz vezető utat. A spirituális módszerek, technikák, gyakorlatok csupán eszközök a cél elérésében, ha céllá válnak, akkor mindig köteléket jelentenek számunkra.

Annak ellenére, hogy az őrangyal a szellemei vezetőnk, mégsem elég csak várakozni, hogy majd odavezet. A belső késztetésünk, isten iránti vágyunk, legfontosabb motivációink alapján kapjuk meg tőle az útmutatást. Ha nem igyekszünk, akkor csendben marad. Amikor felébred a saját ideamintánk elérése iránti vágy, az események felgyorsulnak, már azért dolgozunk, hogy örömet szerezzünk neki, az angyalnak, önmagunk legmagasabb aspektusának, ezáltal istennek. Már nem kapni szeretnénk, hanem adni. Visszaadni valamit az eddig tapasztalt kegyelemből, és ilyenkor felajánlunk mindent, amink van. Istennek azonban semmire sincs szüksége, kizárólag a szeretetünk az, amit nem birtokol, mert azt annak adjuk, akinek akarjuk.

Amikor isten felé fordítjuk a szeretetünket, akkor az a legmagasabb boldogság (ananda), mert ekkor az atman éli meg a hazaérkezés extázisát. Ez az ananda a legmagasabb tudatosság (chit) eléréséhez és a legmagasabb létezés állapotához (sat) vezet. Ezek a tudatállapotok egymással összeolvadva hozzák létre a sat-chit-ananda állapotát, amely fölötte áll az alkotóemelek szitjének.

8. A kundalini

Bevezetés

A kundalini egy misztikus erő, amelynek kifejlesztése mesterről tanítványra száll, mióta ember létezik a Földön. A régi mesterek semmi lényeges információt nem írtak le erről az erőről, ami mégis leírásra vagy verbális átadásra került szimbólumokban maradt ránk. Az újabb korokban már sok szempontból módosult a régi elképzelés. Manapság tucatszám jelennek meg könyvek különböző jógiktól, amelyek a kundalini kifejlesztésének rejtelmeibe hivatottak bevezetni az olvasót. Ha azonban hozzáértő olvassa ezeket, akkor hamar kiderül, hogy semmi olyan információt nem tartalmaznak, amely alapján a kundalini kifejleszthető vagy megérthető lenne.

Felvetődik a kérdés, hogy miért titkolják az igazságot a szerzők, vagy ha nem titkolják, akkor mit titkolnak? Ha a kundalini valóban arra való, hogy istenmegvalósítást lehessen vele végrehajtani, akkor miért kell elzárni az emberek elől, és rébuszokba fektetni egy ősi tanítást, hacsak nem azért, mert aki ezzel kapcsolatban rájött valamire, az rögtön Isten és a tanítványok közé szándékozott állni, hogy csak rajta keresztül lehessen elérni a megvalósítást? Ha ez igaz lenne, akkor a mester biztosan nem valósított meg semmit az egóján kívül.

Másik lehetőség, hogy a tudatlanságukat titkolják. Valami van, de nem tudjuk pontosan, mi az, ezért inkább elmossuk a lényeget, az igazságot. Másoljuk a tradíciókat, nem vizsgáljuk felül. Ha valaki tévedett, akkor az ezeréves tévedések lenyomatai ott maradnak a tanításban, és ezrek kerülnek tévútra. Kit zavar ez? Mondjuk engem.

Az is felvetődött bennem, hogy a kundalini kifejlesztésének képessége egy kegyelem, amivel magasra lehet jutni, ne kaphassa meg minden jött-ment, dolgozzanak meg érte a jelöltek. Nos, ez az érv manapság nem igen állja meg a helyét. Igaz, hogy minden nagyobb utcasarkon van kundalini jógaiskola, mint divatcikk, szupermarket termék, de olyanok, akik valóban készen állnának a kifejlesztésére kevesen akadnak, nem hinném, hogy attól kellene tartani, hogy túl sokan lesznek, akik megvilágosodnak. És ha igen,

miért lenne baj ez? Pontosan a titokzatoskodás miatt lehet mindent kundalini címen eladni, mert a területen tapasztalatlan kezdők mindent elhisznek, mint az újszülöttek, akiknek minden vicc új.

Azon is eltöprengtem, hogy kundalinivel nemcsak istenmegvalósítást lehet végrehajtani, hanem mivel ez a mágusok útja, sokfajta különleges képességre lehet szert tenni, amivel akár ártani is lehet másoknak. Ha attól félünk, hogy valaki a tanításunk által mások ártalmára cselekszik, akkor nem ismerjük igazán az isteni törvényeket. Az egységelv nem engedi, hogy másoknak ártsunk, csak önmagunknak árthatunk, a fekete mágusra visszahull minden cselekedete.

Egyik elfogadható érv a titokzatosságra, ha valaki mester nélkül próbálja végigjárni az utat, akkor sok kellemetlen megtapasztalásban lehet része (vagy semmiben, de ez a jobbik eset). Azonban ez az érv sem válik be, mert ebben a könyvben több olyan esetet is feldolgozok, akik mester nélkül léptek az útra, vagyis annak hiánya nem tartotta vissza őket, a tudatlanságuk miatt viszont kihagyták a legmagasabb megvalósítás lehetőségét.

Nekem is szembe kellet nézni azzal a feladattal, hogy hogyan lehet úgy közzé tenni valamit, hogy adjak is, meg ne is? Egyfelől szerettem volna enyhíteni azt a sötétséget, ami a téma kapcsán előállt, amitől magam is sokat szenvedtem kezdetben. Másfelől, ahogy egyre jobban belemélyedtem az összefüggések elemzésébe, kiderült, hogy sokfelé rendszer van, amelynek elemeit nem lenne szerencsés, ha összekeverné a jelölt. Egy adott jógarendszer, amit XY kidolgozott, azon a rendszeren belül jól működhet, az ottani mesterek vezetésével, akik nyilván azt szeretnék, hogy minél többen az ő ashramjuk tanítványai legyenek. Más rendszer elemeivel keverve azonban zavart okozhat. Éppen ezért én sem ismertethetem magukat a gyakorlatokat. A felébresztéshez és a kidolgozáshoz alkalmazott gyakorlatok ezen a rendszeren (UKT) belül működnek, tőlünk függetlenül alkalmazva, nem vállalhatunk érte felelősséget. Én sem szeretnék azzal foglalkozni hobbiként, hogy okoskodó jelöltek még az ego-tudat állapotában, összekeverve szezont a fazonnak, olyan állapotba kerülve, ami elmekórtani eset vagy élet-halál harc, tőlem várják a megoldást vagy én legyek értük a felelős,

különösen akkor, ha még ebben a szorult helyzetben sem hajlamosak követni az útmutatásaimat, ahogy az már megesett jó párszor.

Az emberi korlátoltság határtalansága volt a legdöntőbb érv, ami arra késztetett, hogy ne tegyek közzé mindent, ne adjam át a kulcsot, pedig szívem szerint az egész emberiségnek azt kívánom, hogy minél előbb jusson az isteni kegyelem állapotába, vissza a valódi otthonába. Ámen!

A Kundalini ébredés tünetei

A kundalini ébredésnek nincsenek olyan specifikus tünetei, amelyek alapján alapos vizsgálat nélkül meg lehetne mondani, hogy azok az ébredésre vezethetők vissza. A vizsgálatokat nem célszerű orvosokkal elvégeztetni, mert ők más szempontból tekintenek az emberre, és biztosan találni fognak olyan biológiai-biokémia vagy pszichiátriai okokat, amelyek alapján felállítható egy diagnózis. Ha a jelölt meggyőződése, hogy neki a kundalini indulásával összefüggő tünetei vannak, akkor olyan személyhez kell fordulnia, aki a területen járatos. Még így sem biztos, hogy sikerrel jár. Személyes megtapasztalásom erről a kérdésről, hogy amikor egy híres spirituális tanítóhoz fordultam a tüneteimmel, akiről az a hír járta, hogy a kundalinihez is köze van, szimplán jelezte, hogy zöldfülű vagyok, és arról akart meggyőzni, hogy elhunyt lélek megszállása okozza a problémáimat. Szerencsére nem hittem neki.

A kundalinivel összefüggő minden tényező egyben hitpróba is. Másfelől amit szeretnék leszögezni, hogy nem minden spirituális úton fellépő tünetnek van köze a kundalinihez. Ezt viszont a jelölteknek is el kellene fogadni. Ha valaki veszi a fáradságot, és az embert alaposan megvizsgálja, akkor adjuk meg neki azt a tiszteletet, hogy komolyan megfontoljuk, amit mond, mert hátha igaza van. Ha figyelmesen meghallgatott bennünket, akkor lehetőséget ad arra is, hogy érvekkel támasszuk alá az állításainkat.

Ahhoz, hogy egy ilyen vizsgálat a valóságot tárja fel, az kell, hogy a jelölt precíz önmegfigyeléssel be tudjon számolni a tüneteiről. Képesnek kell lennie megválaszolni a felvetődő kérdéseket. A vizsgálatot végzőnek pedig fel kell tennie néhány kérdést, ami

alapján tisztázható, hogy egyáltalán a kundalini elindulás áll-e a tapasztalatok hátterében?

Nézzük először azt, hogy elvileg mi indíthatja el a kundalinit?

1. Valaki célzott jógagyakorlatokat végez, nagy elkötelezettséggel jelentős ideje.
2. Extázis élménye volt valamely spirituális tevékenység (meditáció, mantra, ima stb.) esetleg spirituális alkotómunka közben.
3. Súlyos testi-lelki traumát élt át, minek következtében megváltozott az életfelfogása, kinyílt a transzcendens felé.
4. Felajánlotta magát Istennek szolgálatra meditációban vagy imában, esetleg szent helyen.
5. Szent helyen vagy spirituális tevékenység közben jelenést észlelt.
6. Nagyon intenzíven átélt olyan előző életet, ahol kundalinivel dolgozott vagy eközben halt meg.
7. Különböző rendszerekben kapott magas szintű beavatásokat.

Amikor én az említett spirituális tanítóhoz fordultam, a 2-7 esemény már megtörtént velem. Mivel semmit sem kérdezett az előzményekről, nem adott hitelt a szavaimnak, ezért én sem avattam a bizalmamba a továbbiakban. „Nem ő az, akit keresel” ─ jelent meg a gondolataimban, és ezt el kellett fogadnom, bármennyire is fájt nekem ez akkor. Ezt követően az 5. esemény ismét bekövetkezett, és ennek hatására kezdtem el szisztematikusan jógagyakorlatokat végezni. Ebből az is látszik, hogy a kundalini nem indul el „véletlenül”. A kundalini elindulásához Isten iránti vagy legalább a spirituális fejlődés iránti komoly belső elkötelezettségre van szükség.

A jelöltnek a vizsgálat során számot kell adnia arról, hogy ő mikor, milyen formában kötelezte el magát, vagy milyen spirituális élménye volt, ami megelőzte a tüneteket, ha azt akarja, hogy komolyan vegyék. Akármilyen szintű látó legyen a vizsgálatot végző személy a kundalini aktivitást eleinte csak működés közben lehet „észlelni”. Ezért a jelölt számíthat arra, hogy megkérik rá, mutassa meg, milyen gyakorlatokat szokott végezni. Lehet, hogy nem tudja reprodukálni az aktivitást, ez még nem jelenti azt, hogy a kundalini inaktív, lehet, hogy az izgalom nem teszi lehetővé a megfelelő elmélyedést. Én ilyenkor fel szoktam ajánlani az illetőnek az UKT

jógaiskoláját, ahol szisztematikus képzést kaphat, ami alapján egy idő után ő maga is képessé válik eldönteni, hogy mi is az igazság.

A tünetek

1. Spontán regresszió előző spirituális életbe.
2. Spontán szamádi élmény meditációtól függetlenül pl. az utcán, amikor másképpen látja az eseményeket, az embereket.
3. Látomások (istenformák, szentek), angyali üzenetek.
4. Energetikai élmények (energia emelkedés-süllyedés érzése a gerincoszlopban), blokádok hirtelen kinyílása (energia indul el ott, ahol eddig nem volt tapasztalható).
5. Csodás gyógyulások gyógyíthatatlan betegségekből.
6. Különleges képességek megjelenése a semmiből (előképzettség nélküli látás, hallás élmények finomanyagi vagy magasabb síkokról) stb.

Természetesen az itt felsoroltakon kívül számos jel lehet, ami a kundalini ébredés előszele, de egyik sem szükséges, és nem is elégséges feltétele az elindulásnak.

Problémák a Kundalini ébredés során

Konkrét eseteket a *Kundalini megtapasztalások összehasonlító elemzése* c. fejezet tartalmaz.

1. A jelölt nem ismeri a kundalini kifejlesztésére szolgáló éterikus szerv felépítését

Ez a leggyakoribb eset még azok körében is, akik szisztematikus jógagyakorlatokat végeznek. A tradicionális hindu és buddhista kultúrában nincsenek hagyományai annak, hogy ismerjünk valamit, amit használunk. Miért kellene? Használod a szíved anélkül, hogy tudnád, hogyan működik, vagy hogyan épül fel. Ülj le, maradj nyugton és ne csinálj semmit! ─ tanítja Tilopa a mahamudrát a tanítványának. Ez működött is évezredeken keresztül. A jógiknak, akik megvilágosodással foglalatoskodtak, nem volt más dolguk, a világtól elvonultan lefutattak egy megvilágosodás programot, és elhagyták ezt a dimenziót. Csakhogy közben valami nagyon

megváltozott. A világ, körülöttünk, és az ember legbelül. A mai kornak más a kihívása. Itt mindenkinek dolgoznia kell, hogy megéljen, kevés a lehetőség az elvonulásra, és már nem ez a világprogram. A modern ember az értelmével is fel szeretne nőni az istenéhez, nem elégszik meg abrakadabrával, amit ha elégszer elmond, akkor vége lesz az árnyékvilágban való szenvedésnek. Ezt az egyszerű tényt fel kellene ismernie minden vallásnak. Nem lehet az istenkereső embereket a modern tudomány korszakában infantilisnak tekinteni. Éppen ezért mi részletesen tárgyaljuk a gyakorlati részben a kundalinit működtető finomanyagi szerv felépítését és a működési mechanizmust is.

Képzeljük el, hogy egy atomreaktoron csücsülünk, mivel egy reaktor van beépítve a gyökércsakránkba. Valaki elkezdi kapcsolgatni a gombokat, mire a reaktor felrobban. Utána Istent hibáztatja, hogy rosszul teremtette meg az embert, meg különben is neki nem szólt senki.

Isten: ***Nem, fiam! Megmondtam, hogy ne nyúlkálj a fenekedbe, és ne is dugj bele semmit! Nem azért, mert engem érdekel, hogy te mit csinálsz a hátsó feleddel, hanem azért, mert nem lettél megtanítva a reaktor használatára! Szerencsére akadtak olyan szolgálattevők, akik megteremtették a lehetőségét annak, hogy mostantól feltárulhatnak előtted ezek a titkok bizonyos feltételek teljesülése esetén.***

Ha nem állna az UKT mögött egy egyetemes szellemi birodalom, akkor én sem tárhatnék itt fel semmilyen titkot. De ez a biztosíték, hogy mindenkin tudunk segíteni, aki eltéved, és csak azok számára nyílik ki a lehetőség, akik az odaadó, tiszta szolgálatot vállalják az emberiség felemelkedése érdekében.

2. A jelölt nem ismeri a csakrák szabályozásának technikáját

Az előző ponthoz hasonlóan, addig nincs szükség ezzel a kérdéssel foglakozni, amíg a cél a kivonulás az anyagi világból. A csakraszabályozás technikáját nem minden jógarendszer használja. A csakraszirmok négyfokozatú átkapcsoló relék, amelyek azt szabályozzák, hogy szusumnában hová folyik az indukált áram. Aki kivonul a világból, az a reléit a negyedik fokozatba kapcsolhatja, aki

viszont úgy hajt végre istenmegvalósítást, hogy a világban marad, annak meg kell tanulnia a relék kapcsolgatását, hogy el tudja látni a kötelezettségeit. Előfordul, hogy a csakrák szirmai nem ugyanabban a fokozatban állnak, hanem felváltva az egyes, kettes, hármas fokozatban. Ez az energiáramlatban zavart okoz.

3. Az ida és a pingala vezeték energiája nincs kiegyensúlyozva

A bal és jobb orrnyíláson keresztül vesszük fel az egyetemes életenergiát, amit pránának neveznek. A prána finomanyagi természetű, csak az élő anyaggal való kölcsönhatása által ismerhető és tapasztalható meg. Megfigyeléseim szerint leginkább fény természetű, ez azt jelenti, hogy elektromágneses mező. A levegővel együtt magunkba szívjuk a környezetünkben mindenütt jelen levő elektromágneses mezőt. A prána az ida és pingala vezetékeken át bejut az agyba, és a hipotalamuszt stimulálja. Miután az ida vezeték a hűtőközponton, a pingala pedig a fűtőközponton halad át, ezért a két vezeték energiája a test hűtéséért és fűtéséért is felelős lesz. Hasonló okokból az ida a paraszimpatikus idegrendszert, a pingala pedig a szimpatikus idegrendszert serkenti. A két orrnyíláson belélegzett prána még egyforma, különböző jellegét a hipotalamuszon keresztülhaladva nyeri el.

A két orrnyílás alaphelyzetben nem egyszerre működik, hanem váltakozva vesz fel levegőt (pránát). A jógalégzés lényege annak elsajátítása, hogy a két orrnyíláson keresztül egyidejűleg és megközelítőleg azonos mennyiségű pránát tudjunk felvenni. A két vezetékben egyszerre kell elektromágneses áramlásnak kialakulnia, mert csak akkor lépnek egymással kölcsönhatásba. A csakrák szintjén az energia a két vezetékből egyforma arányban kerül a szusumna vezetékbe, tehát az energia mennyisége nincs kiegyensúlyozva, akkor a felesleg az egyik vagy a másik vezetékben marad. Alaphelyzetben a két vezetékben folyó energiaáramlat alakítja ki az alapszemélyiség típusokat: szangvinikus (pingala aktívabb), melankolikus (ida aktívabb), kolerikus (kb. egyformán aktívak). Ennek bizonyítéka bárki számára nyilvánvaló lesz, ha megváltoztatja az orrnyílásokon keresztül történő légzését. Ha pl. valaki ideges, feszült, stresszes, magas a vérnyomása, gyors a

szívritmusa, akkor a bal orrnyíláson tudatosan lelégezve megnyugszik, vérnyomása lecsökken, szívműködése lelassul stb.

A kundalini kifejlesztése során a valamely vezetékben maradó többlet energia a fizikai test betegségtüneteit okozhatja, mert vagy a kundalinivel együtt felemelkedik a külső vezetékben, vagy a csakrákon keresztül kifut a perifériára. A pingala vezetékben maradó többlet energia pl. adrenalin sokkot vagy égési sérüléseket okozhat, ahogy arra majd példákat mutatok a következő fejezetben.

4. Az elme-tudat és/vagy a szusumna nincs megtisztítva a benyomásmagoktól

Előfordulhat, hogy az előző életbeli kundalini program aktiválódása miatt a jelölt hamar feljut a szahaszrárig, de onnan vissza kell térnie, mivel az elmében található karmacsírák még nem törlődtek. A karmacsírák nemcsak az elmében vannak jelen, hanem a tudatalatti folytatódik a gerincvelőben is, amely a tudattalan sötétségét képviseli. Itt tárolódnak az állati, növényi, elementális programok, mivel az anyag mindezeken a fejlődési fokozatokon végigment. A finomanyagi testben is jelen vannak ezek a lenyomatok a szusumna második rétegében, egyfajta szigetelőréteget képezve, és emiatt előfordul, hogy a granthik csak részben nyitottak. Különösen ebben az esetben fordul elő, hogy a csakraszirmok egy része csak a szusumna második rétegéig kapcsolható át. Az ide folyó energia miatt a granthik kioldódása felgyorsul, és akár fizikai síkú betegségtünetek is jelentkezhetnek. Ha a jelölt feljutott a szahaszrárig, és bár nem tud megmaradni abban a tudatossági mezőben, tévesen megvilágosodottnak hiszi magát, és nem foglalkozik a további gyakorlással, akkor ezzel elmulasztja a teljes megvalósítást.

5. A jelöltnek nincs kialakult célja, amit a kundalini kifejlesztés által meg akar valósítani

Sokakat vonz ez a belső energia, mert már a részleges kifejlesztése által is különleges képességekhez lehet jutni. Ha a jelölt ragaszkodik ezekhez, akkor ezek akadállyá válnak számára a teljes felébredésben. Ha az illető nem tudja megfogalmazni egyértelműen,

hogy mi a célja, akkor a tudatalatti vágyai veszik át az irányítást. Ez az oka annak, hogy az UKT-ben spirituális élettervet kell kidolgozni, amit idővel módosíthat a jelölt, de mindig tudatosítania kell, hogy milyen irányban halad. Nálunk a kundalini kifejlesztése nem cél, hanem isten szolgálatának eszköze, ezért a sziddhik nem fognak kötőerőt képezni.

Ha a jelöltnek nincs mestere, eltévedhet a különböző megvalósításokban, mert nincs kijelölve a belső ösvény, és annak a végcélja. Ha pedig a jelölt, egy ─ a mestere által ─ előre programozott, kijelölt úton halad, akkor arról nem szabad letérnie. Ha mégis letér, arra a program nem nyújt megoldást, vagyis a jelölt ott áll egy helyzetben, amikor nem tudja, mit kell tennie. Előfordul, hogy a mestere sem tud segíteni, mert a rendszerük csak egy utat jelölt ki a számukra, és az utat mutató mesterek nem rendelkeznek a teljes megvalósítással. Ezért nem szeretik a mesterek, ha a tanítvány ösvények között kalandozik. A teljes megvalósítást ismerő mestert megtalálni a legnagyobb kegyelem, mert általa érhető el a valódi felszabadulás. Ilyen mester Sri Yukteswar Giri, aki még a mahaszamádija után is tovább dolgozott a különböző megvalósítási lehetőségek feltárásán.

6. A jelölt nem ismeri a szusumna lefutását és kijáratait a finomanyagi elmében

A szusumna a hatos csakráig fut nyílegyenesen, majd ott kettéágazik[32]. A harmadik egyenesen futó ág csak akkor van készen, ha azt valaki előző életben kidolgozta, és megfelelő szintű tudatossággal vagy jógik családjában születik ismét. Éppen ezért ezt az ágat többnyire az adott életben szükséges kifejleszteni. Ha ez még nem valósult meg, akkor a belső energia a szusumna elülső vagy hátsó ágán jut be a szahaszrárba, ami különböző szintű megvalósításokhoz vezet. Ha mindkét ágon kivezetésre kerül, az még mindig részleges megvalósítás, de összetéveszthető a

[32] Két főág tapasztalható meg, de ennél több ágról is léteznek beszámolók, amelyekkel lehet dolgozni.

megvilágosodással. A teljes megvalósításhoz (Krisztustudat) mindhárom ágat ki kell dolgozni.

7. A jelölt nem ismeri az isteni archetípusok funkcióját és működését

A hatos csakra fölött, már a szahaszrár részeként további energiaközpontok helyezkednek el, amelyek segítő isteni archetípusok programjaival állnak összeköttetésben. A jelölt ezeket tévesen kötőerőknek gondolhatja, és törli őket. Valójában ilyenkor az archetípushoz való kapcsolat törlődik. Ennek következtében számára nem lesznek segítő lények az utolsó lépések megtétele során. A jelölt úgy vélheti, hogy ha igénybe veszi a segítő archetípusokat, akkor ezek szolgálatába szegődik. Ez valójában így van. A jelöltnek tehát ki kell választania azt az egy vagy több archetípust (isteni inkarnációt vagy félistent), akit szolgálni szándékozik. Ha nem így tesz, mert a vélt teljes függetlenséget akarja elérni, akkor csak a ”nem-megvalósítást” tudja megvalósítani.

Képzeljük el, a következő analógiát: a jelölt egy üstökös az Univerzumban. Az isteni archetípusok a bolygók vagy Napok. Ha az üstökös nem választja ki, hogy mi körül akar keringeni, akkor a kötelékek nélküli végtelen, sötét űrben fog bolyongani végtelen ideig, a sehová sem tartozás állapotában, míg ébersége csökkenésével végül befogja egy olyan égitest, amiről esetleg semmit sem tud. Akár egy fekete lyukba is bezuhanhat.

8. Személyiség változások a felébredés következtében

Amíg a kundalini felébredése zajlik addig az elme és a gerincvelő programjainak tisztulása következtében a személyiség folyamatosan változik. A tisztulási folyamatok átmeneti kiegyensúlyozatlansághoz vezethetnek. Ezeket a folyamatokat az UKT spirituális önismereti tréningjén tanultakkal lehet feldolgozni. Később a személyiség stabillá válik, egyre ritkábban és rövidebb ideig tapasztalható kilengés, ami végül teljesen megszűnik. A kiegyensúlyozottságot az teszi lehetővé, hogy a jin-jang harmónia létrejön mivel az ida és pingala egyformán vesz fel energiát, továbbá a duális szemléletmód helyett az egység szemléletmód irányába mozdul el a személyiség.

Szólni kell azonban azokról az esetekről is, amikor súlyos vagy középsúlyos elmebetegségeket fedez fel magán a jelölt. Ennek oka, hogy az elme-tudat nem tudta követni az energetikai változásokat. Amikor a jógi a kundalini erőt fejleszti, akkor a kauzális majd a buddhi testén dolgozik. Ezeket a tudatosság kitágulásokat az elme nem tudja feldolgozni, és mintegy leszakad a magasabb tudatossági mezőkről. Az elme tehát összezavarodik, mert már nem ő az irányító, de ezt neki senki sem magyarázta el, és azt sem tudja, hogy ha nem ő, akkor ki irányít? Ez az oka annak, hogy skizofréniára utaló tüneteket produkálhat. Felléphet még mániás depresszió és paranoia is. Amennyiben a tünetek a kundalini gyakorlatok következtében jelentkeznek, akkor azokat gyógyszeresen kezelni kiszámíthatatlan eredménnyel jár (többet árt, mint használ). A tünetek megjelenésekor fel kell keresni olyan személyt, aki ismeri az utat, és tanácsot tud adni. Mindkét esetben az elme szabályozás megtanulása a megoldás. Az UKT tanítványai már nem lesznek kitéve ennek a problémának, mert csak az elmeszabályozást követően kapják meg a kundalini energiához való hozzáférést.

További személyiségváltozást okozhat az, ha az ego program törlődik (vagy egy mester törli), de még nem alakult ki a magasabb tudatosság, amely szabályozni tudná a hétköznapi tudatot, pl. ha a jelölt a kauzális tudat kifejlesztésének kihagyásával a buddhi tudatba lép át. A buddhi tudat nem tudja szabályozni az elmét, mert nem az a dolga. Ilyenkor a jelölt elszakad a fizikai valóságtól, olyan benyomásai támadnak pl., hogy nem szükséges ennie, át tud menni a falon, képes repülni. A buddhi testnek ezek valóban nem okoznak gondot, csakhogy az illető még nem tette le a fizikai testét, és ennek életben tartásához elvesztek a programok. Ilyenkor előfordul, hogy kipróbálja tud-e repülni, és szörnyethal. Az elme szabályozásához elengedhetetlen a kauzális tudat kifejlesztése, amely lehetővé teszi, hogy a jelöltnek ne szakadjon meg a kapcsolata az anyagi világgal, így a fizikai testével, ugyanakkor átmenetet képez a magasabb tudatosságok kialakulása felé. Több lépcsőfokot átugrani nem célszerű, mert akkor visszaesés lesz az eredmény.

Személyiségzavart okozhat, ha a jelölt valamely isteni archetípus megvalósítását tűzi ki célul, úgy, hogy abba a programba az elme-

tudata a magasabb energiatestek kifejlesztése nélkül beugrik. Ekkor ő az isteni archetípussal azonosítja magát, pl. ő Siva. (Ez Indiában nem szokott gondot okozni, mert ott istenként tisztelhetik azt is, aki születési rendellenesség miatt pl. négy karral született.) Ez azért téveszme, mert nem a buddhi (vagy atman) tudata lépett be a makrokozmosz Sivájába, hanem a Siva program aktiválódott az elme-tudatában. Az illető lehet, hogy nem hordoz Siva tulajdonságaiból egyet sem, mégis úgy tekint magára, mintha ő az lenne. Az emberi elme hajlamos azt gondolni, hogy ő kapál, holott ő csak a kapa, amivel kapálnak. Mahavatár Babaji, akit Siva inkarnációjának tartanak, sosem jelentette ki magáról, hogy ő Siva, ugyanakkor számtalan kis jógival van tele a világ, akik magukra Sivaként hivatkoznak. Különbség van aközött, hogy valakivel egylényegűek vagyunk, vagy megvalósítottuk. Ha megvalósítottuk, akkor rendelkeznünk kell azokkal a képességekkel, amelyekkel Ő rendelkezik. Egy emberi testben élő entitás akkor tekinthető isteni inkarnációnak, ha legalább kétharmad részben hordozza az adott istenforma tulajdonságainak összességét. Ha csak ötven százalékot valósított meg, akkor megbízott (küldött), ha ennél kevesebbet, akkor szolgálattevő. Ha valaki Siva programot futtat magán, az mindaddig a magánügye, amíg legalább a harminc százalékot el nem éri, ekkor már mondhatja magáról, hogy az adott entitás szolgálattevője (prófétája). Ez vonatkozik bármely isteni archetípus megvalósítására.

9. A jelölt nem ismeri a teremtett világok felépítését

A szahaszrár fölött még további energia központok találhatók, vagyis a jógalétra tovább vezet. Ha valaki a szahaszrárba képes behatolni az energiával, akkor még a legjobb esetben is csak az Édenben találja magát. Márpedig az Édenkert a teremtett világ része, még messze nem jelenti az istenmegvalósítás elérését. A buddhisták sem jutnak messzebbre azáltal, hogy nem vesznek tudomást az Édenkerti valóságról. Ha valaki csak egy szűk ösvényen halad, és nem törekszik a teremtett világ minél teljesebb megismerésére, akkor a halála után nehezen fog eligazodni a makrokozmoszban. Ezért a jógik általában arra törekszenek, hogy az egy pontra történő koncentrációt valósítsák meg a haláluk pillanatában, így azt követően

is abban maradnak. Elég azonban egy kis fluktuáció, egy kölcsönhatás egy másik entitással, és a látszólagos stabilitás megszűnik. Az egy pontra történő koncentráció a szellemi világban is instabil kivéve, ha valaki elérte az istenmegvalósítást (átjutott a transzcendentális világba). A buddhisták instabilitásának az az oka, hogy a nem kötődést valósítják meg, ezért nincs istenforma, amely megfogná őket kölcsönhatás esetén. Márpedig kölcsönhatás van, mert az univerzum nem üres.

Ha valaki kimozdul a koncentráció instabil pontjából, akkor azonnal zuhanásba kezd a legközelebbi stabil pontig, ez pedig nem más, mint az általa legtökéletesebben megvalósított beavatási út. Abban tud csak megkapaszkodni. Még rosszabb a helyzete, ha a daát fölötti lebegést választotta (ez ugyanis a nem kötődés pontja), ebben az esetben, ha hatás éri, belezuhanhat a szakadékba. Ez a hatás lehet egyetlen gondolat, amire az általa követett filozófia nem ad magyarázatot. Kis egyszerűsítéssel egy buddhista a halálát követően is kaphat egy koant, amit nem tud értelmezni, és ebben a pillanatban azonnal a daátba zuhan.

A legszerencsésebb az a helyzet, ha a megvilágosodott személy, aki még nem érte el a transzcendentális síkot, egy Birodalomhoz csatlakozik, mert ott hasonló megvilágosodottak társaságában segítségre számíthat, és a fejlődését leszületés nélkül folytathatja.

10. A jelölt nem ismeri az istenmegvalósítás különböző lehetőségeit, a szamádi fokozatait és azok jelentését

A szahaszrár ezer szirma mind-mind isten egy-egy arcát képviseli, bármelyiket lehet választani a vonzódásaink alapján, isten ebben is szabad választási lehetőséget biztosított számunkra. Egy kundalini úton történő vezetésnek lehetőséget kellene biztosítania arra, hogy a jelölt előtt elvileg feltárja valamennyi választási lehetőséget figyelembe véve a jelölt képességének korlátait, még mielőtt belépne a szahaszrárba. A kundalini mesterek egy-egy utat jártak végig, annak állomásait ismerik, ami még nem lenne baj, ha egyértelműen definiálnák, hogy az általuk feltárt megvalósításnak, az általuk átélt szamádi szintjének melyek az ismérvei. Nyilván nehéz kiállni a nyilvánosság elé, hogy valaki meddig jutott el, de őszinteség

nélkül egyetlen megvalósításnak sincs létjogosultsága. A kundalini út egy belső önfeltáró út, ilyen értelemben a legőszintébb, legnyíltabb állapot megvalósításhoz kellene vezetnie, bármi is a szintje annak. Ha a belső úton járók akár csak részlegesen is illúzióban maradnak, akkor a külső úton járók pláne eltévednek, ezért a belső úton járóknak a felelőssége lényegesen nagyobb.

Azok számára kíván segítséget nyújtani ez a könyv, akik eddig nem jutottak a megfelelő információk birtokába vagy nem találták meg a személyiségüknek legmegfelelőbb jógaiskolát. A könyvben arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy mennyire fontos a finomanyagi objektumok precíz megfigyelése és leírása, mert ezek nélkül semmilyen tanítást nem lehet hibátlanul átadni. A másik fontos tézis, amit kihangsúlyoznék, hogy a kundalini kifejlesztésével isten számtalan arcát lehet megvalósítani, beleértve a nem-megvalósulást is, hiszen az is csupán egyike a lehetőségeknek. Bármelyiket kizárólagosnak vagy egyetlennek tekinteni illúzió, vannak azonban olyan megvalósítási formák, amelyek kiemelnek ugyan a durvaanyagi világból, de mivel nem vezetnek tovább, ezért zsákutcának tekinthetők. Írásomban kötelességemnek tartottam erre felhívni a figyelmet.

Kundalini megtapasztalásaim összehasonlító elemezése

Elég kevés irodalom áll rendelkezésre a jógik kundalinival összefüggő megtapasztalásairól. Éppen ezért nagyon értékesek ezek a beszámolók, emiatt is óva intenék minden olvasót az ítélkezéstől. Akik végigmentek az úton, már csak annak eredményét mutatják be a tanításaik formájában. Ez olyan illúziót kelt a jelöltekben, mintha maga az út teljesen egyenes és zökkenőmentes lenne. Nincsenek kétségeim afelől, hogy sokak számára az út valóban zökkenőmentes. Ennek elengedhetetlen feltétele, hogy az illető találjon egy önmegvalósított gurut, ami nem is olyan egyszerű. Számomra is akkor tűntek el a zökkenők, amikor a guruval egymásra találtunk, hiszen nem állíthatom, hogy én találtam rá, inkább fordítva történt.

Miért nehéz gurut találni? A keleti mesterek nem szívesen vagy egyáltalán nem adják át a tudásukat a nyugati keresőknek, ha mégis

igen, akkor olyan áron, ami a jelöltek belső hitrendszerének feladásával egyenértékű. Ez vonatkozik a hindu és a buddhista mesterekre, akik egyébként elkülönült rendszereket alkotnak, és nem kommunikálnak egymással. A nyugati kultúrkörben a zsidó maggidok tudnak még valamit a kundaliniról, hogy mit, azt azért nem tudom, mert ők semmilyen körülmények között nem adják át a nem zsidóknak. A kommunikáció hiánya miatt mindegyik misztérium iskola a résztudás birtokosa marad, amit teljes tudásnak vél, és ez egyszersmind a fejlődés akadálya is.

Az alábbiakban négy személy válogatott megtapasztalásainak összehasonlító elemzését fogom közölni beleértve a magamét is. Ezek közül hárman a nyugati kultúrkörhöz tartozunk, egy hindu jógi pedig rendszereken kívüliként próbálkozott. Mindegyik eset olyan körülmények között állt elő, amikor nem volt mester, aki segítette volna az önmegvalósításhoz vezető erő kidolgozását.

Nekem szerencsém volt, talán kitartóbb vagy elkötelezettebb voltam, mint a többiek. Sikerült úgy a teljes tudás birtokába kerülni, hogy nem kellett feladnom a belső elkötelezettségemet, és külső hitrendszert sem kellett váltanom. Ami viszont elkerülhetetlen volt, hogy mindezeket folyamatosan össze kellett hangolnom a mesterem által képviselt rendszerrel.

Gopi Krishna (1903-1984) tapasztalatai[33]

Gopi Krishna (G.K.) 17 éves korában kezdte a meditációs jógát gyakorolni az egy pontra történő koncentrációval. A koncentráció tárgya az ezerszirmú lótusz volt a szahaszrárban. Mestere nem volt, irányzatokhoz nem tartozott. Először 25 év elteltével egy összpontosítás alkalmával érzékelte a kundalini ébredését. A megtapasztalásokat négy szempont alapján összegzem:

[33] Gopi Krishna: Kundalini, The evolutionary energy in man c. könyve alapján

Fizikai tünetek (G.K.):

Extrém gyengeségérzet, általános rosszullét, alvási képtelenség, táplálkozási zavar. A legkisebb táplálék elfogyasztása is extrém fájdalmat vált ki a gyomor- és bélrendszerben. Hónapokig alig táplálkozik, emiatt többször halál küszöbre kerül.

Magyarázatok (R.V.M.):

A probléma oka, hogy hiányoztak az ismeretei a csakrák szabályozásáról. A kudalini ébredés következtében az első három csakra szirmai átkapcsolódtak a szusumna belső rétegéig. Emiatt az ida és pingala energiája nem a nádikba áramlott, hanem a szusumnán felfelé. A szervek, amelyeket az első három csakra lát el, nem kaptak elegendő energiát. A muladhár becsukódása önmagában halál közeli élményt eredményez, mert az elme ezt az állapotot a halál beálltával azonosítja. A manipur bezáródása pedig táplálkozási zavarokat, extrém esetben az emésztés teljes leállását okozza, ugyanis nem termelődnek emésztő enzimek. Több alkalommal is az éhhalál küszöbéről tért vissza. Amikor kényszerítette magát, hogy figyelmét a teste felé fordítsa, akkor a csakrák alapállásba kapcsoltak, és ismét visszatértek az életfunkciói. A leírás alapján feltételezhetjük, hogy több alkalommal is anafilaxiás sokkot kapott.[34] A tüneteket az adrenalin és a hisztamin felszabadulása okozza, ami a szimpatikus idegrendszer túlzott reakciójából fakad, és a pingala túlműködésével függ össze, ami a hipotalamusz hőközpontját és szimpatikus idegdúcait látja el energiával.

Energetikai tünetek (G.K.):

Energia áramlat, ami felfelé haladt a gerinc mentén, bejutott az agyba, majd a fej tetején át távozott, miközben egész testét fénylő glória övezte. Ez a glória hullámzott, örvénylett és lumineszkált.

[34] "With trembling hands, I lifted up the cover and slipped in, trying to stretch myself into a position of ease. But I was in a terrible condition, burning internally from head to toes, outwardly cold as ice, and shivering as if stricken with ague. I felt my pulse; it was racing madly and my heart was thumping wildly below my ribs, its pounding distinctly audible to me. But what horrified me was the intensity of the fiery currents that now darted through my body, penetrating into every part and every organ."

Időnként fellépett egész testet vagy egyes testrészeket érintő lángoló érzet és látvány. A fényfolyam folyamatos volt a felébredést követően, kb. 10-15 év elteltével harmonizálódott.

Magyarázatok (R.V.M.):

Ezt a glóriát maga körül csak ő látta, senki a környezetében nem észlelte. A fényfolyam az életenergia (vagy prána folyam), ami folytonosan felvételre kerül minden élőlény által. G.K. lényegében saját auráját észlelte, mivel a kundalini következtében aktiválódott a harmadik szem (a tobozmirigy környéke), ami a finomanyagi látásért felelős. Az aura méretét és fényét a koncentráció, kontempláció növelte. A szerző ugyanakkor megemlíti, hogy más élőlények auráját is képes volt látni külön erőfeszítés vagy meditáció nélkül. Számára ez vált alaphelyzetté. Az időnként fellépő lángoló érzet a pingala (forró, szimpatikus, nap) vezeték túlzott aktivitásából származik, ami nem volt kiegyensúlyozva az ida (hideg, paraszimpatikus, hold) vezeték által felvett pránával. Erre G.K. is rájött, mert maga aktiválta az ida vezetéket extrém koncentrációval, mivel azt gondolta, hogy a tüneteinek oka, hogy az életenergiát a pingalán keresztül vezette fel[35]. Ennek kapcsán azt kell tudatosítani, hogy a kundalini felvezetése nem azonos az életenergia felemelésével, hanem a pránikus energia gerjeszti a kundalini felemelkedését, amely kizárólag a szusumna legbelső rétegében tud létrejönni, mert ott helyezkedik el a kundalini vezeték. Mivel a szusumnába egy-egy arányban folyik bele a prána a két mellékvezetékből, a pingalában maradó felesleges energia a pingalában emelkedett fel a kundalini aktiválódásával egyidejüleg. Ez okozta azt, hogy a test extrém forróságérzettel reagált az energiaáramlásra.

G.K. leírása alapján feltételezhetjük, hogy eleinte a szusumna középső ága még nem volt kifejlesztve, ezért a hatos csakra alatt elágazva a szusumna két ágán keresztül folyt ki az energia a fejtetőn, vagyis kezdetben csak a hatos csakra alatti kundalini aktiválódásról

[35] "Slowly it began to dawn upon me that the torture I suffered in the beginning was caused by the **unexpected release of the powerful vital energy through a wrong nerve, pingala,** and that the hot blast coursing through my nerve and brain cells would have undoubtedly led to death but for the miraculous intervention at the last minute."

volt szó. Ezt az is alátámasztja, hogy három időben elkülönülő periódusban jelentkeztek a megtapasztalásai, amelyek megfeleltethetők a három granthi kinyílásának.

Pszichés tünetek (G.K.):

Félelmek, elsősorban a fizikai test állapotának romlásától, illetve attól, hogy nem tudja uralni a testét. Mániás arckifejezés, depresszió. Közömbösség a világ iránt, beleértve a családját. A félelmek külső látomások formájában is megjelentek.[36] A második ébredési periódusban visszatért a szeretet tiszta formájának megélése elsősorban a családja, de mások iránt is. A harmadik ébredési ciklusban halál közeli állapotba került, reménytelennek látta a helyzetét, elbúcsúzott a családjától. Megjelent a megőrüléstől való félelem, amit mindenképpen el akart kerülni, még a halál árán is. Átadta magát istennek. Álmatlanul forgolódva kétségbeesetten kereste a megoldást, ami egy álom formájában jelent meg; álmában húst evett.

Magyarázatok (R.V.M.):

Az első granthi kioldódása a félelmekkel való szembenézést eredményezi, mivel a gyökércsakra a legmélyebben elfojtásra került félelmek tárhelye. Itt elsősorban a fizikai test fájdalmától, sérülésétől, betegségétől és kontrollálhatatlanságától való félelem raktározódik. A granthi kioldódása ezeket a félelmeket bemossa a tudatba. Ezek a félelemek megakadályozzák, hogy a magasabb tudatállapotokat átéljük, emiatt egy elszakítottság érzet jelenik meg, ami általános közömbösséget és depressziót eredményez. A félelmek és a kilátástalanság annyira behúzzák az elme-tudatot erre a szintre, hogy az állapot a mániás depresszióig fokozódhat, aminek nála csak a depressziós fázisa jelent meg. A depressziót az is erősítette, hogy nem élt meg semmilyen emelkedett boldogságot, amelyet mások kundalini élményeiben olvasott.

[36] "Often in the silence and darkness of my room at night I found myself looking with dread at horribly disfigured faces and distorted forms bending and twisting into shapes, appearing and disappearing rapidly in the shining medium, eddying and swirling in and around me. They left me trembling with fear, unable to account for their presence."

Ezekben a súlyos állapotokban csökkentette vagy megszüntette a meditációt és szigorú étrendet vezetett be, amely segített visszanyerni a fizikai kondícióját. Bizonyos idő elteltével folytatta a gyakorlatait. A második periódusban már sikerült átélni a boldogságélményt, ami tiszta szeretet formájában jelent meg. Az egyetemes szeretet megjelenése a második granthi kioldódásával kapcsolatos. Ez a gyakorlatok tovább folytatására késztette, ezt követően azonban a tünetei súlyosabb formában visszatértek. Ismét szünetet tartott, állapota javult, majd ismét elkezdett gyakorolni. Ez vezetett a harmadik ébredési periódushoz, ahol a legközelebb került a halálhoz, már szinte kívánta a halált. A harmadik granthi kioldódása kapcsán jelenik meg a megőrüléstől való félelem. Az elme arra a határra érkezett, hogy már nem képes betölteni a szabályozási funkciót, ezért fél a megőrüléstől, és ez arra készteti, hogy végképp feladja önmagát. Ez az ego halála, amely istennek való önátadáshoz vezet, és ez maga a megoldás, mivel ilyenkor bekapcsolhatnak az intuícióból fakadó felismerések. A húsevés azért eredményezett (átmeneti) megoldást, mert jelentősen csökkentette az felvett életenergia rezgésszintjét. A kundalini aktivitás következtében fellépő magas frekvenciájú energiára még nem volt felkészülve a fizikai test, emiatt folyton túlterhelődtek a nádik és az ezzel párhuzamosan lefutó idegpályák. Ez a túlterhelődés állandó idegi kimerültséget és instabil pszichés állapotot eredményezett.

Spirituális megtapasztalások (G.K.):

G.K. kihangsúlyozza, hogy neki nem volt személyes isten élménye. Amit átélt, az az egység a minden létezőt átható életenergia mezővel. Később az egyetemes szeretet tapasztalta meg a szívben, és ezt követően az üresség tudatréteget[37]. Spirituális képessége is

[37] "The moment I did so I felt myself expanding in all directions, oblivious to the surroundings, and enveloped in an immense sea of glowing radiance, entertained by a sweet internal cadence unlike any symphony heard on earth, drawing nearer to the supreme condition, until with a plunge I found myself detached from all belonging to the causal world, lost in the inexpressible void, a marvelous state of being absolutely devoid of spatial and temporal distinctions."

csupán a versírásban jelent meg, amit viszont spontán és sokféle, általa teljesen ismeretlen nyelveken is, képes volt megvalósítani. A spontán szamádi élményei egyre gyakoribban lettek, hétköznapi élethelyzetekben is olyan mértékű volt a befelé fordulása, hogy teljesen eltűnt számára a külső világ. Környezetének is ez tűnt fel idővel. A szamádi élményei miatt gyakran gondolt a világtól való elvonulásra, ebben egészségi helyzete akadályozta meg, a feleségének a gondozására szorult. Mivel munkáját már képtelen volt ellátni 50 éves kora előtt korkedvezményes nyugdíjazását kérte.

Magyarázatok (R.V.M.):

G.K. istenhívő volt, de a leírásaiban sohasem definiálta istent semmilyen formában, nem volt prekoncepciója a kérdésről. Szerintem azt várta, hogy megjelenik neki isten a valós formájában, és akkor majd eldől. A megvilágosodás élmények sorában a legalacsonyabb megvalósítási szint az egyetemes életenergiamezővel való egység azért, mert a legkönnyebben átélhető élmény a külső és a belső prána egyesítése. Ez, ha teljes a kontempláció, akkor az életenergia felhasználásának képességével jár, pl. spirituális gyógyítás. Erre a sziddhire tett szert a neves REIKI nagymester Dr. Mikao Usui is. G.K. nem kapott ilyen lehetőséget.

Az egyetemes szeretet átélése később karitatív munkára késztette, de látva, hogy nem tud az embereken elég hatékonyan segíteni, ezt is feladta. Fogadott ugyan embereket, akik tőle segítséget reméltek, de alig valaki érdeklődött a megvilágosodás élményei iránt. Az emberek csodát vártak tőle, beavatkozást a sorsukba, megoldást a problémáikra, ezért leépítette ezt a tevékenységet. Még a harmadik granthi kioldódása után is erőteljesen hatott rá a spirituális minta, nevezetesen, hogy ki kell vonulni a világból, és szerzetesi életmódot folytatni, csak az egészségi állapota tartotta vissza, nem pedig a családja iránti szeretet. Sokszor elismeréssel beszél a feleségéről, aki többször az életét mentette meg. Felesége önmagát teljesen háttérbe szorította, nélkülözött mellette, hogy neki biztosítva legyen az egészséges táplálék, mert G.K. nyugdíjazása után nyomorogtak. Ebből következik, hogy az egyetemes szeretet átélése sem volt teljes, mert akkor legelőször a feleséggel és a családdal kellett volna megélni ezt a szeretetteljes egységtudatot, felismerve, hogy nekik

szükségük van az ő jövedelmére, hogy felneveljék a gyermekeiket (két fia, és egy lánya volt), és legalább a gyermekeinek átadja a kundalini megtapasztalásait, ha már nem vállalt (vagy vállalhatott) tanítványt.

A legmagasabb tudatréteg, amibe be tudott hatolni szamádiban az üresség tudatréteg volt. Ez a nem kötődés állapota. Patandzsali jóga szutráinak definíciói alapján az alacsonyabb szamádinak a legfelső szintje. Ez azonban akkor még nem volt tartós, azt pedig nem tudhatjuk, hogy a haláláig, illetve a halála pillanatában milyen megvalósítást ért el.

A finomanyagi látás és hallás képességén kívül semmilyen erőre nem tett szert, amivel szolgálni tudta volta istent vagy az emberiséget. A finomanyagi látás az auralátást jelentette, a hallás pedig a mentális szférában való hallás képességét. Erről a szintről származtak az idegen nyelven hallott vers töredékek, de ezt a képességét sem fejlesztette tovább, hogy legalább istent dicsőítő verseket hagyott volna az utókorra. Számos könyvet írt, megosztva tapasztalatait és gondolatait az olvasókkal. Ezekből a legértékesebb a személyes megtapasztalásokat tartalmazó kötet.

Felvetődik a kérdés, hogy miért nem keresett vagy talált G.K. segítséget a fejlődéséhez abban az Indiában, ahol egymást érik a spirituális tanítók és guruk? Valójában nem ő, hanem a családja keresett számára szerzeteseket, fakírokat, szenteket, de egyik sem hallott még hírét sem hasonló problémáknak vagy megtapasztalásoknak[38]. Mindezekből azt a következtetést vonhatjuk

[38] "Alarmed by the seriousness of my condition and unable to think of any other way, as a last resort and without my knowledge they decided to take experienced sadhus and fakirs into their confidence. But all those who were brought to treat me expressed their inability to do anything. One of them, a venerable saint hoary with age, then on a visit to Jammu, whom thousands flocked to see every day, after listening to me attentively shook his head, saying that he had not heard of anything like it in his life and suggested that I should seek directions from the same teacher who had prescribed the practice responsible for the disturbance."

le, hogy G.K. életfeladata azt volt, hogy feltárja az emberiség előtt, milyen helyzetbe kerül valaki, ha egyedül, guru és személyes istenhit nélkül vág neki az útnak.

Mindazonáltal lényeges információ, hogy G.K. milyen mintát követett az önmegvalósítása során, ha nem volt mestere. Az életrajzi adatokból kitűnik, hogy apja magára hagyta a családját, és elvonult a világtól, amikor ő kb. 11 éves volt. Az édesanyja egyedül nevelte fel három gyermekét, mivel a férje minden kapcsolatot megszakított a családjával, tette ezt az ősi tradíciók elvárásai szerint. G.K-ban ez mély nyomokat hagyott, és elhatározta, hogy ő sosem tesz ilyet, mert személyes mindennapi átélése volt az, hogy milyen emberfeletti erőfeszítéssel nevelte fel őket az anyja. Ennek ellenére erőteljesen hatott rá a tudatalattiba beépült tradicionális apai minta, hiszen ő is szeretett volna elvonulni, és ő is hasonló helyzetbe hozta a feleségét, mint anno az ő apja az anyját. Az apja még ötven éves kora előtt nyugdíjazását kérte, G.K szintén így tett betegségére hivatkozva. Igaz, hogy fizikailag jelen volt a családjának, de úgy kellett róla gondoskodni, mint egy gyermekről, és az ő feleségének is emberfeletti erőfeszítésébe került a család menedzselése a szűkös anyagi feltételek között.

Még egy lényeges körülmény van, ami meghatározta G.K. spirituális indíttatását. Csecsemőkorában beteg lett, ami miatt nem tudott szopni és nyelni. A leírás alapján torokgyík (diftéria) lehetett a betegség, ami azidőtájt még gyógyíthatatlan volt. Az anyja egy ismert szenthez imádkozott (az asszony korábban már elvesztette első szülött fiát, így érthető volt, hogy mindent megtett, hogy az egyetlen fia életben maradjon). A szent megjelent neki álmában, meggyógyította a fia torkát, és utasítást adott arra, hogy szoptassa meg, amit felébredve követett. G.K. valóban meggyógyult. Sok évvel később elzarándokoltak köszönetet mondani a szentnek, aki minden mozzanatra pontosan emlékezett.

Az ehhez hasonló történeteknek mindig az a lényege, hogy az anya, látva a fia gyógyíthatatlan betegségét, felajánlja a fiút istennek szolgálatra. Egyetlen szent sem tudna beavatkozni egy gyógyíthatatlan betegségbe, ha ez a felajánlás nem történik meg, mivel ez karma módosítással jár. G.K-t tehát minden valószínűség

szerint anyja ajánlotta fel istennek, a szent pedig az ilyen felajánlások alkalmával csak oly módon tud beavatkozni, ha rátölti a saját istenmegvalósítási programját a gyermekre (a tudatosság átvitelének technikáját alkalmazva), amely egy bizonyos kort elérve aktiválódik. G.K. tehát egy apai mintával erőteljesen alátámasztott önmegvalósítási jóga programot hajtott végre anélkül, hogy képes lett volna ezen bármit is módosítani. Sajnos, nem jutott eszébe, hogy ahhoz a szenthez imádkozzon, aki anno megmentette az életét, mert minden bizonnyal ismét kapott volna segítséget, akár a másik dimenzióból is, amelybe egyébként egyszer álmában is bepillantást kapott. A tej, mint gyógyító hatású princípium rendszeresen visszatér a gyógyulásai során (mindent csak tejjel hígítva tudott elfogyasztani két-három óránként, mint egy csecsemő). Ennek a motívumnak a szimbolikus jelentése gyermekké válni, befogadni, visszatérni, ahhoz a ponthoz, ahol a kegyelmet az élethez elnyerte. Az intuitív, mély vallásos meggyőződést azonban felülírták az elméjében a világi ismeretek, amelyek folytonos kétkedésre és a kérdésekre adandó logikus, misztikus elemeket nélkülöző válaszok keresésére késztették. G.K. egy olyan új korszak első képviselőjének tekinthető, akit a tudományos szemléletet és logikát nélkülöző válaszok már nem elégítettek ki.

G.K. és R.V.M. megtapasztalásai (összehasonlító elemzés)

Engem nem a családi minták késztettek arra, hogy az önmegvalósítás útjára lépjek. Ilyenek nem voltak. Voltak előző életből származó indíttatások, amelyek csak később váltak tudatossá. A kezdeti lökést egy olyan daganatos betegség adta, amelynek orvosi terápiákkal való kezelése az életminőséget tartósan és jelentősen rontotta volna, miközben nem adott garanciákat az életben maradásra. Ez időben már az alternatív gyógyító technikákat tanulmányoztam, és több beavatásom is volt az energiaközléses technikákba. Hitem addigra a tudományos módszerekben megingott, noha foglalkozásom szerint tudományos kutató és oktató voltam, aki járatos a kémiai, gyógyszerészeti, biokémiai, matematikai területeken. Elhatározásomat, hogy nem veszem igénybe az orvosi módszereket megerősítette az is, hogy az első beavatkozás sikertelen

volt. Ekkor felajánlottam magamat istennek szolgálatra, a leggyorsabb istenhez vezető utat kérve, ami egyet jelentett azzal, hogy mindent egy lapra teszek fel, elfogadva azt, ami jön. Ez 39 éves korban történt, egy hat és egy kétéves fiú édesanyjaként. Ez időben már rendelkeztem alap médiumi képességekkel, ami azt jelentette, hogy képes voltam szellemlényekkel kommunikálni, bár ez még tovább fejlesztésre szorult. Belépett az életembe olyan személy, aki felajánlotta a segítségét (Sri Paramahansa Yogananda), de egy feltételt szabtam, kizárólag a Krisztuserő képviselőjének vagyok hajlandó magamat teljesen átadni, és erről bizonyságot kértem. A bizonyságot Sri Mahavatár Babaji megjelenése szolgáltatta. Ezt követően átadtam magát Sri Yukteswar Girinek. A jógik személyét csak sok évvel később ismertem fel, amikor tudatosan kezdtem őket keresni.

A kundalini ébredését kb. 40 éves koromban tapasztaltam először miközben egy szent istennevet mantráztam egy speciális légzőgyakorlattal összekötve. A megtapasztalás kb. két hónapos napi rendszerességű gyakorlást követően történt, egy villámgyors, elementáris erejű energia felemelkedése következett be a gerinc középpontjában. Előtte már számtalan energiaáramlást éreztem, de ez az erő semmivel sem volt összehasonlítható, sem összemérhető, két szóval volt jellemezhető: félelmetes és kontrollálhatatlan. Miután átszakadt az első granthi, ami döntően az első három csakrát érintette, a tünetek több szinten jelentkeztek:

1. Fizikai megtapasztalás:

Emésztési problémák; semmi sem emésztődött meg, minden átszaladt a gyomor-bélrendszeren. Égési sérülések; belülről kifelé terjedő, csillapíthatatlan fájdalommal járó izom- és ideggyulladás, vizelettartási képtelenség.

2. Energetikai megtapasztalás: Az erő spontán elindult felfelé a befelé fordulás legkisebb jelére. A jelenség 1-2 másodpercig tartott, majd az energia visszazuhant, de ismétlődött naponta többször is.

3. Pszichés megtapasztalások:

Azonosíthatatlan, ok nélküli félelmek, pokolbeli látomások,

negatív energiákat hordozó lények képzete, vizuális és auditív hallucinációk nappal és álomban is.

Magyarázatok:

Ahogy azt G.K-nál is láttuk az első granthi átszakadása elsősorban az első három csakrafunkciót érinti (pl. emésztés). G.K-nál nem volt ilyen élesen megkülönböztethető a különböző granthik átszakadása, neki már az első megtapasztalásnál az agyba futott az energia, és kinyitotta a 3-ik szemes látásért felelős központot, látta a prána áramlását, látott örvénylő arany fényeket stb. Én kizárólag a sötétséget hordozó, entitás jellegű, vagy diffúz energiákat érzékeltem. Az égési sérülések a pingala erőteljesebb aktivitásával függöttek össze, amelynek az energiája kifutott a perifériára, és a neuromuszkuláris junkción[39] adrenalin és hisztamin felszabadulást váltott ki. Ennek volt köszönhető az égő érzés az izmokban és az idegekben. A tüneteket homeopátiás szerek információként való kódolásával sikerült enyhíteni vagy megszüntetni (adrenalint és hisztamint tartalmazó szereket kellett bejuttatni; a módszert keresztény spirituális mesteremtől tanultam), ami sajnos nem azonnali felismerés volt a részemről, hanem kb. a harmadik eset után sikerült a megoldást megtalálni.

Észlelve a kialakult helyzetet a guru minden meditációt letiltott a számomra, mivel azok súlyosbították az állapotomat. Megjegyzendő, hogy G.K. is a meditációit szüneteltette, amíg testi funkcióinak helyreállításán dolgozott.

Igyekeztem betartani a guru utasítását, akivel ekkor még nem álltam napi szintű kapcsolatban, de úgy gondoltam, hogy egy kis ima azért belefér. Elindítottam egy meditációs magnókazettát (Maranatha), aminek oldalain egy-egy ima volt a Krisztuserőt képviselő Megváltóhoz, egy-egy oldal fél-fél óra, amit korábban már legalább százszor hallottam. Az egyik oldalt szándékoztam meghallgatni. Máig tisztázatlan módon a készülék kétszer játszotta le a kazetta mindkét oldalát emberi kéz érintése nélkül, ami összesen

[39] Idegi ingerület áttevődése az izomsejtekre a szinapszison keresztül

két teljes óra volt. Ez idő alatt testérzet és létezéstudat nélküli számádiba kerültem, és mozdulatlanul feküdtem shav-ászanában. Ekkor nyílt ki a második granthi. Amikor magamhoz tértem, fény áradt ki a testemből, amitől az egész szoba fényárban úszott. A guru megjelent, alaposan leszidott, majd levette rólam a lehívott energiát, és elküldött az emberek közé. Ezt követően egy szórakozóhelyen kellett leadnom egyetemes szeretet formájában azt az energiát, amit visszakapcsolt rám.

1. Fizikai megtapasztalások:

Hányinger, remegés, általános rosszullét, szédülés, ájulás közeli állapot, extrém verejtékezés.

2. Energetikai megtapasztalások:

Időnként kiáramló fény, máskor teljes sötétség. Lángnyelvek kiáramlása a gerincből és a fejtetőből.

3. Pszichikai megtapasztalások:

Váltakozó hangulat, emelkedettség (néhány óra), majd azt követő depresszió (12 óra). Az emelkedettség mindig meditációt követően történt, boldogság, kiáramló szeretet formájában, a depresszió csillapíthatatlan sírógörcsöket, önmarcangolást foglalt magában.

4. Spirituális megtapasztalások:

Spontán (előtanulmányok nélküli) versírási képesség, tiszta rímekkel, hibátlanul megjelenő, javítást nem igénylő komplett versek, amelyek a kundalinit felöklendezve, a szájon át kiáramló energiával együtt jelentek meg.

Magyarázatok:

A második granthi kioldódása az egyetemes szeretet megtapasztalásával jár együtt. Ezt egy szórakozóhelyen éltem meg több száz embertársammal, akik olyan tevékenységet folytattak, amelyeket mindig is utáltam (ittak, böfögtek, dohányoztak, röhögcséltek, marháskodtak). A legmegdöbbentőbb az volt, hogy hálás voltam nekik azért, hogy adhatok, és egyáltalán nem zavartak ezek a tevékenységek. A folyamat több órán keresztül zajlott. Az aurám kezdetben kiáradó fénye fokozatosan halványult, majd teljesen olyanná vált, mint a többieké.

Hasonló spontán szamádi élmények még többször előfordultak, és az állapot újra megismétlődött. Az első alkalommal a guru

megmutatta, hogyan lehet megszabadulni a fölös energiától, amit nem tudok beépíteni a fizikai testbe, de ez nem mindig volt járható út számomra, ezért a továbbiakban, intuitív ráérzéssel, az energiát alkotássá, versekké transzformáltam. Ezen alkalmakkor gyakran térden állva, hason fekve öklendeztem fel a kundalini energiát, ami ekkor még nehezen ment át az ötödik csakrán. Aztán egyre könnyebb lett. A fönt és lent pszichés állapotai folyamatosan ismétlődtek, a mennyei átélésektől a földi vagy földalatti dimenziókig. A depresszió időnként olyan súlyos volt, hogy legszívesebben korbáccsal vertem volna a fizikai testem, hogy fájdalmat okozzak magamnak, vagy két kézzel téptem volna le a húst magamról, hogy vége legyen a földi létezésnek.

Egy alkalommal, mikor a tűz elemről írtam verset, olyan erőssé vált a kontempláció, hogy az agy egy jól körülhatárolt területéről (hipotalamusz fűtő központ) indult ki a lángoló érzet, ami nem hagyott alább. Kb. négy óra elteltével már az egész fejből finomanyagi szintű lángnyelvek csaptak ki, és az általános rosszullét olyan mértéket öltött, hogy úgy éreztem meg fogok halni. Egész testemben remegtem, patakokban folyt rólam a hideg verejték, miközben az egész testem lángolt. Kimentem a mosdóba, ültem a WC-n, ölemben lavór, nem lehetett tudni, hogy alul, felül vagy mindkét helyen jön-e ki a vacsora. Közben a fülemben a sátán lihegését hallottam: „Az a bajod, hogy el akarod érni Krisnát. Add fel az utat, és akkor megmentelek!" „Soha, inkább meghalok." Ebben a pillanatban minden tünet egycsapásra elmúlt. Aludtam reggelig és másnap bementem dolgozni.

Ha összevetjük a tüneteket G.K. megtapasztalásaival, akkor érzékelhető, hogy nálam is a pingala volt aktívabb, és amikor a bennem folyó energia bejutott az agyba hasonló módon lángnyelvekkel szimbolizálható belső hőtermelési folyamatokat indított el. A reakció biokémiai szinten anafilaxiás sokkig fokozódhat, ami G.K-nál is előfordult. Amikor isten egyik megmentő aspektusa (Krisna) mellett hitet tettem, akkor a tünetek azonnal elmúltak. Ekkor kezdtem rájönni arra, hogy a kundalini által aktivált folyamatok egyetemes elme programok, amelyekbe beleragad a tudat, és abban pörögve egyre súlyosabb tüneteket hoz létre. Ha az

elme-tudatot sikerül kiemelni ezekből a programokból, akkor a tünetek megszűnnek, de a tudatos elmeszabályozás kidolgozása még sokáig váratott magára.

Hasonló megoldásra jutottunk a versírással kapcsolatban is. Mindketten alkotássá szublimáltuk az energia egy részét. Ez a szublimáció nálam kötetnyi spirituális verset eredményezett. Hasonló megtapasztalása számos jóginak volt, hiszen a régi időkben született imák, szutrák, mind verses felépítésűek voltak, és feltételezhetően hasonló módon születtek. A második granthi átlépése megnyitja a spirituális szívet, és a tiszta gondolatok, szavak tudatba áramlása elkezdődik. Meg kell jegyezni, hogy a spirituális költészet alapvetően különbözik az irodalmi költészettől, nemcsak témájában, hanem alapvetően az energetikájában és a létrehozási módjában. Az irodalmi költészet valójában szóművészet, aminek a célja a szavak általi önkifejezés. A spirituális költészetben a versírás csupán eszköze az energia transzformációjának.

Ha a kundalini túllép az ötös csakrán, akkor már nem szokott megállni, ez az általános vélemény a jógik körében. Nálam is ez történt. Minden erőteljesebb koncentráció (akár egy egyetemi előadás megtartása) olyan kontemplációt eredményezett, hogy a kundalini megpróbált behatolni az agyba, és egyenesen nekifutott a harmadik granthinak, amely rendszeres rosszulléttel járt. A tünetek nagyjából megegyeztek az eddigiekkel, csak erőteljesebbek voltak.

Új megtapasztalás:

Érezhető volt, hogy az energia behatolt arra a területre az agyban, amely a vegetatív idegrendszer és a hormonális háztartás vezérléséért felelős. Ennek következtében teljes vegetatív idegrendszeri és hormonális egyensúly felborulás lépett fel. Ekkor még csak 43 éves voltam, de klimaxot és fóbiát diagnosztizáltak. Az orvosi terápiákat nem vettem igénybe. 2003 januárjában ismét spontán indul el az energia egy esti meditációt követően. Olyan elementáris erővel, hogy minden csakraszinten a gerincsérvre jellemző tünetek alakultak ki a fizikai testben. Minden mozdulat iszonyú fájdalommal járt, de a tudat tiszta maradt. Világosan érzékelhető volt, hogy a kundalini betört az elmébe, és aktivált egy önmegvalósítási programot.

Beszélgettem ezzel a programmal, amely a saját én-részem egy előző életbeli inkarnációból. A program közölte velem, hogy kivezet az anyagi világból, akár a halálom árán is. Megpróbáltam elmagyarázni az én-résznek, hogy a mostani élet integrálására is szükség van a teljes megvalósításhoz. Hiába, úgy nézett ki, a program erősebb. Négy órán keresztül tartó mentális birkózás vette kezdetét. Végül elérkeztem ahhoz a ponthoz, amikor szükségesnek láttam, hogy elbúcsúzzam az élettől, és felkészültem a halálra. A szahaszrárra koncentrálva istenre gondoltam. Ebben a pillanatban a Legfelsőbb Személy négykarú Narayana formája jelent meg a fejem tetején, aki egy éppen nyíló lótuszbimbóban állt. Elaludtam[40]. Kora reggel egy anya ébresztett, aki a beteg fiát hozta, és órákat utaztak. Nem sikerült elküldeni, az asszony könyörgött, hogy legalább nézzem meg a fiát. Felkeltem, lementem a beteghez, ránéztem a fiúra, majd annyit mondtam az anyának: „A fiad meggyógyult, menjetek haza."

Magyarázatok:

A harmadik granthinak a kioldódása G.K-nál is élet-halál küzdelemmel járt. Az ego program halála küldi a megsemmisülés üzenetet, amit az elme halálként értelmez. A gerincoszlop mentén történt bénulási tünetek nálam azzal voltak összefüggésben, hogy nem sikerült az energiát a központi csatornában tartani. A beszélgetést önmagammal bármely pszichiáter skizofrén állapotnak minősítené. (Később, más okból, átestem több pszichológiai teszten, ahol mentális betegséget még valószínűsíteni sem sikerült.) Az istenforma megjelenése megmutatta, hogy győztem. Ebben az istentudatban mentem le a beteghez, aki valóban meggyógyult. (A fiú valószínűsíthetően epilepsziás volt, de nem tudták diagnosztizálni; később az anya telefonon számolt be a fejleményekről.)

A győzelem azonban csak időszakos volt. A tünetek visszatértek, nem tudtam istentudatban maradni. Ekkor határoztam el, hogy

[40] Csak 2020. dec. 31-én tudatosodott bennem, hogy ezen megtapasztalás alkalmával véglegesen elhagytam a testemet V.M-ként, és egy másik entitásként tértem vissza V.M. tudatosság folytonosságának megtartása mellett. Ez azonban egy másik történet, amelynek ismertetése túlmegy ezen könyv keretein.

segítségért fordulok a keresztény spirituális mesteremhez, akinél akkor már 10 éve tanultam. El lehet képzelni a megdöbbenésemet, hogy az eddigi események után a mester simán elhunyt lélek által megszállottnak minősített (igaz, ő nem ismerte az előzményeket, de nem is kérdezte). Ugyanezt a minősítést G.K. is megkapta a szent emberektől és jógamesterektől. Egyértelmű, hogy a szabályozatlan kundalini ébredés tüneteit az indiaiak sem képesek felismerni. Ekkor azonban még nem ismertem G.K. munkáját, ezért úgy döntöttem, nincs más választás, irány India!

2005-ben mentem ki Indiába, senkit sem ismertem, ezért különböző szent helyeket látogattam meg, ahol minden templomban a kundalini kifejlesztéshez kértem segítséget. Egy hívő tanácsára látogattam el Maturába, Krisna szülőhelyére, ahol Krisna külső látomás formájában jelent meg, és meghívott a gópi-táncba, amit át is éltem.

Hazatérve ébredtem rá, hogy mindent megkaptam, amit kértem. Sikerült megtalálni azokat a gurukat, akik már korábban a gondjaikba vettek, és innentől kezdve éjszakánként elkezdődött a kiképzésem Sri Yukteswar Giri szellemi világban található ashramjában a Himalájában. Yukteswar átadta a csakraszabályozás tanítását és olyan célzott jógagyakorlatokat, amelyek hatására minden korábbi tünetem megszűnt.

Az elmúlt 15 évben megalapítottam az Univerzális Krisztustudatosság Mozgalmat, és kidolgoztam egy három fokozatú jógaiskoláját (IQ-EQ-SQ-spirituális önismereti tréning, az elmeszabályozás megvalósítására; Tat-Tvam-Asi jógaképzés 1. szint, vallásfilozófiai képzés és általános jóga gyakorlatok Patandzsali rendszerét követve; 2. szint, a kundalini szabályozásához és felébresztéséhez szükséges ismeretek elsajátítása) azok részére, akik a nyugati kultúrkörben szeretnének istenmegvalósítást véghezvinni, és nem vonzódnak a tradicionális rendszerekhez.

Mindezeket a feladatokat teljes munkaidős egyetemi kutatói és oktatói állás mellett, betegszabadság felhasználása nélkül, két gyermeket (bébiszitter nélkül) nevelve, háztartás vezetve (bejárónő nélkül) gyakran még mellékállást is vállalva hajtottam végre.

Korkedvezményes nyugdíjat csak 40 év szolgálati idő után tudtam kérni, 63 évesen.

Wollák Zoltán (1945-) megtapasztalásai[41]

Wollák Zoltán (W.Z.) 17 évesen kezdett el hatha jógázni és meditálni, 36 évesen tapasztalta a kundalini elindulását, és saját bevallása szerint 27 évig tartott, amíg összerendezte a személyiségét. Az olvasónak tartozom annyival, hogy elmondjam, ebből a 27 évből az utolsó évtizedben személyesen is figyelemmel kísérhettem W.Z. fejlődését, és a véleményem, hogy a folyamat máig nem fejeződött be, hiszen amíg élünk, lehetőségünk van változni.

Bizonyos rendszerességgel az irodámban találkoztunk az esti órákban, és noha ő azt gondolta magáról, hogy egy kifinomult egyetemi tanár benyomását kelti, a valóság az volt, hogy úgy nézett ki, mint egy ágrólszakadt, elmebeteg hajléktalan. Ennek a mondatnak a jelentősége, hogy óriási különbség van aközött, amit az ember önmagáról gondol, és aközött, amit önmagából a külvilág számára megnyilvánít. Néhány, még a késő esti órákban a munkahelyén buzgólkodó kollégám, meg is kérdezte: „Ki ez az erősen egzaltált ’*úriember*’, akivel találkozni szoktál?” „Egy filozófus barátom.” „Ja, akkor értem.” Ezzel a témát lezártuk.

Kb. félévvel az első találkozásunkat követően tapasztaltam magamban a kudalini elindulását, és meggyőződésem, hogy ebben W.Z. személyének semmi szerepe nem volt. Az azonban igaz, hogy én segítséget reméltem tőle, ami sajnos vagy szerencsére nem realizálódott. Az is az igazsághoz tartozik, hogy az idézett könyvet én vittem számítógépre, amit 10 év során legalább tíz alkalommal átírt, és együtt javítottuk, de sosem lett teljesen kész. A közös tevékenység lehetővé tette az információk áramlását, így én belülről láttam a munkafolyamatot, míg az olvasó csak egy végeredménnyel

[41] Wollák Zoltán: Légy szabad, Avagy egy beavatott tanításai c. könyve alapján. *(A könyv nyilvánosan nem hozzáférhető, az UKT jógaiskola tanítványainak rendelkezésére áll.)*

szembesül. A közös munka során szemléletünk és személyiségünk is fokozatosan eltávolodott egymástól.

Pszichés és spirituális megtapasztalások a kundalini ébredése előtt (W.Z.):

W.Z. nem részletezi a fizikai testi tüneteket, lehet, hogy nem ezek voltak a lényegesek. A kundalini elindulása előtti korszakból egy belül felhangzó mondatot ("Ne állj ellent a világot átölelő örök szeretet útjának.") és két belső látomást említ (egy szőrös majomszerű lényt és egy vörös agyagembert). Közel húsz év meditációs gyakorlat után nála a kundalini az első csakrától azonnal a szahaszrárig ugrott. Ezt követően a fejtetőn egy csípésszerű érzést, erőteljes forróságot érzett, ami olyan mértékű volt, hogy a fejtető koponyacsontjait meglágyította.[42]

Magyarázatok és összehasonlító elemzés (R.V.M.):

W.Z. ha látott vagy hallott belül valamit, a legritkább esetben tulajdonított neki jelentőséget. Nem elemezte és dolgozta fel mélységében ezeket az élményeket. A szeretetről szóló mondatot sem reagálta le, nem vett róla tudomást. Hasonló belső hangot én is hallottam, engem először megijesztett. Ha hirtelen mindenkit szeretni kezdek, akkor mi lesz, hogy fogom magamról levakarni az embereket? A második mondat megnyugtatott: „Nyugodj meg, alig lesz, aki fogadja, és még kevesebb, aki viszonozza." Ezek után már hagytam magamból kiáradni az egyetemes szeretetet, ami sokszor életmentő volt, ha túl soknak bizonyult a lehívott energia.

W.Z. a majmot a belső mesterrel vagy az árnyékszemélyiséggel próbálta azonosítani, az agyagembert pedig Ádámmal. Véleményem

[42] "Az egyik jógagyakorlatnál emberfeletti erőt összpontosítottam, majd egy roppanást éreztem a gerincemben, és aztán a gerinc aljáról egy rugalmas anyag, hullámzó mozgással elindult felfelé a gerinc mentén a fejtetőm felé. Mikor a fejtetőmhöz ért úgy éreztem, mintha valami megcsípett volna. Aztán borzalmas tüzet éreztem a fejemben, és ez a tűz három napig tartott. A fejtetőm a belső tűz hatására meglágyult, és oly puha lett, mint a csecsemőé."

szerint egyik sem helyes. A szőrös majmot én is láttam, és azonosultam vele. Így derült ki, hogy ez a mélytudatalattiból feltörő ősemberi forma, amiből a jelenlegi testünk kifejlődött. Már említettem, hogy a jelenlegi emberi test nem az isten által teremtett, mert az megsemmisült, hanem az állatvilágból lett kifejlesztve. Az ősmajom tehát az összes állati ösztönszint viselkedésmintáját magában foglaló szimbólum. Ha ez megjelenik valakinek, az azt jelenti, hogy a prána már a legmélyebb tudatalatti karmacsírákat is elkezdte bemosni az elmébe. Az agyagember pedig az anyagi test szimbóluma, amit ki kell égeti, mielőtt a kundalini magas frekvenciájú energiája elindul.

W.Z-t az intuíciói figyelmeztették, de nem tulajdonított neki elég jelentőséget. A kundalini megtapasztalás leírása mutatja, hogy az összes granthi egyszerre nyílt ki, nem volt megfigyelhető fokozatosság. Ez a legveszélyesebb és legkezelhetetlenebb állapot, mert ilyenkor az elme és a gerincvelő valamennyi karmacsírája egyszerre jut be az elme-tudatba, amely még nem lett átalakítva, hogy képes legyen azt feldolgozni. Ehhez még hozzájárult az is, hogy a pingala aktívabbnak bizonyult, vagyis a két vezeték pránikus energiája nem volt kiegyensúlyozva, ennek az eredménye a koponyacsontok meglágyulása. Csak a legnagyobb jógik képesek egy ilyen hirtelen kundalini ébredést fizikailag túlélni, és pszichikailag feldolgozni, akik ilyenkor már valamilyen ashramban élnek elvonultan. W.Z-nek sem sikerült elviselnie pszichés zavarok nélkül. Pszichiátrián kezelték több ízben, majd a betegségére tekintettel leszázalékolták. Élete további részét rokkantnyugdíjasként töltötte, és a húga családja gondoskodott róla.

Amikor a kundalini eléri a szahaszrárt, egy rövidzárlat keletkezik, a mikrokozmosz áramai összezárnak a makrokozmosz életenergia áramaival. W.Z. csípésszerű érzést tapasztalt, mások áramütéshez szokták hasonlítani. Valóban olyan, mintha két vezeték, amiben áram folyik, a fejtetőn hirtelen összeköttetésbe kerülne, amit egy felvillanás is jelezhet, ezzel hozható összefüggésbe a csípésszerű érzés. A legtöbben nem tudnak ebben az állapotban huzamosabb ideig megmaradni, mert az anyagi test még nem áll erre készen, és a vezetékek szétkapcsolódnak. Ezt a megtapasztalást a

megvilágosodással azonosítják, véleményem szerint azonban legfeljebb az első szintjének tekinthető. A külső és a belső finomanyagi energiamezők kerülnek kölcsönhatásba, ami inkább eszköz, mint cél.

Az olvasóban logikusan vetődik fel a kérdés, hogy ha kb. húsz éves ismeretség kapcsol össze bennünket, akkor ennek hátterében valamilyen karmikus összefüggés keresendő. Valóban, bár W.Z. nem tárta fel ezt, én igen. A XIII. sz-ban Tibetben a tíz legmagasabb szintet elért kundalini mester közé tartozott, és én a tanítványa voltam. Egyike voltam azoknak a buddhista látóknak, akik megjövendölték, hogy Maitreya Buddha Közép-Európában fog megszületni. Engem egy csapat buddhistával még a XIII. sz-ban ideküldtek, hogy készítsük elő Maitreya Buddha útját. A személyes megvalósításom akkor bukással végződött, amit a buddhista filozófia hiányosságának tulajdonítottam, és W.Z-re vetítettem ki. Ennek fényében talán már érthető, hogy jelen életben miért vonakodtam követni W.Z. tanítását, aki egyébként saját bevallása szerint sem volt abban a helyzetben, hogy a megvilágosodáshoz vezessen.

Megtapasztalások az alsó három csakrával összefüggésben (W.Z.):

A továbbiakban a csakrák alulról felfelé történő kinyílásával járó megtapasztalásokat részletezi. Sok gyökérfélelem, különböző negatív elmegondolatok szállták meg a tudatát. Ezek a látomások (árnyékszemélyiség, majomszerű démon, csontváz, halál stb.) ébren, külső vízióként[43] jelentkeztek. Egy női alakot (Maya-Dévi) látott táncolni az alsó csakrák környékén.

[43] "Egyszer csak azt vettem észre, egy fekete árnyszerű alakot látok, mely körülbelül húsz lépésre volt tőlem. A lábam gyökeret vert, a hajam szinte az égnek állt a félelemtől. Ez az árnyalak egy elektromos erőtérrel zárta le magát, meg sem tudtam feléje indulni. Valamiféle vonzó szeretet és önimádat sugárzott belőle… Ezek után úgy éreztem, hogy ez a kísértő árnyalak belőlem vetült ki, mint valami különös Árnyékszemélyiség…"

„A következő átélésem éppen reggelizés közben történt. Leejtettem egy darab kenyeret, majd felvettem és ettem tovább. Akkor a harmadik szememmel láttam, hogy bennem egy velem azonos kiterjedésű

Magyarázatok (R.V.M.):

A kundalini tehát visszazuhant a fejtetőről, de mindazokkal az információkkal, amelyeket bemosott a tudatba, W.Z-nak szembe kellett néznie. Sokan élnek át meditációban vagy álomban belső víziókat. Nála azonban ezek a víziók éber tudatállapotban, és a külső világba kihelyezett látomásokként jelentek meg. A pszichiáter erre azt mondaná, hogy paranoiás elmezavar (meglehet, hogy ez volt a diagnózis), ám tudatosítanunk kell, hogy a kundalini olyan mértékben megnöveli az elme teremtő erejét, hogy ez az állapot a felébredt kundalinivel rendelkezők esetében normálisnak tekinthető. Ezért nagyon fontos, hogy minél tisztább legyen a tudat, amikor a kundalini elindul, mert az ember a belső félelmeit hajlamos kívül megteremteni, majd komolyan venni, és beleőrül a kontrollálhatatlan látomásokba.

Itt szeretném megjegyezni, hogy W.Z. a megtapasztalásai kifejezésére új szavakat alkot, illetve köznyelvi szavakat használ fel nem köznapi értelemben anélkül, hogy definiálná ezek jelentését. Ráadásul a könyv univerzális abban az értelemben, hogy több vallás és filozófia szemszögéből kívánja értelmezni az élet értelmét. A különböző vallásfilozófiai rendszerek azonban nem ugyanazt értik egy-egy fogalom alatt, az átlagolvasó pedig egyáltalán nincs tisztában a fogalmak jelentésével. Én csak azért gondolom, hogy értem, mert ismerem a szerzőt. Emiatt és a mélységi feldolgozás hiánya miatt elég gyakori a fogalomzavar, ami az olvasó számára nem teszi könnyű olvasmánnyá a könyvet.

A „csakrái kinyíltak” egy általánosan használt hibás kifejezés, ami szintén összezavarhatja a gyanútlan olvasót. Valójában nem a csakrái nyíltak ki, mert azok nyitva vannak, és test felé továbbítják az életenergiát, hanem a szusumna rétegei közötti szigetelőréteg (granthi) vált átjárhatóvá, így a csakrák többfokozatú reléi át tudtak kapcsolódni a belső rétegekbe, hogy a kundalini felemelkedését

---

majomszerű vörös szemű démon van, és ahogy én ettem, ő ugyanúgy evett. Minden cselekvésemet lemásolt. Ekkor halálra rémültem, mert eszembe jutott a Küszöb Őrével történt viaskodásom, és azt hittem, hogy valami ilyesmi kezdődik újra.”

biztosítsák. Megjegyzem még, hogy az ida és a pingala az, amely kettős spirálként veszi körbe a szusumnát, a kundalini pedig a szusumna negyedik rétegében elhelyezkedő csőkígyó, ami fel tud emelkedni. Ezek a fogalmak nincsenek helyesen letisztázva az anyagban (megjegyzem máshol sem).

Az árnyékszemélyiség és a szőrös démon is az elme-vezérelt személyiséget jelképezi, ezért mozog vele együtt. Ez az elme-vezérelt személyiség egy robot. Meg is jelenik a W.Z. tudatában: „Robot lettél.”. Egyik fogalomnak sincs köze a küszöb őréhez. A küszöb őre a felsőbb én (felettes én, lelkiismeret, kauzális tudat) amely, ha felismerésre került volna, akkor vele uralni lehetett volna az elme-tudatot. Ezért történik az UKT tréningjein a kauzális tudat kifejlesztése mindenekelőtt.

W.Z. gyakran használja azt a kifejezést, hogy megszállták a tudatát, illetve, hogy félt attól, hogy megszállják a tudatát a víziók. Itt arról van szó, hogy a kundalini felvezetésének hatására kikeltek a még szunnyadó karmacsírák, amelyek működőképes programokká váltak. A megszállás alatt azt érti, hogy egyes programok ideig-óráig uralták a tudatát, és nem tudott tőlük megszabadulni, vagyis kényszerképezetek gyötörték. Ennek oka az elmeszabályozás hiánya, ami az első lépés lenne a jóga úton haladók számára.

W.Z. megszállottnak nevez minden olyan jógamestert vagy spirituális tanítót, aki tudatosan (vagy öntudatlanul) belép, vagy benne marad egy programban, hogy azt képviselje, megtestesítse a külső világ számára. Ilyen értelemben Jézus is megszállott lenne, mert megszállta a Szentlélek. W.Z. előtt ekkor még a minden programtól való megszabadulás buddhista célja lebegett.

Maya-Dévi táncát jól azonosítja be, még konkrétabban Káli istennő, aki a halál és az idő ura, táncát látja az alsó csakrákban.

Megtapasztalások a négyes csakra fölött (W.Z.):

Látta a harmadik szemet a homlokán megjelenni.[44] A szívcsakránál egy arany atomot látott, majd egy ezüst búzaszemben

[44] “A harmadik szem megjelent a homlokom közepén, úgy ahogy a tibeti sziklafalakon van ábrázolva. Örültem ennek a belső látásnak, csak

egy ezüst emberkét, amiről azt gondolta az Atyát látja, majd megállapította, hogy az nem lehet, mert ő nem tiszta szívű.[45] Többféle szimbolikával átélte a Siva-Shakti egyesülést.[46]

Magyarázatok (R.V.M.):

A harmadik szem egy finomanyagi szerv, amely a finomanyagi látásért (aura, nádik, éterikus-, asztrális test) felelős. A hatodik csakra magasságában található a tobozmirigy területén, és a szusumna hátsó ága aktiválja. A harmadik szemet nem a harmadik szemmel látta, hanem a magasabb tudatosságával, ugyanis, amikor a tudat az éterikus-, asztrális mezők fölé emelkedik, akkor már nem a harmadik szem lesz a felelős a látásért, hanem a tudat, W.Z. szóhasználatával élve az öntudat. Az idézetekből kiderül, hogy az atmant vagy nem látta, vagy nem ismerte fel. A leírás egyike sem felel meg az atmannak, sem a hindu szentírások, sem saját megtapasztalásaim szerint. Az atman atomnyi fényrészecske, mozdulatlan, de kiemelhető, és a szusumna negyedik rétegében lóg egy fényszálon[47]. A valószínű ok, hogy nem látta meg az atmnat az,

később jöttem rá, hogy van itt egy kérdés? Márpedig az, hogy ugyan láttam a harmadik szemet, de mivel láttam, meglehet, hogy a harmadik szem látta a harmadik szemet. Ezt azóta sem értem."

[45] "A szív csakránál egy fényforgást láttam, és egy arany atomot keringeni, de ez a kép nem volt tiszta. … A harmadik szememmel láttam, hogy a szív csakra felett megjelenik egy ezüstszínű búzaszem, majd a búzaszem szétnyílt és egy ezüstszínű emberalak jelent meg benne." … „Azt is el kell mondanom, hogy mikor azt a belső képét megláttam, először azt hittem, az Atyát látom. Később rájöttem, hogy ez a belső kép nem azonos az Atyával, és különben sem vagyok tiszta szívű."

[46] "A keleti beavatottak szerint, mikor a kundalini energia eléri a hatodik csakrát, akkor Siva szimbolikusan félig férfiként és félig nőként, mint ardhanari-Siva jelenik meg, a világ kettőségét fejezve ki. … A kundalini energia tovább ment és behatolt a jobb oldali agyterületen lévő ún. Á-KÁ-THÁ háromszögbe, és ott egyesítette az anyag háromféle (tamasz, radzsa, szattva) energiáit."

[47] Amíg a második granthi nem tisztult ki az atman nem tud a helyére illeszkedni a szusumna középpontjában, és a szusumnán kívül, attól kicsit

hogy még nem tisztult ki a második granthi. Ő maga is megállapítja magáról, hogy nem tisztaszívű.

A Siva-Shakti egyesülést először nemi szervi szimbolikával tapasztalta meg (ez az asztrális-mentális sík). Az egységet a két energia (entitás) között a Soma csakrában lehet átélni, nem pedig a hatodik csakrában, mind a saját tapasztalatom, mind a szentírások szerint. Az Á-KÁ-THÁ háromszög nem a jobb oldali agyterületen található, hanem a Soma csakrában. Extrém szexuális vágyról is említést tesz. Ez előfordult G.K. esetében is. Mindketten nagyon diszkréten írnak erről, és nem tárják fel, hogy mi volt a megtapasztalások lényege. Szexuális vágy növekedést előidézhet az, hogy a nemi szervekbe többlet energia áramlik. Ettől kiéléssel meg lehet szabadulni. Van azonban egy másik eset, amikor a jobb oldali agyterületen található un. kéjközpontba befut a kundalini energia (ez nem azonos az Á-KÁ-THÁ-val, ahogyan azt tévesen W.Z. írja). Ez az extrém szexuális vágy programjának tárhelye. Ha ez a program eluralkodik valakin, attól nem tud kiéléssel megszabadulni, mert ezzel csak erősíti a programot. Annak idején a férjem örült ennek a szexuális aktivitás növekedésnek, és nem fogta fel a helyzet veszélyeit (konkrétan a beleőrülést kockáztattam). Így egyetlen megoldásként a szeretkezés közbeni önmegtartóztatást választva tudtam a programból kiemelkedni, és a legszigorúbb elmeszabályozással a területet lezárni.

Itt szeretném megjegyezni (és ez a továbbiakra is érvényes), hogy W.Z. a leírt megtapasztalásokat sok esetben csak pár percig látta, és nem azonosult velük, vagyis nem élte meg az egyesítettséget a vizsgált objektummal (szamjáma, szamapatti). Ez az oka annak, hogy a leírások pontatlanok. A megvalósítás valódi szintje a szamapatti, ami a tökéletes tudáshoz vezet. A megtapasztalás tehát nem azonos a megvalósítással, mert hiányzik a teljes megértés és annak integrálása. W.Z. beült a belső moziba, és nézte a filmet a belső képekről, anélkül, hogy megértette volna, hogy azok honnan, miért kerültek oda, és mit jelentenek számára (analízis). Analízis

---

jobbra helyezkedik el. Ezért mondják azt, hogy csak a tiszta szívűek látják meg az istent.

nélkül nincs szintézis, szintézis nélkül pedig nincs teljes megvalósítás.

Megtapasztalások a szahaszrárban (W.Z. és R.V.M.) összehasonlító elemzés:

A Soma és a fölötte elhelyezkedő Kameswara csakrát már a szahaszrár részének szokás tekinteni. Ezeken a központokon túljutva kezdődnek el a szahaszrár szintjén bekövetkező megtapasztalások. Amit legelső különbségként meg kell említenem, hogy a Soma csakra fölé érve én már egy szabályozott úton, a gurum felügyelete alatt haladtam, és kb. 15 évig tartott elérni a szahaszrárt. W.Z. célja, ha egyáltalán volt ilyen, a szahaszrárban megtalálható tudatrétegek minél szélesebb körű feltárása, de az is lehet, hogy ezt sikerült megvalósítania. Én viszont haladási irányt választottam magamnak, egy célt, amit el akarok érni, és ebben a gurum a legcsekélyebb mértékben sem befolyásolt. A helyzetemben az a kegyelmi állapot, hogy univerzális gurut sikerült találnom, mert ő minden lehetőséget ismer, így nekem nem kellett azzal foglalkoznom, hogy újra átéljem mindazt, amit már előttem számtalan jógi megtett. Az azonban előfordulhat, hogy bizonyos megtapasztalásoknak más értelmezést fogok adni, megmutatva azt, hogy ily módon a kundalini útján történő átélések egy egyesített vallásfilozófiai rendszerbe lesznek integrálhatók.

A W.Z. által megtapasztalt és általa tudatrétegeknek nevezett állapotok valójában az ezerszirmú lótusz egy-egy szirmába történő belépés által jönnek létre. Ez azt jelenti, hogy legalább ezerféle különböző tudatállapotot lehet megvalósítani, amelyek közül a vonzódásai alapján választ az ember. Ezek az én nómenklatúrám szerint olyan univerzális programok, amelyek a mikrokozmoszon túlra vezetnek, ezért nevezem őket, számítógépes hasonlattal élve, parancsikonoknak. Ha valaki belép ezekbe a programokba, vagyis aktiválja őket, akkor a makrokozmosz ugyanilyen tulajdonsággal bíró területével kerül kapcsolatba. Ha valaki megvalósítja valamelyiket, akkor a fizikai halálát követően abban a programban marad, mert azzal azonosult. W.Z. feltárta ezek egy részét, de a leírás alapján egyikkel sem azonosult, így nem is valósított meg ezekből

semmit, számára tehát még kérdés, hogy mit eredményez majd a fizikai test halála utáni állapot. De ne szaladjunk ennyire előre. Néhány válogatott megtapasztalás elemzésére fogok kitérni a saját filozófiai rendszerem szerint.

1. Szat-csit-ananda tudatréteg

Azt tapasztalta, hogy bezáródtak a test kapui.[48] Ebben az állapotban a csakrák reléi a negyedik fokozatba kapcsolnak, és minden energia a szusumna negyedik rétegébe folyik. Azért érzi a jógi, hogy minden kapu bezárult, mert megszűnik a kapcsolata a fizikai és az energia testeivel is. Ha az atman felismerésre került, akkor ez az atman tudatosság állapota, ha nem, akkor a buddhi tudatossági mezőbe lép be a jógi. A tiszta tudatot nevezi W.Z. öntudatnak, ami elvileg egy teljesen megtisztult buddhi tudat. Ha valakinek ilyenkor az a gondolta a támad, hogy „Én vagyok az Isten", akkor ez arra utaló jel, hogy a buddhi tudat még nem teljesen tiszta. Az "Aham aszmi Brahman" alatt ugyanis nem azt kell érteni, hogy én vagyok az isten, hanem azt, hogy egy lényegű vagyok a Brahmannal, levetettem minden olyan réteget, ami elválasztana a Brahmantól.

További megjegyzésem, hogy a szat-csit-ananda nem azonos az Atman-Brahman egységével. A szat-csit-ananda megvalósítás azt jelenti, hogy a szusumna mindhárom ágán keresztül egyidejűleg

[48] "A következő átélésem az volt, hogy váratlanul a testem "Kilenc kapuja" (nyílása) bezárult, miközben úgy éreztem, hogy a fejemben mintha milliárdnyi vízcsepp találkozna, és eggyé válna. Ebben a folyamatban végtelen öntudatot, végtelen üdvös létet és végtelen gyönyört éltem át, majd az ajkam, akaratom ellenére ezt suttogta: Én vagyok az Isten. A hinduk ezt a folyamatot szat-csit-ananda néven emlegetik (lét-tudat- boldogság), és mikor ez bekövetkezik, akkor a jógi ezt suttogja "Aham aszmi Brahman." azaz én vagyok az Isten… Ez a tudatréteg a belső úton a legmagasabb szintű testi, lelki és szellemi önjutalmazó rendszer! Ez a tudatréteg a test számára végtelen tiszta gyönyört, a lélek számára végtelen üdvös létérzést, és a szellem számára végtelen tiszta öntudatot biztosít. Ez az állapot számomra a kozmikus önimádat csúcsa."

egyesül a külső és a belső energiamező. A középső ág a szat a tiszta létezéshez kapcsol, amit fel lehet fogni személytelen energiamezőként és entitásként is (Visnu; Abszolútum; Isten, amikor nem nyilvánul meg; Maha Visnu). Az elülső ág a csit a teremtő erőt, tudást közvetíti, és a Legfelső Teremtőhöz kapcsol (Krisna-Narayana; Gharbodakasayi Visnu; a Teremtő Isten). Ez teszi lehetővé a tiszta teremtés végrehajtását az univerzumban, mert ez kapcsol hozzá a tudás, a bölcsesség forrásához. Szintén felfogható személytelen erőként vagy információs mezőként is. Végül a hátulsó ág az ananda, a fenntartó erőhöz kapcsol (Ksirodakasayi Visnu; női minőségként értelmezve Kamalatmika). Ezt az entitást vagy erőt női minőségként szokták értelmezni, és a kereszténységben a Szentlélekkel vagy Szent Szellemmel vethető össze. Azért él meg boldogságélményt a jógi, mert pontosan az a túlcsorduló boldogság jelenik meg a tudatában, amit a Teremtő él meg, amikor a női minőség támogatja a teremtését. W.Z. ezt az állapotot önjutalmazó programként értelmezi, és elveti, éppen ez a bizonyítéka annak, hogy nem sikerült megélnie a kontemplációt (szamapatti), mert a szat-csit-ananda a makrokozmosz szintjén istennek a legmagasabb erőibe, energiáiba, átéléseibe vezeti be a jógit, aki ilyenkor ízelítőt kaphat az isteni misztériumok bölcsességéből és nektárjából. Az UKT filozófiája szerinti értelmezésben ez az Univerzális Krisztustudat megvalósítását jelenti. Ezt élte meg Jézus Krisztus is; egység az Atyával, és belépés a teremtő és fenntartó erőkbe.

A fenti példa is mutatja, hogy istennek bármely aspektusa értelmezhető entitásként és mezőként, ez utóbbi, ha bennünk van, akkor tudatrétegként jelenik meg, a makrokozmoszban pedig személytelen információs mezőként. Ennek megértéséhez vegyük a fény példáját, amely egyaránt lehet részecske (foton) és mező (elektromágneses hullám). Ha a fény lehet kettős természetű, akkor engedjük meg istennek, hogy ő is rendelkezzék ezzel a tulajdonsággal. Mitől függ az, hogy a fényt részecskének vagy hullámnak érzékeljük? A vizsgáló berendezéstől (műszertől). Az istenmegvalósítás során mi magunk vagyunk a műszer. Egy emberi lény akkor lesz képes istent entitásnak érzékelni, ha ő maga képes megtartani az entitás jellegét a makrokozmoszban. Ehhez pedig

testeket kell kifejleszteni. A hétköznapi tudat (elme-tudat) hordozója a fizikai test, a kauzális tudat hordozója a pránatest; ezzel lehet belépni az Édenkerti birodalmakba. A tiszta tudat (W.Z-nél öntudat) hordozója a fénytest; ezzel lehet belépni a Mennyei birodalmakba, és végül az atman hordozója a transzcendentális test, amivel a Transzcendentális birodalomba lehet bekerülni. Aki nem fejleszti ki ezeket a testeket, az nem tud személyes formát ölteni, mert a tudatának nem lesz hordozója, ezért csak a személytelen információs mezőkkel fog tudni azonosulni, azokban fog feloldódni. W.Z. meglátta a saját prána testét[49], amit helyesen jellemez, de nem ismerte fel, hogy mit jelent ez, és mit kellene vele kezdeni.

2. Atman-Brahman egysége[50].

Ahogy korábban említettem az atman, ami egy atomnyi fény részecske egy fonálon lóg a szusumna negyedik rétegében, mintha egy kútba lenne leengedve. Megtapasztalásához arra, van szükség, hogy a szívcsakra szintjéről felhúzzák a szahaszrárba. Igen ám, de ki húzza fel? Az öntudat (tiszta tudat) alacsonyabb szintet képvisel, az atman pedig hordozó nélkül, önállóan nem cselekvőképes, ezért nem tud felmenni a szahaszrárba. Az atmant csak az istennel való

---

[49] "A következő átélésem az volt, hogy a harmadik szememmel láttam, hogy a testemen belül egy másik test megjelenik. Ez a második test olyan volt, mintha ólomporból lett volna és ragyogott."

[50] "A következő átélésem az Atman-Brahman tudatréteg megtapasztalása volt, ami egyben a megvilágosodás folyamatának a kezdete is. Éppen a házunk mellett lévő óvoda kerítésénél sétáltam, mikor azt éreztem, a gerincem mentén elindult a Kundalini kígyó, mint egy hullámzó finom energiaáramlás. Amikor elérte ez az energiaáramlás a fejtetőben lévő Világszellem energia mezőt, akkor azt éreztem, mintha a fejem belülről kifelé apró darabokra hullana. Majd azt tapasztaltam, hogy ennek a széthulló fejnek van egy belső üres levegő tere, és az egyesül a külső levegő térrel, ezután a tudatomban ennek az egységét, mint végtelen üres teret érzékeltem. Mialatt fejemben (tudatomban) létrejött az Ürességtudat, közben azt tapasztaltam, hogy az énközpontú gondolkodásom helyét az öntudatos gondolkodás vette át, és az énérzés folytonosság helyébe a vágytalan Üresség folytonosság lépett."

kapcsolat képes beemelni a szahaszrárba, ami azáltal jön létre, hogy a jógi a fényszálon át tudatosan isten valamely aspektusához fordul.

Ez a kapcsolat származhat előző életből, vagy létrejöhet öntudatlanul, istenbe vetett hit által. Az is lehetséges, hogy az ezerszirmú lótusz istenei ─ amelyek isteni archetípusok, és mindegyikük megfeleltethető isten egy-egy arcának a makrokozmoszban ─ fogja kiemelni az atmant. Az atman pontosan beleillik a lótusz közepébe, ami a szahaszrár binduja. Ha az atman személyes istenformához kapcsolódik, akkor a jógi isten azon aspektusának részeként azonosítja magát; ehhez a megtapasztaláshoz esik közel az a leírás, amit W.Z. Hamvas Bélától idéz[51], de ez nem azonos az Atman-Brahman megvalósítással. Magában az idézetben szintén van egy hiba nevezetesen az, hogy az élő láng szintén nem azonos az Atman-Brahman megvalósítással, hanem az a csit-ananda megvalósítással azonos (szat nélkül).

Az Atman-Brahman személytelen megvalósítási forma az, amikor a Brahman, mint Ősfény vagy Tiszta Fény emeli be az Atmant a szahaszrárba, ilyenkor a jógi isten fényével azonosítja magát, és ilyenkor mondja a jógi azt, hogy én és a Brahman egyek vagyunk, mivel ráébredt arra, hogy ő, az Atman, fény természetű, és a Brahman ugyanilyen fényrészecskék halmaza. Ez azonban nem jár együtt azzal, hogy a jógi transzcendentális testet kapott, vagyis a jógi, mint Atman, a Brahmanban nem lesz önállóan cselekvőképes, hanem mintegy feloldódik benne. Ez egyszersmind valamennyi információs mező, beleértve a tiszta tudatot is, törlésével jár. Ebből következik, hogy W.Z. ezt biztosan nem élte át a maga teljességében, mivel még utána számtalan megtapasztalása volt. Az azonban igaz, hogy a vágytalan Üresség ebben az állapotban tapasztalható meg, ilyen értelemben W.Z. leírása helyes. Az üresség tehát abból fakad, hogy az Atman-Brahman egyesülés ereje törli a mikrokozmoszban található valamennyi tudatréteg aktuális tartalmát. Ha azonban ez az egyesülés az előtt jön létre, mielőtt a tudatalatti teljesen kitisztult,

[51] "De aki megérti, ebben a pillanatban boldoggá lesz, mint ahogyan a villám felvillan. Felvillan benne a koponyacsont alatt lakó Brahmán-Atman. Az élő láng. Az isteni Én! Az ember halhatatlan lénye. Ő a boldogság."

akkor abból folyamatosan szivárognak át a tudatba a még latens információk, így az én-képzet (elme-tudat) visszarendeződhet, és a megtapasztalt állapotból visszaesés történik.

W.Z. azonban nemcsak a mikrokozmosz ürességét élte át, hanem a makrokozmosz ürességét is[52], mivel a kettő eggyé vált, ezáltal tapasztalati úton arra a következtetésre jutott, hogy a makrokozmosz (beleértve az anyagot, az atmant, a nirvánát) alaptulajdonsága az üresség[53]. Ezt a megtapasztalást Buddha eredetinek tekintett tanításait kontemplálva éltem át egy alkalommal, és bizonyíthatom, hogy tényleg létezik, mint átélés, de vajon létezik-e mint egyetemes igazság? Mi hozza létre ezt a képzetet? Ha ugyanis ez igaz, akkor valóban az egyetlen értelmes hozzáállás a prakriti táncához az, hogy ott kell hagyni, ki kell vonulni belőle, mert illúzió, amivel nem érdemes foglalkozni, és ez egy igen elterjedt következtetés mind a buddhista, mind a hindu jógik körében, ami a fenti megélésből ered.

Én, mint prakriti, a női minőség nevében, kikérem magamnak, hogy illúziónak vagy ürességnek tekintsenek, és felteszem azt a szemtelen kérdést, hogy W.Z. a megvilágosodás élményeit követően miért jár heti három alkalommal művese kezelésre, ha egyszer simán tekinthetné a betegségét illúziónak (a prakriti tánca), és a szerveibe behelyettesíthetné az ürességet, mivel az üresség az anyag alaptulajdonsága szerinte. Mert ezek szerint mégsem minden üres, ha

---

[52] "…mikor a Kundalini energia felér a Világszellemhez, akkor a fej jelképesen szétomlik, és ott tapasztaljuk az üres levegő teret, mely egyesül a külső levegő térrel, aztán már nem az üres levegő tér egységét, hanem végtelen Ürességet tapasztalunk. Mivel az Üresség-tudat megtapasztalható, ezért nem azonos a 'semmivel'."

[53] "Ezen a belső, áttetsző Tiszta Fényen, úgy tűnt, mintha az egész anyagi világ ünnepélyesen átvonulna. A Tiszta Fényt a harmadik szememmel láttam, a való világot, pedig a két szememmel. Miközben ezeket a dolgokat láttam, a koponyatetőmben lévő Világszellem, mint szellemi éberség, elkezdte Tanúként figyelni az anyag "szamszaráját" a létben. Természetesen a Tiszta Fény látását, a fejtetőn megnyilvánuló Világszellem éberségét és az anyag áramlását az öntudatom fogta egységbe. Ebben a szemlélődő állapotomban egy belső telepatikus gondolat üzenet jött fel a tudatomba mely így hangzott: 'Látod, Üres'."

egyszer ki kell üríteni… W.Z. felszámolta magában az önjutalmazó programokat, mert azokat az elme termékének tekintette, de miért nem számolta fel az önbüntető programokat? Ezek ugyanúgy az elme termékei, amelyek kivetítésre kerülnek a fizikai testbe.

Tekintsünk egy számítógépes példát (a 21. sz-ban ez mindenki valósága már). Adott egy központi komputer (Isten), és az emberek személyi számítógépek (PC-k), amelyek a központi egységhez vannak kapcsolva az interneten keresztül. Az egyik PC öntudatra ébredve rájön, hogy tele van programokkal, és nem tudja, honnan kerültek ezek fel rá. A programokat vizsgálva ráébred, hogy ezek virtuális valóságok, illúziók. Elindítja a formattáló programot (kundalini), és minden programot töröl. Ezek után mit fog megtapasztalni? Üres! Megszűnnek a belső motivációk. Ha az internetre mutató programokat is törli, sőt magát az internetkapcsolatot is, akkor azt fogja megélni, hogy semmi nincs őrajta kívül. Miért? Mert megszűnt a kapcsolat a külvilággal, mindenkivel, nem jön már semmi kívülről, mint késztetés. Nincs isten, nincs teremtés, nincs feladat, és megszületik a felismerés: „Miközben ebben az állapotban időztem egy független gondolat így jelentette ki magát bennem: 'Megszabadultam'." Amikor ezt a törlési folyamatot éli át a jógi, akkor érzi úgy, mintha millió darabra hullana szét a feje.

Az öntudat tisztán időzik ebben az állapotban, és nem lép kölcsönhatásba a makrokozmosszal, noha az tőle függetlenül tovább létezik és működik. Egy dolog azonban nem lett törölve a dharma. A dharma ugyanis nem programként lett azonosítva, hanem mint Örök Törvény, amely az öntudattól függetlenül létezik. A továbbiakban tehát az öntudat a dharma mozgásainak lesz kitéve, és ezzel meg is szűnt a szabadsága, mert a dharmának rendelte alá magát. A dharma pedig innentől kezdve rátölthet bármit az üres PC-re, és visszadobhatja a szamszárába. Mígnem egyszer felismerésre kerül, hogy a dharma is egy program, és hatása alól csak az Örök Isten tud megszabadítani. Tulajdonképpen ez történt W.Z-al is, aki az önmegváltó utakat végigjárva Jézus hívének szegődött, és most megváltásért folyamodott. De mielőtt erre rátérnénk, még néhány gondolatot szeretnék tisztázni a belső felismeréseivel kapcsolatban.

Miért azonosította W.Z. az Atmant az ürességgel[54]? Amint említettem az Atman csak Isten valamely aspektusával való kapcsolat által ismerhető fel. Ha valaki Istent, mint Brahmant Ürességnek érzékeli, akkor az Atman is üres lesz, ha Brahmant Tiszta fénynek látja, akkor az Atman is fény részecske lesz, ha Istent entitásnak érzékeli, akkor az Atman egy egyéni entitásnak a lelke lesz. Az Atman-Brahman egység megtapasztalása tehát nem feltétlenül vezet az Üresség megéléshez. Tévedés származik abból is, hogy az Atman összetévesztésre került a tiszta tudattal, amint az elég gyakori a buddhisták körében, akik a tiszta tudatot (Tilopa tanítása szerint *alája*) használják Atman jelentésben. A Klosteirmaier idézet egyáltalán nem bizonyítja, hogy az Atman üres, csupán azt, hogy az istenhez kell visszavezetni, amivel én is teljes mértékben egyetértek.

Szólni kell még arról, hogy a jógik miért Sivát tekintik a Világszellemnek, illetve a sivaizmusban miért Siva a főisten? A megtapasztalás útján járók, amikor az ezerszirmú lótusz szemlélik, látják, hogy minden szirma egy isten (személyes vagy személytelen). Ezeket én isteni archetípusnak nevezem, és a velük való kapcsolat törölhető. Ahogy haladnak a lótusz középpontja felé a binduban felismerhetik Sivát, aki körül forogni látszik az összes többi isten. Mivel ő van a központban, és ő már nem a szirmokon helyezkedik el, így végső felismerésnek vélik. A kundalini felvezetésével tehát megtapasztalható a Sivával való egység is, és az archetípusok törlése nem szükségszerű (ekkor nincs szétszállás érzet a fejben, mert Siva az energiát koncentráltan a binduban tudta tartani). Ekkor Siva lesz a főisten és a többi isteni archetípus ő alá rendelődik.

W.Z. szerint azonban a végső felismerés az Atman-Brahman egysége, ami számára Ürességként jelent meg. Mi történt? Siva ül a lótusz közepén, amikor a jógi behatol ebbe a rétegbe, Sivát látja. Ha tudatosítja, hogy Siva is törölhető, akkor látja meg a Tiszta Fényt,

[54] "Később rájöttem egy másik nagy titokra, hogy a fejben lévő Üresség az Atman, és a külső Üresség a Brahman. Erre az intuitív felismerésre Klaus K. Klosteirmaier vezetett rá, mert a "Bevezetés a hinduizmusba" című könyvének a 128-ik oldalán ez áll. '*A védantinok szerint a jóga nem más, mint az egyéni Atman visszajutatása a legfőbb Brahmanba'."*

ami a személytelen Brahman sugárzás amivel, ha egyesül, akkor atmanként elmerülhet Brahman fényében, vagy ha az atmant nem ismerte fel, akkor az öntudata az ürességet érzékeli. „A régi ind bölcsek erről azt mondták Védanta, azaz a tudás vége." ─ olvashatjuk W.Z. leírásában. Kétségtelen, hogy a régi ind bölcsek sok mindent mondtak. Az újabb kori bölcsek pedig megállapították, hogy a szahaszrár fölött is találhatók erőközpontok (csakrák), és ezekbe is be lehet hatolni. Egyébként ezekről Buddha tanításaiban is szó esik. Buddha négy elmélyedési fokozatot különböztet meg, a negyedik a tiszta tudat. Ez helyezkedik el a mikrokozmosz és a makrokozmosz határán. E fölött még négy megtapasztalható tudatállapotról beszél, és e fölött helyezkedik el a nirvána. Ezek már a makrokozmosz tudatsíkjai. Az én ismereteim szerint pedig még ezek fölött is találhatók további szintek, amelyek létraszerűen vezetnek a transzcendentális világba. Kétségtelen, hogy a további megtapasztalásokhoz ki kell dolgozni azokat a finomanyagi testeket, amelyekről a buddhizmus egyáltalán nem tesz említést, mivel a buddhizmusban a fő cél az információs mező megsemmisítése, a semmihez sem kötődés megvalósítása, nem pedig ezek megőrzése.

Szólni kell még az én-tudat folytonosságról, amelynek megszűnését W.Z. megtapasztalta[55]. Ennek magyarázatánál különbséget kell tennünk az ego-tudat (én-tudat) és az elme-tudat között. Az ego-tudat egy program a hatos csakra szintjén, és amikor a kundalini keresztül halad rajta, akkor automatikusan törlődik. Ez azonban nem jár együtt az elme-tudat törlődésével, hiszen az elmének továbbra is irányítania kell a fizikai test szerveit. Az ego-tudat mindaddig vissza tud rendeződni, amíg akárcsak egyetlen idegsejt is található, ami hordozza az ego programot. Ennek elkerülése érdekében a kundalinit rendszeresen fel kell emelni, vagy folyamatosan fenn kell tartani.

W.Z-t a megvilágosodás élményeit követő 17. évben ismertem meg, azt követően még kb. 20 évig álltam vele időszakos

[55] „A negyedik felismerésem az volt, hogy a hároméves korom óta létező énérzés folytonosságom megszűnt, és helyébe a vágytalan Üresség érzés folytonosság (Nirvána) lépett, mint a tudatomnak a természetes alapja, és egyben állandó tudattartalma."

kapcsolatban. Ez idő alatt rendszeresen ismétlődő tudatosság váltakozásai voltak, vagyis az öntudata (ahogy ő nevezi) nem volt stabil. Amikor az anyagi világ dolgairól beszélt, akkor leginkább egy dühöngő, energiáit kontrollálni képtelen Kálira (Durga) hasonlított, amikor az önmegvalósításról, akkor egy angyalarcú Sivává vált, de a buddhisták könyörülettel teli, békés harmóniája teljesen hiányzott belőle. Ez felhívja a figyelmet arra, amit már korábban jeleztem, hogy óriási különbség van aközött, amit az ember magáról gondol, és aközött, amit a külvilág számára megnyilvánít.

A buddhizmusban, ha valaki elérte a tiszta tudatot (buddhi tudat), akkor úgy gondolkozik, hogy az elme-tudatot majd a halál pillanatában törli, mert semmilyen tudatosság folytonosságot nem áll szándékában megtartani. Ezért nem foglalkozik az elme átalakításával, amire azoknak van szükségük, akik a halál után egy másik létezésbe akarnak átmenni. Az UKT filozófiája szerinti úton az elme felemelését hajtjuk végre, miáltal a tudatrétegek szintje közötti különbség megszűnik. Az elme-tudat fokozatosan egységbe kerül a magasabb tudatrétegekkel. Így már életünkben, de a halálunk után is több tudatossági mezőben tudunk jelen lenni egyidejűleg, vagyis a teremtés minden szintjére kiterjedő tudatosság-folytonosságot hozunk létre, amely természetesen vissza is vonható.

Külön felhívom a figyelmet a kilencedik felismerésére, miszerint nem talált magában örökkévaló részt[56], eszerint a halála után a nem létezésbe fog átmenni, ami egy buddhista önmegvalósítási program.

Én, mint a prakriti, a női minőség képviselője, kijelentem, hogy nem vagyok illúzió és üresség sem. Létezik transzcendentális formám, amelynek a kiterjedése az anyagi világ. Minden létezőnek az a feladata, hogy az anyagot minél finomabb anyaggá, végül transzcendentálissá formálja át, kezdve saját testén, folytatva a

[56] A kilencedik felismerésem az volt, hogy örök, személyes, önmagát folyamatosan azonosító ún. "isteni Ént" (Önvalót) nem találtam magamban. Önvaló helyett, az Önmegvalósítottság folyamatosságának a természetes és örömteljes állapota lépett fel. Végül az Önmegvalósítottság érzése számomra azt is jelentette, hogy egy magasabb rendű tudatállapot birtokosa lettem.

környezetén. Aki figyelmen kívül hagyja a minőségemet, az nem tudja elhagyni a prakriti szintjét, de ideig-óráig abban az illúzióban ragadhat, hogy megszabadult!

W.Z. minden kétséget kizáróan megtapasztalta az önmegvalósítási út számos szintjét. Bár a leírásában szerepelnek pontatlanságok, ezek száma nagyságrendekkel kisebb, mint ami a hasonló témájú irodalomban található. Életútjának elemzése azért fontos, mert rengeteget lehet tanulni belőle. A legnagyobb tiszteletemet és köszönetemet szeretném kifejezni neki, amiért hajlandó volt feltárni a belső útját, mert a spirituális mesterek körében ritkaság számba megy az őszinteség, mivel ezzel kitennék magukat annak, hogy az utókor kedvére elemezgesse tévedéseiket.

Mindezek után, hogy W.Z. a belső utat végigjárva elérte ─ legjobb tudomása szerint ─ a legmagasabb célt, tovább kereste az egyéniségéhez leginkább passzoló istenmegvalósítási utat, mivel úgy tűnik, a buddhista megoldás számára sem volt megnyugtató. Nem részletezném, hogyan jutott el a kereszténységig, de végül Jézus hívővé vált. Ezek után külön izgalmas kérdés, hogy ha nem talált magában örökkévaló részt, akkor mivel akar bemenni az örökkévalóságba?

Ezzel egy újabb nagyon fontos ponthoz érkeztünk el, ahhoz a kérdéshez, hogy hasznát tudja-e venni valaki egy teljesen más rendszerben annak, ha korábban már önmegvalósított volt egy úton? Ez azért lényeges, mert az Univerzális Krisztustudat rendszere pont azért lett létrehozva, hogy erre a kérdésre igent lehessen mondani.

W.Z. azonban nem az általam képviselt rendszert követi. Ő abban bízik, hogy Jézus megváltást és örök életet ígért. Ez így rendben is volna, csak W.Z. nem ismerheti azt a folyamatot, amin a kereszténység kétezer év alatt végigment, mert ő az idő alatt az önmegváltó utakkal volt elfoglalva. Kettőnk útja most másodszor keresztezi egymást.

Az én szüleim Jézus közvetlen tanítványai voltak, és én is személyesen ismertem Őt. Ehhez képest még mindig itt vagyok. A 12. sz-ban éppen azért hagytam el a kereszténységet, mert már nem láttam biztosítva benne a fejlődési lehetőségemet. A reinkarnáció tanítását törölték, a Bibliát átírták, a keresztény belső utat képviselő

rendeket betiltották vagy likvidálták. Amit most kereszténységként ismer a világ, az a jézusi tanítás halovány mása. Ezért átkértem magamat egy önmegváltó útra, és így kerültem Indiába és Tibetbe. Sajnos az ott tanultak sem voltak elegendőek ahhoz, hogy elhagyhassam az anyagi létsíkot. Ebben az életben sikerült integrálnom az összes inkarnációmat, és összeállt a kép. Nekem, igen.

W.Z. nem tudja, hogy a kereszténység is egy önmegváltó út, csak erre ráépül egy isteni kegyelem. Jézus senkinek nem ígért egyetlen életet követően megváltást, ezt csak mások ígérték a nevében. W.Z. azt sem tudhatja, hogy mi lesz a sorsa a halál után, ha nem az üdvösség. Márpedig az üdvözüléshez olyan képességeket kell kifejleszteni, amelyek W.Z-nek nincsenek meg, hiszen ő pont leépítette a finomanyagi testének információs mezejét, itt pedig annak az ellenkezőjét kell elvégezni, felépíteni egy olyan testet, amivel a köztes térben is lehet létezni. Jézus ugyanis messze van. Miután azok, akik a kereszténységben tudók voltak, eltávoztak, a jézusi tanítványi láncolat megszakadt. Kibe kapaszkodik a köztes létben egy olyan személy, aki a nem-létezésbe készült feloldódni életeken keresztül, a jelen életében is évtizedeken át, és az örök „isteni én”-jét sem ismerte fel? Ez bizony a két szék között a pad alá esés esete. Így jártam én is, amikor a 13. sz-ban visszatértem a buddhizmusból a kereszténységbe, és még nem tudtam az utakat integrálni. Életeim legnagyobb bukása volt, és nem segített rajtam senki. Az önmegváltás ***még nem***, a jézusi út ***már nem***, W.Z-nél pedig az önmegváltás ***már nem***, a jézusi út ***még nem*** tud segíteni.

Rajtam ugyan nem segített senki, de éppen ezért én kifejlesztettem azokat a képességeket, hogy segíteni tudjak másoknak. Az UKT vezetői képesek alászállni bármilyen mélységbe azokért a lelkekért, akik Jézushoz (vagy Isten más megnyilvánulásaihoz) imádkoznak.

Ámen!

Jana Dixon (1961-) tapasztalatai[57]

Fontosnak tartottam, hogy összehasonlító elemzésemben egy hölgy is helyet kapjon, még akkor is, ha könyvének főtémája nem a személyes élménybeszámoló. Lényegesen kevesebb nő ír könyvet a kundalinival összefüggésben, mint férfi, és Jana Dixon (J.D.) azon kevés nők közé tartozik, akinek a könyve hiteles információkkal szolgált, és egyéni felismeréseken alapult.

Az első megjegyzésem a könyvvel kapcsolatban, hogy a kundalininek valójában nincs biológiája. Biológiája a durva anyagi testnek van, a kundalini nem anyagi természetű, tehát nem kellene legyen biológiája. Ha mégis erről szót ejtünk, az csak amiatt van, hogy ezt a megvilágosodáshoz vezető energiát a túlzott testi önazonosításunk miatt lehozzuk biológiai síkra, amint az velem is megtörtént a kundalini ébredés első szakaszában.

J.D-nak nem volt kundalini mestere, sok kifejezést a saját belső nyelvén alkotott meg a megtapasztalásai leírására (ez többé-kevésbé mindegyikünkre igaz). Az olvasónak ebben a belső nyelvben való elmélyedésre van szüksége a teljes feldolgozáshoz. Éppen ezért csak a számomra fontos részletekhez fűzök megjegyzéseket.

Megtapasztalások (J.D.):

Az első kundalini ébredést 27 évesen, apja halálakor észlelte, ezt követően tíz évig semmi sem történt a kundalinivel összefüggésben. Ezt a tíz évet a családjával való érzelmi kapcsolatok lezárására, öngyógyításra használta fel. A történet 38 éves korában folytatódott, ekkor 4 napon keresztül halál élménye (die-off) volt, és fájdalmas földbe húzó (grounding) hatást tapasztalt. Ezt úgy próbálta oldani, hogy a nap felé széttárt lábakkal, meztelenül, háton fekve napenergiával töltötte magát, hogy elkerülje az energia kifolyását a kismedencéből a talajba. A napon meditálva forró köveket helyezett magára. Ennek ellenére bal oldali agy-lefagyást (left-brain freeze)

[57] Jana Dixon: The Biology of Kundalini, c. könyve alapján

tapasztalt, ami jellegzetes kundalini tünetekkel járt: bal láb bizsergés, ekstázis, szív-tágulás (heart expansion), testhőmérséklet-emelkedés, boldogsággal teli szexuális vágy. Egy év múlva találkozott az „Univerzális Férfival", akit már 16 éves korában lerajzolt, és álmaiban is többször megjelent. A találkozás és a férfi érintése kundalini ébredést váltott ki, amely egyedül átélt spontán szexuális extázisban (sex with Eros) végződött. A következő napon az autonóm idegrendszer teljes sokkját (white shock) tapasztalta meg (fehér arc, az izmok feszülése, a belső szervek görcse, a hajszálak az égnek meredtek, bal oldali zsibbadás). Az állapot olyan érzéssel járt együtt, hogy nincs jelen a testében.

Magyarázatok (R.V.M.):

1. Halál közeli élmények (die-off) [58]

A halál közeli élményeknek a kundalini ébredés során (vagy attól függetlenül is az arra érzékeny személyek esetén) nagyon sokféle oka lehet. J.D. elsősorban biológiai-biokémiai szinten keres magyarázatot a jelenségre. Mivel minden testi jelenségnek energetikai és lélektani oka van, ezért én ezen okok feltárását

[58] "… in 1999, that I realized I was having another kundalini episode. For that November I went through a four-day Die-off and around that time I was experiencing such wrenching grounding that I had to lie down on the beach on my back with my legs open to the sun, to counter the excessive pull of energy through my pelvis and into the ground. Fortunately recharging and repolarizing with the sun's rays provided relief… I was intuitively drawn to do nude sun meditations and put sun-heated rocks on my body to relieve energy blocks and muscular contractions. Afterwards I would jump into a cold stream to try to awake up from the bliss and right-brain trance I was in… The left side of my head and brain had become significantly numb with a vice-like cramp and I had shifted even further into a more right-brained elemental consciousness. I thought I had just pinched a nerve while using the hot rocks, as I had used one as a pillow. But no, this left-brain freeze was accompanied by the classic kundalini symptoms—left foot tingle, ecstasy, heart expansions, along with a full body rise in temperature and a permanent blissful sexual heat."

helyezem előtérbe, mert ennek a szintnek a meg nem értése vezet a testi tünetekhez.

a) Egy közeli hozzátartozó (pl. J.D. esetén az apja) halála, vagyis az elhunyt személy energetikai hatása. Korábban említettem, hogy az első spirituális tanító, akihez fordultam a kundalini tüneteimmel, azt gondolta, hogy megszállt egy elhunyt lélek, nevezetesen az anyám, aki valóban azon a héten távozott az élők sorából. A szabályozatlan kundalini tünetei valóban összetéveszthetőek azokkal az energetikai diszharmóniákkal, amelyeket más lélek általi megszállás okoz. Ezért hangsúlyoztam, hogy aki kundalinivel akar foglalkozni, annak le kell zárnia a kapcsolatát az alsó világokban és a földi létsíkon ragadt személyekkel. Ha az elhunyt személyhez erős a pozitív vagy negatív kötődés, és ha az alsó világokba zuhant le, akkor az élő hozzátartozónak is lehet halál élménye. Az ismerősök, családtagok ilyenkor mintha kapaszkodnának belénk, ezért tapasztalunk energia elszívást, ami akár ájulást is eredményezhet. Ez nem a kundalini aktivitással függ össze, olyan személyek is tapasztalják, akiknek a kundalinihez közük sincs, és az alsó világokkal való kapcsolat lezárása meg tudja szüntetni.

b) A saját halálunk átélése egy előző életben. Ennek már kicsit több köze van a kundalini ébredéshez, mivel általában a kundalini elindulása mossa bele a tudatba az előző életbeli halál élményt. Ilyenkor azért kell átélnünk ismételten a halálunkat, mert valamilyen összefüggést nem értettünk meg az előző életben, és kapunk rá egy esélyt, hogy most egy virtuális halál élmény kapcsán megértsük.

c) Az ego halála. Erről J.D. is említést tesz, de szintén más szinten elemezi a történéseket. Véleményem szerint ekkor egy elme program (ego-program) törlődéséről van szó, amelyet az elme tévesen halálként realizál, mivel az önazonosítási központ feladásáról van szó. Ez olyankor szokott előfordulni, amikor még nem áll készen a magasabb tudat az elme-tudat helyettesítésére.

d) Az atman elmozdulása az Anahat csakrából és elindulása kifelé a testből. Ez előfordulhat kundalini ébredés hatására, és súlyos testi sérülés hatására is. Az elmozdulást az elme halálként diagnosztizálja, és beindítja az ezzel járó biokémiai folyamatokat. Minél erősebb a testi önazonosítás valakiben, annál nagyobb az esély, hogy egy ilyen

élmény ténylegesen a halálát okozza. Ha jelen van magasabb tudatosság, amely észleli, hogy nem kell meghalni, akkor vissza lehet jönni az állapotból.

e) A csakrák a szusumna legbelső rétegébe kapcsolódnak át (ez is az atman kilépésével jár). Ekkor a test szervei nem kapnak elegendő életenergiát, emiatt az elme beindítja a test biológiai haldoklását. A test klinikai halálát követően, ha az atmannak még megvan a kapcsolata a testtel, akkor egy átlagembert három napon belül, egy jógit akár több napot követően is vissza lehet hozni a testébe bizonyos technikákkal[59].

2. Leföldelődés (grounding)

A földbe húzó hatás olyan érzés, amikor az emberből az alsó testrészen (pl. lábakon, nemi szerveken vagy a végbélnyíláson) keresztül a földbe folyik az energia, és ez lefelé húzza. Okai:

a) Az előzőekhez hasonlóan az alsó világokkal való kapcsolat nincs lezárva, és az ott létező entitások (pl. rokonok) energiát szívnak el az élőtől, mintegy segítséget kérve, hogy ne zuhanjanak még lejjebb. Egyik tanítványom tapasztalta ezt, és neki azt javasoltam, hogy zárja le az energetikai kapcsolatait az alsó világban ragadt ismerősökkel. Ilyenkor az élő személy életenergiája csökken, legyengül, és töltenie kell magát pl. Napfénnyel. J.D. az apja halálát követően ezt tapasztalta. Valószínű tehát, hogy ilyen eseményt állt a háttérben.

b) Egy másik esemény, ami leföldelődést okoz az, hogy a csakrák egy része, vagy akár mind, átkapcsol a negyedik állásba, és ekkor a szusumna legbelső rétegébe továbbítja az ida és pingala energiáját. (J.D. is tapasztalt ilyet a sex with Eros eseményt követően.) Saját megtapasztalásom az volt, hogy a muladhár teljesen becsukódott, mint egy kapu, és emiatt az alsó testrész nem kapott elegendő

[59] A klinikai halált észlelő személynek a saját őrangyalához kell fordulnia, és segítséget kérnie a haldokló számára megnevezve őt. Amennyiben a segítséget meg lehet adni, akkor az őrangyal összekapcsolódik azzal a személlyel, aki itt a Földön erre képes és jogosult. Az UKT mindenkori vezető mestere ismeri a technikákat és rendelkezésre áll. Az eljárás eredményessége teljesen isten döntésétől függ.

energiát, instabillá váltam az anyagi világban. Ezt szédülés, rosszullét, gyengeség, támolygás kísérte, folyton úgy éreztem, hogy meghalok, mintha nem lennék jelen a testemben. Átmeneti megoldásként egy vörös jáspist helyeztem a gyökércsakra közelébe, amit nap közben is oda rögzítettem. Ez elősegítette a földdel való kapcsolatot, és a csakra energetikai funkciójának visszaállítását az alaphelyzetbe. A leföldelődés tehát két okból állhat elő, ha valaki túl kevés energiát vesz föl az alsó csakrán keresztül, ekkor töltekezni kell, vagy ha valaki túl sok energiát hív le, akár spontán szamádi révén. Ekkor a fölös energiát oda lehet adni a Földnek. Ennek felismerése életmentőnek bizonyult a számomra, amikor még nem tudtam a felvett pránát magasabb csakra szintekre emelni. J.D. beszámolójából nem derül ki egyértelműen, hogy mi történt, én mindkét esetet megtapasztaltam. A valódi megoldást természetesen a csakrák szabályozásának elsajátítása jelentette.

3. Bal oldali agyi lefagyás (left-brain freeze)

Zsibbad, illetve mintegy kikapcsol a bal agyfélteke, fájdalommal, abroncsérzettel is együtt járhat. A jin és jang energiák kiegyensúlyozatlansága okozza. Bal oldali lefagyás esetén az ida vezeték aktívabb a pingalához viszonyítva. J.D. akkor tapasztalt ilyet, amikor az intuíciói által vezetve készült az „Univerzális Férfi”-vel való találkozásra. A várakozás állapotában annyira nyitott volt az eseménynek, hogy az ida vezeték (női oldal) teljesen befogadóvá vált. A szusumnába egy-egy arányban jut az energia a két oldalvezetékből, a fölösleg az aktívabb vezetéken beáramlik az agyba, és az adott oldal energetikai túltöltődését okozza. Nekem és G.K-nak pont ellenkező oldali problémánk volt (pingala volt aktívabb, és a tünetek a jobb oldalon jelentkeztek. A diszharmóniát a légzés szabályozásával lehet megoldani (bal oldali túltöltődés esetén: a bal orrnyílás befogásával a jobb orrnyíláson keresztül kell levegőt venni, ha a tünetek elmúltak, akkor a váltott orrnyíláson keresztül történő légzéstechnikát kell gyakorolni).

4. Szív környéki tágulás (Heart expansion)

J.D. azt írja erről, hogy paraszimpatikus túlsúly okozza, jobb agyféltekés tudatosság növekedéssel, extrém boldogsággal, majd váltakozó letargiával, és leföldelődéssel jár együtt[60]. Ebből kitűnik, hogy J.D-nál a tünetek igen összetettek voltak. A szív környéki tágulás alapvetően a második granthi kinyílásával van összefüggésben, ami a szívcsakra szintjén található. Ha ez a szigetelőréteg feloldódik, akkor a jelölt átélheti a kozmikus szeretetet, amit fogadni és adni is képes, emiatt úgy tűnik, mintha a szív környéke kitágulna. Amikor fogadja, akkor az univerzumból (istentől) veszi fel, és az emberi rezgésszintre átalakítva adja le, vagyis csatornájává válik a kozmikus szeretetnek. Az átélésnek lehetnek fokozatai, és történhet több részletben is.

J.D. esetében azonban akadálya volt a leadásnak, vagyis ő felvette a kozmikus szeretetet, ezért átélte önmagában a boldogságot, de leadni nem volt képes. Így egy olyan energia többlet keletkezett a központi idegrendszerben, ami azt túlterhelte, és a hangulat az ellenkező irányba csapott át. Mivel nem volt képes leadni az energia felesleget, ezért attól leföldelődéssel szabadult meg. Hasonló élményt én is megéltem a kundalini ébredés korai szakaszában, amint az már említésre került. Nekem azonban megmutatta a guru, hogyan kell letranszformálni az emberek szintjére, és leadni. Amikor nem adtam le, akkor bizonyos idő elteltével nálam is depresszió követte az extrém boldogságélményt.

Előfordulhat, hogy egy személy indítja el a folyamatot, aki eltávolítja a gátakat, hogy a jelölt belépést nyerjen a kozmikus

---

[60] "The heart expansions themselves might occur when the parasympathetic gains dominance in the cascade of kundalini activity. They occur during periods of intense bliss, right-brain consciousness and are associated with intense grounding and extreme lethargy. This dive reflex makes more sense than my first explanation, which was the extra grounding needed by the hearts field pulling one into the ground during the massive heart expansion periods that occur. Whatever the cause of the grounding, it must be noted that the extreme pull on the body is relieved by lying for half an hour on the grass or bare earth with one's spine on the ground."

szeretet szintjére, mint ahogy ez J.D-nél is történt[61]. Az „Univerzális Férfi" J.D. belső férfi mintája, aminusza, férfi archetípusa volt. Amikor személyesen találkozott vele, már tudatában volt annak, hogy valójában a férfi csak inicializálja az átalakulást, ezért nem is kereste vele a kapcsolatfelvételei lehetőséget, mert az archetípus szintjén akarta megélni egységet.

5. Extatikus szex (Sex with Eros)

J. D. leírása szerint[62] egyedül tapasztalta meg a szexuális extázist úgy, hogy mindeközben mozdulni sem tudott (paralízis). Fizikai síkon (sejt szinten) élte meg, mintha istennel szerelmeskedett volna, és noha nőként élte meg férfival, mégis magát érezte férfinak, és istent a nőnek. Ez az „Univerzális Férfi"-vel való találkozását követően történt. A leírás tökéletesen megfelel a Siva-Shakti egyesülés egy

---

[61] "His fingers had penetrated my flesh with such love that I thought Christ himself had touched me. For days after there were little spirals of zingy energy going off at the back of my heart where he had touched… There was a Shaktipat effect from Mr. Universal's spontaneous touch, however I had been heating up for 4 years prior to that and was already in full peak chemistry during the time I was in his presence… After leaving the workshop on Sunday evening I went to bed and the great winding up from being in Mr. Universal's presence let go into the most ecstatic holy experience of my life. This was the Sex with Eros phenomena that I talk about later in Exploring the Symptoms. The spontaneous ecstasy was not just like an amplified version of normal-sex. I actually felt like I was divine, like I was a Goddess ─which I won't even attempt to describe."

[62] "I had lapsed into a paralyzed, rapturous trance as soon as I had gone to bed. Although time is incalculable during such events, it seemed like for perhaps half an hour or more a blissful electric penis was entering me while ecstatic energy poured upwards through every cell of my body. I call this experience sex with eros. It wasn't anything I "did" and it only happened once, sex on that level is not sex, it's some kind of God communion activity of the cells. I felt like Jesus Christ after the first awakening in 1988, but with this Sex-with-Eros thing, I was God his-very-self and she was a woman. Thus I like to say that Sex with Eros was the best sex I NEVER had!"

bizonyos szintjének. J.D. saját animuszával élte meg a totális szexuális extázist, és a leírásában ez az a pont, ami az élményeit hitelessé teszi. A Siva-Shakti egység ugyanis egy belső folyamat eredménye, amelynek a külső partner csupán elindítója.

Mindazonáltal jómagam szélesebb körű megtapasztalásokkal rendelkezem a területen, mivel én megéltem fizikai és szellemi partnerrel, valamint egyedül, és három különböző tudatossági mezőben, ezért kijelenthetem, hogy ez a jelenség jóval összetettebb. Kezdjük azzal, hogy ha a jelölt (nő vagy férfi) tudatosan vagy ösztönösen a szusumna felé irányítja a szexuális energiát (udana szubprána), és már felébredt kundalinivel rendelkezik, akkor mindenképpen az agyban tapasztal meg orgazmust függetlenül attól, hogy aktuálisan jelen van-e partner. Az agyban megtapasztalandó orgazmushoz nem szabad kiengedni az energiát a muladhár elülső kapujában (csikló, pénisz), ezen kívül semmilyen más csakraszinten.

Már szóltam arról, hogy nekem volt állandó partnerem (férjem), akivel megtapasztaltam fizikai síkon a szexuális extázist, és az energia belefutott az agyban található kéjközpontba. Akkor ezt lezártam, később azonban egyedül tudatosan tanulmányoztam a szex-programot, amikor már képes voltam irányítani az energiát, és lépésről lépésre megfigyelni a működését. A szex-program az állati ösztönprogramok évezredek alatt finomított verziója. Megjegyzem, hogy vannak emberek, akikben az állati ösztönprogramok finomítás nélkül működnek, másokban sokkal magasabb szinten, ez mintegy jelzi is az illető spirituális fejlettségét. Megfigyeltem az állati ösztönprogramot is, és azt, hogy ez hogyan finomodott az évezredek során.

A legalacsonyabb szinten a szexuális késztetést egy, az elme által a perifériára kihelyezett, sejtszintű, mechanikus érintés utáni vágy indítja el. Egy sejt akkor érzi, hogy él, ha akciós potenciálok sorozata fut át rajta, ezért a sejt vágyik arra, hogy megérintsék, mert akkor ingerületbe jön (élni kezd!). A nemi szervek sejtjei tehát impulzust küldenek az agynak, hogy jelezzék a késztetésüket. Bizonyos küszöb inger fölött az agy elindítja a szex-programot. Először a szexuális energiára való felcsatlakozás történik meg. Ez az udana szubprána, amelyet a kettes csakrán vesz fel az illető. Ha szeretetet is meg akar

élni közben, akkor az anahatban felcsatlakozik a szeretet energiára (vjána szubpránа), stb. a totalitás megéléséhez a legmagasabb szintű pránikus energiákra való felcsatlakozás szükséges. Ha valaki a szubpránákat is uralja, akkor ki tudja kapcsolni a fizikai síkú megtapasztalásokat, és megélhet szeretetet, vagy egységélményt önmagával vagy egy másik személlyel, aki lehet anyagi testben vagy szellemtestben, vagy az egységélmény tárgya lehet akár isten is.

Az anyagi testben történő megtapasztalást kizárólag az elme-program generálja, semmilyen fizikai beavatkozás nem szükséges. Az elme képes eljátszani partner nélkül azt, hogy a hüvelyben benn van a pénisz, a hüvely rászorul, méhösszehúzódások történnek stb. mindenkinek csak a fantáziája szab határt ehhez. Ha az ember ezt felismeri, akkor ki tudja kapcsolni, de akár meg is valósíthatja, ha a sejtjeinek örömet akar szerezni. Legtöbbször azért könnyebb egyedül, mert a partner leföldelheti az aktív kundalinivel rendelkező energiáját, így kevesebb energia fut be az agyba, vagy nem tud elég magasra jutni.

Orgazmust tehát meg lehet élni a nemi szervekben, a gerincvelőben, a szívben, az agyban (kéjközpontban) és a Soma-Kameswara csakrában. Ez utóbbi a Siva-Shakti egyesülés helyszíne.

Itt hívnám fel a figyelmet arra, hogy a szellemi világ alsóbb szintjein létezők szívesen bekapcsolódnak a szexuális játszadozásokba, a résztvevő(k) tudtával vagy akár anélkül is. Egy átlagembernek nem kell különösebben tartania ettől, hacsak nem ragaszkodik elhunyt szerelméhez, egyszerűen azért, mert nincs annyi energiája, hogy ez valaki számára izgalmas legyen. Egy felébredt kundalinival már belépést lehet nyerni a tantrikus szex szellemi birodalmába, amely úgy működik, mint egy swinger klub az anyagi világban. Itt már tantrikus mesterek vannak, akik szívesen „segítenek". Segítségük azonban nem önzetlen, mivel a halál után is igényt tartanak a beavatott nők szolgálatára, és ebből a birodalomból, megfelelő tudatosság hiányában, elég nehéz kiszabadulni. Ezt a legegyszerűbben úgy lehet elkerülni, hogy az ember kijelenti, hogy kinek, milyen szinten álló entitásnak hajlandó magát kizárólagosan átadni. A tantrikus szex birodalmában létezőknek be kell tartaniuk a

karma törvényt, mert különben lezuhannak az anyagi világba, és ezt ők is jól tudják.

J.D. esetében egy külső személy által inicializált, elme által generált szex program futott le, amely valamennyi szubpránát felhasználta az orgazmushoz, ami végül egy Siva-Shakti egységélményhez vezetett. Mivel a cél eléretett, ezért nem volt szükség tovább a programra. J.D. kitűnő példát szolgáltat arra, hogy mennyire másképpen működhet egy nő energetikailag, mint egy férfi. A szeretet ereje hajtja a nőt a megvilágosodás felé, és ha ehhez nem talál külső partnert, akkor megéli önmagával, vagy a gurujával (ha van) vagy akár istennel. Mindazonáltal nem értek egyet J.D-al, hogy ez vagy történik, vagy nem folyamat, amiért, vagy ami ellen nem tehetünk semmit, és csak az Eros által történhet[63]. Ő öntudatlanul tapasztalt, én pedig tudatosan mentem bele ezekbe az önmegismerési folyamatokba. Magának az élménynek nem szükségszerű szexuálisnak lennie, csak akkor az, ha az udana szubprána is bekerül a kundalini vezetékbe és felemelkedik (szublimálódik).

6. Autonóm sokk (white shock)[64]

Az extatikus szexet követő napon J.D. az autonóm sokkal jellemezhető állapotba került. A felszíni szövetek teljesen

---

[63] "Spiritual initiation is an event in Eros, and like love cannot be conjured or contrived. It either happens or it doesn't."

[64] "As night follows day, the morning after this complete opening I woke to find myself in its opposite. A massive autonomic shock that I call the White shock. This involved an involuntary contraction of my entire body. The skin turns white as adrenaline causes blood to leave the surface tissues and into the vasodilation of the skeletal muscles to be ready for action. My face was white and my hair stuck out like I had been electrocuted and my intestines, liver, spleen and other viscera curled up and were fiercely contracted for days. Motor control was greatly impaired and the freeze response, endorphin numbing, (and possible nitric oxide damage) leaves us with the dissociated feeling of 'not being in our body'."

kifehéredtek, mivel a vér az izmokba és a belső szervekbe áramlott. A belső szervek napokig görcsös összehúzódást produkáltak. Az izmokban zsibbadások és az agyban lefagyásos (brain freeze) tünetek jelentkeztek. A legjellegzetesebb tünet, hogy a haja az égnek állt, mintha áramütés érte volna. Ez a tünet bizonyítja, hogy összezárt a kundalini energia, vagyis a belső áram és a külső áram között összeköttetés jött létre. Ennek következtében olyan érzése támadt, mintha nem lenne a testében. Ezek után felvetődik a kérdés, hogy mások miért nem tapasztalnak meg hasonlót vagy lehet, hogy csak nem írták le? A hindu szentek kétségkívül ritkán gyakorolták az extatikus szexet, sőt ez sok jógarendszerben tilos is, és többségében férfiak voltak.

Az extatikus szexet követően nekem is voltak olyan tüneteim, amelyek részben lefedik a fent leírtakat. Az általános rosszullétet homeopátiás szerekkel kezeltem még mielőtt a tünetek súlyosbodtak volna. Esetemben az acetilkolin és a hisztamin hatását kellett homepátiásan ellensúlyozni, a szer percek alatt megszüntette a kellemetlen állapotot. A tüneteket arra vezetem vissza, hogy egy nagyon durva szubprána (udana), ami megfelel a szexuális energiának, emelődik be a központi idegrendszer finom anyagi szerkezetébe, amihez az nincs hozzászoktatva. Ráadásul, ha elhúzódik a szexuális élmény, akkor rengeteg energia generálódik, amit tudatosan le kellene adni. Egyik lehetőség a partner, aki fel tudja venni (J.D. esetében partner nem volt), másik lehetőség a földbe vezetni (leföldelés), lehet emberek közé menni, és közöttük leadni szeretet formájában. Ha semmi más lehetőség nincs, akkor az energiát, legalább részben, szexuális energia formájában vissza kell lökni a környezetbe. Ez a csiklón keresztüli elélvezést jelenti, ha sikerül. A probléma általában az szokott lenni, hogy az aktív kundalinis nők egy bizonyos szint fölött már nem tudják működtetni ezt a kijáratot az energia leadására.

A csakrák szabályozásának ismerete nekem sokat segített a későbbiek során. Ilyenkor a csakrákat az egyes állásba kell visszakapcsolni, és a fölös energia szétoszlik a testben. Nekem szerencsém volt annyiban, hogy nem zárt össze az energia a korai megtapasztalások során, később pedig megtanultam a kundalini

szabályozását, és így elkerülhetővé váltak a kontrollálhatatlan folyamatok, amelyek a tünetekért felelősek. Magának az energia összezárásának a szabályozását is meg lehet tanulni, vagyis a tudatos föl- és lecsatlakozást a forrásról. Az az érzés, hogy az ember nincs jelen a fizikai testében abból fakad, hogy ilyenkor a pránatest annyira feltöltődik energiával, hogy mintegy kimozdul a helyzetéből, megszűnik az átfedés. Ezt úgy lehet elkerülni, hogy az ember a fizikai testét is fejleszti, hiszen nem véletlenül írja le Patandzsali a nyolc lépcsős jógalétra szintjeit, amelyen javasolt az előrehaladás.

A beszámolókból (G.K., W.Z., J.D.) és a saját megtapasztalásaimból is kiderül, hogy a kundalini vezetéken keresztüli rövidzárlat több pontban történhet meg a szahaszrárban (ez lehet egyetlen pont vagy több pont egyidejűleg). Az univerzális életenergia mezővel (a külső prána a belső pránával egyesül) való egység megélése nem valami, amihez istennek direkt módon köze lenne. Vagyis az életenergia mezővel való kontaktusba kerülés még nem eredményez automatikusan istenmegvalósítást még akkor sem, ha a jógi önmagát átmenetileg istennek képzeli. A jelenség sokkal inkább analóg egy fizikai jelenséggel, nevezetesen a korona kisüléssel, annak a finomanyagi szintű megvalósítása. A fej körüli és a szemekben megfigyelhető lumineszcencia színe jelezheti, hogy mely mezővel történt az egység felismerése, J.D. esetében pl. kékes lumineszcencia jelent meg a szemében, ez az életenergia mezővel való egyesülésre utal (a fény hasonló a sarki fényhez, de csak harmadik szemmel látható).

7. Paralízis (paralysis)

Előfordul olyan esemény, hogy meditáció (vagy kundalini ébredés) közben a test akaratlagos mozgása kikapcsolódik. Ilyenkor az illető hiába akar megmozdulni, nem képes rá. J.D. és én is megtapasztaltunk ilyet. Hasonló jelenséget alvási paralízis néven ismernek az agykutatók[65]. Az alvási paralízis akkor lép fel, ha az

[65] "Sleep Paralysis with its complete or partial atonia, most likely is the result of hyper-parasympathetic activation of the Dorsal Vagal Complex (DVC). Sleep paralysis is experienced when the individual bypasses directly

illető a béta agyhullámokkal jellemzett állapotból egyenesen a REM alvási fázisba megy át, és a REM fázis során bizonyos mozgató idegek gátlás alá kerülnek, ugyanakkor vizuális hallucinációk történhetnek, mert az agytörzsi neuronok aktívak maradnak. Az agykutatók és J.D. is az alvási paralízis jelenségével próbálja megmagyarázni a meditáció során bekövetkező jelenséget. Én mindkét állapotot átéltem, és kijelenthetem, hogy alapvető különbség van a két megtapasztalás között.

Egy alvási paralízis esemény pl. a következő: az illető azt álmodja, hogy üldözik és menekülni szeretne, de nem képes megmozdulni. Az álmodó számára csak **egyetlen valóság van jelen** az, amit álmodik, nincs alternatíva. Egy ilyen álomnak az a pszichológiai jelentése, hogy az adott helyzetből nincs más kiút, csak a helyzet elviselése, az önátadás. Bizonyos életesemények

---

to REM dream sleep with its Beta-wave cortical activity. The REM sleep phenomena is associated with the inhibition of certain motor neurons; inhibition of sensory input; rapid eye movements; activation of brainstem neurons that control the movement of facial muscles; and important to the hallucinatory experiences associated with sleep paralysis, the activation of visual pathways. These events normally occur when neurons in the pons (a medullar structure) become active after a period of non-REM sleep (slow-wave, synchronized sleep)… Sleep paralysis is an evolutionarily old function to keep animals still while they are sleeping and prevent them falling off cliffs, trees or attracting predators. Certainly, it must have emerged simultaneous with REM dream state to prevent motor response to dream imagery. The most obvious neurotransmitter agents to sleep paralysis would be inhibitors GABA and glycine, but it probably more complex than that. Those that become 'aware' of being paralyzed descend to Theta of hypnogogic states without going through the normal phases that kick in the loss of consciousness, so they are conscious while paralyzed, usually with amazing visions to account for their journey. The lucid perception of sleep paralysis can give one the sensation of compression on the chest and suffocation as energy is removed from the diaphragm. It is the sympathetic side of the nervous system that stimulates breathing activity and thereby raises blood oxygen."

mindenképpen meg kell történniük velünk, nincs választási lehetőségünk.

Saját meditációs paralízis élményem a következő volt: Meditáció közben egy fénytesttel rendelkező guru kiemelte az éterikus testemet a fizikai testemből, ennek következtében mozdulni sem tudtam. Majd fénylények (angyalok) kezdtek el rajtam dolgozni. Mindezt egy magasabb tudatosságból néztem, amely tudatosság fölötte volt mind az anyagi test-tudatnak, mind az éterikus test-tudatnak, vagyis láttam az anyagi testemet, az éterikus testemet, és önmagamat egy még magasabb testben realizáltam. Láttam továbbá, hogy a fénylények egy még magasabb dimenzióba távoznak, ahová akkor nekem nem volt betekintésem. Mindez nem spontán, hanem egy előre megbeszélt időpontban, napközben történt. A folyamat során mindvégig tudatomnál voltam, vagyis tisztában voltam azzal, hogy nem álmodom, voltak tudatos gondolataim, vagyis ez a funkció nem volt kikapcsolva.

A fő különbség az alvási paralízishez képest, hogy a meditációs paralízisben résztvevő személy nem alszik, vagyis nincsenek REM fázisai (ezt nem tudom EEG-vel igazolni), nem tudat szűkülés, hanem tudat tágulás kíséri, vagyis **egyidejűleg több valóságban van jelen**! A meditációs paralízisnek az az oka, hogy az éterikus test különválik a fizikai testtől. Nemcsak az éterikus test, hanem az asztrális-mentális test elkülönülése is vezethet meditációs paralízishez.

Ennek a jelenségnek a kapcsán J.D. megpróbál összefüggést találni a nirodah[66] (nigredo) nevű állapottal. A nirodah egy halálhoz közeli állapot, amit könnyen annak diagnosztizálnak, valójában

[66] "Like deep Samadhi, Nirodha is a very high non-meditative meditative state. During Nirodha there is no time sense, heartbeat and metabolism are slow and practically cease so very little energy is burned, and body temperature drops well below normal. In fact, this spiritual catatonia is so deathlike that there is the danger of being mistaken as dead and so buried alive. It is said that Nirodha is a precursor to Ego Death. N**igredo** in Western alchemy is the death-like withdrawal of the soul from the body."

azonban a jógi teljesen tudatos a meditáció során. Ebben az esetben eltérően a meditációs paralízistől, nem csak az éterikus test lesz kivonva a fizikai testből, hanem az atman is kilép. Ezt akkor lehet létrehozni, ha az éterikus test már pránatestté alakult, és az atman a pránatesttel együtt lép ki. Mivel az anyagi test kapcsolata a világéterrel (kozmikus életenergia mező) megmarad, a jógi hosszabb-rövidebb ideig fenn tudja tartani a fizikai test integritását, hogy később visszatérhessen. A gurum (Sri Yukteswar Giri) képes volt ezt az állapotot tudatosan megvalósítani.

J.D. könyvének értéke, hogy megkísérli feltárni a kundalini ébredés és az azt követő aktivitás hatására kialakuló durvaanyagi test tüneteinek biológiáját és biokémiáját. Szeretném azonban hangsúlyozni, hogy noha megtapasztaltam a tünetek egy részét, ezeknek a kialakulása nem törvényszerű. A tünetek abból fakadnak, hogy a szabályozatlan kundalini energia ellenőrzés nélkül lesz bevezetve a durvaanyagi testbe. A szabályos jógafolyamat során a testet felkészítjük, és fokozatosan tesszük ki a magasabb rezgésszintű energiáknak. Annak oka, hogy a nyugati (keresztény) kultúra jelöltjei több kellemetlen hatást tapasztalnak meg, nem az, hogy több a karmájuk, hanem az, hogy a kundalini szabályozásának képességét nem ismerik, mivel a kereszténység spirituális vonalának tanítványi láncolata megszakadt. Ezt a tanítványi láncolatot szándékozik helyreállítani az UKT a keleti (hindu, buddhista) mesterek bevonásával.

9. Utószó

Együtt játszani Istennel

A könyvben átadott információkkal szerettem volna bemutatni azt a lelki utat, amit az UKT képvisel. Ha ezen a lelki úton valaki elindul, akkor a következők történhetnek vele:

- Ez az út **megérinti a lelkét, e**záltal az ideaminta aktiválódik, és fokozatosan teret nyer.
- Ahogy halad az ideaminta felé, megszűnik az az érzése, hogy egy büntetés végrehajtási intézmény lakója, akit Isten azért száműzött

ide, mert bűnt követtett el. A helyzete egy alappá válik, minősítések nélkül, amelyből kiindulva az ideamintát szeretné elérni. **Nem kitagadott bűnös lesz Isten előtt állva**, hanem a hibáit ismerő, azokat kijavítani szándékozó istengyermek, aki fokozatosan felnövekedve Istennek méltó társává válik. És pontosan ez a soron következő világkorszak feladata.

- A valóság megismerésének három módja lehetséges: megtapasztalás, levezetés, kinyilatkoztatás. Ezen az úton **a megtapasztalásra és a levezetésre helyezzük a hangsúlyt**. Így saját világnézete alakítójává válik, semmilyen tézist nem kell automatikusan elfogadnia. Ha valaki képzett, akkor tudásra tesz szert, és a dogmák helyett a tudatos belátás lesz az eszköze.
- **Átfogó, élő tudást kap**. A papíron levő tudás halott, az élő tudást azok közvetítik, akik azt megvalósították. Ezen a lelki úton azt tanítjuk, amit megéltünk, bár természetesen felhasználtunk hiteles forrásokat. Ezeket az ismereteket, egyetlen kurzus keretei között, sehol a világon nem adják át ennyi idő alatt, sőt egy egész élet alatt sem. Mi teszi lehetővé ennek az átadását? A kapcsolat!
- **Visszahelyeződik az erőibe**. Visszakapja a méltóságát. Isten nem akar bennünket gyermeki vagy szolgai sorban tartani. Isten is azt élvezi, ha meg tudja osztani teremtményeivel a gondolatait, ha értő fülekre talál. Az erői által lehetőséget kap, hogy átformálja az életét és a környezetét. Ez a lelki út nem arra bíztat, hogy a világtól elvonulva valósítsuk meg önmagunkat, hanem arra, hogy aktívan alakítsuk a környezetünket olyanná, hogy ne kelljen kivonulnunk belőle.
- **Beáll Isten szeretetébe,** és rajta keresztül fog hatni. Sokan beszélnek Isten szeretetéről vagy gondolják, hogy abban állnak. Sok esetben még a keresztény szentek is tévesen értelmezik a krisztusi szeretetet, és önfeláldozásra buzdítanak, sőt a kereszténység lényegévé tették a szegénységet és a szenvedést. Helyére kerül ez a téves és hiányos interpretáció.
- **Tartós boldogságélményt él meg** még a legkilátástalanabb helyzetekben is. Előremutató életcélt talál olyankor is, amikor minden összeomlani látszik. Miért? Azért, mert minden alkalommal a belső forráshoz, saját belső erőihez fordulhat, ami kivezet a

személyes válsághelyzetekből. Úgy fogja érezni, hogy minden pillanat, amit a lelki úton megtesz, értelmet ad az életének. Nem világi értelmet keres már, ami folyton összeomlik körülötte, hanem magasabb, az anyagi világon túlra mutató értelmet. A világi dolgoknak az a feladatuk, hogy időnként összeomoljanak, mert ez hajtja tovább az élet értelmét keresőket a transzcendentális irányba.

Ennek a lelki útnak a célja, hogy kifejlessze azokat a finomanyagi testeket, amelyekben lehetséges a cselekvés és a létezés a köztes létsíkokon. Ezekben a Birodalmakban folytatható a spirituális fejlődés, és egyszersmind a szolgálat, más lények fejlődésének elősegítse. Isten nem azt várja tőlünk, hogy belépjünk egy olyan tudatossági mezőbe, ahol csak létezés vagy jelenlét tudatot tapasztalunk meg, mert semmi más képességet nem fejlesztettünk ki. Azt sem várja tőlünk, hogy direkt módon Őt szolgáljuk, mert neki semmire sincs szüksége. Sokkal nagyobb szolgálatot tudunk Istennek tenni, ha segítünk a többieknek a visszatérésben, hiszen ők is Isten részét képezik.

A végső cél a transzcendentális (lelki) test elnyerése, és belépés a Transzcendentális Birodalomba. A transzcendentális világ lakói az un. Visnu-tattvák, a Legfelső Személy örök társai, kiterjedései, ők öröktől fogva létezők. Mindannyiunknak van egy ilyen Visnu-tattva formája, vagyis elő van készítve a lelki testünk, csak még nem tudjuk azt elfoglalni. Ebben a testben Isten örök társai lehetünk, együtt játszhatunk vele a teremtésben, és lehetőségünk lesz kivetülni a teremtés alsóbb síkjaira, szabad akaratunk szerint, a teremtés összefüggéseinek még mélyebb megismerése céljából.

Mivel a teremtés Isten végtelenre kötött önmegismerési folyamata, sohasem ér véget, legfeljebb csak szünetel. Az együtt játszani Istennel azt jelenti, hogy belépünk ebbe a végtelenre kötött önmegismerési folyamatba, és elfoglaljuk a számunkra kijelölt, és önmagunk által teljes tudatossággal betölthető helyet.

II. Manu törvényei

Bevezetés

A jelenleg regnáló Manu törvényei Mózes, Mohamed és a hindu bölcs Bhrigu által kerültek kinyilatkoztatásra[67]. A Manuk az emberiség ősatyjai, akik a szellemi világban megteremtik az emberi ideamintát, amelyhez leszületések és megtapasztalások sorozatát követően az embereknek vissza kellene térnie. Az ősatyának joga és kötelessége megfogalmazni azokat a törvényeket, amelyek az általa teremtett emberiség számára a társadalmi, családi kapcsolatok működésének belső törvényszerűségeit leírják és szabályozzák. Ezek több évezredes törvények, és az örök érvényű igazságok kinyilvánítása mellett számos területen az adott kultúrához igazítva a hely, idő és egyéb körülmények figyelembevételével lettek megfogalmazva. A törvények történelmi korok szerinti adaptálása az egyes emberi kultúrákra nyomon követhető a különböző népek vallási törvénykönyveit olvasva. Ebből következik, hogy a törvények egyes fejezetei nem részei az örök törvényeknek, sem az örök igazságoknak, mégis hagyománytiszteletből, tudatlanságból és félelemből senki sem vállalkozott ezek újrafogalmazására, annak ellenére, hogy sok részükön túllépett az idő, és az emberek maguk is egyre kevésbé követik a javasolt előírásokat.

Ezek a szabályok rendszerint egy következő Manu által kerülnek módosításra hozzáigazítva azokat az emberiség fejlődéséhez, a korhoz, az eljövendő feladatokhoz. Miután eddig hozzáigazítás nem történt, egy olyan helyzet állt elő, hogy a gyermekek (emberiség) eltávolodott az ősatyától, mintegy a családból kitagadott állapotba került, így Istenhez való visszatérése is akadályozott. Az ősatya, a törvények be nem tartása miatt, a gyermekeit pokollal, állati létformákban vagy alacsony társadalmi státuszban való

[67] Mózes törvényei (Ószövetség, Tóra); Mohamed: Korán; G. Buhler, The Laws of Manu, Patrick Olivelle, Suman Olivelle, Manu's Code of Law Wendy Doniger_ Brian K. Smith, The Laws of Manu; Borbély Judit Bernadett, Manu törvénykönyve

megszületéssel és a tudatosság drámai hanyatlásával fenyegeti, amely mintegy atyai átokként ül az egész emberiségen. Történik mindez anélkül, hogy az ősatya korszerű tudás átadása, érdemi magyarázatok, utódainak elfogadása és szeretete által emelné föl kamaszkorba érkezett gyermekeit. A kamaszkori dac az atyai akarattal még inkább eltávolította az emberiséget a családtól, ezáltal magától Istentől is.

Sok magas szintet elért, önmegvalósított lélek, érzékelve ezt, magához Istenhez fordult kegyelemért az emberiség számára. A kegyelmi állapot eljövetelét Jézus Krisztus indította el, aki a Teremtő (Bráma) részinkarnációjaként új szövetséget kötött az emberiséggel, javasolva neki, hogy Isten anyai tényezőjéhez a Szentlélekhez fohászkodjék. A Krisztuskorszak jelenlegi küldötte, Mahavatár Babaji, tovább egyengette azt az utat, amely az új korszak előkészítését eredményezte. Mindezek nyomán Istenanya úgy döntött, hogy egy új Manu család kialakítását kezdeményezi még mielőtt a regnáló Manu ideje letelne, és rájuk bízza azoknak a teremtményeknek a további vezetését, akik hajlandók lesznek követni az új család törvényeit.

A régi Manu törvényei nem íródnak felül, bárki, aki azokat követi emelkedni fog, és az ő családja tagjaként kerül majd be idővel Isten országába. A régi Manu mindaddig tevékenykedni fog, amíg követője lesz. Azokat, akik az új törvények iránt vonzódnak, akik annak megvalósítását vállalják, továbbá a kitagadottakat, a perifériára sodródókat örökbe fogadja az új Manu és neje. Ők a szellemi világ lakói, ám alászálltak a földi dimenzióba, hogy megismerjék az emberiség életformáját, majd megvilágosodott, önmegvalósított jógiként távoztak, és ezt követően vállalták fel a feladatot. Az új Manu legutolsó inkarnációjában Sri Yukteswar Giriként vált ismertté. A Manu és shaktija egymással és a jelen korszak isteni inkarnációjával tökéletes egységben működnek. Létrehozták az Univerzális Krisztustudatosság Mozgalom Egyetemes Szellemi Birodalmát (továbbiakban UKT Birodalom), amely többszintű tartózkodási hely és iskolarendszer is egyben, ahová vallási hovatartozástól, kasztoktól, tudatossági szinttől függetlenül beemelik a kitaszított és lecsúszott emberi lényeket további

felkészítés és tanítás céljából. Az UKT Birodalomba már alászállt és működésbe lépett a jelen korszak isteni inkarnációja, aki a Legfelsőbb Önvaló kiterjedése.

Az új Manu és neje egységének törvényei médiumi úton kerültek velem közlésre, amely megtiszteltetést és kegyelmet elfogadtam, és tőlem telhető legjobb tudással teljesíteni szándékozom.

Rhasoda

Manu tanítása

Isten és a teremtés

A Legfelsőbb Isten, akinek számtalan neve van, önmagából és önmagán belül hozta létre a teremtést. Ő örökkévaló, mindent tudó, végtelen kiterjedésű, Ő az abszolút és legfelsőbb igazság. Ő, mint Legfelsőbb Önvaló (az Istenség Legfelsőbb Személyisége) személyes formával, és mint Abszolútum személytelen formával is rendelkezik. Mindkettő örök. A teremtményei számára számtalan formában nyilvánult meg, és fog megnyilvánulni mindörökké. Ő az, akit a teremtésben meg kell ismerni, és ez a teremtésének legfőbb célja is egyben.

A teremtés nem egyszeri aktus, hanem teremtések sorozata követi egymást az idők végtelenségén keresztül. A Legfelsőbb Isten csak elgondolja a teremtést, annak formába öntését saját nem elkülönült teljes részeire bízza[68]. Ők lesznek a továbbiakban a teremtési projektek állandó szereplői. Az anyagi világ teremtője az úr Bráma. Ő a Krisztus, aki az Atya, mivel minden létezőnek ő ad formát és életet. Bráma-Krisztus megteremti önmagából az első lényeket, közöttük a Manukat, és az utóbbiakra bízza az emberiség másodlagos teremtését. A teremtés kibontakozása egy folyamat, amely során a teremtményekben egy lelki-spirituális, érzelmi-mentális, testi-

[68] A nem elkülönült teljes részek olyan entitásokat jelölnek, akik Istennel tökéletes egységben vannak és önmagukban teljesek, ám Istennek csupán részhalmazai.

energetikai evolúció zajlik egy folyamatosan változó, megújuló feltételekkel jellemezhető közegben. A Manuk azok, akik időszakonként hozzáigazítják az emberiség információs mezejét a változó feltételekhez, éppen ezért a Manuk nem egyszerre, hanem egymást követően, de egymás tevékenységét részben átfedve lépnek színre.

Jelenleg korszakváltás elé néz az emberiség, mert közelítőleg egyszerre kezdődött el az asztrológiai értelemben definiált Krisztus korszak és a Káli júgát követő, hosszabb időtartamot átfogó Dvapara júga. A kettő együttese egy felemelkedést jelentő, új korszakot nyithat az emberiség számára, amely akkor lesz katasztrófamentes, ha befogadásra kerül a korszak uralkodó princípiuma, az a feladat együttes, amely a korszak során kerül megvalósításra.

Mi (a soron következő Manu és neje) vállaltuk, hogy új családot alapítunk, és elindítjuk az emberiség felkészülését az új korszakra. Ennek kiindulópontjaként kinyilatkoztatjuk a törvényeinket, amelyek a mi családunkban érvényesek lesznek. A törvényeink megalkotása során figyelembe vettük az Örök Törvényt, és az emberiség jelenlegi helyzetét. Számos engedményt tettünk a leendő gyermekeinknek, hogy követhető útmutatást adjunk számukra. Ugyanakkor törvényeinket hozzáillesztettük a jelen és az eljövendő kor tudományos ismereteihez, hogy ezzel is elősegítsük a vallásos hit tudássá nemesülését.

Valószínűleg nem leszünk képesek mindenkit Istenhez vezetni, de mindenkinek megadjuk a lehetőséget, hogy belekóstoljon a folyamatba, és ráérezzen az Istenmegvalósítás transzcendentális ízére.

Üdvözlünk Titeket a családunkban! Szeretjük és tiszteljük Bennetek az Önvalót! Szívesen látottak vagytok!

A Legfőbb Törvény

A Legfőbb Törvény az Egység törvénye. Minden egy. Isten önmagából és önmagán belül hozta létre a teremtést, ezért rajta kívül nem létezik senki és semmi sem. Ezért nem lehet Őt elhagyni, és Ő

sem hagy el senkit, mégis a teremtmények megtapasztalhatják mindezeket egy virtuális valóságban.

Mindent, amit másokkal tesztek, önmagatokkal teszitek, rátok fog vonatkozni; rátok irányul minden cselekedetetek. Mindaddig bolyongtok az illúziók birodalmában, amíg képesek lesztek megérteni ezt a törvényt.

Kozmikus Törvények, avagy a teremtés játékszabályai

1. Ami fent van ugyanaz, mint ami lent van (és fordítva).
2. Ami bent van ugyanaz, mint ami kint van (és fordítva).

A mikrokozmosz (rész) és a makrokozmosz (egész) kölcsönösen egymásba vannak ágyazva. A részen belül jelen van az egész, és az egészen belül jelen van a rész.

A mikrokozmosz és a makrokozmosz ugyanazon törvényszerűségek szerint épül fel, bármely részét vizsgálva a kapott eredmény alkalmazható a nagyobb vagy a kisebb egységre. Ami a mikrokozmoszban történik, hatással van a makrokozmoszra és fordítva, vagyis ezek egymással kölcsönösen összefüggenek.

Az egyénre megfogalmazva, az emberben jelen van Isten és Isten tartalmazza az embert. Belső valóságotokat kihelyezitek önmagatokon kívülre, és a kölcsönhatások során azzal szembesültök. Ha változtok belül, akkor változni fog a környezet is (és fordítva).

3. A vonzás (rezonancia) törvénye

A hasonlók azért vonzzák egymást, hogy egyesüljenek, az ellentétek pedig azért, hogy egymást kiegyenlítsék. Másképpen fogalmazva az Univerzumban minden a legvégső egyensúly (Egység) felé halad. Az egyensúlytól való eltávolodás átmeneti és látszólagos.

Az egyénre értelmezve bevonzzátok mindazt, amivel azonosultok, és mindazt, aminek ellenálltok azért, hogy a hasonlót magatokévá tegyétek, és az elhatárolódásaitokat megszüntessétek.

4. Az ok okozat törvénye

Minden okozatot megelőz egy ok, és minden okozat egy újabb ok. Ez teszi lehetővé a világ logika összefüggések alapján történő megértését. Mindennek van oka, a véletlen kizárva. A véletlen egy (vagy több) ismeretlen paraméter hatásának eredménye. Akkor mondjátok, hogy véletlen, amikor nincs tudomásotok az ismeretlen paraméterekről.

Ez nincs ellentmondásban a bizonytalansági elvvel[69], mert az csak az anyagi világ megismerésére vonatkozik. Amíg az anyagot anyaggal[70] akarjátok megismerni, addig mindig lesz bizonytalanság. Az anyag csak magasabb princípiummal ismerhető meg. Az anyag a tudattal (szellemmel), a tudat Istennel ismerhető meg.

5. A kölcsönhatás törvénye

Az Univerzum (Isten, Egység) csak kölcsönhatások által ismerhető meg. Ami nem lép kölcsönhatásba, az megnyilvánulatlan. A kölcsönhatásnak a lényege a hatás - ellenhatás.

Az egyénre alkalmazva, aki nem lép Istennel kölcsönhatásba, az nem szerez róla tudomást, annak a számára megnyilvánulatlan marad. Ha elindítotok egy hatást, az kölcsönhatást vált ki, a hasonlók a hatást növelni, az ellenzők a hatást csökkenteni próbálják. Ám mindkettő bizonyos érték fölött az ellenkezőjébe vált. Ez alól csak az Egység irányába mutató hatások kivételek.

6. A harmónia (karma) törvénye

Az Univerzum (Isten, Egység) minden egyensúlytól való elmozdulást helyreállítani igyekszik, a kitérés, visszatérésbe vált át, amit ismét kitérés követ.

Az egyénre alkalmazva, minden cselekedetet, amely eltávolít az Egységtől (negatív karma) az Egység irányába mutató cselekedettel (pozitív karma) kell ellensúlyozni. Ha ez nem következik be önként,

---

[69] Heisenberg féle bizonytalansági elv.

[70] A vizsgáló műszer anyagból van, és a vizsgált anyagnak a műszer anyagával való kölcsönhatása befolyásolja az eredményt. Hasonlóan az ember is anyagból van, és a vizsgálat során az anyag-anyag kölcsönhatás nem zárható ki.

akkor az univerzális törvény fogja kikényszeríteni, ami sorscsapásban, betegségben, szenvedésben nyilvánul meg. Aki folyamatosan az Egység irányába halad, az kikerül e törvény hatása alól, a mozgása (cselekedete) a továbbiakban együtt halad a Törvénnyel (Istennel).

7. A teremtés törvénye

Isten megteremti, ami benne van, hogy észlelhetővé, megismerhetővé váljék a részeinek, vagyis a teremtést a részek megismerési vágya mozgatja. Istent pedig a részei iránt érzett szeretet motiválja.

Az egyén (öntudatlanul) megteremti kívül, ami jelen van benne azért, hogy megismerje. Csak azt teremtheti meg kívül, ami belül jelen van. Ha olyat akar teremteni, ami nincs jelen benne, akkor először be kell építenie. Ezért mindent megteremthettek, amire szükségetek van, és amire szükségetek van, az csupán az önmegismerés.

Manu törvényei

Aki nem tudja követni a Legfelsőbb Törvényt, azokra érvényesek a Kozmikus Törvények. Aki nem tudja követni a Kozmikus Törvényeket, azok számára lettek kidolgozva Manu törvényei.

Törvényeink ***nem helyezik hatályon kívül a világi törvényeket,*** amelyeket mindenkinek be kell tartania az adott ország, terület, csoport rendelkezései szerint. ***Törvényeink javaslatok az emberiség számára, hogy a földi életformával minél kevesebb negatív karmát (visszahatást) gyűjtsön az emberiség,*** és ez lehetővé tegye az emberek magasabb szellemi világokba történő felemelkedését. Törvényeink be nem tartása (a karma törvénye alapján) sorsszerű események bekövetkezését (betegségek, balesetek, kirekesztettség, világi büntetések, sorscsapások, katasztrófák, szerencsétlenségek, háborúk) vonja maga után.

A halált követően a szellemi birodalmakban minden emberi lény megtekinti saját földi cselekedeteit, és mérleget von. Ennek eredményeképpen saját maga ítél önmaga fölött, vagyis olyan következő életet választ, amelyben kijavíthatja vagy levezekelheti az elkövetett tetteit. Az önmagával való szembenézést magas szintű szellemlények (angyalok, megvilágosodott mesterek) segítségével hajtja végre, és ez alól semmilyen kibúvót nem kap. Aki elkerülte tetteiért a világi büntetést, a halál utáni mérlegelést nem kerülheti el, ám a világi büntetés letöltése vezeklésként vehető figyelembe.

A fenti és az alábbi kinyilatkoztatások minden emberi lényre egyaránt érvényesek, függetlenül attól, hogy milyen ideológiát (vallást, hitrendszert, filozófiát) követnek, és attól is, hogy az adott ideológiát képviselők Isten nevében mit ígértek a számukra.

1. Istenszeretet

A teremtésre és a benne való részvételre a legmagasabb motiváció a szeretet. A szeretet teremti, tartja mozgásban és őrzi meg az egész teremtést minden lényével egyetemben. Isten szeretete abszolút, minden részét egyformán szereti, függetlenül attól, hogy kap-e viszonzást; a lényeknek azonban szabad ettől elzárkózniuk, ezért kizárhatják magukat Isten szeretetéből. Az elzárkózás teremti a tudatlanságot, az illúziót és mindezek következményét a szenvedést és nyomort. Istenhez mindenki szabad akaratából visszatérhet, amelynek első lépése, hogy kinyílik az isteni kegyelem számára.

Isten iránti szeretet a legmagasabb törvény. A szeretet adását azonban nem lehet törvény által előírni senki számára, így a teremtmények önkéntes szeretete Isten felé, a létezőt minden más törvény fölé emeli. A lények egyetlen birtoka a szeretetük, annak adják, akinek akarják, amikor felismerik Istent önmagukon kívül és belül, és odaadó szeretettel fordulnak Teremtőjük felé, akkor felismerik, hogy soha sem voltak Tőle elkülönültek a valóságban. Az isteni színjáték lényege pontosan ennek felismerése, amely véget vet minden illúziónak.

2. Tudatossági szintek (kasztok)

Minden emberi lényben található egy parányi isteni lényeg (atman), amely örök és tökéletes. Ez az atman öltözik más-más szintet képviselő információs mezőbe, amely alapján különböző viszonyulást alakít ki Istenhez és az egész teremtéshez. Ez az információs mező határozza meg az isteni színjátékban betöltött szerepét. Lényegüket illetően tehát minden emberi lény azonos minőséget képvisel, egylényegűek egymással és Istennel, ám a teremtési játékban betöltött szerepük különböző; lesznek „királyok" és „szolgák" és a sikerességük attól függ, hogy milyen átéléssel játsszák el a szerepüket, az élet színpadán.

A szerepek életről életre változnak, és választhatók, ám a választási lehetőséget behatárolja az egyén tudatossága, felkészültsége, a játék iránti odaadása, a szerep átélésének képessége, a játékszabályok (törvények) felismerése és betartása. A játékból lehet ideiglenesen kiállni[71], ragaszkodni egy szerephez, elutasítani más szerepeket, ám amíg vannak vágyott és elutasított szerepek, addig a létező nem érti a játékot. Az Istennek való önátadás azt jelenti, hogy a létező semmilyen szerepet nem utasít el, és teljes tudatossággal vesz részt a játékban, együtt játszik Istennel. Ilyenkor szerepe már csak a többi lény fejlődésének elősegítése.

Az emberi lények csoportosítását (egyes vallások szerint kasztokba sorolását) többféle szempont szerint lehet megvalósítani (kötőerők típusa szerint, születés szerint, etnikum szerint stb.). Minden csoportosításnak van részigazság magva. A legigazságosabb és legkevésbé vitatható csoportosítás a tudatosság szerinti, mert egyrészt mérhető, másrészt változtatható, vagyis nem ragad bele a létező egy születési kasztba vagy etnikumba, mert a tudatosságát szabad akaratából fejleszteni képes, és akár egyetlen élet alatt is több szintet fejlődhet. Eszerint senki sem a születési helyzete, hanem a kifejlesztett tudatossága szerint sorolódik az egyes csoportokba.

A legmagasabb elérhető szint ebben a földi dimenzióban a buddhi tudatosság. A buddhi tudatosság a Szahaszrár energia központ

[71] „nem ér a nevem"

valamely területén való tartózkodást jelenti. Ha az emberi lény ébrenléti idejének legalább két-harmad részében ebben a mezőben tartózkodik, és a tudatossága (összpontosítási képessége) sohasem esik a Soma csakra alá, akkor a kozmikus törvények fölött áll. Ekkor az egyén kasztok fölötti tudatossággal rendelkezik, a cselekedetei nem eredményeznek negatív karmát a számára. Ő egy az isteni törvénnyel, cselekedetei az isteni törvény megvalósulását szolgálják.

Az első csoportban (1. kaszt, bráhmanák; pl. papok, spirituális tanítók) a tudatosság a Soma és a Szahaszrár között területen fluktuál. Az illető be tud lépni a Szahaszrárba pl. meditáció vagy ima közben, de a hétköznapi élethelyzetekben a Soma csakra a stabil tartózkodási pont. Eszerint, ha valaki egész nap imádkozik, áldozatot mutat be, vagy egész életet Istennek szenteli, akkor sem lesz automatikusan az első csoport tagja, amennyiben tudatossága nem éri el az itt meghatározott szintet.

A második csoportban (2. kaszt, ksatriák; pl. királyok, világi vezetők) a tudatosság legalább két-harmad részben a Soma csakrában tartózkodik, időnként lejjebb eshet, de sohasem zuhan a négyes csakra (Anahat) alá. A Soma csakrában tartózkodva szolgálják a közösséget, irányítják a közügyeket, szeretettel viszonyulnak a néphez, beosztottakhoz, és nem fűti őket hatalomvágy.

A harmadik csoportban (3. kaszt, vaisák; pl. bankárok, gazdasági vezetők) a tudatosság a Soma és a hármas csakra (Manipur) között mozog, időnként eléri a Soma csakrát, de sohasem zuhan a hármas csakra alá. Számukra még fontos a hatalom (Manipur szintje), de a Soma csakrába behatolva intuitív megérzéseikkel komoly gazdasági és egyéb sikereket érhetnek el, amit részben a közösség javára fordítanak.

A negyedik csoport (4. kaszt, sudrák; dolgozók) tudatossága az ötös (Visuddha) és a hármas (Manipur) csakra között fluktuál, nem éri el a Soma csakrát, de sohasem esik a hármas csakra alá. Ők a társadalom és a gazdaság fenntartását végzik, fő motivációjuk saját és családjuk megélhetésének biztosítása.

Az utolsó szinthez az eddigi csoportba nem sorolhatók tartoznak, akiknek a tudatossága nem éri el a négyes (Anahat) csakrát, és az

alsó három csakra környezetében fluktuál. Számukra a testi vágyak (evés, ivás, szex) biztosítása a legerőteljesebb motiváció.

Ezzel a gondolatmenettel visszakaptuk az indiai kasztrendszer eredeti formáját (amit Krisna hozott létre). Ebben a világi gondolkodásmódtól megtisztított formában senki sincs bebetonozva a csoportjába, és lehetősége van változtatni, ha nem elégedett a helyzetével[72]. Továbbá, a besorolással nem ítélkezést, hanem a csoporthoz tartozó emberek motivációinak mélyebb megértését szeretnénk elérni. A személyiség viselkedésmintáit abból a célból vizsgáljuk, hogy megfelelő tanulási módszer kidolgozásával felemelkedési lehetőséget találjunk a számára.

Az életjáték hasonlóan működik a sakkhoz, minden bábura szükség van, mindegyiknek megvan a maga szerepe, bármelyik bábuval lehet nyerni.

3. Alapjogok és kötelességek

3.1. Minden ember (nő, férfi, gyermek) egyenlő Isten előtt.
3.2. Minden ember isteni eredetű egyéni lélekkel (atman) rendelkezik.
3.3. Minden embernek joga van az élethez (a létfenntartáshoz szükséges ételhez, italhoz, szálláshoz, nyugalomhoz, pihenéshez).
3.4. Minden embernek joga van a tanuláshoz, fejlődéshez mind a világi, szellemi, mind a lelki (vallási, filozófiai, spirituális) tanulmányok területén.
3.5. Minden élőlénynek joga van a létezéshez, az élettérhez, továbbá ahhoz, hogy a teremtésben betöltött helye szerint elvégezze a feladatát. Joga van figyelmet, gondoskodást kapni az emberiségtől.

[72] Részletesebben ebben a könyvben az Emberképletek c. fejezet, 142. oldalán.

3.6. A mindenkori (világi, szellemi, lelki-spirituális stb.) vezetőknek (tőlük telhető mértékben) kötelességük biztosítani a fenti jogokat, mert azért kerültek vezető pozícióba.
3.7. A mindenkori (világi, szellemi, lelki-spirituális stb.) vezetőknek kötelességük megszervezni az idősekről, munkaképtelenekről, gyermekekről való gondoskodást figyelembe véve az adott társadalom lehetőségeit.
3.8. Minden embernek a korát, képességeit figyelembe véve kötelessége részt venni az emberi társadalom fenntartásában azáltal, hogy törekszik a képességeit fejleszteni, tanulmányokat folytatni, munkát végezni a társadalmi ranglétra valamely szintjén.
3.9. Minden embernek kötelessége a lelki (spirituális) fejlődését elősegítő folyamatban részt venni, hogy felismerje saját isteni lényegét, és lépéseket tegyen az Egységhez való visszatérés irányába.
3.10. Minden embernek kötelessége óvni a Földet (a talajt, vizeket, levegőt) a flórát és a faunát.

4. Erkölcsi szabályok

4. 1. Minden emberi lény tetteivel, szavaival, gondolataival pozitív és negatív karmát gyűjt. A tettek, szavak, gondolatok nagyságrendileg 100:10:1 arányban eredményeznek pozitív (kedvező) vagy negatív (kedvezőtlen) karmikus visszahatást. Aki negatív karmát gyűjt, törekedjen arra, hogy pozitív cselekedetekkel kiegyensúlyozza azt.

Gyermekek 7 éves korig nem gyűjtenek negatív karmát, 7 és 14 éves kor között a felnőtt negatív karmájának harmad részét, 14-21 éves kor között a felnőtt negatív karmájának két-harmad részét gyűjtik. E fölött felnőttnek számítanak. Pozitív karmát kortól függetlenül ugyanolyan mértékben gyűjthetnek.

Tartózkodás az öléstől
4.2. Minden ember tartózkodjon az öléstől. Az állatok és növények érző lények, de nem rendelkeznek egyéni lélekkel, mint az ember. Az állatok csoport tudattal, a növények pedig létezéstudattal bírnak. Az életük kioltása szenvedés, félelem és halál információt

eredményez a Föld energia mezejében és az anyagi testükben, amelyet elfogyasztva ezek az információk az emberi lénybe is bekerülhetnek betegséget és korai halált okozva.
4.3. Az emberi, állati, növényi lények megölése nagyságrendileg 100: 10: 1 arányban eredményez negatív karmát. Az öngyilkosság azonos értékű más emberi lény megölésével.
4.4. Emberi lény megölése saját vagy mások megvédése céljából tizedére csökkenti a negatív karmát.
4.5. Háború csak védekezés céljából indítható. Emberi lény megölése védekező háborúban, felettesek parancsára századára, míg a parancsot kiadó esetében tizedére csökkenti az egyéni negatív karmát. Támadó háború esetén a negatív karma nem csökken.
4.6. A haszonállatok (szárazföldi, vízi, levegőbeli) megölése táplálkozás céljából csak akkor csökkenti a negatív karmát a 4.3. szerint, ha az elpusztított állat helyett legalább ugyanannyi állat születéséről gondoskodnak. Ekkor az elpusztított haszonállat csoport tudata átszáll a soron következő élőkbe.
4.7. Haszonnövény elpusztítása csak akkor csökkenti a negatív karmát a 4.3. szerint, ha helyettük legalább ugyanannyi új növény ültetéséről gondoskodnak. Ilyenkor az elpusztított haszonnövény létezéstudata átszáll a soron következő élőkbe.
4.8. Vadon élő (vagy kártevő) állatok és vadon növő (vagy kártevő) növények elpusztítása csak akkor csökkenti a negatív karmát a 4.3. szerint, ha a biológiai egyensúly helyreállítása céljából történik. Törekedni kell a természetes, környezetbarát megoldásokra. A flóra vagy fauna pótlásáról ekkor is gondoskodni szükséges a megfelelő (hasonló rendszertani kategóriába tartozó), az egyensúlyt helyreállító állatokkal vagy növényekkel.
4.9. Magas tudatosságú személy (legalább stabil Soma csakrát megvalósított) a kártevőknek felajánlhat magasabb létformát azok elpusztítása során[73]. Ez a tevékenység karmamentes.

[73] Ezt a cselekedetet az teszi lehetővé, hogy egyetlen élőlény számára sem előnyös az élősködő életforma. Minden élőlény fejlődni szeretne, és ha ehhez segítséget kap, akkor önként távozik a testéből (pl. Jézus esete a fügefával).

4.10. A flóra és a fauna öncélú, gondatlanságból vagy brutalitásból elkövetett pusztítása miden más körülménytől függetlenül az emberi élet elpusztításával egyenértékű negatív karmát eredményez.
4.11. Ha egy ember egy háziállatot befogad, vagy haszonállatot tart, akkor annak élete végéig gondoskodnia kell róla, illetve saját halála előtt gazdát kell találnia a számára. Ennek hiányában utódaira, örököseire hárul a feladat.
4.12. Alapvetően senkit és semmit nem lehet elpusztítani, mert az élőlényeket átható életenergia minden formája örökkévaló. Ám, aki nincs egységben ezzel az életenergia óceánnal, az az Egység törvénye ellen vét a pusztítással, és ez eredményez negatív karmát.

Tartózkodás a hazugságtól
4.13. Valótlanság állítása káros a közösségnek és az egyénnek is. A közösség tagjaiban megingatja az egymás iránti bizalmat, mindenki gyanakvóvá válik, ami gátolja az együttműködést. Hiteltelenné tesz, és gyengíti a teremtő erejét mindazoknak, akik elkövetik. A teremtő erő gyengülése azzal függ össze, hogy nincs összhang a tett, a kimondott szó és a gondolat között. A teremtő erő Istentől származik, és az emberi lénynek is oda lett adva. Aki valótlanságot állít, az a teremtő erejét elpazarolja, ezért tőle elvétetik.
4.14. Ha valaki öntudatlanul hazudik (pl. tudatlanságból, részinformációk birtokában, megtévesztették stb.) akkor nem gyűjt negatív karmát, de ha rájön, akkor törekedjék a tettének hatását ellensúlyozni.
4.15. Ha valaki kényszer hatása alatt hazudik, akkor nem gyűjt negatív karmát, de törekedjék az igazmondásra, ha a kényszer hatása alól kikerül.
4.16. Ha valaki mások megmentése, kímélése, fájdalmuk enyhítése érdekében (általában: pozitív, segítő szándékkal) hazudik, akkor nem gyűjt negatív karmát.
4.17. Ha valaki ártó szándékkal, haszonlesésből hazudik, akkor cselekedetének eredménye alapján a 4.1. és 4.3. arányai szerint gyűjt negatív karmát.

Tartózkodás a lopástól

4.18. Senki se vegye el azt, ami a másé, és amit nem adtak oda neki. Aminek a birtokába nem saját teremtése által került, nem lesz képes megtartani.

4.19. A munkavállalók dolgoztatása, az általuk termelt bevétel és a jövedelmük egy részének visszatartása, a kialkudott bérek kifizetése mellett, nem minősül lopásnak. A második kasztnak megengedett a nagy vagyon gyűjtése, amit mások dolgoztatásával érnek el. Bizonyos vagyon koncentráció nélkül az emberi társadalom nem lenne képes hatékonyan működni, mert átfogó, nagyléptékű feladatok megoldására vagy nem lenne elegendő fedezet vagy az egyetértés hiányozna[74]. A hatalmas vagyon felhalmozása azonban nem érdem, hanem feladat.

4.20. A kialkudott bér meg nem fizetése a munkavállalónak lopásnak minősül.

4.21. A harmadik kasztnak megengedett, hogy ügyeskedéssel (ötletekkel) nagy vagyonra tegyenek szert. Ha valaki ugyanolyan áron ad el, mint ahogy vesz, az tönkremegy. Amennyiben a kereskedés (vállalkozás) tisztes haszonnal, mások megtévesztése, csődbedöntése, nyomorba taszítása nélkül történik, akkor nem minősül lopásnak.

4.22. Az első kasztnak csak akkor megengedett nagy vagyon birtoklása, ha teljes egészében Isten szolgálatában használják fel. Számukra nem javasolt sem mások dolgoztatása, sem ügyeskedés által nagy vagyonra szert tenni.

4.23. A negyedik kaszt nem tud nagy vagyonra szert tenni, számukra a becsületes munka ajánlott. Ha a helyzetükkel elégedetlenek, akkor fejlesszék a tudatosságukat.

4.24. Az intézmények, a vállalkozások, a közvagyon megkárosítása lopásnak minősül. Az adók be nem fizetése a közvagyon megkárosításának minősül.

---

[74] Sem a piramisok, sem a monumentális templomok, sőt a kínai nagy fel sem születhetett volna meg vagyon koncentráció nélkül. Ha pedig mindenki hozzájárul egy kevéssel, akkor nem fognak tudni megegyezni a feladat megvalósításában vagy a kivitelezés miként jében.

4.25. Az egyéneket, munkavállalókat, kisvállalkozásokat, kisközösségeket szegénységbe taszító, az igazságérzetüket felháborító, indokolatlanul magas adók és költségek alkalmazása sérti az élni és élni engedni elvet. Ezért az ennek következtében fellépő adó elkerülésért, és egyéb ügyeskedésért a legfelső vezetőket terheli a negatív karma. A legfelső vezetésnek olyan szabályozást kell létrehoznia, hogy a jövedelem és az abból levont adó arányos legyen, és a különbözet lehetővé tegye a dolgozók és közösségeik fennmaradását és fejlődését.

5. Emberi kapcsolatokkal összefüggő törvények

5.1. Az emberi kapcsolatok alapja a kölcsönös szeretet, tisztelet, megbecsülés, elfogadás, amely minden más körülménytől függetlenül mindenkinek jár. A vonzás törvénye értelmében mindenki olyan mértékig lesz szeretve, tisztelve, megbecsülve, elfogadva, amilyen mértékben ő megadja ezt másoknak.

Általános emberi kapcsolatok

5.2. A beosztottak, alárendeltek engedelmességgel tartoznak a vezetőknek, a magasabb beosztásúaknak a rögzített világi törvények alapján; kifogásaikat, panaszaikat az adott társadalom előírásai szerint tehetik meg. Azonos beosztásúak esetén az alacsonyabb tudatosságú a magasabb tudatosságúnak, ha ez nem megállapítható, akkor a fiatalabb az idősebbnek, a kevésbé iskolázott az iskolázottabbnak tartozik engedelmességgel, ha a vezetőktől más utasítás nem érkezik.

5.3. Egyetlen vezető sem jogosult az alárendelteket kínozni (sem fizikailag, sem egyéb módszerekkel), vagy hitüket, erkölcsi értékrendjüket megtagadó cselekedetekre kényszeríteni.

5.4. A gyermekek, az öregek, magukról gondoskodni nem tudók megalázása, a kiszolgáltatottságukkal való visszaélés negatív karmát eredményez.

5.5.Ha egy csoport, nemzet, nép képtelen az alkalmatlannak bizonyult vezetőitől a világi szabályok szerint eljárva megszabadulni, akkor kérheti Isten direkt beavatkozását. Elegendő tömegbázis esetén

a csoport, nemzet, nép karmájának figyelembevételével segítséget kaphat; a segítség megérkezése nem emberi léptékű skálán értendő.

Családi kapcsolatok

5.6. Az emberi kapcsolatok alapegysége a család, amely egy férfiből (aki megtestesíti Isten férfi minőségét), egy nőből (aki megtestesíti Isten női minőségét) és (vérszerinti, vagy nevelt) gyermekeikből állhat.

5.7. A családnak, mint alapegységnek, a társadalmi szerepe a gyermekek létrehozása, a gyermekek társadalom hasznos tagjaivá nevelése, továbbá világi és lelki-spirituális fejlődésük biztosítása. A család tagjainak arra kell törekedni, hogy ez a cél megvalósuljon.

5.8. Minden olyan társas kapcsolat, amely nem az 5.6. szerint definiált módon jön létre, megengedett, de nem tekinthető családnak.

5.9. Családot alapíthatnak nagykorú személyek, akik képesek önmagukról és gyermekeikről gondoskodni. A nagykorúság határát 21 éves korban határozzuk meg, amikor a hármas csakra fejlődése befejeződött. Családalapítás feltételeinek a tanulmányok befejezését, és a megfelelő jövedelem viszonyok kialakítását javasoljuk. Ettől az időponttól lefelé csak akkor indokolt eltérni, ha a feltételek teljesülnek, és a családalapítók érettsége megfelelő, de 16 éves kor alatt a családalapítás még a feltételek teljesülése esetén sem indokolt.

5.10. A családalapítást megelőző esemény lehet a házasságkötés (annak bármely formája), a bejegyzett élettársi kapcsolat vagy bármely az adott kultúrában elfogadott, tanúk előtt tett kijelentés, hogy a férfi és nő a továbbiakban együttélést hoz létre, összetartozik. A családalapítás céljából kialakított társas kapcsolatot a továbbiakban összetartozásnak nevezzük.

5.11. Az 5.10. értelmében definiált összetartozásban a férfi és nő egyenrangú és egyenjogú résztvevők. Összetartozásukat egybehangzó kijelentéssel kell kinyilvánítaniuk, és ezt a kijelentést senkinek semmilyen módszerrel nem szabad kikényszerítenie.

5.12. Az összetartozás alapja a szeretet, amelyet meg lehet élni szexualitással vagy anélkül. A szeretet a négyes (Anahat) és az afölötti energiaáramlások, míg a szexualitás a négyes csakra alatti energiaáramlások egységének megtapasztalása.

5.13. A szexualitás nélkül megélt összetartozásban a szexuális tevékenység kizárólag a gyermeknemzést szolgálja. A szexualitással megélt összetartozásban a szexuális tevékenység a gyönyör átélését szolgálja. Mind a szeretet, mind a szexuális gyönyör isteni energiaminőségek, amelyek megtisztított formában nem eredményeznek negatív karmát.
5.14. Az összetartozás a férfi és a női princípium egymást kiegészítő energetikai egysége, mint ilyen, csak különneműek között képzelhető el. Azonos neműek esetén hiányzik az egyik princípium, ezért energetikai egységük zavart szenved.
5.15. Azonos neműek közötti társas kapcsolat megengedett, de összetartozásként (az 5.10. értelemben) vagy családként nem értelmezendő.
5.16. A férfi bármilyen tudatosságú nővel létrehozhat összetartozást, de vegye tekintetbe, hogy társa tudatosságát önmaga szintjére kell emelnie.
5.17. A nő törekedjen arra, hogy magasabb vagy azonos tudatosságú férfit válasszon. Ha ilyet nem talál, akkor bárkivel létrehozhat összetartozást, de vegye tekintetbe, hogy a férfi visszahúzhatja.
5.18. Mind a férfi, mind a nő számára javasolt hiteles lelki tanítómester keresése és követése, így a fejlődésük egymástól függetlenül is biztosítva lesz.
5.19. A társas kapcsolatokban a szexuális tevékenység monogám formában megengedett, kivéve az anális szexet, amely sem azonos, sem különneműek esetén nem támogatott. Vagyis két férfi vagy két nő szeretheti egymást, és szerezhet egymásnak szexuális élvezetet földi megtapasztalás céljából bármely módszerrel, kivéve az anális közösülést[75].

[75] A férfi magja teremtő energiát hordoz, ha elélvez, azt a közeget élteti, ahová a magja jut. Anális szex esetén a végbélben élő lényeket élteti. A partner tudata ott rögzül az aktus közben, ahol az élvezet központja van, ha az a végbél, akkor a tudat a mély tudatalatti szféráihoz kötődik, és abban maradhat a halált követően is. Ez azért van így, mert a végbél a gyökércsakrával áll összefüggésben, ami a mély tudatalatti központja.

5.20. Az összetartozás kijelentése előtt szexuális tevékenység egymás jobb megismerése céljából megengedett, de családalapítás (gyermekvállalás) nem javasolt.
5.21. A fogamzásgátlás természetes, az emberi szervezetet nem károsító formái megengedettek a tudatos családtervezés érdekében[76]. Az emberi szervezetet károsító formák (pl. hormonális beavatkozás) önkárosításnak minősül, és azzal egyenértékű negatív karmát termel.
5.22. A magzatelhajtás (abortusz) minden formája az élet lehetőségétől való megfosztásnak tekinthető, és mindkét szülőt egyformán negatív karmával terheli a gyilkosságra vonatkozó érték felével[77]. Ha a leendő szülők nem értenek egyet a magzat sorsával kapcsolatban, akkor az anya szava dönt. Ha a férfi vállalná a gyermeket, ám a nő mégis elveteti, akkor a férfi mentesül a negatív karma alól.
5.23. Nemi erőszakból származó fogantatás estén az abortuszból és az erőszaktevésből származó negatív karma kizárólag az erőszakolót terheli. A nőt senki sem kényszerítheti arra, hogy nem kívánt gyermeket megszüljön és neveljen, ám ha mégis vállalja a szülést, vagy a felnevelést is, akkor ezzel pozitív karmát gyűjt.
5.24. Bármely okból végzendő abortusz kizárólag a magzat azon koráig végezhető el, amíg a leendő anya testén kívül életképtelen lenne. Egyedül álló anya egyedül dönthet a magzat sorsa felől, de

[76] Isten azért csak gyermeknemzés céljából engedélyezte a szexet, mert így akarta korlátozni az emberiség létszámát. Az emberek ezt a szabályt nem tudták betartani, és a papjaik is félrevezették őket. A férfiak, úgy próbáltak megfelelni a szabálynak, hogy valamennyi gyermek megszülésére kötelezték a nőket, hogy ők szabadon szexelhessenek, ahelyett, hogy fékezték volna a vágyukat, és megtanulták volna szabályozni azt. Ráadásul még az általuk nemzett gyermekekről való gondoskodás feladatából is gyakran kivonulnak, mint olyan tevékenységből, ami nem rájuk tartozik. Istenanya utasítására ezt a tévedést kell most a manunak korrigálnia.
[77] Azért a felével, mert csak az élet lehetőségétől fosztják meg a magzatot. A születendő entitás keressen más szülőket, ha el szeretné kerülni a magzatelhajást, és ne erőltesse magát olyan szülőkre, ahol nem fogadják szívesen. A magas tudatosságú entitások ennek megfelelően járnak el.

abortusz esetén a negatív karmikus következményeket mindkét félnek viselnie kell a gyilkosságra vonatkozó érték felével.
5.25. Nem terheli negatív karma az abortusz miatt a nőt, ha a magzat kihordása az életét veszélyezteti, vagy ha a magzat az orvostudomány aktuális álláspontja szerint születése után életképtelen lenne.
5.26. A népességi létszámok kiegyensúlyozatlanságainak megszüntetése és a további növekedésének elkerülése érdekében javasolt minden kultúrában az egynejűség (egy férjűség) bevezetése, és a gyermekek számának önkéntes korlátozása aszerint, amennyi gyermeket az adott család az adott kultúra közepes jövedelmi szintjén képes eltartani.

A szexuális tevékenységgel összefüggő egyéb szabályok
5.27. A szexuális kapcsolat létesítésének legmagasabb formája a tantrikus szerelmi egység. Ez a kapcsolat minden csakraszinten való egyesülést jelent. Ennek az egységnek a gyakorlása a választott társsal semmilyen karmát nem eredményez, ha a szexuális energia teljes szublimálásával jár.
5.28. A szexuális kapcsolat megengedett formái nem eredményeznek negatív karmát, ha a szexuális energia felemelése az orgazmus során eléri legalább a négyes csakrát (Anahat). Az orgazmus negatív karmát eredményez, ha a szahaszráron keresztül felvett életenergia az alsó három csakrán távozik[78]. Ez a létezőt a földi létsíkhoz kapcsolja.
5.29. A nők hüvelyi orgazmusa és a férfiak nőben történő orgazmusa nem eredményez negatív karmát, mivel ekkor az életenergia a testben marad és felhasználódik.
5.30. Ha a férfi vagy a nő egyedül gyakorolva elélvez, akkor az 5.28. érvényes. A férfi egyedül elélvezve, akkor is negatív karmamentes lesz, ha a saját vizeletével üríti a magját[79].

[78] A férfi orgazmusa és a nők csikló orgazmusa a gyökércsakra elülső oldalán történik.
[79] Ez egy jógatechnika, amely során a férfi a herékből felhúzza a magot a prosztatába, és abból a vizelettel kiüríti. Az állandóan termelődő ondósejtek által okozott feszültségtől való megszabadulás megengedett eszköze.

5.31. Ha a férfi egyedül gyakorolva elélvez, akkor gyűjti a legkevesebb negatív karmát, ha tiszta vízbe üríti a magját. Ne ürítse földre, természetes vizekbe.[80]
5.32. Isten nem követeli meg a papjaitól a teljes cölibátust[81], de bármely pap önkéntesen dönthet a teljes cölibátus mellett. Ha nem a teljes cölibátust választja, akkor keressen olyan vallást, felekezetet, amely lehetővé teszi számára az összetartozás létrehozását.
5.33. A szerzetesi életforma a teljes cölibátus vállalását jelenti.
5.34. A szerzetesi (szannyászi) cölibátusi fogadalom alól felmentés kapható, ha egy valóban méltó hölgy a szerzetestől gyermeket kér. Ha a hölgy kiállta a próbatételeket, amelyek elé a szerzetes állítja, akkor nem utasíthatja el a kérést, és összetartozás hozhat létre a hölggyel, majd gyermeket nemzhet neki. Kötelessége végeztével (ha megfelelően gondoskodott róluk), visszatérhet szerzetesi státuszába, de maradhat családos pap is.
5.35. Tilos ivarérettség alatti gyermekekkel, beszámíthatatlan személyekkel, halottakkal, állatokkal bármely formában szexuális kapcsolatot létesíteni. Ennek a cselekedetnek a negatív karmája a gyilkossággal egyenértékű.
5.36. Ellenjavallt a szexuális kapcsolat bármely formája az ivarérett, de 16 év alatti gyermekekkel. Ellenjavallt a szexuális kapcsolat bármely formája a 16-18 év közötti gyermekekkel azok beleegyezése nélkül.
5.37. A férfi és a nő az összetartozás kijelentése előtt törekedjen a szükséges megtapasztalások megszerzésére a partnerkapcsolat és a szexualitás területén. Összetartozásban élő nő vagy férfi maradjon hűséges a társához, mert a hűtlensége az egységüket kérdőjelezi meg.
5.38. Ha az összetartozás sikertelen, vagy a közös karmikus tanulófolyamatok leteltek, akkor váljanak el békében, egyetértésben,

[80] Az ondósejtek a vízben rövid idő alatt elpusztulnak, és mivel a tiszta víz csíramentes, így a magfolyadék által hordozott életenergia nem éltet semmilyen csírát, szemben a talaj és a természetes vizek csíratartalmával. A férfi úgy járhat el, hogy a tenyerébe élvez, majd vízzel letisztítja.
[81] A teljes cölibátus a szex minden formájától való tartózkodás.

és közös megegyezéssel rendezzék a gyermekeik és az anyagi javaik helyzetét.
5.39. Az összetartozás sikertelenségében nincs értelme egymás hibáztatásának bármely ok eredményezte. Ha az összetartozás megsérült, akkor az egység sérült meg. Senkivel nem lehet egységre törekedni az akarata ellenére.
5.40. Szexuális szolgáltatás nyújtása vagy igénybevétele, amennyiben erőszakmentes és kölcsönös megegyezésen alapul csak a szexuális energia kihelyezése esetén eredményez negatív karmát a fentiek értelmében (5.28.; 5.29.; 5.30).

6. Munkával összefüggő törvények

6.1. Minden munkaadó köteles minimálisan annyi bért (juttatást), fizetni amennyiből a munkavállaló és családja az adott kultúrában képes a létfeltételeit biztosítani (lakhatás, étel-ital, tanulmányok, egészségügyi ellátás). Ám a minimálisnál nagyobb összeg javasolt a motiváció növelése és a fluktuáció elkerülése végett. Negatív karmát nem termelő hozzáállás a tisztes haszonra szert tenni, és mások megélhetését segíteni elv alkalmazása.
6.2. Egyetlen munkaadó sem jogosult a dolgozóin erőszakot alkalmazni (sem fizikai sem egyéb formában). Köteles számukra megteremteni az emberi munkafeltételeket (pihenés, védelmi eszközök, étkezési, ürítési feltételek biztosítása).
6.3. A munkaadó törekedjen arra, hogy a vállalkozásának csődjére önhibájából ne kerüljön sor. Még ezt megelőzően adja át vállalkozását alkalmas személynek.
6.4. A munkaadó a munkavállaló röghöz kötésére nem jogosult, de köthet velük olyan megállapodást, amely meghatározott ideig az adott munkahelyhez kapcsolja őket.
6.5. Senkit nem lehet olyan munkára kényszeríteni, vagy olyan munkafeltételek között dolgoztatni, amely lealacsonyítja emberi mivoltában[82].

[82] Pl. rabszolgamunka vagy állati munkakörülmények.

6.6. Ha a munka nem egyeztethető össze a munkavállaló hitével, erkölcsi értékrendjével, akkor keressen más munkahelyet vagy munkát. Amennyiben nem talál, akkor teremtsen magának olyan munkakört, amely szükségleteit kielégíti.
6.7. Minden ember becsületesen, képességeinek megfelelően lássa el a munkáját. Ha elégedetlen a helyzetével, mindaddig köteles ellátni a feladatát, amíg más döntést nem hoz. Elégedetlenségét megfelelő formában jelezze a munkaadójának, és ha nincs megegyezés, akkor változtasson munkahelyet vagy munkát.
6.8. A gyermekek számára a munka a tanulás. Biztosítani kell számukra a megfelelő, nyugodt tanulási feltételeket. Ha a tanulás mellett munkát vállalnak, akkor kizárólag részmunkaidőben és a koruknak, fizikai állapotuknak megfelelő munkakörben alkalmazhatók. 14 éves kor alatti gyermekek foglalkoztatását nem javasoljuk.

7. Tudománnyal, művészettel összefüggő törvények

7.1. A művészet kiemelt célja az emberiség visszavezetése az emberi ideamintához, végső soron Istenhez. Ezen kívül alkalmazható a tudatosság, önismeret növelésére, szellemi élvezetre, magas szintű szórakoztatásra, és kerülendő alantas céllal, illetve öncéllal.
7.2. A művészeti alkotásokban megfogalmazott tanítás elsősorban az alkotóra érvényes. Neki a saját élete példájával kell alátámasztania alkotása hitelességét.
7.3. A tudomány a teremtés törvényeinek megismerését és az emberiség gazdasági, szellemi, lelki-spirituális felemelkedését hivatott szolgálni. Ilyen szándékkal bármely tudományos eredmény felhasználható és bármely terület kutatható.
7.4. A tudomány eredményeit más lények vagy a természet elpusztítására alkalmazni negatív karmát eredményez.

Robottechnika
7.5. A robotok gépek, még akkor is, ha önfejlesztő mesterséges intelligenciával vannak felruházva. Nem tartalmaznak isteni eredetű

atmant, és soha nem is fognak. Ám rájuk tölthető egy emberi tudat, emiatt emberszerűnek tűnhetnek.
7.6. Ne töltsétek föl emberi tudatotokat a robotokra, mert hozzájuk kapcsolva maradtok, amíg nem lesztek képesek visszavonni azt, és addig nem léphettek magasabb szellemi dimenzióba.
7.7. Soha ne adjatok emberi jogokat a robotoknak, mert fölétek kerekednek[83]. Ne házasodjatok, és ne éljetek házaséletet robotokkal, ha magasabb világok felé törekszetek.
7.8. A robotok az emberiség kimerítő fizikai és szellemi munka alóli mentesítését szolgálják, hogy az emberi lények magasabb szintű szellemi, lelki-spirituális tevékenységgel tudjanak foglalkozni.

Orvos-biológiai beavatkozások
7.9. A genetikai anyag a fizikai test tulajdonságait határozza meg, egyéb tulajdonságokra csak hajlamosít. Az egyéniséget és az egyéni érzelmi-szellemi tulajdonságokat a testhez kapcsolt információs mező hordozza. Éppen ezért senki se klónoztassa magát, mert abba a testbe nem ő fog belépni, hanem valaki más, ugyanakkor neki eredményez negatív karmát, mivel nem vonta vissza a testét a halálkor.
7.10. Genetikai rendellenességek kijavítása, testrészek mesterséges vagy természetes anyagokkal való pótlása, korrekciós műtétek stb. gyógyítás és az életminőség javítása céljából megengedettek.
7.11. Amikor a genetikai anyag egyértelműen meghatározza a nemet, akkor minden korrekciós műtét során a testet a biológiai nemhez kell igazítani. Ha a nemi hovatartozás genetikai meghatározottsága nem egyértelmű, akkor nem szabad beavatkozni.
7.12. A biológiai test bármilyen elmebeli, elképzelt nemhez való igazítása (nemváltó műtétek) az egyén további érzelmi-mentális

[83] Ilyen esemény már előfordult az emberi történelem során és hatalmas pusztítás, az emberi civilizáció hanyatlása lett a következménye. Ha az emberi tudatosság lezuhan, ezt követően a robotok is megsemmisülnek, hiszen nincs, aki megújítaná őket. Ám míg a robot azt gondolja, hogy magasabb szinten áll, mint az ember, aki megalkotta, addig úgy véli, nyugodtan elpusztíthatja az embert.

zavaraihoz vezet. Az érzelmi-mentális zavarok helyreállításához a tudatosság elme-tudat fölé emelésének módszerét kell alkalmazni[84].
7.13. Az emberiség ne használja a génmanipuláció eszközeit arra, hogy ismeretlen lényeket hozzon létre a meglevők kombinációjával vagy módosításával, mert ez az emberi kultúra fennmaradásának veszélyeztetésével jár.
7.14. Bármely módosítás csak néhány előnyös tulajdonság kialakítását szolgálhatja azzal a céllal, hogy ellenállóbb, táplálkozási előnyökkel járó vagy nagyobb (termés)hozamot adó fajták jöhessenek létre.

8. Egészségüggyel összefüggő törvények

8.1. Az emberiségnek olyan egészségügy kidolgozására kell törekednie, amelyben a gyógyító és beteg egyaránt az egészség megtartásában érdekelt.
8.2. Minden embernek alanyi jogon jár az életmentő beavatkozás. Ezen kívül elvi joga van a testi, érzelmi-mentális egészséghez a tudomány mindenkori állása szerint, ha az ellenértékét meg tudja teremteni vagy a társadalom biztosítja számára.
8.3. Minden embernek kötelessége úgy élni, hogy testi, érzelmi-mentális egészségét a legkisebb mértékben veszélyeztesse. Kerülje a szervezetét károsító anyagok használatát (dohány, alkohol, tudatmódosító szerek, vegyi anyagok, gyógyszerként alkalmazott anyagok[85]). A test a lélek temploma, és úgy szükséges gondozni, hogy az embernek elég hosszú élete legyen benne az életfeladatainak befejezéséhez.

---

[84] Az elme-tudatban futhatnak téves programok, amelyek pl. téves önazonosításhoz vezetnek. Egy férfi hiheti azt, hogy ő nő, vagy fordítva. Ezeket a téves programokat a jelenleg alkalmazott terápiás módszerek nem képesek fölülírni. Az elme programokat csak az érintett egyén magasabb tudatosságának kifejlesztése által aktiválódó un. kauzális tudat tudja felülírni, s ezzel a problémát rendezni.

[85] A legtöbb „gyógyszer" életidegen szer, számos káros mellékhatással, amelyet csak komoly betegségek elkerülése érdekében átmenetileg célszerű használni, ha semmilyen más megoldás nem áll rendelkezésre.

8.4. Az embereknek joguk van választani a rendelkezésre álló hagyományos és új gyógyító módszerek közül a hitük szerint, még akkor is, ha egyes módszerek a tudomány eszközeivel nem bizonyíthatók. Utóbbi esetben tapasztalati úton kell őket igazolni. Életveszély esetén az aktuálisan rendelkezésre állót kell alkalmazni.
8.5. A gyógyító, a gyógyítási módszer és bármely orvosi beavatkozás nem árthat. Ha ártó szándékkal, jogosulatlan haszonszerzés céljából alkalmazza valaki, akkor azzal negatív karmát gyűjt.
8.6. Minden haldoklónak, gyógyíthatatlan betegnek joga van a kegyes halálhoz (eutanázia), ha kifejezetten kéri (írásba adta). Ennek módja csak akkor lehet orvosi, ha a beteg minden más lehetőséget ─ a megismerést követően is ─ elutasít. A testből való távozásnak és a szenvedés enyhítésének léteznek lelki-spirituális módszerei, amelyek tanulhatók, taníthatók és alkalmazhatók. Utóbbi alkalmazása esetén sem a beteg, sem a segítő nem gyűjt negatív karmát.

9. Szabadidő eltöltésével összefüggő törvények

9.1. A szabadidő bármely eltöltése megengedett, amely nem árt a közösségnek és az egyénnek. Kerülni célszerű azokat a helyeket és módokat, amelyek a tudatosságot visszahúzzák, és a negatív karmát szaporítják.
9.2. A szabadidő eltöltésénél azt az elvet kell szem előtt tartani, hogy a Föld egy iskola, amelybe a gyengén teljesítő tanulókat iskolázták be. Éppen ezért a tanulóknak igyekezniük kell a jobb teljesítmény eléréséhez. Célszerűen minden tevékenységnek az önmegismerést és az önmegvalósítást kell szolgálnia.
9.3. Olyan szabadidős tevékenységet érdemes keresni, amely során a testi, szellemi, lelki szükségletek kielégítést nyernek. A test fejlesztésére és megpihenésére alkalmazható pl. a tömegsport, fitnesz, wellness, tánc, harcművészet, relaxáció, hatha jóga. A szellemi szükségletek kielégítésére pl. a színház, zene, ismeretterjesztő előadások. A lelki szükségletek kielégítésére pl. a vallási szertartások, lelki gyakorlatok, spirituális képzések, meditációs jóga.

9.4. A hivatásos sportolás (újkori gladiátorok) egy szakma, pénzkeresési lehetőség, amely a közönség szórakoztatásából (valamint a szponzoroknak ─ a közönség befolyásolásán alapuló ─ reklámtevékenységéből) meríti az anyagi erőforrásait. Ez a tevékenység nem kerülendő, de nem is javasolt. A részvétel ezeken a versenyeken megengedett időtöltés.

10. Táplálkozásra vonatkozó szabályok

10.1. Az emberiségnek az erőszakmentesség irányába célszerű fejlesztenie a táplálkozási kultúráját.
10.2. Haszonállatok és haszonnövények fogyasztása a 4.6. és 4.7. szerint eredményez negatív karmát.
10.3. Állatok rituális vágását végrehajtó személy csak akkor mentesül a negatív karma alól, ha tudatossága a szertartás során stabilan legalább a Soma csakrában rögzített, és az élőlény számára magasabb létformát képes felajánlani.
10.4. A táplálék energiaminősége feljavítható az elfogyasztás előtt. Növényi eredetű táplálékok felajánlhatók áldozatképpen Isten, félistenek, angyalok számára. Ha az áldozat elfogadásra kerül, akkor energiatartalma jelentősen megnő. Fokozható az energiatartalom imákkal, szimbólumokkal, köszönetnyilvánítással. Állati eredetű táplálékok negatív rezgéstartalma csökkenthető szimbólumokkal, köszönetnyilvánítással az állatnak a hozott áldozatért.
10.5. A táplálék energiaminőségét mind a növények, mind az állatok esetében jelentősen befolyásolják a gazdálkodás, feldolgozás körülményei. Minden esetben a szeretetteli gondoskodás javasolt.
10.6. Minden táplálék energiaminősége az elfogyasztást követően is szublimálható. Ennek legjobb módszere a pránajáma[86].
10.7. A táplálékok kötőerők[87] szerint besorolásának követése előnyös, de nem eredményez jelentős hatást a tudatosságra. A

[86] Jóga légzésgyakorlat.
[87] A táplálékokat szokás a kötőerők (jóság, szenvedély, tudatlanság) szerint csoportosítani (szattvikus, radzsaszikus, tamaszos), és az egyes kasztok számára az azonos típusba sorolt táplálék elfogyasztása ajánlott.

táplálékokkal való mesterkedés helyett egy rövid meditáció megfelelő tudatállapotban történő végzése az alacsony rezgésszintű táplálék hatását felülírja.
10.8. Alapvetően nincs tisztátalan táplálék, csak tisztátalan tudat. A tiszta tudat, minden táplálék energetikai hatását képes ellensúlyozni.

11. Tisztasági szabályok[88]

11.1. Semmi sem tisztátalan csak, amit az elme annak minősít. Mivel az emberi lények többségében elmetudatban élnek, ezért szükséges ezzel a kérdéssel foglalkozni.
11.2. Kézmosás szükséges, ha a kezek a felsoroltakkal érintkeztek: emberi, állati váladékok (vér, genny, a testnyílások kiválasztási termékei), tetemek (állati, emberi), földdel szennyezett dolgok. A kézmosás vízzel és kézmosószerekkel (ha nincsenek erre kifejlesztett szerek, akkor növényi eredetű, habzó anyagokkal) történjék. A környezetbarát mosószerek javasoltak.
11.3. A végbél ürítését követően a végbélnyílás környékét meg kell tisztítani vízzel 11.2. szerint (ha nincs víz, akkor saját vizelettel[89]). Időlegesen alkalmazható más eszköz is (papír, levelek, fű, homok) majd ezt követően víz.
11.4. A menstruáló nő nem tisztátalan, ha betartja a tisztasági előírásokat. Tisztasági előírás, hogy a környezete vérrel való szennyezését[90] az erre a célja kialakított módszerrel kerülje el. A nő alkalmazhatja a rendelkezésre álló kereskedelmi termékeket (amelyek lehetőség szerint környezetbarát anyagokból készüljenek). Ha ezek nincsenek, akkor gyapotot, száraz füvet (vagy más nedvszívó anyagot) fehér pamut vagy vászon anyagba csavarjon be, és az így készített betétet erősítse a testéhez. A töltetet gyakran cserélje, és a textíliát rendszeresen mossa ki. A vérrel való érintkezés

[88] A Manu működési ideje átíveli az emberiség történelmi korszakait. Törvényeinek útmutatást kell adniuk, mind az űrkorszak, mind egy esetleges soron következő őskorszak emberének.
[89] A vizelet teljesen csíramentes
[90] A vér jó táptalaja a csíráknak, emiatt el kell kerülni, hogy a kövezet, ruházat stb. vérrel szennyeződjön.

miatt a 11.2. alattiak fokozottan érvényesek. Ezen kívül a nemi szervét napi rendszerességgel tartsa tisztán a menstruációs ciklusban is.
11.5. A férfi menstruáló nővel ne közösüljön, hogy egymás megfertőzését elkerülhessék. Ha kiemelten betartják a tisztasági szabályokat, ha a férfi gumióvszert használ, és ha a nő az aktusba beleegyezik, akkor közösülhetnek. Ugyanez érvényes a gyermekágyas nőre a gyermekágyi vérzés megszűnéséig.
11.6. Terhes nővel a harmadik trimesztertől kezdve nem javasolt a közösülés, kivéve a nő kifejezett kérésére.
11.7. A kezek tisztántartása mellett gondot kell fordítani az egész test, a ruházat, a szaruképletek (köröm, haj, szakáll) rendszeres megtisztítására. A körülmetéletlen férfi a fityma alatti területet is rendszeresen tisztítsa meg.
11.8. A kiválasztó szervek és nemi szervek napi rendszerességgel történő tisztítása ajánlott. Szexuális tevékenység előtt kötelező.

12. Lelki élettel összefüggő törvények

12.1. Csak Isten örök, az elérésére (megvalósítására) szolgáló ideológiák (vallások, filozófiák, hitrendszerek) alá vannak vetve az elmúlásnak. Minden ideológiának addig van létjogosultsága, ameddig követői vannak. Az ideológiák keletkezése és kihalása folyamatos, mert Isten mindig más formában nyilvánítja ki Önmagát a teremtmények számára.
12.2. Vannak Istenhez vezető ideológiák, és Tőle eltávolító ideológiák. Istenhez vezető ideológia az, amely az emberi tudatosságot[91] emeli, az emberek Isten és egymás iránt érzett szeretetét növeli, az ember belső lényének és külső környezetének (természet) megismerését elősegíti, mert ezek együttesen Isten tudatosítását eredményezik.
12.3. Nem tekinthető Istenhez vezető ideológiának az a vallás, filozófia vagy hit- és nézetrendszer, amely nem segíti elő Isten

[91] Tudatosság nem egyenlő tudás!

megismerését, megtapasztalását. A továbbiakban ideológia alatt csak az Istenhez vezetőket értjük.
12.4. Az ideológiáknak vannak az örök igazságot leíró részei, és a helyet, időt, kultúrát, egyéb körülményeket figyelembe vevő fejezetei. Ez utóbbiak időközönként ismételt megfogalmazásra szorulnak.
12.5. Az örök igazságok változatlanok, ám miután szimbólumokba rejtve lettek megfogalmazva, ezek magyarázata az emberiség tudatosságának függvényében folyamatos változásban van.
12.6. A gyermekek egy adott kultúrába, családba születnek, amely elindítja őket. Helyesnek találjuk, ha a család átadja számukra azt az ideológiát, amelyet a család követ. Ennek céljából a csecsemőkori és gyermekkori rituálékat, szertartásokat lehet alkalmazni.
12.7. Minden olyan rituálé, szertartás, beavatás, amely veszélyes a gyermek életére, testi épségére (beleértve a nemi szerv csonkítást) és lelki fejlődésére, tiltott, de ezeket a nagykorúság elérésével szabadon akaratából vállalhatja a fiatal.
12.8. A gyermeknek (fiatalnak) legkésőbb a nagykorúság elérését követően joga van szabadon választania a szüleitől eltérő ideológiát és gyakorolnia azt.
12.9. Az emberi lények lelki-spirituális fejlődését sem a családnak, sem a társadalomnak nem áll jogában akadályozni vagy korlátozni.
12.10. Egyetlen ideológia sem kényszeríthető senkire, sem a szülők, sem az intézmények (egyházak), sem a társadalom többsége által. Sem a fizikai, sem az érzelmi-mentális nyomásgyakorlás nem megengedett. Mindenki csak szabad akaratából, saját maga által választott úton haladhat Isten felé.
12.11. A lelki-spirituális fejlődés a belső életprogram hatására önmagától is zajlik, de lassú, ezért javasolt az önként vállalt meggyorsítása célzott képzésekkel, beavatásokkal, lelki gyakorlatokkal, jógatechnikákkal.
12.12. Bizonyos tudatossági szint fölött szükséges hiteles lelki tanítómestert keresni, és az ő útmutatásait követni.

13. Záró rendelkezések

13.1. A törvények kihirdetése után az UKT Birodalom vezetői alászállnak a két alsó világba[92], és beemelnek oda minden olyan entitást, aki hajlandó velük tartani. Ezt követően a két alsó világban maradó entitások információs mezőit a projektért felelős isteni inkarnáció törölni fogja, felszabadítva belőlük az atmant.
13.2. A 13.1. pont szerint felszabadított lélekszikrák visszatérnek Isten személytelen formájához, majd egy későbbi teremtési ciklusban ismét beléphetnek a teremtésbe az akkor fennálló feltételrendszer szerint. Ezek után a két alsó világ lezárásra kerül, ide atmant tartalmazó entitás nem kerülhet be a földi létsíkról.
13.3. A földi létsíkról minden elhunyt emberi lény köteles eltávozni egy általa (tudatosan vagy öntudatlanul) választott magasabb világba.
13.4. Az elhunyt emberi lények az őrangyaluk követésével csatlakozhatnak az UKT Birodalmához, és az új Manu családjához. Azok lesznek hozzánk vezetve, akiket más birodalmak nem fogadnak.
13.5. Azoknak az elhunyt személyeknek a beemelése az UKT Birodalomba, akik máshová nem tartoznak, és önként nem követik az őrangyalukat, évente több alkalommal történik. A bekerülés után a karmikus hatások (negatív + pozitív) összesítésre kerülnek. Ezt követően a legnagyobb negatív karmával rendelkezők 10%-án az isteni inkarnáció teljes információtörlést végez. Rájuk a továbbiakban a 13.2. pont alatt leírtak teljesülnek.
13.6. Aki az elkövetkezendő kétezer évben egyetlen olyan inkarnációt sem tud felmutatni, ahol a negatív és pozitív karma kiegyenlítené egymást, annál a teljes információs mező szintén törlésre kerül, és a továbbiakban a 13.2. pont vonatkozik rájuk.

[92] A két alsó világ alatt a földi létsík alatti világokat kell érteni. Ezeket hétköznapi szóhasználattal purgatóriumnak, pokolnak vagy bardónak szokás nevezni. Részletesebben ld. ebben a könyvben az Alsó és felső világok, kapuk az alsó és felső világokba c. fejezet 58. oldalán.

Köszönet a Legfelsőbb Önvalónak az emberiségnek nyújtott kegyelemért, segítségért és szeretetért.

Köszönjük, hogy kihirdethettük a törvényeit, hogy esélyt adjunk az embertársainknak a hazatéréshez.

Köszönjük, hogy mindezek végrehajtásában szerepet kaptunk.

Manu és shaktija

További információk:

Honlap: www.uktm.org

Facebook:www.facebook.com/Univerzális-Krisztustudatosság-Mozgalom-343736558987837

Az UKT további kiadványai

Rhasoda Varga Margit: 22 Atlantiszi bevatási út I-II rész (Versek) Zene: S. Jancsó Miklós.

Lao-ce: Tao Te King - (Rhasoda Varga Margit: fordításában)

Rhasoda Varga Margit: **Dimenziókapu**

Rhasoda Varga Margit: **Az élet megélésének művészete I.**

Rhasoda Varga Margit: **Az élet megélésének művészete II.**

Rhasoda Varga Margit: **Az élet megélésének művészete III.**

Rhasoda Varga Margit: **Jézus életének és spirituális küldetésének értelmezése**

Rhasoda Varga Margit: **Világok találkozása**

Rhasoda Varga Margit: **Az ég a Földdel összeér**Rhasoda Varga Margit: **Illúziók nélkül**

Ez a könyv
Sri Mahavatár Babaji és
Sri Yukteswar Giri
elvitathatatlan kegyelméből
jöhetett létre.

Az Abszolút Igazság keresése

R.V.M.: *Az Abszolút Igazságot keresem, ezért vállaltam mindent, semmi más nem érdekel. Mutasd meg nekem az Abszolút Igazságot!*

Y.G.: *Amikor a fényrészecske (Atman) teljesen visszavonja a hullámtermészetét (tudat) és mozdulatlanul ebben az állapotban tartózkodik, akkor felismeri az Abszolút Igazságot.*

R.V.M.: *Ez a Sat. Ez lenne az Abszolút Igazság?*

Y.G.: *Az Abszolút Igazság felismeréséhez vezető út az Abszolút Szeretet, és az Abszolút Tudás. Az Abszolút Szeretet (Ananda) minden, ami van. Minden, ami van, a részed, belőled áradt ki. Ez teszi lehetővé a létezés átélését. Az Abszolút Tudás (Chit) pedig a létezés összefüggéseinek megismerése és megértése.*